

ЧУДЕСАТА НА КОРАНА

“Този [Коран] е низпослан
от Господа на световете.”
(Коран, 26:192)

ХАРУН ЯХЯ
Януари 2006

ЗА АВТОРА

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през 1956 г. в Анкара. Завършва начално и средно образование в Анкара, след това учи във факултета по изящни изкуства в университета “Мимар Синан” в Истанбул, както и философия в Истанбулския университет. От 1980 г. насам авторът е публикувал много книги на религиозни, научни и политически теми. Харун Яхя е добре познат като автор, написал изключително важни творби, разкриващи лъжите на еволюционистите, невалидността на теориите им и тъмните връзки на дарвинизма с кървави идеологии.

Неговият псевдоним е съставен от имената “Харун” (Арон) и “Яхя” (Йоан) в памет на двамата достойни за уважение пророци, които са се борили срещу неверието. Печатът на Пророка, който е поставен на кориците на всички книги на автора, има символно значение, свързано с тяхното съдържание. Този печат представя Корана като последната Божия Книга, Неговите последни думи и тези на Пророка, последния от всички пророци. Под ръководството на Корана и Сунна, авторът прави своя главна цел да обори всяка една от фундаменталните догми на антирелигиозните идеологии и да каже ”последната дума”, така че напълно да заглуши предизвиканите срещу религията възражения. Печатът на Пророка, който достига до крайна мъдрост и морално съвършенство, е използван като знак за намерението му да каже своята последна дума.

Всички творби на автора се централизират около една обща цел: да се предаде на хората посланието на Корана и така да бъдат окуражени да помислят върху основни религиозни теми като съществуването и единствеността на Бог, задгробния живот и др., както и да разкрият изкривените основи на нерелигиозните системи и тяхното извратено приложение.

Произведенията на Харун Яхя се четат с интерес в много страни по света, като започнем от Индия и стигнем чак до Америка, от Англия до Индонезия, от Полша до Босна и Херцеговина, от Испания чак до Бразилия. Някои от неговите книги са преведени на езици като английски, френски, немски, италиански, испански, португалски, урду, арабски, албански, руски, български, индонезийски, малайзийски и се харесват на хората от цял свят.

Тези произведения, спечелили невероятно одобрение по всички краища на света, са станали повод много хора да повярват, а други да задълбочат своята вяра. Всеки човек, който прочете и осмисли внимателно книгите, веднага ще усети мъдрия, съдържателен, лесен за разбиране и искрен стил на тези творби.

Освободени от всякакви възражения, тези произведения се отличават със своите свойства на висока ефективност, успехи и неоспоримост. Хората, които са прочели и са размишлявали истински върху тези книги, не могат повече да защитават материалистическата философия, атеизма и други извратени виждания и философии. Дори ако те продължават да ги защитават, това би било само една сантиментална настойчивост, тъй като книгите на автора доказват неверността на тези идеологии още

в самата им основа. Всички опровергаващи съвременни движения са идеологически отхвърлени днес, благодарение на поредицата от книги, написани от Харун Яхя.

Няма съмнение, че тези особености са се формирали в резултат на мъдростта и яснотата на Корана. Разбира се, авторът не се гордее със себе си; той просто има за цел да служи като средство в търсенето, на човек, на правия път към Бога. Нещо повече, с публикуването на тези творби не се цели никаква материална изгода. Взимайки тези факти в предвид, този който насърчава хората да прочетат тези книги, отварящи “очите” на сърцето им, и ги напътва да станат по-отдадени раби на Бога, той е изпълнил една безценна служба.

Междувременно, би било загуба на време и енергия да пропагандираш книги, които предизвикват объркване в човешките мозъци, въвличат човека в един идеологически хаос, и които очевидно не притежават силните и точни резултати, които биха могли да премахнат съмнението от човешките сърца, както се потвърждава и от предходен опит. Очевидно е, че книги създадени, за да изразят литературната способност на автора, вместо да следват благородната цел да спасят хората от това да загубят вярата си, е невъзможно да постигнат такъв огромен успех. Онези, които се съмняват в това, могат лесно да забележат единствената цел на произведенията на Харун Яхя, а именно да се пребори с неверието и да разпространи моралните ценности от Корана. Успеха, въздействието и искреността, които тази служба е постигнала, са разкрити в убежденията на читателите.

Трябва да се помни следното: основната причина за ширещото се насилие и страдание, и всички мъчения, на които са подложени мюсюлманите, е идеологическото господство на безверието. Начинът за отървяване от тях е безверието да бъде победено с разум, да бъде разкрита същността на вярата, както и моралът, на който Бог ни учи, да бъде обяснен по начин, който всеки човек да може да разбере и да изживее. Имайки предвид състоянието на света днес, който тласка хората надолу по спиралата на насилие, развала и конфликтност, става ясно, че тази служба трябва да бъде извършвана по-бързо и по-ефективно. В противен случай би било твърде късно.

Не би било преувеличение ако кажем, че произведенията на Харун Яхя са поели тази инициаторска роля. С Божията воля, тези книги ще се превърнат в средство, чрез което живеещите през 21^{ви} век хора, ще получат описаните от Бог спокойствие и мир, почтеност и правда, красота и щастие.

КЪМ ЧИТАТЕЛЯ

▪ Във всички книги на автора свързаните с религията въпроси са обяснени в светлината на айяти от Корана и хората са приканени да научат Божиите слова и да живеят с тях. Всички теми, отнасящи се до айятите на Бога, са обяснени по такъв начин, че да не оставят никакво място за съмнение или въпроси в ума на читателя. Използваният искрен, прост и свободен стил дава възможност на всеки, от всякаква възраст и социална група, да може лесно да разбере тези книги. Този ефектен и бляскав начин на разказване помага да ги прочетеш на един дъх. Дори тези, които сурово отхвърлят духовността, са повлияни от фактите, изложени в тези книги, и не могат да опровергават истинността на тяхното съдържание.

▪ Тази книга и всички останали творби на автора могат да бъдат четени индивидуално или под формата на дискусия в група по време на разговор. Читателите, които желаят да извлекат полза от книгите, ще намерят дискусията за много полезна в смисъл, че ще могат да обменят един с друг своите собствени размишления и опит.

▪ В допълнение би било в голяма служба към религията да се допринесе за представянето и прочитането на тези книги, които са написани единствено за спечелването на добрата воля на Бог. Всички книги на автора са изключително убедителни. Поради тази причина за тези, които искат да съобщят за религията на другите хора, един от най-ефективните методи да направят това е да ги окуражат да прочетат тези книги.

▪ Надяваме се читателят да има време да погледне кратките експозета на другите книги, които са поместени в края на книгата, и да оцени богатия източник на материали по свързаните с религията теми, които са много полезни и приятни за четене.

▪ В тези книги, като в други такива, няма да намерите никакви лични виждания на автора, обяснения, базирани на съмнителни източници, стил, в който да липсват полагащите се почит и уважение към светите въпроси, нито пък безнадеждни, пораждащи съмнение и песимизъм описания, които причиняват отклонения в душата.

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ	9
НАУЧНИТЕ ЧУДЕСА НА КОРАНА	10
СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСЕЛЕНАТА	10
РАЗШИРЯВАНЕТО НА ВСЕЛЕНАТА	10
КРАЯТ НА ВСЕЛЕНАТА И BIG CRUNCH	12
СЪТВОРЕНИЕ ОТ ТОПЛИЯ “ДИМ”	12
РАЗДЕЛЯНЕТО НА “НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА”	13
СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСИЧКО, КОЕТО Е МЕЖДУ НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА	14
СЪВЪРШЕНОТО РАВНОВЕСИЕ ВЪВ ВСЕЛЕНАТА	14
ДЕЛИКАТНАТА НАСТРОЙКА ВЪВ ВСЕЛЕНАТА	15
РАЗЛИЧИЯТА В СТРУКТУРИТЕ НА СЛЪНЦЕТО, ЛУНАТА И ЗВЕЗДИТЕ	22
ОРБИТИ И ВЪРТЯЩАТА СЕ ВСЕЛЕНА	22
ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ НА СЛЪНЦЕТО	23
ОРБИТАТА НА ЛУНАТА	24
ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ГОДИНИТЕ ЧРЕЗ ЛУНАТА	25
ГРАВИТАЦИОННАТА СИЛА И ОРБИТАЛНИТЕ ДВИЖЕНИЯ	25
КРЪГЛАТА ФОРМА НА ЗЕМЯТА	26
ПОСОКА НА ВЪРТЕНЕ НА ЗЕМЯТА	27
ГЕОИДНАТА ФОРМА НА ЗЕМЯТА	27
ДИАМЕТЪРЪТ НА ЗЕМЯТА И КОСМОСА	28
АТМОСФЕРНИТЕ ПЛАСТОВЕ	28
ЗАЩИТНИЯТ ТАВАН	30
СЪТВОРЯВАНЕТО НА НЕБЕТО - СВОД	31
ОСОБЕНОСТТА НА НЕБЕТО ДА ВРЪЩА ОБРАТНО	32
ЗЕМНИТЕ ПЛАСТОВЕ	33
ЗЕМЯТА ИЗХВЪРЛЯ СВОИТЕ ТОВАРИ	34
ФУНКЦИЯТА НА ПЛАНИНИТЕ	34
ДВИЖЕНИЕТО НА ПЛАНИНИТЕ	36
РАЗЛИЧНИТЕ ТОЧКИ НА ИЗГРЕВА И ЗАЛЕЗА НА СЛЪНЦЕТО	38
НАМАЛЯВАНЕТО НА СУШАТА	39
ЗЕМНАТА ПОВЪРХНОСТ, КОЯТО СЕ РАЗПУКВА	40
ТАЙНАТА В ЖЕЛЯЗОТО	41
ФОРМИРАНЕТО НА ПЕТРОЛА	42
ОТНОСИТЕЛНОСТТА НА ВРЕМЕТО	43
СЪТВОРЕНИЕТО В РАМКИТЕ НА ШЕСТ ДЕНА	43
ИСТИНАТА ЗА СЪДБАТА	45
ДВОЙКИТЕ В СЪТВОРЕНИЕТО	47
ПО-МАЛКИТЕ ОТ АТОМА ЧАСТИЦИ	47

ЧЕРНИТЕ ДУПКИ -----	48
ПУЛСАРИ: ПУЛСИРАЩИ ЗВЕЗДИ -----	49
ЗВЕЗДАТА СИРИУС -----	50
СВЕТЛИНА И ТЪМНИНА -----	51
СВЕТЕНЕ БЕЗ ОГЪН -----	52
ТЕЖЕСТТА НА ОБЛАЦИТЕ -----	54
МЯРКАТА НА ДЪЖДА -----	54
ФОРМИРАНЕТО НА ДЪЖДА -----	55
ДЪЖДОВЕТЕ, КОИТО СЪЖИВЯВАТ МЪРТВАТА ЗЕМЯ -----	57
ОБРАЗУВАНЕТО НА ГРАДУШКАТА, МЪЛНИЯТА И ГРЪМОТЕВИЦАТА -----	58
ОПЛОЖДАЩИТЕ ВЕТРОВЕ -----	60
РЕДЪТ В ОБРАЗУВАНЕТО НА ВЕТРОВЕТЕ -----	61
ЗЕМЯТА СЕ РАЗДВИЖВА И НАБЪБВА -----	61
КАК ПРОЦЕСЪТ ФОТОСИНТЕЗА ЗАПОЧВА СУТРИН -----	62
МОРЕТАТА НЕ СЕ СМЕСВАТ ЕДНО С ДРУГО -----	63
ТЪМНИНАТА В МОРЕТАТА И ВЪТРЕШНИТЕ ВЪЛНИ -----	64
ОБЛАСТТА, КОЯТО КОНТРОЛИРА ДВИЖЕНИЯТА НИ -----	65
СЪРЦАТА СЕ УСПОКОЯВАТ ПРИ СПОМЕНАВАНЕТО НА БОГ -----	66
ПРОШКАТА И ПОЛЗИТЕ Й ВЪРХУ ЗДРАВЕТО -----	67
МОЛИТВАТА УСКОРЯВА ПРОЦЕСА НА ОЗДРАВЯВАНЕ НА БОЛНИТЕ -----	70
СТРЕСЪТ И ДЕПРЕСИЯТА: РЕЗУЛТАТИ ОТ НЕСЪБЛЮДАВАНЕТО НА РЕЛИГИЯТА -----	72
РАЖДАНЕТО НА ЧОВЕКА -----	76
СЪТВОРЕНИЕТО НА ЧОВЕКА ОТ ВОДА -----	82
СЪТВОРЕНИЕТО ОТ ГЛИНА -----	82
ПРОГРАМИРАНЕТО В ГЕНИТЕ -----	83
МЕНСТРУАЛЕН ЦИКЪЛ -----	84
БРЕМЕННОСТ И РАЖДАНЕ -----	85
ОБРАЗУВАНЕТО НА МЛЯКОТО -----	86
МАЙЧИНОТО МЛЯКО -----	87
САМОЛИЧНОСТТА В ОТПЕЧАТЪКА ОТ ПРЪСТИТЕ -----	88
ЖЕНСКАТА МЕДОНОСНА ПЧЕЛА -----	89
ЛЕЧЕБНОТО ДЕЙСТВИЕ НА МЕДА -----	90
ФУРМАТА И НЕЙНАТА УПОТРЕБА, ТАКА КАКТО Е ОПИСАНА В КОРАНА -----	92
СМОКИНЯТА: ПЛОД, ЧИЕТО СЪВЪРШЕНСТВО БЕ ОТКРИТО ЕДВА ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ -----	96
РИБАТА: ЕДИН ЦЕНЕН ХРАНИТЕЛЕН ИЗТОЧНИК -----	99
СВИНСКОТО И НЕГОВОТО ВРЕДНО ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ЗДРАВЕТО -----	104
МАСЛИНАТА: ИЗТОЧНИК НА ЗДРАВЕ -----	105
КОРОНАРНА БАЙПАС ХИРУРГИЯ -----	110
ЗДРАВНИТЕ ПОЛЗИ ОТ ДВИЖЕНИЕТО, МИЕНЕТО И ПИЕНЕТО НА ВОДА -----	111
СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА МИКРОСКОПИЧЕН ЖИВОТ -----	112

СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ЖИВОТИНСКИ ОБЩНОСТИ-----	113
БИОМИМЕТИКА: КОПИРАНЕ НА ДИЗАЙНЪТ НА ЖИВИТЕ СЪЩЕСТВА-----	114
СКАКАЛЦИТЕ СЕ ДВИЖАТ НА РОЯЦИ -----	117
КОМУНИКАЦИЯТА НА МРАВКИТЕ -----	118
ОБМЕН НА ХРАНИТЕЛНИТЕ ВЕЩЕСТВА -----	120
ПО ВРЕМЕ НА СЪН УШИТЕ ОСТАВАТ В АКТИВНО ПОЛОЖЕНИЕ -----	120
ЗНАЧЕНИЕТО НА ДВИЖЕНИЕТО ПО ВРЕМЕ НА СЪН-----	121
НАМАЛЯВАНЕ НА АКТИВНОСТТА ПРЕЗ НОЩТА -----	122
СВИВАНЕ НА ГЪРДИТЕ С УВЕЛИЧАВАНЕ НА ВИСОЧИНАТА-----	123
ПРЕДСТАВЕНАТА В КОРАНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩЕТО -----	125
ВЪВЕДЕНИЕ -----	125
ПОБЕДАТА НА ВИЗАНТИЯ -----	125
ЗАПАЗВАНЕ НА ТЯЛОТО НА ФАРАОНА -----	127
ЗАВОЮВАНЕТО НА МЕКА -----	127
ВИСОКОМЕРНИЯТ ВЪЗХОД НА СИНОВЕТЕ НА ИЗРАЕЛ-----	129
ИЗУЧАВАНЕТО НА КОСМОСА-----	129
ПЪТУВАНЕТО ДО ЛУНАТА-----	130
СЪВРЕМЕННИТЕ ТРАНСПОРТНИ СРЕДСТВА -----	130
ЛЕТАТЕЛНАТА ТЕХНОЛОГИЯ -----	131
ВИЗУАЛЕН ТРАНСПОРТ-----	131
ПРЕНАСЯНЕ НА АРОМАТ-----	133
ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСТВО-----	134
АРТЕЗИАНСКИТЕ КЛАДЕНЦИ-----	134
ВОЙСКИ ОТ МРАВКИ В ТЕХНОЛОГИЯТА-----	136
АТОМНАТА ЕНЕРГИЯ И ЯДРЕНИЯТ РАЗПАД -----	138
ПРЕДСТАВЕНАТА В КОРАНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА МИНАЛИ СЪБИТИЯ-----	140
ХАМАН И ДРЕВНИТЕ ЕГИПЕТСКИ ПАМЕТНИЦИ -----	140
МУСА (МОЙСЕЙ) (м.н.) И РАЗДВОЯВАНЕТО НА МОРЕТО-----	141
БЕДСТВИЯТА, КОИТО СПОЛЕТЯВАТ ФАРАОНА И БЛИЗКОТО МУ ОБКРЪЖЕНИЕ-----	142
СПОМЕНАВАНЕТО НА МУСА (МОЙСЕЙ) (М.Н.) КАТО МАГЬОСНИК -----	144
ДУМАТА “ФАРАОН” В КОРАНА -----	145
ПОТОПЪТ НА НУХ (НОЙ) (м.н.)-----	146
ГРАДЪТ ИРАМ-----	150
ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОРА -----	152
НАРОДЪТ НА САБА И НАВОДНЕНИЕТО АРИМ -----	154
НАРОДЪТ НА ХИДЖР -----	156
МАТЕМАТИЧЕСКОТО ЧУДО НА КОРАНА-----	158
ПОВТОРЕНИЕТО НА ДУМИ В КОРАНА -----	158
ИЗЧИСЛЕНИЕТО “ЕБДЖЕД” В КОРАНА -----	161

<i>ЦИФРАТА 19 В КОРАНА</i>	164
<i>ЧУДОТВОРНОТО ЧИСЛО 19</i>	175
СЪВЪРШЕНСТВОТО НА КОРАНА ОТ ЛИТЕРАТУРНА ГЛЕДНА ТОЧКА	178
<i>НЕВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ИМИТИРАНЕ (КОПИРАНЕ) НА КОРАНА</i>	178
<i>НЯКОИ ОТ КОМЕНТАРИТЕ НА ИНТЕЛЕКТУАЛЦИТЕ ЗА КОРАНА</i>	180
ЗАКЛЮЧЕНИЕ	192
<i>КОРАНЪТ Е БОЖИЕТО СЛОВО</i>	192
ЕВОЛЮЦИОННАТА ИЗМАМА	193

ВЪВЕДЕНИЕ

Преди четиринадесет века Бог низпослава Корана като книга, която да напътва хората. И призовава цялото човечество да се придържа към тази книга, за да получи спасение. От деня на нейното низпославане до деня на равносметката тази божествена книга ще остане единственият пътеводител за човечеството.

Уникалният стил на Корана и възвишената мъдрост, която съдържа, са ясно доказателство за това, че той е Божие слово. В допълнение, Коранът съдържа множество чудотворни особености, които доказват, че той е низпослан от Бог. Една от тези особености е фактът, че голяма част от научните истини, които сме успели да разкрием единствено чрез технологията на 20ти век, са споменати в Корана преди 1400 години.

Разбира се, Коранът не е научна книга. Доста научни факти, които са изразени по един изключително кратък и задълбочен начин в неговите айяти, можаха да бъдат открити само чрез технологията на 20ти век. Тези факти не са били известни в периода на низпославането на Корана и това е още едно доказателство, че Коранът е Божие слово.

За да може да разберем научното чудо на Корана, ние първо трябва да хвърлим поглед на нивото на науката по времето, когато свещената книга бива низпослана.

През 7ми век, когато Коранът бива разкрит, арабското общество има множество суеверни и митични вярвания относно свързаните с науката неща. Не притежавайки необходимата технология за изследване на Вселената и природата, тези древни араби вярват в легенди, наследени от предхождащите ги поколения. Например, те предполагаха, че планините подпират небето. Те вярвали, че земята е плоска и че в двата ѝ края са разположени високи планини. Смятало се е, че тези планини са колони, които поддържат небесния свод горе високо.

Всички тези суеверни вярвания на арабското общество обаче биват премахнати чрез Корана. В сура Раад, айят 2 се казва: **“Аллах е, Който въздигна небесата без видима за вас опора...”**(Сура Раад, 2). Този айят прави невалидно вярването, че небето стои нависоко благодарение на планините. В Корана е дадена информация за още много такива факти, за които хората по онова време не са имали знание. Коранът, който бива низпослан по време, когато хората са знаели много малко за астрономията, физиката и биологията, съдържа ключови факти по множество въпроси, като например сътворението на Вселената, сътворението на човешкото същество, структурата на атмосферата и деликатните равновесия, които правят възможен живота по земята.

Сега, нека отправим поглед към някои от тези разкрити в Корана научни чудеса.

НАУЧНИТЕ ЧУДЕСА НА КОРАНА

СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСЕЛЕНАТА

Преобладаващото до началото на 20ти век виждане бе, че Вселената е безпределна, че съществува от безкрая и ще съществува вечно. Според това разбиране, наречено “статичен модел на Вселената”, не може да става и дума за някакво начало или край на Вселената.

Това схващане, което формира основата на материалистичната философия, приема Вселената като статична, устойчива и като съвкупност от неизменящи се вещества, докато в същото време отрича съществуването на Творец. Развилите се през 20ти век наука и технология обаче провалят из основи материалистичния статичен модел на Вселената и подобните на него примитивни разбирания.

В периода, в който живеем – началото на 21ви век, съвременната физика е доказала, посредством множество опити, наблюдения и изчисления, че Вселената има начало и се е появила от небитието изведнъж посредством голяма експлозия. Нещо повече, установено е, че Вселената, обратно на твърдението на материалистите, че е статична и устойчива, се намира в едно постоянно движение и изменение и се разширява. Днес целият научен свят приема тези факти.

Коранът описва появата на Вселената по следния начин:

“Първосъздателят на небесата и на земята!...” (Сура Анам, 101)

Тази информация, която ни дава Коранът, е в пълно съответствие с откритията на съвременната наука. Така както споменахме и в началото, заключението, до което достига астрофизиката, е, че цялата Вселена, наред с измеренията за материя и време, са се появили в един нулев момент, посредством една голяма експлозия. “Голямата експлозия”, наречена в теорията "Big Bang", доказва, че Вселената се е появила преди около 15 милиарда години от небитието посредством експлодирането на една-единствена точка.

Преди Big Bang не е имало нищо подобно на материя. Материята, енергията и времето са създадени едновременно в една напълно метафизична среда, в която няма нито материя, нито енергия, нито дори време. Тази голяма истина, която съвременната физика излага, ни е съобщена още преди 1400 години в Корана.

РАЗШИРЯВАНЕТО НА ВСЕЛЕНАТА

В Корана, който е низпослан преди 14 века, време, през което науката астрономия не е била развита, разширяването на Вселената е съобщено така:

“И небето изградихме с [Нашата] сила. Ние даваме простор.” (Сура Зарийат, 47)

Споменатата в горния аят дума “небе” на много места в Корана се използва със значението на космос и вселена. Тук отново е използвана в този смисъл. Арабската дума “musi'une” от израза “inna le musi'une”, който е преведен на български език като “ние даваме простор (разширяваме)”, произлиза от глагола “evsea”, който означава “разширявам”. Представката “le” поставя ударение върху съществителното или прилагателното, пред които е поставена, и добавя значението на “твърде много”. Поради тази причина този израз означава “ние твърде много разширяваме небето, или Вселената”. Ето така, заключението, до което съвременната наука достига, съпада със съобщеното ни в Корана.¹

Единственото виждане, което преобладава в научния свят до началото на 20ти век, е, че “Вселената има постоянна структура и съществува още от вечността”. Но извършените благодарение на съвременната технология проучвания, наблюдения и изчисления разкриват, че Вселената има начало и постоянно се “разширява”.

В началото на 20ти век руският физик Александър Фридмън и белгийският учен Джордж Лематре теоретически изчисляват, че Вселената се намира в едно непрекъснато движение и се разширява.

През 1929 година този факт е доказан и чрез метода на наблюденията. Когато американският астроном Едуин Хъбъл изследва небето чрез огромен телескоп, открива, че звездите и галактиките постоянно се отдалечават една от друга. Това откритие се приема като едно от най-големите в историята на астрономията. По време на тези наблюдения Хъбъл забелязва, че звездите излъчват съобразно тяхната отдалеченост сияние, доближаващо се до червения цвят. Според познатите ни физични закони спектърът на светлините, които се придвижват към точката, върху която се извършват наблюденията, се изменя от виолетов цвят към аленочервен, с отдалечаването им от тази точка. По време на наблюденията на Хъбъл в сиянието на звездите се забелязва едно изменение към аленочервено. Т.е. звездите постоянно се отдалечават. Звездите и галактиките се отдалечават не само от нас, но и една от друга. Една Вселена, в която всичко се отдалечава едно от друго, от своя страна пък може да бъде определена като постоянно “разширяваща” се Вселена. Фактът, че Вселената се разширява, се доказва и чрез извършените през следващите години наблюдения.

За да разберете въпроса по-добре, може да си представите Вселената като повърхността на един надут балон. Така както точките, разположени върху балона, се раздалечават една от друга с надуване на балона, така и космичните тела се раздалечават едно от друго с разширяването на Вселената. Всъщност този факт е също така теоретично доказан от смятания за един от най-великите учени на 20ти век, Алберт Айнщайн. Но за да не противоречи на “модела за постоянна Вселена”, който е бил широкопризнат през този период, Айнщайн захвърля настрана това свое откритие. По-късно Айнщайн ще оцени тази своя постъпка като “най-голямата грешка на кариерата ми”.²

¹ S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, Goodword Press, 3. baski, New Delhi, 1999, ss. 103-108.

² <http://www.time.com/time/time100/scientist/profile/hubble.html>

Преди много векове, когато тази научна истина все още не е била известна на нито един човек, тя е съобщена в Корана. Това е така, защото Коранът е словото на Аллах – твореца и господаря на цялата Вселена.

КРАЯТ НА ВСЕЛЕНАТА И BIG CRUNCH

Сътворяването на Вселената, както споменахме и в предходната глава, е станало посредством голямата експлозия, наречена Big Bang, и от този момент нататък тя започва да се разширява. Учените твърдят, че когато масата на Вселената достигне до определено количество, поради силите на привличане, разширяването ще спре и това ще стане причина Вселената да започне да се разпада и свива сама в себе си. Те твърдят още, че така свиващата се Вселена ще достигне до своя край чрез така наречения "Big Crunch" – състояние на много висока температура и смущения. А това от своя страна означава – изчезване на всички познати нам жизнени форми.³

Това научно предположение, наречено Big Crunch, е посочено в Корана по следния начин:

“Денят, в който ще навием небето като свитък за писане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим - обещание от Нас. Ние непременно ще го направим.” (Сура Анбиа, 104)

В един друг аят това състояние на небето е описано така:

“И не оцениха те Аллах с истинското Му величие. Земята - цялата - ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата Му. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!” (Сура Зумар, 67)

Според теорията на Big Crunch, подобно на началото, Вселената ще започне първо бавно, а после все по-бързо да рухва. В течение на всичко това Вселената ще се превърне в една точка с безкрайна плътност, безкрайна температура и безкрайно малка на размер. Така описаната научна теория е в пълно съответствие с айатите на Корана. (Аллах знае най-добре)

СЪТВОРЕНИЕ ОТ ТОПЛИЯ “ДИМ”

Днес учените могат да видят, че звездите са образувани от “дим” – от един топъл газов облак. Формирането от топла газова маса е същевременно в сила и за сътворението на Вселената. В Корана сътворението на Вселената е описано по начин, който потвърждава тези научни открития:

³ <http://home2.swipnet.se/~w-20479/Day.htm>

“И стори по нея непоклатими планини, и я благослови, и разпреди там препитанието ѝ точно в четири дни поравно - за търсещите... После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим, и рече на него и на земята: “Покорете се доброволно или по принуда!” Рекоха: “Покоряваме се доброволно.”” (Сура Фуссилат, 10-11)

Думата “дим”, която е използвана в горния аят, на арабски език се означава с думата "duhanun". От своя страна пък тази дума описва един космичен и топъл “дим”. Този “дим”, който е под формата на топла газообразна маса, съдържаща свързани с твърди вещества летящи частици, точно отговаря на използваната в айята дума. Така както се вижда, за описването на състоянието на Вселената в тази фаза в Корана е използвана най-точната дума. Учените обаче откриват, че Вселената се образува от “дим”, който е под формата на топла газова маса, чак през 20ти век. ⁴

Съобщаването в Корана на една такава информация, свързана със сътворението на Вселената, без съмнение представлява чудо в научната сфера.

РАЗДЕЛЯНЕТО НА “НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА”

Друг аят от Корана, който ни дава информация за сътворението на небесата, е следният:

“Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват?” (Сура Анбиа, 30)

Думата "ратк", която е преведена като “съединени” в айята, в арабските речници е дадена със значение на “един в друг, неразделни, слети помежду си”. Т.е. тази дума се използва за описване на две вещества, които образуват едно цяло. Използваната в айята дума “разделихме”, от друга страна, пък произлиза от арабския глагол "фатк", който има значение на разцепване, разбиване на парчета на някакъв слепен предмет. Например за напъпването на семето и поникването му навън на арабски се използва същият глагол.

Сега нека отново да погледнем към айята. В айята се споменава за състояние, в което небесата и земята са съединени, т.е. намират се в състояние "ратк". След това тези двете се разделят, описано посредством глагола "фатк". Т.е. едното се появява, отделяйки се от другото. Наистина, когато си представим първия миг на Big Bang, ще видим, че цялото съдържание на Вселената е събрано в една-единствена точка. С други думи, всичко, дори все още несътворените “небеса и земя”, са били в тази точка, едно в друго и неразделни помежду си. След това тази точка се разбива на парчета в резултат на мощна експлозия.

⁴ Dr. Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, New York, USA, 1998, s. 52.

СЪТВОРЕНИЕТО НА ВСИЧКО, КОЕТО Е МЕЖДУ НЕБЕСАТА И ЗЕМЯТА

В Корана има множество айяти, свързани със сътворението на небесата, земята и всичко, което се намира между тях:

“Сътворихме Ние небесата и земята, и онова, което е помежду тях, единствено с мъдрост. Часът непременно ще дойде, затова [о, Мухаммад] прости с великодушна прошка!” (Сура Хиджр, 85)

“Негово е всичко на небесата и всичко на земята, и всичко между тях, и всичко под пръстта.” (Сура Та Ха, 6)

“Не сътворихме Ние небесата и земята, и всичко помежду им на шега.” (Сура Анбиа, 16)

Учените твърдят, че първоначално една топла газова маса се е сгъстила, после тази маса, разделяйки се на части, е формирала галактически тела, след това звездите и планетите. С други думи, всички звезди, както и планетата Земя, са отделилите се от една-единна газова маса частици. От една част от тези частици са се формирали слънцата и планетите и по този начин са се формирали множество слънчеви системи и галактики. Така както обяснихме и в предходните глави, Вселената от състояние на "ратк" (съединение: слепени един с друг, сплотени) става "фатк" (разделя се на парчета). В Корана формирането на Вселената е описано чрез най-подходящите думи, които напълно потвърждават научните разяснения.⁵

При всяко едно делене, отделяне, освен новообразувалите се в космоса основни тела някои частици остават навън. Научното название на тези остатъчни частици е “междувъздушен галактичен прах”. От гледна точка на астрофизичните измерения учените третираят тези вещества като много важни. Нещо повече, тези вещества са толкова деликатни, че могат да бъдат окачествени като прах, пушек или газ. Но когато тези вещества бъдат разгледани като едно цяло, то става въпрос за маса, която е по-голяма от всички галактики, взети заедно. Въпреки че тези вещества извън галактиките са открити неотдавна, с преведения като “помежду тях, всичко между тях” арабски израз "ма бейнехума" от горесцитираните айяти на съществуването на тези частици е обърнато внимание в Корана още преди стотици години.

СЪВЪРШЕНОТО РАВНОВЕСИЕ ВЪВ ВСЕЛЕНАТА

“Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилюстивия. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини? После пак обърни взор веднъж и още веднъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен.” (Сура Мулк, 3-4)

⁵ Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, 53

Милиардите звезди и галактики от Вселената се движат в специално предназначения им орбити в една съвършена хармония. Звездите, планетите и спътниците се въртят не само около себе си, но и заедно със системите, с които са свързани. Понякога дори галактики, които съдържат около 200-300 милиарда звезди, минават и отминават една през друга. При този преход не става никакъв сблъсък, който би нарушил съвършения ред във Вселената.

Когато понятието бързина, погледнато във Вселената, бъде сравнено със земните измерения, то достига трудни за разбиране размери. Тежащите милиарди тонове звезди, планети и галактики и галактични маси, числовата стойност на големината на които може да бъде разбрана единствено от математиците, се придвижват в космоса с изключителна скорост.

Например Земята се върти около оста си с 1670 км/ч. Когато си представим, че днес скоростта на най-бързия куршум е около 1800 км/ч, то бихме добили ясна представа за скоростта на движение на Земята, въпреки огромните ѝ размери. Скоростта на движение на Земята около Слънцето е около 60 пъти скоростта на куршум: 108000 км/ч. (Ако можеше да бъде изобретено транспортно средство, движещо се с тази бързина, то то би обиколило цялата Земя за 22 минути). Гореспоменатите стойности са само за Земята. Слънчевата система е още по-интересна. Скоростта на тази система е толкова голяма, че би затруднила границите на разума. С разширяването на системите във Вселената нараства и скоростта им. Скоростта на въртенето на Слънчевата система около центъра на галактиката е точно 720000 км/ч. Скоростта в космоса на галактиката "Млечен път", която е разположена сред около 200 милиарда звезди, е 950000 км/ч.

Без съмнение в една такава сложна и бърза система вероятността за случването на огромни сблъсъци е изключително висока. Но такова нещо не се случва и ние живеем в сигурност. Защото всичко, което се намира във Вселената, действа според съвършеното равновесие, което Аллах е устроил. Ето поради тази причина, така както е съобщено в айята, в цялата тази система няма никаква "несъразмерност".

ДЕЛИКАТНАТА НАСТРОЙКА ВЪВ ВСЕЛЕНАТА

„Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилоствият. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини? После пак обърни взор веднъж и още веднъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен.” (Сура Мулк, 3-4)

„Нима не виждате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?” (Сура Нух, 15)

„Онзи, Комуто принадлежи владението на небесата и на земята. И не се е сдобивал със син, и няма съдружник във владението, и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мяра.” (Сура Фуркан, 2)

Материалистката философия излиза с твърдението, че всички системи в природата и Вселената са като машини, които функционират самостоятелно, че безупречният ред и равновесие в тях са

дело на случайността. Днес обаче научно е доказано неговото погрешното естество, така наречената научна основа на материализма и дарвинизма. (За повече информация можете да се обърнете към „Еволюционната Измама” от Харун Яхя)

Научните открития през 20-ти век, които следват бързо едно подир друго, в областта на астрофизиката и биологията показаха, че живота и Вселената са били сътворени. С крахът на дарвинистката теза теорията за Голямата експлозия (Big Bang) показва, че Вселената е сътворена от небитието. Откритията разкриха, че съществува един велик дизайн и деликатна настройка в материалния свят, като това категорично показва неоснователната същност на твърденията на материалистите.

Имайки предвид условията, които са необходими за живота, ние виждаме, че единствено Земята осигурява тези специфични условия. За една среда подходяща за живот съществуват безброй много условия, които трябва да съществуват едновременно и без прекъсване около нас. Съществуват около стотици милиарди галактики всяка една, от които съдържа средно стотици милиарди звезди. Във всичките галактики има може би толкова планети, колкото и звезди.⁶ В лицето на тези съкрушителни цифри човек по-добре би могъл да разбере значението на формирането на една такава необикновена среда на Земята.

От силата на експлозията „Биг Бенг” до физичните стойности на атома, от нивата на четирите основни сили до химичните процеси в звездите, от видът светлина излъчвана от Слънцето до нивото на вискозност на водата, от разстоянието между Луната и Земята до равнището на газове в атмосферата, от отдалечеността на Земята от Слънцето до ъгълът ѝ на наклон към нейната орбита, и от скоростта, с която Земята се върти около оста си, до функциите на океаните и планините на Земята, всеки един детайл е напълно подходящ за нашия живот. Днес научният свят описва тези особености посредством понятия като „Антропичен принцип” и „Деликатна настройка”. Тези понятия обобщават това, че Вселената не е сбор от безцелна, неконтролирана, случайна материя, а напротив, че има цел насочена към човешкия живот и е била сътворена с огромна точност.

В гореспоменатите айяти е обърнато внимание на точната мярка и хармония в Божието сътворение. Думата „*такдиран*”, която означава „да проектираш, да измерваш, да създаваш с мярка”, е използвана в айтите на Корана като 2ри аят от сура Фуркан. Думата „*тибакан*”, която означава „в хармония”, пък е използвана в 3ти аят на сура Мулк и 15 аят на сура Нух. Нещо повече, в сура Мулк Аллах също така разкрива с думата „*тафавутин*”, означаваща „разногласие, нарушаване, несъответствие, безредие, противоречие”, че тези, които търсят дисхармония няма да могат да я открият.

Терминът „деликатна настройка”, който започва да се използва в края на 20ти век, изобразява тази разкрита в айтите истина. През последният четвърт век множество учени, интелектуалци и писатели представиха как Вселената не е сбор от съвпадения. Напротив, тя има необикновен дизайн

⁶ Carl Sagan, *Cosmos* (Avenel, NJ: Wings Books: April 1983), 5-7.

и ред, които са напълно подходящи за човешкия живот. (За повече информация можете да се обърнете към „Сътворението на Вселената”, Харун Яхя.) Множество свойства на Вселената ясно показват, че тя е била специално сътворена, така че да поддържа живота. Физикът д-р Карл Гиберсон изразява този факт така:

„През 1960-те някои физици забелязаха, че нашата Вселена изглежда, че е била **деликатно настроена** за наличието на човешки живот.”⁷

Британският астрофизик професор Джордж Ф. Елис се обръща към тази деликатна настройка със следните думи:

„В законите, които правят тази [комплексност] възможна, се появява една изумителна деликатна настройка. Реализирането на сложността, която съществува във Вселената, затруднява това да не се използва думата „чудо”.”⁸

Скоростта на Голямата експлозия:

Равновесията установени чрез Голямата експлозия и мигновеното формиране на Вселената са едно от доказателствата, че тя не е възникнала случайно. Според видният професор по математична физика от университета в Аделаида Пол Дейвис ако размерът на разширяване настъпило непосредствено след Голямата експлозия беше само с един милиард милиард пъти по-различно ($1/10^{18}$), то Вселената нямаше да може да се формира.⁹ В своята книга „Кратка история на времето” (“*A Brief History of Time*”) Стивън Хоукинг признава тази необикновена точност в размерът на разширяване на Вселената, така:

„Ако размерът на разширяване една секунда след Голямата експлозия (big bang) бе по-малко дори с едно на сто хиляди милиона милиона пъти, то Вселената щеше да рухне наново преди дори да е достигнала до настоящата си форма.”¹⁰

Четирите сили:

Цялото физическо движение във Вселената се появява благодарение на взаимодействието и равновесието между четирите сили приети от съвременната физика: гравитационна сила, електромагнитна сила, мощна и слаба ядрена енергия (сила). Тези сили притежават необикновено различни една от друга стойности. Майкъл Дентън, известният молекулярен биолог, описва необикновеното равновесие между тези сили така:

⁷ Karl Giberson, “The Anthropic Principle,” *Journal of Interdisciplinary Studies* 9 (1997).

⁸ George F. Ellis, “The Anthropic Principle: Laws and Environments,” *The Anthropic Principle*, F. Bertola and U. Curi (New York: Cambridge University Press: 1993), 30.

⁹ Paul Davies, *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature*, 1984, 184.

¹⁰ Stephen Hawking, *A Brief History of Time* (London: Bantam Press: 1988), 121-125.

„Ако например гравитационната сила беше милиарди пъти по-силна, то при това положение Вселената щеше да бъде далеч по-малка и жизнената ѝ история доста по-къса. Една средна звезда има маса милиарди пъти по-малка от тази на Слънцето и време на живот около една година. От друга страна, ако гравитацията беше по-слаба, то нямаше да могат да се формират нито звезди, нито пък галактики. Останалите взаимоотношения и стойности не са по-малко решителни. Ако мощната ядрена енергия беше малко по-слаба, то единственият елемент, който щеше да е устойчив е водородът. Нямаше да могат да съществуват други атоми. Ако ли пък беше малко по-силна в сравнение с електромагнитната сила, то тогава атомното ядро, което се състои само от два протона, щеше да бъде единственият устойчив елемент във Вселената, което от своя страна би означавало да няма водород, и ако се бяха образували някакви звезди или галактики, то те щяха да са много по-различни от това, което са сега. Очевидно е, че ако тези различни сили и константи не притежаваха точно стойностите, които притежават в момента, то нямаше да има нито звезди, нито супернови, нито планети, нито атоми, нито пък живот.“¹¹

Разстоянията между небесните тела:

Разпределението на небесните тела в космоса и невероятните разстояния между тях са от значение за съществуването на живот на Земята. Разстоянията между небесните тела са определени по изчисление, съгласуващо се с множество мощни световни сили по начин, по който да поддържа живота на Земята. В своята книга „Съдбата на Вселената“ (*“Nature’s Destiny”*) Майкъл Дентън описва разстоянието между суперновите и звездите, по следният начин:

„Разстоянията между суперновите и в действителност между всички звезди са от изключително значение. Разстоянието между звездите в нашата галактика е около 30 милиона мили. Ако това разстояние беше малко по-малко, то планетните орбити щяха да станат неустойчиви. Ако ли пък беше малко по-голямо, то отломките изхвърляни от една супернова щяха да са толкова разпръснати, че една слънчева система като нашата най-вероятно никога нямаше да се формира. Ако Вселената трябва да е годно за живот място, то при това положение експлозиите на супернови трябва да е в точно определено количество и средното разстояние между тях, а и в действителност между всички звезди, трябва да е близко до настоящо наблюдаваната му стойност.“¹²

Гравитацията:

-Ако гравитационната сила беше по-голяма, то в земната атмосфера щяха да се съберат прекомерно количество амоняк и метан, което би имало унищожителен ефект върху живота.

-Ако ли пък тя беше по-слаба, то земната атмосфера щеше да загуби прекалено количество вода, което би направило живота невъзможен.

¹¹ Michael Denton, *Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe* (New York: The Free Press: 1998), 12-13.

¹² *Ibid.*, 11.

Отдалечеността на Земята от Слънцето:

-Ако това разстояние беше малко по-голямо, то планетата щеше да стане много студена, водното обръщение в атмосферата щеше да се повлияе и на планетата щеше да настъпи ледников период.

-Ако Земята беше по-близко до Слънцето, то растенията щяха да изгорят, водното обръщение в земната атмосфера щеше непоправимо да се увреди и животът щеше да стане невъзможен.

Плътноста на земната кора:

-Ако земната кора беше малко по-дебела, то тогава прекомерно количество кислород щеше да се предава от атмосферата към нея.

-Ако ли пък беше по-тънка, то възникналата в резултат на това количество вулканична дейност щеше да направи живота невъзможен.

Скоростта, с която Земята се върти:

-Ако тази скорост беше по-малка, то температурните различия между деня и нощта щяха невероятно да нараснат.

-Ако ли пък беше по-голяма, то атмосферните ветрове щяха да достигнат невероятна скорост и циклоните и ураганите щяха да направят живота невъзможен.

Магнитното поле на Земята:

-Ако магнитното поле беше по-силно, то щяха да се появят много силни електромагнитни бури.

-Ако пък беше по-слабо, то тогава Земята щеше да загуби своята защита срещу вредните частици отделяни от Слънцето и известни като слънчеви ветрове. И в двата случая животът би станал невъзможен.

Ефектът Албедо (Съотношението между получената и отразената от Земята светлина):

-Ако албедото беше по-високо, то щеше да настъпи ледников период.

-Ако албедото беше по-ниско пък парниковият ефект щеше да доведе до прекомерно затопляне. Първоначално Земята щеше да се наводни от разтопяването на ледниците, а след това да изгори.

Пропорцията на кислород и азот в атмосферата:

-Ако тази пропорция беше по-голяма, то жизнените функции щяха неблагоприятно да се ускорят.

-Ако ли пък беше по-малка, то жизнените функции щяха неблагоприятно да се забавят.

Пропорцията на въглероден двуокис и вода в атмосферата:

-Ако тази пропорция беше по-голяма, то в атмосферата щеше да настъпи прекалено затопляне.

-Ако пропорцията между въглеродния двуокис и водата пък беше по-малка, то атмосферната температура щеше да спадне.

Дебелината на озоновия слой:

-Ако тя беше по-голяма, то земната температура щеше да спадне невероятно много.

-Ако ли пък беше по-малка, то Земята щеше да се затопли прекалено много и да остане беззащитна срещу вредните ултравиолетови лъчи, които Слънцето излъчва.

Сеизмичната дейност (Земетресенията):

-Ако сеизмичната дейност беше по-голяма, то щеше да има постоянни катаклизми на земната повърхност.

-Ако ли пък беше по-малка, хранителните вещества на дъното на морето нямаше да могат да се разпространяват във водата. Това щеше да има унищожителен ефект върху живота в моретата и всички живи организми на Земята.

Ъгълът на наклон на Земята:

Земята притежава 23 градусов ъгъл на наклон на орбитата си. Това наклонение е нещото, което поражда сезоните. Ако този наклон беше по-голям или по-малък, отколкото е в момента, то температурните различия между сезоните щяха да достигнат изключителни размери – непоносимо горещи лета и невероятно студени зими.

Размерът на Слънцето:

По-малък размер на Слънцето би означавало замръзване на Земята, по-големият му размер пък би довел до изгарянето на Земята.

Притеглянето между Земята и Луната:

-Ако това притегляне беше по-голямо, то силното притегляне на Луната щеше да има изключително сериозни последици върху атмосферните условия, скоростта, с която Земята се върти около оста си, и върху океанските приливи и отливи.

-Ако ли пък беше по-слабо, това щеше да доведе до екстремни климатични промени.

Разстоянието между Земята и Луната:

-Ако те бяха малко по-сближени, то Луната щеше да се блъсне в Земята.

-Ако ли пък бяха по-отдалечени, Луната щеше да се загуби в космоса.

-Ако те бяха дори малко по-сближени, то въздействието на Луната над земните приливи и отливи щеше да достигне опасни размери. Океанските вълни щяха да залееят ниските райони. Триенето, което щеше да се появи в резултат на това, щеше да повиши температурата на океаните и щеше да изчезне прецизният температурен баланс, който е важен за живота на Земята.

-Ако Земята и Луната бяха малко по-отдалечени, то приливите и отливите щяха да намалееят, което от своя страна щеше да доведе до намаляване на подвижността на океаните. Неподвижната вода щеше да изложи на опасност живота в моретата и нивото на кислородът, който дишаме, щеше да бъде застрашено.¹³

Температурата на Земята и основаният на въглерод живот:

Съществуването на въглерод, основата на всичко живо, зависи от запазването на температурата в определени граници. Въглеродът е жизненоважно вещество за органичните молекули като аминокиселините, нуклеиновата киселина и протеините. Това са основните елементи съставляващи живота. Поради тази причина животът може да съществува единствено ако е основан на въглерода. Ето така, наличната температура трябва да бъде не по-ниска от -20°C и не по-висока от $+120^{\circ}\text{C}$. Това са температурните граници на Земята.

Това са само някои от крайно деликатните равновесия, които са жизненоважни за появата и продължителността на живота на Земята. Дори само тези, които изброихме по-горе, обаче са достатъчни, за да разкрият, че Земята и Вселената не биха могли да са се появили в резултат на последователни случайности. Понятията „деликатна настройка” и „антропичен принцип”, които започват да се използват през 20ти век, още веднъж потвърждават сътворението с мярка и хармония, което е съобщено в Корана преди стотици години.

¹³ www.pathlights.com/ce_encyclopedia/01-ma10.htm#Elemental Forces.

РАЗЛИЧИЯТА В СТРУКТУРИТЕ НА СЛЪНЦЕТО, ЛУНАТА И ЗВЕЗДИТЕ

“И съградихме над вас седем непоклатими небеса, и сторихме [слънцето] горящ светилник, и изсипваме от дъждовните облаци обилна вода.” (Сура Наба, 12-13)

Както е известно на всеки, Слънцето е единственият източник на светлина в Слънчевата система. С развитието на технологичните средства астрономите откриват, че Луната не е източник на светлина, а само отразява светлинните лъчи, идващи от Слънцето. Използваната в горния аят дума “светилник” пък е превод на арабската дума "сирадж", която описва най-добре източника на топлина и светлина – Слънцето.

В Корана Аллах използва различни думи, когато говори за Луната, Слънцето и небесните тела като звездите. Разликата между структурата на Слънцето и Луната е изразена по следния начин в Корана:

“И стори Той там от луната сияние, и стори от слънцето светилник.” (Сура Нух, 16)

В горния аят за Луната е използвана думата сияние (на арабски "нур"), а за Слънцето – светилник (на арабски "сирадж"). Думата, която определя Луната, се използва за маса, която отразява светлината, която е ярка и неподвижна. А думата, която е използвана за Слънцето, означава небесно образувание, което постоянно свети и е източник на топлина и светлина. От друга страна, думата “звезда” на арабски език произлиза от корена на думата "неджеме", която от своя страна означава “появяващ се, изникващ, видим”. Освен това в долучитираният аят виждаме, че звездата е изобразена и чрез думата "сакиб", която има значението на нещо, което пронизва тъмнината със светлината си, която блещука, изчерпва се и започва да свети от само себе си:

“Звездата с пронизваща светлина.” (Сура Тарик, 3)

Днес е известно, че Луната не разпръсква собствената си светлина, а отразява идващата от Слънцето светлина. За Слънцето и звездите пък знаем, че разпръскват собствената си светлина. Коранът съобщава за тези факти тогава, когато познанията на хората за тези небесни тела са били най-ограничени, т.е. преди 14 века.

ОРБИТИ И ВЪРТЯЩАТА СЕ ВСЕЛЕНА

Една от най-съществените причини за голямото равновесие във Вселената е без съмнение фактът, че небесните тела следват определени орбити. Звездите, планетите и спътниците се въртят както

около себе си, така и заедно със системите, с които са свързани. Вселената работи в една деликатна закономерност, подобно на зъбните колела в една фабрика.

Във Вселената има около 200 милиарда галактики и във всяка една от тях около 200 милиарда звезди. Голяма част от тези звезди притежават планети, а планетите – спътници. Всички тези небесни тела имат много точно изчислени орбити. И в продължение на милиарди години всяка една от тях в собствената си орбита минава и отминава другите в една съвършена хармония и ред. Освен тях множество комети също се придвижват в съотношение с определената за тях орбита.

Орбитите във Вселената не са характерни само за някои небесни тела. Те проявяват една голяма активност около Слънчевата система, а дори и около други галактики, други центрове. Земята, заедно със Слънчевата система, с всяка изминала година се отдалечава от предходното си положение с 500 милиона километра. Изчислено е, че дори най-малкото отклонение в орбитите на небесните тела би предизвикало последици, които могат дори да унищожат цялата система. Например в един източник е описано следното за това какво би предизвикало едно отклонение на Земята от орбитата ѝ с 3 мм повече или по-малко от обикновеното:

“Когато Земята се върти около Слънцето, тя очертава такава траектория, че на всеки 18 мили се отклонява само с 2,8 мм от правата линия. Тази очертана от Земята траектория не се отклонява ни най-малко, защото дори едно 3-милиметрово отклонение би предизвикало огромно бедствие: ако отклонението бъде 2,8 мм вместо 2,5 мм, то орбитата ще бъде много широка и всички бихме замръзнали; от друга страна, ако отклонението бъде 3,1 мм, то всички ние бихме се опекли от топлина.”¹⁴

Друга характеристика на небесните тела е, че освен че се въртят по орбитата си, се въртят и около себе си. Айятът: **“Кълна се в небето, което се върти”** (Сура Тарик, 11) от Корана сочи точно този факт. Разбира се, в периода, когато Коранът е бил низпослан, човечеството не е разполагало както днес с телескопи, с които може да се наблюдава космосът на милиони километри разстояние, с развити технологии за наблюдаване, с познанията на модерната физика и астрономия. Поради тази причина съобщеният в Корана факт, че космосът е **“осеян с пътища”** (Сура Зарийат, 7), през онова време е било невъзможно да бъде установен по научен път. Но в низпослания през този период Коран този факт ни е съобщен много точно, защото Коранът е Божието слово.

ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ НА СЛЪНЦЕТО

Когато в Корана се споменава за Слънцето и Луната, се подчертава, че всяко от тези тела си има определена орбита:

¹⁴ *Bilim ve Teknik* (Journal of Science and Technology), July 1983

**“Той е, Който сътвори нощта и деня, и слънцето, и луната. Всички по орбита плават.”
(Сура Анбиа, 33)**

Използваната в горния аят дума “плават” е превод от арабската дума "сабаха" и се използва, за да опише движението на Слънцето в космоса. Тази дума означава, че Слънцето не се движи безконтролно в космоса, че се върти около оста си и следва определен курс, докато прави това. Фактът, че Слънцето не е неподвижно и се придвижва по определена траектория, в един друг аят ни се съобщава така:

“И слънцето е устремено към своето местопребивание. Така е отредил Всемогъщият, Всезнаещият.” (Сура Йа Син, 38)

Тези факти, за които ни е съобщено в Корана, стават известни единствено посредством съвременните астрономически наблюдения. Според изчисленията на експертите по астрономия Слънцето се придвижва заедно с т.нар. “Solar Apex”(“слънчев връх”) в орбита по посока на звездата Вега със страхотната скорост от 720000 км/ч. Това, при една груба сметка, ни показва, че Слънцето изминава по 17 милиона и 280 хиляди километра на денонощие. Наред със Слънцето всички планети и спътници, които се намират в системата му на притегляне, изминават същото разстояние.

ОРБИТАТА НА ЛУНАТА

„И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка. Нито слънцето може да настигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички по своя орбита плават.” (Сура Йа Син, 39-40)

Луната не следва правилна орбита както спътниците на останалите планети. Докато се движи в орбита около Земята, тя минава зад нея, а понякога и отпред. Тъй като тя също се върти заедно със Земята около Слънцето, Луната в действителност следва един постоянен модел наподобяващ на буквата „S” в космоса. Формата на този космичен път следван от Луната, който е описан в Корана с думите: „заприлича на изсъхнала палмова клонка”, доста наподобява на извитата форма на клонът на финиковата палма. В действителност значението на думата „урджун”, използвана в Корана, е изсъхнала и изтъняла, извита клонка на финикова палма и се използва за описване на частта, която остава след като бъдат събрани фурмите от чепката. Освен това, описването на тази клонка като „изсъхнала” е от изключително значение, защото изсъхналата клонка на финиковата палма е по-тънка и по-изкривена.

Няма съмнение, че е невъзможно някой да е имал познание за орбитата на Луната преди 1,400 години. Начинът, по който този път, установен от съвременната технология и натрупаното знание, е разкрит в Свещената Книга, е още едно от научните чудеса на Корана.

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ГОДИНИТЕ ЧРЕЗ ЛУНАТА

“Той е, Който стори слънцето блясък и луната - сияние, и я отмери по фази, за да знаете броя на годините и изчислението. Аллах сътвори това само с мъдрост. Той разяснява знаменията на хора знаещи.” (Сура Юнус, 5)

“И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка.” (Сура Йа Син, 39)

В първия аят по-горе Аллах много ясно е съобщил, че Луната ще бъде критерий за измерване на годините. Също така е отбелязано, че тези изчисления ще бъдат извършвани според положението, което Луната ще заема при въртенето ѝ по орбитата си. Тъй като ъгълът между Земята и Луната и Земята и Слънцето постоянно се изменя, то ние по различно време виждаме Луната по различен начин. Нещо повече, когато наблюдаваме Луната, а това е възможно само ако тя отразява получената от Слънцето светлина, осветената от Слънцето ѝ страна постоянно се изменя. Взимайки предвид именно тези изменения, се извършват определени изчисления, които от своя страна позволяват на хората да изчисляват годините.

В миналото като 1 месец хората са изчислявали времето между две пълнолуния, или времето, за което Луната обикаля около Земята. Според този метод 1 месец е равен на 29 дена 12 часа и 44 минути. Това се нарича “лунарен месец”. А от своя страна 12 лунарни месеца, според руми календар (слънчев календар, използван в Турция преди 1925 г.) се равняват на 1 година. Но между Григорианския календар, според който за 1 година се приема едно завъртане на Земята около Слънцето, и руми календар всяка година се формира разлика от 11 дена. Всъщност 25ти аят от сура Кахф обръща внимание на този факт така:

“И прекарали в пещерата си триста години и още девет.” (Сура Кахф, 25)

Споменатото в айта време може да бъде обяснено по следния начин: $300 \text{ години} \times 11 \text{ дена}$ (разликата, която се формира всяка година) = 3300 дена. Ако вземем под внимание, че 1 слънчева година се състои от 365 дена 5 часа 48 минути и 45.5 секунди, то $3300 \text{ дена} / 365.24 \text{ дена} = 9 \text{ години}$. С други думи, според Григорианския календар 300 години, а според руми календара 300+9 години. Както се вижда, в айта е обърнато внимание на 9те години, които се основават на едно деликатно изчисление. (Аллах знае най-добре). Без съмнение, подчертаването на такава информация в Корана е едно от научните чудеса на Корана.

ГРАВИТАЦИОННАТА СИЛА И ОРБИТАЛНИТЕ ДВИЖЕНИЯ

„О, кълна се в залязващите планети, движещи се, скриващи се.” (Сура Такуир, 15-16)

Думата „хуннас“ от 15 аят на сура Такуир има значение на смаляващ се, свиващ се, отдръпвам се и връщам се. Арабската дума, която е преведена в 16ти аят от същата сура като „скриващи се“, е „куннас“. Думата „куннас“ е множественото число на „канис“ и се използва по отношение на специфичен път: влизане в гнездо, домът на движещо се тяло или организми влизащи и укриващи се в домът си. Отново в 16 аят думата „алджавари“ – множественото число на думата „джария“, която означава нещо, което се движи и тече, е преведена като „движещи се“. Имайки предвид значението на тези думи твърде вероятно е тези айати да се отнасят до гравитационните сили на планетите и тяхното движение по орбитите им.

Тези думи от горесцитираните айати напълно описват орбиталните движения произлизащи от гравитационната сила. Думата „хуннас“ се отнася до привличането на планетите към собствените им центрове и също така привличането им към Слънцето, което е центърът на нашата Слънчева система. (Аллах знае най-добре.) Гравитационната сила е вече съществуваща във Вселената сила, но разкриването ѝ чрез математически формули е станало възможно едва през 17ти – 18ти век от Сър Исак Нютон. Думата „алджавари“ от следващият аят подчертава орбиталните движения, които се появяват в резултат на центробежната сила, която се противопоставя на тази сила на притегляне. Няма съмнение, че употребата на думата „алджавари“ (привличане към центъра, свиване, залязване) заедно с „хуннас“ (път, влизане в гнездо, дом на движещо се тяло) сочи към един значителен научен факт, за който никой не би могъл да е знаел преди 1,400 години. (Аллах знае най-добре.) Нещо повече, тези айати, които са една от темите, за които е дадена клетва в Корана, са друг показател за значението на темата.

КРЪГЛАТА ФОРМА НА ЗЕМЯТА

“Сътвори Той небесата и земята с мъдрост. Той застава нощта да следва деня и застава деня да следва нощта...” (Сура Зумар, 5)

Доста интересни са използваните в Корана изрази за описване на Вселената. Думата “следва” от горния аят е превод на арабската дума "теквир". На български значението на тази дума може да се предаде с “да покриеш с някакъв предмет, нещо с кръгла форма”. (Например в арабските речници тази дума се използва за глаголите, които се отнасят за кръгли предмети, като например “увиване на главата с чалма.”) Информацията, която е дадена в аята, че денят и нощта се покриват един друг (теквир) , в същото време съдържа и ясна информация за формата на Земята. Тогава и само тогава, когато Земята е кръгла, използваният в аята глагол може да бъде извършен. Т.е. в низпослания през 7 век Коран е посочено, че Земята е кръгла.

Не трябва да забравяме, че разбиранията на астрономията за Земята по онова време са доста различни. Тогава се е вярвало, че Земята е права плоскост и всички научни изчисления и определения са извършвани на тази основа. Но тъй като Коранът е Божието слово, то при описанието на Вселената

са използвани възможно най-изразителните думи. Всичките тези знания, които получаваме през това столетие, са ни съобщени в айятите от Корана преди 1400 години.

ПОСОКА НА ВЪРТЕНЕ НА ЗЕМЯТА

“И ще видиш планините - мислиш ги неподвижни, а те отминават, както облаците отминават. Сторено е от Аллах, Който всяко нещо прави съвършено... Той е сведущ за делата ви.” (Сура Намл, 88)

В айята от сура Намл е отбелязано не само че Земята се върти, но и посоката на нейното въртене. Посоката на движение на намиращата се на 3500-4000 метра височина основна облачна маса е винаги от запад на изток. Това е и причината при прогнозите за времето да се гледа предимно положението на запад.¹⁵

Всъщност причината за придвижването на облачната маса от запад на изток е посоката на въртене на Земята. Както е известно днес, и Земята се върти от запад на изток. Тази научна истина, която науката открива неотдавна, е съобщена в Корана преди хиляди години.

ГЕОИДНАТА ФОРМА НА ЗЕМЯТА

„И земята след това разпростря.” (Сура Назият, 30)

Думата „*даха*” използвана в горният айят със значение на „разпростря” произлиза от думата „*дахв*”, която има значение на „разстилам”. Въпреки че думата „*дахв*” също така означава покриване или изглаждане, значението на глагола е нещо повече от просто прозаично изглаждане, тъй като той описва изглаждане в кръг.

Представата за закръгленост също присъства и в другите думи произлизащи от „*дахв*”. Така например думата „*дахв*” също се използва за деца, които са пуснали топка в дупка в земята, състезания за хвърляне на камъни в дупки и игри, които се играят с орехи. Произлизащите от тази дума глаголи също се използват и за описване на свиването на гнездо на щраус, почистването на камъните от мястото, където ще легне, мястото където мти яйцата си, както и самите яйца.

В действителност Земята е кръгла по начин наподобяващ на формата на яйце. Леко сплеснатата кълбовидна форма на Земята е известна като геоид. От тази гледна точка употребата на думата „*даха*” съдържа важна информация за формата, която Аллах е дал на Земята. В продължение на хиляди

¹⁵ “Effects of Rotation (Coriolis Effect),” The Woodrow Wilson National Fellowship Foundation, www.woodrow.org/teachers/esi/1998/p/weather/Coriolis.HTM.

години хората са си представяли, че формата на Земята е напълно плоска и едва благодарение на технологията са успели да разберат истината. Този факт обаче е разкрит в Корана преди 14 века.

ДИАМЕТЪРЪТ НА ЗЕМЯТА И КОСМОСА

„О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете! Не ще проникнете освен с власт [от Нас].” (Сура Рахман, 33)

Арабската дума преведена като „предели” в горният аят е *„актар”*. Това е множественото число на думата *„кутур”*, която има значение на диаметър, и ни посочва, че небесата и земята имат много диаметри. В арабския език от употребата на дадена дума може да се разбере дали тя е в единствено, множествено число (повече от две) или пък в двойна форма. Следователно формата на думата, която е използвана тук, а именно множествено число, ни дава още една чудна информация.

За едно триизмерно тяло може да се каже, че има един-единствен диаметър ако то е напълно сферично. Думата „диаметри” може да се отнася единствено до неправилна, но в основата си сферична форма. Тази избрана в Корана дума – „диаметри”, е важна от гледна точка на посочването на геоидната форма на Земята. Следващият забележителен момент в айта е, че небесата и земята са споменати по отделно по отношение на диаметрите.

Според Общата теория на относителността на Алберт Айнщайн Вселената е разширяваща се. Но това не означава, че галактиките и другите небесни тела са се разпръснали в космоса. Това означава, че космосът се разширява и че разстоянието между галактиките се увеличава.

Описанието **„пределите на небесата”** от 33 аят на сура Рахман ни показва сферичната форма на космоса. (Аллах знае най-добре.) Така както космичните диаметри ще бъдат различни от различните точки на космоса, така и диаметрите на постоянно разширяващият се космос също ще бъдат различни. От тази гледна точка употребата на думата „предел” в множествено число съдържа голяма мъдрост и е един от показателите за това, че Коранът е откровение на нашият Всезнаещ Господ.

АТМОСФЕРНИТЕ ПЛАСТОВЕ

В аяитите от Корана едно от знанията, които се дават за Вселената, е, че небето е подредено на седем пласта:

“Той е, Който сътвори за вас всичко на земята, после се насочи към [сътворяването на] небето и създаде седем небеса. Той всяко нещо знае.” (Сура Бакара, 29)

“После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим... И ги направи седем небеса в два дни, и отреди Той на всяко небе неговото дело...” (Сура Фуссилат, 11-12)

Използваната на много места в Корана дума “небе” служи за обозначаване както на цялата Вселена, така на небето над Земята. Когато помислим върху второто значение на думата, то ще стигнем до заключението, че небето на Земята, т.е. атмосферата, се състои от 7 пласта.

Всъщност днес е известно, че Земята се състои от подредени един върху друг различни пластове.¹⁶ В дефинициите с химично съдържание или взимащи атмосферната температура като мярка се определя, че земната атмосфера има 7 пласта.¹⁷ Според т.нар "Limited Fine Mesh Model" (LFMII) - атмосферен модел, който днес все още се използва при 48-часовите прогнози за времето, атмосферата е съставена от 7 пласта. Според съвременните геоложки определения 7-те пласта на атмосферата са подредени, както следват:

- 1 - Тропосфера
- 2 - Стратосфера
- 3 - Мезосфера
- 4 - Термосфера
- 5 - Екзосфера
- 6 - Йоносфера
- 7 - Магнитосфера

Другата чудотворна страна на този въпрос е използваният в сура Фуссилат израз: **“отреди Той на всяко небе неговото дело”**. Т.е. в айята ни се съобщава, че Аллах е възложил на всеки един пласт различно задължение. Така както видяхме и в предходните глави, всеки от гореизброените пластове има жизненоважно значение за хората и всички останали живи организми на земята. От образуването на дъжда до предпазването от вредните лъчи, от отразяването на радиовълните до обезвреждането на метеорите, всеки един пласт притежава характерна за него функция.

Долуцитираните айяти ни дават информация за това как изглеждат 7-те пласта на атмосферата:

“Нима не виждате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?” (Сура Нух, 15)

“Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилоствия...” (Сура Мулк, 3)

Преведената на български език като “несъразмерност” арабска дума "тибакан" означава и “слой, подходящ капак или покривало на нещо”. Описаното в айята небе на слоеве без съмнение показва по най-подходящ начин атмосферата.

¹⁶ Michael Pidwirny, “Atmospheric Layers,” 1996, <http://royal.okanagan.bc.ca/mpidwirn/atmosphereandclimate/atmslayers.html>

¹⁷ “Numerical Prediction Models used by NWS,” Integrated Publishing, www.tpub.com/weather3/4-27.htm

Фактът, че тази информация, която е невъзможно по никакъв начин да бъде получена без технологията на 20-ти век, е съобщена толкова ясно в низпослания преди 1400 години Коран, е, разбира се, много голямо чудо.

ЗАЩИТНИЯТ ТАВАН

В Корана Аллах обръща внимание на едно изключително важно качество на небето така:

“И сторихме небето пазен свод. А те от Неговите знамения се отвръщат.” (Сура Анбиа, 32)

Тази характеристика на небето, спомената в айята, е доказана посредством научните изследвания на 20-ти век.

Атмосферата, която обгръща Земята от всички страни, осъществява жизненоважни за по-нататъшното пребиваване на живите организми функции. Разтопява и унищожава множеството големи и малки, приближаващи Земята, метеорити, и така предотвратява падането им на Земята и предизвикването на големи вреди на организмите.

Наред с това атмосферата филтрира и вредните за живите организми лъчи, които идват от космоса. Най-удивителната страна на това качество на атмосферата е, че тя пропуска само безвредните лъчи, т.е. видимите лъчи, инфрачервените лъчи и радиовълните. Всички тези лъчи са необходими за живота. Така например определеното количество ултравиолетови лъчи, на което атмосферата позволява да преминат, имат голямо значение за осъществяваната от растенията фотосинтеза, която от своя страна е необходима за поддържане живота на организмите. Голяма част от отделяните от Слънцето силни ултравиолетови лъчи биват филтрирани от озоновия слой на атмосферата и до Земята достигат само малка част от тях, необходими за живота.

Защитната характеристика на атмосферата не се ограничава само с това. Благодарение пак на атмосферата Земята бива предпазвана от приблизително минус 270-градусовия вледняващ студ на космоса.

Не само атмосферата предпазва Земята от вредните въздействия. Наред с атмосферата, произлизащият от магнитното поле на Земята слой, наречен “Пояс на Ван Ален”, изпълнява ролята на щит, който предпазва планетата ни от вредните лъчи. Тези отделяни постоянно от Слънцето и останалите звезди лъчи носят смъртоносни последици за човечеството. Ако не е поясът на Ван Ален, енергийните експлозии, които обикновено идват от Слънцето и се наричат слънчеви изригвания, са толкова мощни, че биха могли да унищожат целия живот на Земята.

Д-р Хю Рос описва значението на пояса на Ван Ален за живота ни така:

Земята притежава най-голяма плътност измежду всички останали планети в Слънчевата система. Това голямо ядро от никел и желязо създава силно магнитно поле. Това магнитно поле, от своя

страна, става причина за появата на радиационния пояс на Ван Ален. Този слой предпазва земната повърхност от радиационните бомбардировки. Ако този защитен слой не съществуваше, животът на Земята нямаше да бъде възможен. Единствената друга планета, която притежава магнитно поле и е изградена от скали, е Меркурий. Но силата на това магнитно поле е 100 пъти по-малка от тази на Земята. Радиационният пояс на Ван Ален е характерен само за Земята.¹⁸

Преди няколко години бе изчислено, че енергията, която се отделя от едно изригване, се равнява на 100 атомни бомби, подобни на хвърлената в Хирошима. 58 часа след изригване се забелязва бурно движение на стрелките на компасите, а температурата на земната атмосфера, извършвайки температурен скок над 250 км, достига до 2500 °C.

С една дума, върху Земята действа една съвършена система, която я обгръща от всички страни и я предпазва от външните опасности. Аллах преди хиляди години ни съобщава в Корана именно за това качество на предпазен щит на обгръщащото Земята небе.

СЪТВОРЯВАНЕТО НА НЕБЕТО - СВОД

“Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето - свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете - препитание за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах!” (Сура Бакара, 22)

В горния аят за небето е използвана арабската дума "есемае бинаен". Тази дума наред със значението на свод, таван, се използва от арабските бедуини и за описване на покривало, наподобяващо чадър.¹⁹ И това, на което се набляга при тази чадъробразна структура, е, че тя предпазва от външни природни сили при различни ситуации.

Въпреки че не забелязваме голяма част от тях, както върху останалите планети, така и върху Земята падат голямо количество метеори. Причината, поради която тези метеори, които, падайки върху другите планети, образуват огромни кратери, не причиняват никакви вреди на Земята, е голямата съпротива, която земната атмосфера оказва. Метеорът не може да издържи дълго на тази съпротива и в резултат на триенето изгаря и загубва голяма част от масата си. Ето така тази опасност, която би могла да предизвика големи бедствия, благодарение на атмосферата бива предотвратена. Наред с гореспоменатите айати, разкриващи защитното качество на атмосферата, със следващия аят Аллах също обръща внимание на това особено сътворение:

“Не виждаш ли, че Аллах подчинява за вас всичко на земята, и корабите, плаващи в морето по Неговата воля, и Той държи небето да не падне върху земята, освен с Неговото позволение. Аллах към хората е състрадателен, милосърден.” (Сура Хадж, 65)

¹⁸ www.godandscience.org/apologetics/designss.html

¹⁹ “The Quran and Modern Physics,” <http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>

Така както споменахме и в предходната глава, защитната функция на атмосферата предпазва Земята от космоса, т.е. от външните природни сили. В по-горните айяти с използваната за описване на небето дума “свод” се обръща внимание и на тази характерна особеност на небето, която не е било възможно да се знае по времето на Пророка Мохамед (м.н.).

ОСОБЕНОСТТА НА НЕБЕТО ДА ВРЪЩА ОБРАТНО

В сура Тарик, 11 айят, от Корана се споменава за характерната особеност на небето да се **“върти”** така:

“Кълна се в небето, което се върти.” (Сура Тарик, 11)

Думата "редж'и", която е преведена в различните преводи на Корана като “върти”, също така има значение и на “връщам се”.

Както е известно, атмосферата, която обгражда Земята, се състои от множество слоеве. Всеки един слой играе важна роля в полза на живите организми. Когато бъдат извършени изследвания, ще се види, че всеки пласт имат способността да връща обратно в космоса или върху земната повърхност всеки достигнал до него предмет или светлинен лъч.

Нека да разгледаме с няколко примера способността на атмосферните пластове да връщат обратно. Тропосферният слой, който се намира на 13 – 15 км височина, кондензира издигащата се от земната повърхност водна пара и допринася за връщането ѝ на земята под формата на дъжд. Озоносферата, която е долният слой на разположената на 25 км височина стратосфера, отразявайки идващите от космоса радиационни и вредни ултравиолетови лъчи, спомага за тяхното връщане обратно в космоса, преди да са успели да достигнат до земната повърхност. Йоносферата, която също като сателит разпръсква по цялата земна повърхност предаваните от Земята радиовълни, спомага за осъществяването на разговори на големи разстояния по радиостанции, телефони и позволява гледането и слушането на радио-и телевизионни предавания. Магнитосферният слой пък връща обратно в космоса вредните радиоактивни елементи, отделяни от Слънцето или другите звезди, преди да са достигнали до земната повърхност.

Тази характерна особеност на небесните слоеве, която е открита неотдавна, но за която ни е съобщено преди хиляди години в Корана, е още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

ЗЕМНИТЕ ПЛАСТОВЕ

Някои от данните, които са ни дадени в Корана за земната повърхност, са относно нейната прилика с небето, което се състои от седем слоя:

“Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята - също толкова. Повелята се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо.” (Сура Талак, 12)

Тази подчертана в горния аят информация има място и в научните източници, като се разяснява, че земната повърхност се състои от седем пласта. Учените подреждат земните слоеве така:

- 1-ви слой: Литосфера (вода)
- 2-ри слой: Литосфера (суша)
- 3-ти слой: Астеносфера
- 4-ти слой: Горна мантия
- 5-и слой: Долна мантия
- 6-и слой: Външно ядро
- 7-и слой: Вътрешно ядро

Литосферата произлиза от гръцката дума *лихос*, която означава “скала”, и е твърдият скалист пласт, който формира най-горния слой на Земята. В сравнение с останалите слоеве е доста тънък. Литосферата е още по-тънка под океаните и активните от вулканична гледна точка места. Средната дебелина на този земен пласт е около 80 км. Той е по-студен и по-твърд в сравнение с останалите пластове и поради тази причина изпълнява ролята на земна кора.

Под литосферата се намира астеносферата, чието наименование произлиза от гръцката дума *Asthenes*, която означава “слаб”. Този слой е подвижен и е по-тънък в сравнение с литосферата. Този земен пласт е съставен от топли полутвърди вещества, които, подложени в геоложките времена на висока температура и налягане, омекват и се разтапят. Смята се, че твърдият литосферен пласт плава или се движи плавно по бавно движещия се астеносферен слой.²⁰

Под тези земни пластове при огромна топлина е разположен слой, наречен земна мантия, който се състои от полутвърди скали и е с дебелина 2900 км. Мантията, която съдържа почти два пъти повече желязо, магнезий и калций от земната кора, е по-топла и плътна, защото с нарастване на дълбочината се увеличават и температурата и налягането вътре в Земята.

В центъра на Земята пък е разположено ядрото, чиято плътност е почти два пъти по-голяма от тази на мантията. Причината за тази плътност е това, че вместо скали ядрото съдържа повече метали (желязно-никелова сплав).

²⁰ “Inside the Earth,” <http://pubs.usgs.gov/publications/text/inside.html>

Земното ядро се състои от две части: едната е външното ядро, което е течено и с дебелина 2200 км, а другата е вътрешното ядро, което е твърдо и има дебелина 1250 км. С въртенето на Земята течното външно ядро образува магнитното поле на Земята.

Фактът, че тази прилика на земните пластове с небето, която може да бъде забелязана единствено чрез технологията на 20ти век, е съобщена в Корана, е без съмнение едно от множеството научни чудеса на Корана.

ЗЕМЯТА ИЗХВЪРЛЯ СВОИТЕ ТОВАРИ

„Когато земята бъде разтърсена в трус и земята изхвърли своите товари, и човек рече: „Какво ѝ е?“, в този Ден тя ще разкаже своите вести.” (Сура Залзала, 1-4)

Арабската дума „залзала” означава земетресение или трусове, а думата „аткалаха” означава „товар, тежко бреме”. Когато човек вземе под внимание горните айяти под светлината на първото им значение, то може да се забележи посочването на един важен научен факт относно земетресенията.

Във втори айят на сура Залзала се съобщава за това как земята изхвърля своите товари. Всъщност, в резултат на проучване извършено през последните години става ясно, че в центъра на Земята има тежки метали, и че те са се появили в резултат на движенията на земната повърхност. Според геологичните изчисления с охлаждане на Земята тежките и плътни вещества се спускат към центъра ѝ, докато по-леките се издигат на повърхността.

Поради тази причина земната кора се състои от най-леките вещества (базалтови и гранитни скали), докато тежките метали (никел и стомана) се намират в земното ядро. В резултат на това подповърхностният слой, който се състои от разтопени метали, е изграден от материал, който е много по-тежък и плътен от този на повърхността.

По време на земетресения тежките вещества под повърхността имат възможност да се издигнат нагоре и по този начин Земята изхвърля своите товари, както е разкрито в Корана. Нещо повече, тези области, където металните резерви са най-концентрирани, са също така и тези с най-голяма вулканична дейност. Тези научни открития, които станаха известни едва неотдавна и в следствие на широкообхватни проучвания, са само някои от научните факти посочени от Аллах в Корана.

ФУНКЦИЯТА НА ПЛАНИНИТЕ

В Корана се обръща внимание на една важна геоложка функция на планините:

“И направихме по земята непоклатими планини, за да не се люлее с хората...” (Сура Анбиа, 31)

Когато погледнем внимателно горецитирания аят, ще видим, че там е съобщено за способността на планините да предпазват от земетресения. През периода, когато Коранът бива низпослан, тази истина не е известна на никой човек, докато днес тя е разкрита в резултат на открития на съвременната геология.

В миналото се е смятало, че планините са само възвишения, разположени на повърхността на Земята. Но учените забелязват, че планините не са само повърхностни възвишения, а с частта си, т.нар. планинни корени, които понякога са 10-15 пъти по-големи от собствените им размери, се простират надолу към вътрешността на Земята. С тази своя особеност планините изпълняват роля, подобна на тази на един пирон или кол, които задържат палатката стабилно към земята. Така например връх Еверест, който е разположен на 9 км над земната повърхност, има корен повече от 125км.²¹

Нещо повече, планините се образуват в резултат на движението и сблъсъка на много големи пластове, от които се състои земната кора. Когато два пласта се сблъскат, този, който е по-издръжлив, минава под другия. Пластът, който минава отгоре, се нагъва и се издига и така се формират планините. Пластът, който остава отдолу пък, придвижвайки се надолу под земята, образува едно дълбоко продължение. Поради тази причина, така както споменахме по-рано, планините притежават не по-малки от масата, която виждаме над земната повърхност, дълбоки продължения, които се разстилат надолу под земята. В един научен източник тази структура на планините е описана така:

*Там, където континентите са по-плътни, така както е и при планинските вериги, земната кора навлиза надълбоко в мантията.*²²

Когато един от световноизвестните подводни геолози проф.Сиаведа споменава, че планините са забодени като корени в земята, прави следното уточнение:

Основната разлика между континенталните и океанските планини е в материята им... Но и двата вида планини имат корени, които ги подпират. При континенталните планини една произлизаща от планината и имаща малко по-ниска плътност субстанция се спуска надолу в земята като корен. При океанските планини също има ронлива материя, която подpira планината като корен. В океанските планини обаче тази материя не е ронлива, защото съставът е лек, а поради това, че е топъл и доста се разширява. Но погледнато от гледна точка на плътността, и те осъществяват същата функция по отношение на подпирането на планините. Поради тази причина функцията на корените, според закона на Архимед, е да подпират планините.²³

²¹ www.wamy.co.uk/announcements3.html, from an address by Prof. Zighloul Raghieb El-Naggar

²² Carolyn Sheets, Robert Gardner, and Samuel F. Howe, *General Science* (Newton, MA: Allyn and Bacon Inc.: 1985), 305.

²³ www.beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm

Нещо повече, в използваната като учебник в множество университети по цял свят книга със заглавие “Земя”(“*Earth*”) на Франк Прес – понастоящем председател на Американската академия на науките, пише, че планините имат формата на подпора и са забучени дълбоко в земята.²⁴

В един от аятите от Корана тази функция на планините е обяснена чрез уподобяването им на “подпори”:

“Не сторихме ли Ние земята постеля и планините - подпори?” (Сура Наба, 6-7)

Отново, в един друг аят, Аллах ни съобщава: **“и планините побл”** (Сура Назиат, 32). Използваната в този аят дума “ерсайха” има значението на “създавам вкоренен, правя устойчив, закотвям, заковавам за земята”. Благодарение на тези характерни особености планините се разпростират над и под земната повърхност, там където земните пластове се съединяват, и занитват един за друг тези пластове. По този начин, стабилизирайки земната кора, ѝ пречат да се плъзга между собствените си пластове или върху магмения слой.

Днес знаем, че външният слой на земната повърхност, който е скалист, е разбит на дълбоки разломи и е разчупен под формата на плаващи върху магмата пластини. Тъй като скоростта, с която Земята се върти около оста си, е твърде голяма, ако не съществуваше заздравяващата функция на планините, то плаващите пластини щяха да бъдат в едно постоянно движение. При едно такова положение върху земната повърхност би могло да не може да се натрупва почва, да не може да се съхранява вода в почвата, нито едно растение да не може да порасне, нито един път, сграда да не могат да бъдат построени, с една дума - животът на Земята нямаше да бъде възможен. Поради тази причина като резултат на Божията милост планините изпълняват функция точно като пирони, които прикрепят континенталните маси към океанските пластове и им пречат да се движат.

Както се вижда, направеното в резултат на съвременните геологични и сеизмологични изследвания откритие за тази жизненоважна функция на планините е дадено като пример за възвишената мъдрост на Божието сътворение в низпослания преди стотици години Коран. В един друг аят е казано следното:

“... Положи върху земята неподвижни планини, за да не се люлее с вас ...” (Сура Лукман, 10)

ДВИЖЕНИЕТО НА ПЛАНИНИТЕ

Фактът, че планините не са неподвижни, както изглеждат, а се намират в едно постоянно движение е съобщен в един аят така:

²⁴ Frank Press, and Raymond Siever, *Earth*, 3rd ed. (San Francisco: W. H. Freeman & Company: 1982).

“И ще видиш планините - мислиш ги неподвижни, а те отминават, както облаците отминават...” (Сура Намл, 88)

Това движение на планините се дължи на движението на земната кора, върху която са разположени. Земната кора се движи сякаш плава върху мантията, която е с по-голяма плътност от нея. За първи път в началото на 20ти век немският учен Алфред Вегенер съобщава, че в началните периоди след възникването на Земята континентите са били слепени един за друг и след това започват да се придвижват в различни посоки, разделят се и се отдалечават един от друг.

Но геолозите успяват да разберат правотата на Вегенер 50 години след неговата смърт, т.е. след 1980 година. Така както Вегенер пише в една своя статия, публикувана през 1915 г., преди около 500 милиона години парчетата суша са били слепени едно за друго и този голям къс земя, наречен Пангея, бил разположен на Южния полюс. Преди около 180 милиона години Пангея се разделя на две. Единият от тези два придвижващи се в различни посоки континенти е Гондвана, който включвал в себе си съвременните Африка, Южна Америка, Южна Европа, Близкия изток, Индия, Австралия и Антарктида. А вторият, състоящ се от Европа, Северна Америка, Азия и Гренландия, е бил Лавразия. В последващите след това разделение 150 години през различно време Гондвана и Лавразия се разделят на още по-малки парчета.

Ето тези формирали се от разделянето на Пангея континенти, променяйки непрекъснато разпределението между сушата и водата, се придвижват по повърхността на Земята с няколко сантиметра годишно.

Откритието, в резултат на геоложки изследвания, извършени в началото на 20ти век, на това движение на земната кора е описано по следния начин в научните източници:

Земната повърхност, която е с дебелина 100 км и се образува от земната кора и мантията, се състои от части, наречени “пластове”. Земната повърхност е съставена от шест големи пласта и множество малки. Според теорията, наречена “тектоника на пластове”, тези слоеве, носейки със себе си континентите и дъното на океаните, се придвижват по Земята... Изчислено е, че континенталните движения са между 1 и 5 см. Дотолкова, доколкото пластове се придвижват по този начин, в географията на Земята настъпват промени. Така например Атлантическият океан се разширява с всяка изминала година.²⁵

Важна точка, която трябва да отбележим тук, е следната: в айята Аллах съобщава за движението на планините като “отминаване”. Дори днес за това движение учените използват английския термин "continental drift", или “континентален дрейф”.²⁶

Дрейфът на континентите е факт, който не би могъл да бъде забелязан по времето, когато Коранът бива низпослан и с използвания в айята израз: **“и ще видиш планините - мислиш ги неподвижни”** Аллах ни съобщава предварително каква ще бъде реакцията на хората. Но след това

²⁵ Sheets, Gardner, and Howe, *General Science*, 305

²⁶ *Powers of Nature* (Washington D.C.: National Geographic Society: 1978), 12-13

съобщава за факта, че планините се носят, така както се носят и облаците. Така че, както се вижда, е обърнато специално внимание на движението на земния слой, на който са разположени планините.

Фактът, че тази истина, която науката открива неотдавна, е съобщена в Корана, е без съмнение едно от чудесата му.

РАЗЛИЧНИТЕ ТОЧКИ НА ИЗГРЕВА И ЗАЛЕЗА НА СЛЪНЦЕТО

“И не! Кълна се в Господа на изгревите и на залезите, Ние сме способни.”(Сура Мааридж, 40)

“Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях, и Господът на изгревите.” (Сура Сафат, 5)

“Господа на двата изгрева и Господа на двата залеза.” (Сура Рахман, 17)

Както се вижда от айятите по-горе, думите “изгревите” (изток) и “залезите” (запад) са използвани в множествено число. Например, използваните и в двата първи айята думи "мешарик" за изток и "меариб" за запад са множествена форма, с която се изразява, че са повече от два на брой. В последния айят пък са използвани като "мешрикейн" - двата изтока и "марибейн" - двата запада. Думите "мешарик" и "меариб", използвани в айятите, също така имат значението и на “място, където Слънцето изгрява и залязва”. Поради тази причина в горните айяти се споменава за различни точки на изгряване и залязване на Слънцето. Също така клетвата в Господа на изгревите и на залезите в първия айят привлича вниманието ни.

Както е известно, въртенето на Земята около оста ѝ (еклиптичната ос) има 23° 27 наклон. Поради този наклон и сферичната форма на Земята слънчевите лъчи не падат всеки път под един и същи ъгъл. Поради тази причина човек, който се намира далеч от екватора – тъй като слънчевите лъчи падат под различни ъгли в тази област – ще види, че на изток Слънцето изгрява, а на запад пък залязва в различни точки. И колкото повече този човек се отдалечава от екватора, толкова повече точки на изгряване и залязване ще определи.

Човек, който се намира на екватора пък, тъй като там слънчевите лъчи винаги падат под прав ъгъл, ще види Слънцето да изгрява точно от изток и да залязва точно на запад. Когато се вземе под внимание, че Арабският полуостров е недалеч от екватора, то е много ясно, че тук това е невъзможно да бъде установено чрез наблюдение. Защото един човек от тази област ще види Слънцето да изгрява и залязва винаги на едно и също място. Използваните в горните айяти фрази за изток и запад може да са знак за това, че Слънцето изгрява и залязва от различни точки. (Аллах знае най-добре)

НАМАЛЯВАНЕТО НА СУШАТА

“И нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища?...”
(Сура Раад, 41)

“... Нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища?...”
(Сура Анбиа, 44)

Земята бива бомбардирана от идващите от Слънцето протони, електрони и поток от алфа-частици. Тези соларни (слънчеви) ветрове са достатъчно силни, че да отделят атмосферата от Земята. Но за изчерпването на атмосферата ще е необходимо 5 пъти повече време, отколкото сегашната степен на загуба на материя на Земята (най-много 3 кг за секунда) и общото време за съществуване на Слънцето.²⁷ Защото поради мощното магнитно поле, което се образува от магнитосферния слой на атмосферата, Земята е защитена, до известна степен, от тези ерозии. Когато сравним загубата на йони – кислород, хелий и водород, от повърхността на йоносферата на Земята, разпръскващи се към дълбините на космоса, с безпределния въздушен слой, който обгръща Земята, то техният обем е много малък. Но изтегленото към космоса количество все пак има значителни размери.²⁸

Благодарение на космическите уреди на НАСА изследователите се сдобиват с първите конкретни доказателства за това, че енергийните изригвания от Слънцето са причина за разпръскването на кислорода и другите газове от външния слой на земната атмосфера към космоса. Ето така учените за първи път на 24-25 септември 1998 г. научават, че Земята понася загуба на материя от външния си слой.²⁹

Горните айати от друга гледна точка пък могат да сочат към намаляването на сушата на земната повърхност.

В днешни дни полярните шапки на полюсите се топят и нивото на водата в океаните се повишава. Тази повишаваща се водна маса пък покрива все по-голяма част от сушата. Колкото повече крайбрежия остават под водата, толкова повече намалява и общата площ на сушата.³⁰ Използваният в горните айати израз: **“стесняваме земята по нейните краища”** е много вероятно да има предвид покриването на крайбрежията с вода.

Една новина от вестник *“Ню Йорк Таймс”* (*“New York Times”*) във връзка с темата е следната:

През последното столетие средната надземна температура на земната повърхност се е увеличила с около 1 Фаренхайт. Нивото на затопляне също е нараснало за последния четвърт век. Това е

²⁷ “Press Release,” Swedish Institute of Space Physics (IRF), 9 March 2001, www.irf.se/press/press_010309eng.html

²⁸ “Solar Wind Blows Some of Earth’s Atmosphere into Space,” NASA, http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm

²⁹ “Solar Wind Blows Some of Earth’s Atmosphere into Space,” NASA, http://science.nasa.gov/newhome/headlines/ast08dec98_1.htm

³⁰ Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur’an*, 115

един важен показател... В предходни сателитни проучвания и подводни наблюдения е било установено, че Северният полюс показва склонност към затопляне и вероятността от разтопяване на ледените маси е нараснала... Учените от изследователския център на НАСА в Манхатън – Институт за космически науки Годард, сравняват данните. Сателитните снимки показват, че през последните години големината на ледовете, които обхващат областта, значително е намаляла.³¹

Извършените през 20ти век открития спомагат да разберем мъдростта в сурите Анбиа 44 и Раад 41.

ЗЕМНАТА ПОВЪРХНОСТ, КОЯТО СЕ РАЗПУКВА

“Кълна се в небето, от което вали, и в земята, която се разпуква.” (Сура Тарик, 11-12)

Българското значение на употребената в горния аят арабска дума "сад'а" е “разпукване, разцепване, разделяне”. Това, че Аллах се кълне в разпукването на земята, подобно на другите чудеса на Корана, сочи към един забележителен факт.

През 1945-46 г. учените за първи път слизат по дъното на моретата и океаните, за да изследват минералните находища. Едно от най-съществените неща, което забелязват при проучванията, е разломъчната структура на Земята. Скалистият пласт от външната страна на Земята е разцепен на множество и с хиляди километри дължина цепнатини (разломи) в посоките изток-запад, север-юг. Нещо повече, учените забелязват, че под моретата и океаните има разтопена магма.

Ето поради тези пукнатини от разположените в средата на моретата планини излиза лава. Благодарение на тази разломъчна структура на Земята значително количество топлина бива отделено навън и голяма част от разтопените скали образуват върховете в океаните. Ако не съществуваше тази структура, позволяваща на голяма част от топлината на земната кора да излезе навън, то животът на Земята щеше да бъде невъзможен. Защото топлината, която няма изход под земната кора, щеше да предизвика много вредни ядрени последици.³²

Без съмнение факт, за установяването на който е необходима такава технология, да бъде съобщен преди 1400 години е още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

³¹ John Noble Wilford, “Ages-Old Icecap at North Pole Is Now Liquid, Scientists Find,” *New York Times*, 19 August 2000, www.planetwaves.net/polar_NYT.html

³² “Arctic Explorers,” 23 June 2000, <http://tea.rice.edu/schauer/6.23.2000.html>; Tetsuzo Seno, Satoru Honda, “Mantle Convection and The Global Sea Level: When Did Plate Tectonics Begin on The Earth?,” www.eri.u-tokyo.ac.jp/seno/sealevel_abst.html; “Mantle Convection,” http://theory.uwinnipeg.ca/mod_tech/node195.html; Prof. Zaghoul El-Naggar, “Scientific Signs in the Qur'an: Examples from the Area of Earth Sciences,” www.nekkah.com/Main/EngPage/Scientific_Signs_in_the_Quran.htm

ТАЙНАТА В ЖЕЛЯЗОТО

Желязото е един от елементите, на които е обърнато внимание в Корана. В сура Хадид, т.е. “Желязото”, се казва следното:

“... И изсипахме желязото. В него има огромна сила и облаги за хората...” (Сура Хадид, 25)

Специално използваната в айята дума за желязо “ензелна”, т.е. “изсипва”, погледната в преносен смисъл, може да се приеме със значение като предоставяне в служба на хората. Но когато вземем предвид буквалното значение на думата, което е “физическо изсипване от небето”, ние осъзнаваме, че айятът съдържа едно много голямо научно чудо. Това е така, защото откритията на съвременната астрономия разкриват, че желязото, което се намира на Земята, е дошло от гигантски звезди от космическото пространство.³³

Не само желязото на Земята, но и това в цялата Слънчева система произхожда от космическото пространство. Защото температурата на Слънцето не е достатъчна за възникването на елементите на желязото. Желязото може да се формира единствено от много по-големи от Слънцето звезди, където температурата достига няколкостотин милиона градуса. Когато желязото при тези, т. нар. “нови” или “свръхнови”, звезди надмине определено ниво, то те не могат повече да го носят и експлодират. В резултат на тази експлозия съдържащите в себе си метал метеори се разпръскват и обикалят свободно, докато не попаднат в гравитационното поле на някое небесно тяло.³⁴

Един научен източник ни дава следната информация по този въпрос:

Съществуват и доказателства за по-стари случаи на свръхнова (експлозия на масивна звезда): натрупалото се върху морското дъно желязо-60 се приема като доказателство за случилата се преди около 5 милиона години на 90 светлинни години от Слънцето експлозия на една свръхнова. Желязо-60, което се формира от експлозията на супернова, представлява радиоактивен изотоп, който има 1,5 милиона години полуразпад. **Изотопът желязо-60, който се намира в подземните слоеве на Земята, се е формирал в резултат на частици от близкия космос, които, претърпявайки ядрен синтез, първо преминават през земната атмосфера, а после проникват в подземните слоеве.**³⁵

От всичко това можем да направим извод, че находищата на желязо не са се образували на Земята, а точно както е съобщено в айята, са “изсипани на Земята” с помощта на метеори, които пренасят свръхновите. Очевидно е, че през 7 век, когато е низпослан Коранът, е било невъзможно този факт да бъде установен. Но тази истина се съдържа в Корана, който е словото на обгръщащия всичко с безпределната си мъдрост Аллах.

³³ Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 110-111; and www.wamy.co.uk/announcements3.html, from Prof. Zighloul Raghib El-Naggar's speech

³⁴ Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 110-111; and www.wamy.co.uk/announcements3.html, from Prof. Zighloul Raghib El-Naggar's speech

³⁵ Priscilla Frisch, “The Galactic Environment of the Sun,” *American Scientist*, January-February 2000, www.americanscientist.org/template/AssetDetail/assetid/21173?fulltext=true

Наред с това 25 аят на сура Хаид, в която се споменава за желязото, съдържа два доста интересни математични кода:

“Ел-Хаид” е 57-а сура от Корана. Численото значение на арабската дума “ел-хаид”, т.е. числото, което получаваме в резултат на извършеното изчисление чрез ебджед, е също “57”. (Повече информация за изчисленията чрез ебджед ще получите в главата “Изчислението “Ебджед” в Корана”)

Численото значение само на думата “хаид” е 26. Числото 26 е атомният номер на желязото.

ФОРМИРАНЕТО НА ПЕТРОЛА

„Прославяй пречистото име на твоя Господ, Върховният, Който сътвори и осъзмери, Който прецени и напъти, Който изважда [тревата на] пасбището и го превръща в черно стърнище!” (Сура Аля, 1-5)

Както знаем, петролът се образува от останките на мъртви растения и животни в морето. След като тези останки гният в морското корито в продължение на милиони години всичко, което остава зад тях са мазни вещества. Тогава тези мазни вещества, които остават под пластовете от тиня и скали, се превръщат в петрол и газ. Движенията в земната кора понякога стават причина моретата да се превръщат в почва и скалите съдържащи петрол да потънат на хиляди метри дълбочина. Формираният се петрол понякога изтича през порите на скалните пластове на километри дълбочина и се издига на повърхността, където се изпарява (превръща в газ) и оставя след себе си маса от минерална смола (битум).

Трите елемента определени в първите четири айята на сура Аля съответстват на формирането на петрола. Твърде възможно е думата „*алмараа*”, която означава пасище или ливада, да се отнася за органично основаните вещества, участващи във формирането на петрола. Втората важна дума от айята „*ахва*” се използва за описване на възчерно-зеленикав, зеленикаво-черен, тъмен или опушен цвят. Тази дума може да се приеме, че описва отпадъчните растителни вещества, които се натрупват под земята и постепенно почерняват, защото тези думи са подкрепени от третата дума – „*гутаан*”. Думата „*гутаан*”, която е преведена като „стърнище”, също така може да означава растения във вода от наводнение, растения събрани заедно от отпадъчните материали, които са отнесени и насъбрани около реките, отпадъци, листа или пяна. Поради допълнителното значение на „изхвърлям, бълвам”, което притежава тази дума, в някои източници е преведена като „заливам с избълвано вещество” и описва начинът, по който земята „избълва” петрола. В действителност, под светлината на формирането на петрола, начинът, по който той се появява, неговият пянообразен вид и цвят, човек може по-добре да види с каква мъдрост са използвани думите в айтите.

Както се вижда превръщането на растението от айята в една тъмна и леплива течност притежава изключително сходство с формирането на петрола. Описването на едно такова формиране обхващащо

такъв дълъг период от време в период, когато образуването на петрола е било неизвестно, е несъмнено още едно доказателство за това, че Коранът е Божие откровение.

ОТНОСИТЕЛНОСТТА НА ВРЕМЕТО

Днес относителността на времето е доказан научен факт. Този факт излиза наяве в началото на миналото столетие с теорията на относителността на Айнщайн. Дотогава хората не знаят, че времето е относително понятие и че може да се изменя според мястото. Но известният учен Алберт Айнщайн доказва този факт с теорията на относителността. Той разкри, че времето е понятие, зависещо от масата и скоростта. През цялата човешка история никой открито не бе отразил този въпрос.

С едно-единствено изключение; в Корана се дава информация, показваща, че времето е относително. Можем да изброим айятите, свързани с този въпрос, така:

“... Един ден при твоя Господ е като хиляда години от онези, които вие броите.” (Сура Хадж, 47)

“Той управлява делата от небето до земята, после те се въздигат към Него в един Ден, колкото хиляда години, според вашето броене.” (Сура Саджа, 5)

“Ще се въздигнат към Него ангелите и Духът [Джибрил] в Ден, колкото петдесет хиляди години.” (Сура Мааридж, 4)

Това, че в Корана, чието низпославане е започнало през 610 година, се споменава толкова открито за относителността на времето, е още едно доказателство, че той е Божия книга.

СЪТВОРЕНИЕТО В РАМКИТЕ НА ШЕСТ ДЕНА

„Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена, после се въздигна [безподобен] Той на Трона...” (Сура Араф, 54)

Един пример за хармонията между Корана и съвременната наука е темата за възрастта на Вселената. Космолозите смятат, че възрастта на Вселената е приблизително 16-17 милиарда години. Коранът съобщава, че цялата Вселена е сътворена в рамките на шест дена. Тези две времеви рамки, които може да изглеждат противоречиви, в действителност са изненадващо съвместими. Всъщност и двете цифри отнасящи се до възрастта на Вселената са правилни. С други думи, Вселената е била сътворена в рамките на шест дена, както е разкрито в Корана, и този период отговаря на 16-17 милиарда години според начинът, по който ние възприемаме времето.

През 1915 г. Айнщайн твърди, че времето е относително, че теченето на времето се изменя според пространството, скоростта на пътуващият и гравитационната сила в съответния момент. Имайки предвид тези изменения на изминаване на времето, то периодът от време в рамките, на който Вселената е била сътворена, както е разкрито в седем различни айята на Корана, е всъщност силно съвместим с предположенията на учените. Шест дневният период разкрит в Корана може да бъде приет и като шест периода. Това е така, защото отчитайки относителността на времето един „ден“ представлява само период от 24 часа изминали на Земята в настоящите условия. Някъде другаде във Вселената обаче по друго време и други условия един „ден“ би обхващал един много по-дълъг период от време. В действителност, думата „айямин“ от изразът шест дена (*ситтати айямин*) в тези айяти (Коран 32:4, 10:3, 11:7, 25:59, 57:4, 50:38, и 7:54) не означава само „дни“, а също така и „век, период, момент, срок“.

През първият период на Вселената времето е изминавало много по-бързо, отколкото това, което ни е познато днес. Причината за това е, че в момента на Голямата експлозия (Big Bang) нашата Вселена е била събрана в една много малка точка. Разширяването на Вселената и нарастването на нейния обем от момента на тази експлозия са увеличили границите на Вселената с милиони светлинни години. Всъщност разширяването на космоса от този момент има много съществени последици за времето във Вселената.

Енергията в момента на Голямата експлозия забавя изминаването на времето с 10^{12} (един на милион милион) пъти. Когато Вселената е била сътворена скоростта на времето в нея е била с милион милион пъти по-голяма, отколкото е възприеманото днес време. С други думи, **един милион милион минути на Земята са еквивалентни само на една минута космическо време.**

Когато шест дневният период от време бъде изчислен в съгласие с относителността на времето, става ясно, че той е равен на шест милиона милиона (шест трилиона) дни. Това е така, защото времето във Вселената тече милион милион пъти по-бързо, отколкото това на Земята. Изчислени в години 6 трилиона дни се равняват приблизително на 16.427 милиарда години. Това е в рамките на установената от учените възраст на Вселената.

$$6,000,000,000,000 \text{ дни} / 365.25 = 16.427104723 \text{ милиарда години}$$

От друга страна, всеки един от шестте дни на сътворението се равнява на много различни периоди според нашето възприемане на времето. Причината за това е, че скоростта на изминаване на времето намалява пропорционално с разширяване на Вселената. След Голямата експлозия с всяко удвояване на Вселената коефициентът на изминаване на времето намалявал наполовина. С нарастване на Вселената скоростта, с която тя се удвоява, все повече намалява. Степента на разширяване е научен факт, който е известен навсякъде по света и е представен в учебниците по „*Основи на физическата космология*“ (*The Fundamentals of Physical Cosmology*). Когато изчислим всеки един ден от сътворението в съответствие с времето на Земята, то ще възникне следната ситуация:

- Погледнато от момента на възникване на времето, първият ден на сътворението (първата фаза) има продължителност 24 часа. Този период обаче е равен на 8 милиарда години от гледна точка на земното време.

- Вторият ден на сътворението (втората фаза) има продължителност 24 часа. Той обаче има продължителност с два пъти по-малка, от гледна точка на нашето време, отколкото тази на предходния ден, с други думи се равнява на 4 милиарда години.

- Третият ден (трета фаза) има продължителност два пъти по-малка от втория ден, т.е. 2 милиарда години.

- Четвъртият ден (четвърта фаза) има продължителност 1 милиард години.

- Петият ден (пета фаза) трае 500 милиона години.

- И шестият ден (шеста фаза) е с продължителност 250 милиона години.

- **Заклучение: Когато шестте дена на сътворението, т.е шестте стадия, бъдат събрани съгласно с земното време числото, което се получава е 15 милиарда и 750 милиона години. Тази цифра показва огромна аналогия със съвременните предположения.**

Това заключение е един от фактите разкрити от науката на 21ви век. Науката още веднъж потвърди една истина разкрита в Корана преди 1,400 години. Тази хармония между Корана и науката е едно от чудотворните доказателства за това, че Корана е откровение на Аллах, Творецът, Всеведущият.

ИСТИНАТА ЗА СЪДБАТА

**„Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах желае. Аллах е всезнаещ, премъдър.”
(Сура Инсан, 30)**

В резултат на осъществените през 1973 г. експерименти професор Бенджамин Либет, неврофизиолог в Калифорнийския университет, разкрива, че всички наши решения и избори са определени предварително и че съзнанието влиза в действие половин секунда след като всичко е завършило.³⁶ Това е интерпретирано от другите неврофизиолози със значението, че ние в действителност живеем в миналото и че нашето съзнание е като монитор, който ни показва всичко с половин секунда по-късно.

Следователно нито едно от преживяванията, които възприемаме, не е в реално време, а са забавени с по половин секунда от самите реални събития. Либет провежда своето проучване използвайки факта, че мозъчната хирургия може да бъде осъществявана без използването на наркоза

³⁶ Benjamin Libet, “Unconscious cerebral initiative and the role of conscious will in voluntary action,” *Behavioral and Brain Sciences*, 1985, 529-566.

или с други думи, докато пациентът е в пълно съзнание. Либет стимулира мозъците на своите пациенти с електрически потоци и когато те получат усещане, че ръцете им са докоснати, те казват, че са усетили това „докосване” преди около половин секунда. В резултат на своите измервания Либет достига до следното заключение: Всички възприятия по правило се предават към мозъка. Тъй като те са подсъзнателно оценени и интерпретирани, то егото не осъзнава нищо. Информацията, която се появява пред нашия мозък, т.е., която можем да осъзнаем, се предава към мозъчната кора, седалището на нашето съзнание, с определено закъснение.³⁷

Изводът от всичко това може да бъде обобщен така: **Решението за задвижване на някой мускул се изпълнява преди това решение да е достигнало до съзнанието.** Между неврологичният процес или процесът на възприятие и осъзнаването ни на мисълта, усещането, възприятието или движението, което той представя, винаги съществува забавяне. Или казано друго яче, ние можем да знаем за едно решение едва след като това решение бъде взето.

В експериментите на професор Либет това забавяне варира между 350 и 500 милисекунди, въпреки че направеният извод не е подчинен на тези цифри. Това е така, тъй като според Либет независимо от това каква е продължителността на забавянето, без значение дали е голяма или малка, дали продължителността е час или микросекунда, нашият материален свят винаги е в миналото. Това показва, че всяка мисъл, емоция, усещане или движение се случва преди да достигне до нашето съзнание и доказва, че бъдещето е изцяло извън нашият контрол.³⁸

В други експерименти професор Либет оставя изборът за това, кога пациентите да мърдат пръстите си, на самите тях. Мозъкът на пациентите бил наблюдаван в момента, в който раздвижили пръстите си, и било забелязано, че релевантните мозъчни клетки преминали в действие преди пациентите фактически да са взели решение. С други думи, командата „направи!” достига до индивида и мозъка е подготвен да осъществи действието, за което индивидът ще узнае едва след половин секунда. Той или тя не взимат решение за действие и след това не извършват това действие, а по-скоро осъществяват действието предопределено за него или нея. Мозъкът обаче извършва времева регулация и премахва усещането за това, че човек в действителност живее в миналото. Поради тази причина моментът, към който се обръщаме като към „сега”, в действителност представлява преживяни от нас събития приключили в миналото. Както вече казахме тези изследвания излагат факта, че всичко се случва по Божия воля, както е разкрито и в 30 аят на сура Инсан.

³⁷ www.genetikbilimi.com/genbilim/bilincbeyninkuklasi.htm.

³⁸ http://faculty.virginia.edu/consciousness/new_page_8.htm#5.10.%20Free%20will%20as%20the%20possibility%20of%20alternative%20action.

ДВОЙКИТЕ В СЪТВОРЕНИЕТО

“Пречист е Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаят!” (Сура Йа Син, 36)

Въпреки че понятието “двойка” се използва като съответстващо на мъж-жена, то с използвания в айята израз “от онова, което не знаят” следва едно по-широко значение. Днес е разкрито едно от значенията, към които ни насочва айятът. Английският учен Пол Дирак, който разкрива, че материята е сътворена под формата на двойки, през 1933 г. печели Нобелова награда по физика. Това откритие, наречено "Parité", излага факта, че материята има двойка, наречена антиматерия. Антиматерията има противоположните на материята характерни особености. Така например противоположно на материята, електроните на антиматерията са положително, а протоните отрицателно заредени. В един научен източник този факт е представен така:

... На всеки елемент съответства елемент с противоположен заряд. Зависимостта на несигурност на тези двойки ни показва, че тяхното сътворение и унищожение навсякъде и винаги става едновременно.³⁹

Друг пример за двойките в природата са растенията. Ботаниците успяват да открият, че растенията се различават по пол, едва преди 100 години.⁴⁰ В айяти от Корана още преди 1400 години обаче е съобщено, че растенията са сътворени по двойки:

“Сътвори Той небесата без видима за вас опора и положи върху земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас, и пръсна по нея всякакви животни. И изсипваме вода от небето, и караме с нея да поникват всякакви полезни видове по двойки.” (Сура Лукман, 10)

“Той е, Който стори земята да е постеля за вас и прокара там пътища за вас, и изсипва вода от небето - чрез нея вадим Ние от различните видове растения по двойки.” (Сура Та Ха, 53)

ПО-МАЛКИТЕ ОТ АТОМА ЧАСТИЦИ

След като гръцкият философ Демокрит развива известната теория за атома, хората започват да вярват, че материята се състои от много малки, неделими и неразрушими частици - атоми. Днес съвременната наука излага факта, че и известният като най-малката частица атом може да се разлага

³⁹ Henning Genz, “Nothingness: The Science of Empty Space,” 205, www.2think.org/nothingness.shtml

⁴⁰ The Revival 5, Issue 2, “Wanna C A Miracle: Quran: The Living Miracle,” www.therevival.co.uk/Revival_issue/vol5_iss2_quran_miracle.htm

на частици. Този факт, който е разкрит едва през миналото столетие е съобщен на хората в Корана преди 1400 години:

“... Знаещия неведомото, от Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.”
(Сура Саба, 3)

“... И нищо не убягва от твоя Господ, дори и с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.” (Сура Юнус, 61)

Ако погледнем внимателно, ще видим, че в горните айяти се споменава за частици “с тежест на прашинка” или по-малки от нея. В арабския език думата “зерре” се използва със значение на “най-малка частица, която хората знаят, прашинка, атом”.

Допреди 20 години се смяташе, че най-малките частици, които съставят атомите, са протони и неутрони. Но неотдавна бе открито, че съществуват много по-малки, съставлящи тези протони и неутрони, частици. Възникна нов дял във физиката, наречен “физиката на елементарните частици”, която се занимава с изследването на “субчастиците” в атома и характерните за тях движения.

Извършените от физиката на елементарните частици изследвания разкриват следния факт: протоните и неутроните, които изграждат атома, всъщност са съставени от субчастици, наречени кварки. Докато малкият размер на протона надминава границите на човешкия разум, то размерът на съставлящите го кварки е изумителен: 10^{-18} (0,000000000000000001) метра.⁴¹

Друго, което трябва да се отбележи по този въпрос, е, че в тези отнасящи се до прашинката айяти се набляга предимно на тежестта. Думата “мискале” от използвания в айята израз “мискале зеррете” (с тежест на прашинка) има значение на тежест. Следователно се открива, че протоните, неутроните и електроните, които правят атома делим, в същото време са и осигуряващите тежестта на атома компоненти. От тази гледна точка фактът, че се обръща внимание не на големината на “прашинките” или някаква друга тяхна характерна особеност, а точно на тежестта, е друго научно чудо на Корана.

ЧЕРНИТЕ ДУПКИ

През 20ти век са направени множество нови открития, свързани с небесните тела във Вселената. Едно от телата, които са все още новост днес, е и черната дупка. Черната дупка се образува, когато една звезда, чието гориво е свършило, се свие към центъра си и най-накрая на нейно място се появи едно много голямо поле на привличане, което има безкрайна плътност и нулев обем. Тъй като гравитацията на повърхността е доста голяма и през вътрешността ѝ не може да проникне светлина,

⁴¹ L.M. Ledermann, and D.N. Schramm, “Demonstration: Die Bausteine der Materie,” 1989, <http://i115srv.vu-wien.ac.at/physik/ws95/w9560dir/w9561d10.htm>

черната дупка не може да бъде забелязана дори и чрез най-големите телескопи. Но свилата се в центъра си звезда може да бъде установена единствено по влиянието, което оказва на заобикалящата я среда. В сура Уакиа Аллах се кълне в местата на звездите и привлича вниманието ни към този въпрос така:

“Но не, кълна се в залезите на звездите - а това е клетва - ако знаете - велика.” (Сура Уакиа, 75-76)

Понятието черна дупка е използвано за първи път от американския физик Джон Уилър през 1969г. Преди си мислехме, че можем да виждаме всички звезди, но по-късно стана ясно, че съществуват звезди, които нямат светлина, чрез която да можем да ги видим. Защото светлината на тези звезди, чиято енергия се е изчерпала, е изчезнала. Долуцитирания аят освен описанието на деня на възкресението може би сочи и към това научно откритие:

“Когато звездите бъдат угасени.” (Сура Мурсалат, 8)

Притежаващите голяма маса звезди предизвикват свиване в космоса. Черните дупки обаче не само предизвикват свиване в космоса, но и пробиват и минават през него. Именно това е и причината тези изгаснали звезди да бъдат наречени черни дупки. Това, че в един от аятите е обърнато внимание и на този факт, е още едно доказателство, че Коранът е Божието слово:

“Кълна се в небето и във Вечерницата! А откъде да знаеш ти какво е Вечерницата? - Звездата с пронизваща светлина.” (Сура Тарик, 1-3)

ПУЛСАРИ: ПУЛСИРАЩИ ЗВЕЗДИ

„Кълна се в небето и във Вечерницата! А откъде да знаеш ти какво е Вечерницата? - Звездата с пронизваща светлина.” (Сура Тарик, 1-3)

Думата „Тарик”, която е наименованието на 86-та сура, произлиза от корена „*тарк*”, чието основно значение е удар толкова силен, че да издаде звук или сблъскване. Имайки предвид възможните значения на думата като „биене”, „силно удряне”, то ще забележим, че в тази сура е подчертан един много важен научен факт. Преди да анализираме тази информация, нека погледнем към останалите употребени в аята думи, които описват тези звезди. Използваната в горния аят дума „*алттарики*” означава звезда, която пронизва нощта, която пронизва тъмнината, роден през нощта, пронизва и продължава, биене, удряне или остра звезда. Нещо повече, думата „*ваал*” отправя вниманието ни към нещата, върху които е извършена клетвата – небето и „Тарик”.

По време на проучване проведено от Джоселин Бел Бърнел в Кембриджския университет през 1967 г. бил забелязан един непрекъснат радио сигнал. Дотогава обаче не е било известно, че съществува небесно тяло, което би могло да е източник на непрекъснати пулсации или туптене

подобно на това на сърцето. През 1967 г. обаче астрономите обявяват, че с увеличаване на плътността на материята в ядрото, докато се върти около оста си, магнитното поле на звездата също се увеличава и по този начин поражда образуване на магнитно поле в нейните полюсите 1 милиард пъти по-силно от това на Земята. Те разбират, че едно тяло, което се върти толкова бързо и е с толкова мощно магнитно поле, при всяко завъртане излъчва лъчи, състоящи се от много силни радио вълни в конусовидна форма. Малко след това също така узнават, че източникът на тези сигнали е бързото въртене на неутронните звезди. Тези новооткрити неутронни звезди са наречени „пулсари“. Тези звезди, които се превръщат в пулсари при избухването на супернова, са най-масивните, най-ярките и най-бързо движещите се тела във Вселената. Някои пулсари се въртят по 600 пъти в секунда.⁴²

Думата „пулсар“ произлиза от глагола пулсира. Според *Американския речник Херитидж (American Heritage Dictionary)* думата има значение на пулсирам, туптя. *Речникът Енкарта (Encarta Dictionary)* ѝ дава определение на ритмично туптене, движение или туптене със силно регулярен ритъм. Отново според *Речникът Енкарта (Encarta Dictionary)* думата „пулсирам“, която произлиза от същия корен, означава свиване и разширяване със силно регулярно туптене.

След това откритие стана ясно, че феноменът описан в Корана като „*тарики*“ – туптене, има голямо сходство с неутронните звезди известни като пулсари.

Неутронните звезди се формират с разпадане на ядрото на гигантските звезди. Високо кондензираната и компактна материя под формата на бързо въртяща се сфера улавя и сгъстява по-голямата част от тежестта и магнитното поле на звездата. Мощното магнитно поле образувано от тези бързо въртящи се неутронни звезди бе представено, че предизвиква отделяне на мощни радио вълни забележими на Земята.

В третият аят на сура Тарик изразът „*алннаджму алттакибу*“ означава пронизване, пронизва и продължава или отваряне на дупки, което ни посочва, че *Тарик* е ярка звезда, която си проправя път през тъмнината и продължава нататък. Общата представа за думата „*адрака*“ използвана в израза „**А откъде да знаеш ти какво е Тарик?**“ означава разбирам, осъзнавам. Пулсарите формирани чрез сгъстяването на звездите няколко пъти размера на Слънцето, са между тези небесни тела, които са трудни за разбиране. Въпросът в айята подчертава това колко е трудно да се разбере тази пулсираща звезда. (Аллах знае най-добре.)

Както казахме, звездите описани като *Тарик* в Корана притежават близка прилика с пулсарите дефинирани през 20ти век и биха могли да ни разкриват едно ново научно чудо на Корана.

ЗВЕЗДАТА СИРИУС

„И Той е Господът на Сириус “ (Сура Наджм, 49)

⁴² www.atnf.csiro.au/news/press/double_pulsar/

Използваното в астрономията име на споменатата в арабския текст на Корана звезда “Шира” е “Сириус”. Сириус представлява една двойна звездна система и е от съзвездие Голямо куче. Тази двойна звездна система се състои от две звезди на име Sirius A и Sirius B. Sirius A, която е по-голямата от двете, е най-близката до Земята звезда и нейната особеност е, че е най-ярката звезда, която може да бъде видяна с просто око. Sirius B е бяло джудже, невидимо с просто око.

Едната от звездите от системата Сириус обикаля в елиптична орбита около другата и на всеки 49,9 години те се доближават максимално една до друга. Днес тази научна информация е факт единодушно приет от астрономите от Университетите Харвард, Отава и Лейкестър.⁴³ Този научен факт, който е бил открит чак в края на 20 век, е изложен по един чудотворен начин в Корана преди 14 века.

Когато прочетем заедно аятите 49. и 9. на сура Наджм това чудо се разкрива пред нас:

"И Той е Господът на Сириус" (Сура Наджм, 49)

"И бе на разстояние два лъка или по-близо." (Сура Наджм, 9)

Обяснението в 9. аят на сура Наджм сочи приближаването на двете звезди по орбитата, която описват. (Аллах знае най-добре.)

Този научен факт, който е невъзможно да е бил известен по времето, когато Корана е бил низпослан, още веднъж доказва, че Корана е слово на Всевишният Господ.

СВЕТЛИНА И ТЪМНИНА

**“Слава на Аллах, Който сътвори небесата и земята, и стори тъмнините и светлината!...”
(Сура Анам, 1)**

Както е известно, без източник на светлина с просто око човек не може да види нищо около себе си. Светлината, която ние можем да виждаме, обаче е само много малка част от енергията, която разпръсква светлина. Съществуват и много други видове енергия, които човек не вижда, но които разпръскват светлина: такива като ултрачервени, ултравиолетови, рентгенови лъчи и радиовълни. Човек е като сляп по отношение на тези дължини на светлинните вълни.

Именно поради тази причина използването на думата “тъмно” като “тъмнини” в Корана привлича вниманието ни. Думата “тъмнини”, която съответства на арабската дума “зулумат”, е използвана в 23 аята в Корана в множествено число. Никъде обаче не е използвана в единствено число. С тази

⁴³ www.star.le.ac.uk/astrosoc/whatsup/stars.html (Leicester edu dept of Physics & astronomy); www.site.uottawa.ca:4321/astronomy/index.html#Sirius (University of Ottawa); and <http://cfa-www.harvard.edu/~hrs/ay45/Fall2002/ChapterIVPart2.pdf> (Harvard-Smithsonian Center for Astrophysics)

употреба на думата тъмнина в Корана се подчертава фактът, че може да съществуват други, различни от тези, които ние можем да видим, видове светлина.

Учените откриват неотдавна причината за тук употребеното множествено число. Дължините на вълните, известни като електромагнитна радиация, са различни форми на светлината. Всички видове форми на електромагнитната радиация се придвижват в космоса под формата на енергийни вълни. Това прилича на вълните, които се образуват, като хвърлим камък в една локва. И така както в една сянка вълните могат да бъдат с различна дължина, така при електромагнитната радиация също има вълни с различна дължина.

Звездите и другите източници на светлина във Вселената не могат да разпръскват една и съща радиация. Тези различни радиации се класифицират според дължината на вълната. Ветрилото, което се образува от различните дължини на вълните, е много широко. Разликата между гама-лъчите, които имат най-малка дължина на вълните, и радиовълните, които имат най-голямата дължина, е 10^{25} . Почти всички лъчи, които Слънцето разпръсква, са сместени в една единица от това ветрило с големина 10^{25} .

За да разберете по-добре големината на това число, би било полезно да направим следното сравнение: ако искаме да преброим числото 10^{25} , то трябва да броим денонощно, без да спираме и времетраенето на това трябва да бъде 100 милиона пъти по-дълго от годините на Земята. Различните дължини на вълните във Вселената се разпростират в ето толкова широко ветрило. 70% от различните по дължина вълни, които се разпръскват от Слънцето, пак се намират в миниатюрните граници от 0.3 до 1.50 микрона. В това пространство има три вида лъчи: видими лъчи, близки ултрачервени лъчи и близки ултравиолетови лъчи. Въпреки че тези лъчи, наричани “видими лъчи”, заемат от електромагнитното ветрило дори по-малко от 1 от 10^{25} , те формират 41% от слънчевите лъчи.

Както се вижда, електромагнитните вълни, които очите ни могат да забележат, формират само малка част от светлинния спектър. За човека останалите части имат значението на широка тъмнина и дължините на лъчите отвъд тези граници представляват пространство, където човек е спял.⁴⁴

СВЕТЕНЕ БЕЗ ОГЪН

“Аллах е Светлината на небесата и на земята. Сиянието Му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина. Аллах напътва към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората - Аллах всяко нещо знае.”
(Сура Нур, 35)

⁴⁴ Husaini, *Qur'an for Astronomy and Earth Exploration from Space*, 175-182.

В този аят от сура Нур се споменава за някакво тяло, което отделя светлина. Това светлинно тяло пък е оприличено на звезда. Това, че горивото на споменатото в аята отделящо светлина тяло не принадлежи нито на изтока, нито на запада, може да бъде знак, че това тяло не се намира във физическото измерение. Ако се приеме, че източникът на горивото е в измерението на енергията, то описаното в аята гориво е много вероятно да показва електрическата енергия, а тялото, което отделя светлина – електрическата крушка.

Крушката отговаря напълно на описанието направено в аята. Тя е тяло, състоящо се от стъклен балон, свети като звезда и отделя светлина. Крушката не се пали с газ както кандилниците, газовите лампи и подобни на тях, а и, както е описано в аята, свети, без да има огън.

В резултат на вибрацията между атомите на устойчивата на топлина волфрамова жичка, която се намира в крушката, се образува загряване, надминаващо 2000°C . Тази разтопяваща другите метали топлина е толкова голяма, че причинява появяването на видима с просто око светлина. Но въпреки тази висока температура, тъй като в крушката няма кислород, то тя може да осъществи светене, което отговаря на описанията от аята. Също така намиращата се в средата на крушката светеща жичка отдалеч много прилича на бляскава звезда.

Ако вземем предвид, че електричеството е едно от най-големите открития в човешката история и целият свят се осветява с крушки, работещи с почти всякакъв вид електрически ток, то можем да приемем, че аяятът сочи към това важно откритие. (Аллах знае най-добре)

Като друго обяснение на въпроса може да бъде приета светлината, която бива отделена в резултат на ядреното взаимодействие между звездите. Звездите са изключително топли, ярки и въртящи се газови маси, които разпръскват много голямо количество топлина и светлина, произлизащи от ядрените взаимодействия. В повечето случаи новообразувалите се звезди започват да се свиват от собствените си сили на притегляне. Поради тази причина ядрата им стават по-плътни и по-топли. Когато материята, намираща се в центъра на звездата, се затопли достатъчно, когато стане най-малко 7000000 киловатчаса, започват ядрените реакции.⁴⁵ Явлението, което се извършва в една звезда, може да предизвика чрез огромна енергия (синтез) превръщането на водорода в хелий. Силата на привличане на звездата, която зависи от големината на масата ѝ, се съединява така, че да образува 4 водородни атома и 1 хелиев атом. Енергията, която се отделя през това време, се разпръсква по повърхността на масата под формата на светлина и топлина и тези реакции продължават до изчерпване на всичкия хелий от звездната маса.

Но тъй като при протичащите в звездите реакции не се използва кислород, то когато светят, нямаме обикновено горене. Светенето при звездите, което изглежда като огромни пламъци, в действителност не произлиза от огъня. Всъщност в аята се посочва точно такъв вид горене. Ако също така приемем, че в аята се споменава за една звезда, за нейното гориво и светене без наличие

⁴⁵ Digitale Ausgabe LexiRom (Digital Expenditure LexiRom)

на огън, т.е. чрез извършването на реакции, то казаното в айята може да се приеме и като описание на начина на образуване на светлина при звездите и начина ѝ на светене. (Аллах знае най-добре)

ТЕЖЕСТТА НА ОБЛАЦИТЕ

Тежестта на облаците достига изумителни величини. Например в кълбестодъждовния облак се събират 300000 тона вода.

Без съмнение “създаването” на такава организация, при която 300000-тонова маса да може да стои на небето, предизвиква възхищение. В някои от айятите от Корана тежестта на облаците е подчертана по следния начин:

“Той е Онзи, Който праща ветровете като благовестие пред Своята милост. Когато понесат тежък облак, Ние го насочваме към мъртва земя и изливаме там водата, и изваждаме с нея всякакви плодове...” (Сура Араф, 57)

“Той е, Който ви показва мълнията за страх и надежда, и сътворява натежалите облаци.” (Сура Раад, 12)

Разбира се, по времето когато Коранът е бил низпослан, не е възможно хората да са имали информация относно тежестта на облаците. Този факт, на който се обръща внимание в Корана и който е открит неотдавна, е друго доказателство, че Коранът е Божието слово.

МЯРКАТА НА ДЪЖДА

Друга информация, която Коранът ни дава, е това, че дъждът се изсипва с определена мярка. Сура Зухруф гласи следното:

“И Който изсипва от небето вода с мярка, и съживява с нея мъртвата земя. Така ще бъдете извадени [от гробовете].” (Сура Зухруф, 11)

Тази мярка на дъжда също е установена в нашия век. Според измервания от цялата земна повърхност за една секунда се изпаряват 16 милиона тона вода. За една година това количество достига 505 трилиона тона. Това, в същото време, е и количеството вода, което се изсипва на Земята за една година. Т.е. водата винаги се намира в едно равновесие, върти се според “определено количество”. Продължаването на живота на земната повърхност се подsigурява именно чрез този воден цикъл. Дори човек да използва цялата технология, с която разполага, не би могъл да осъществи този цикъл по изкуствен начин.

Ако настъпи дори много малка промяна в това количество, то не след дълго би възникнало голямо екологично неравновесие и това би довело до прекратяване на живота. Но това никога не се случва. Дъждът, както е споменато и в Корана, всяка година ще продължава да се изсипва в едно и също количество.

Мярката на дъжда не е само в количеството му, но същевременно и в скоростта на падане на дъждовните капки. Дъждовните облаци се намират най-малко на 1200 метра височина. Ако от тази височина падне предмет с големината и тежестта на една капка, постоянно ще увеличава скоростта си и ще достигне до земната повърхност със скорост от 558 км/ч. Разбира се, какъвто и да е предмет, падащ с такава скорост, би нанесъл огромни щети. Ако дъждовната капка падне от същата височина с такава скорост, то при това положение всички насаждения ще бъдат унищожени, населените места, къщите и колите ще пострадат, хората няма да могат да вървят, без да са предприели необходимите предпазни мерки. При това изчислението, което сме направили, важи само за разположените на 1200 метра облаци. Като имаме предвид, че понякога облаците са на 10000 метра височина, можем да си представим колко унищожителни биха били падащите от такава височина капки.

Но такова нещо никога няма да се случи. От каквато и височина да падат дъждовните капки, когато достигнат до земната повърхност, средната им скорост е около 8-10 км/ч. Причината за това е формата, която капките приемат по време на падането. Тази специална форма на дъждовните капки повишава въздействието на триене на атмосферата и по този начин се предотвратява надхвърлянето на определени граници за скоростта на капките.

Както се вижда, в Корана е обърнато внимание на деликатните изчисления свързани с изсипването на дъжда, които е невъзможно да са били известни преди 1400 години.

ФОРМИРАНЕТО НА ДЪЖДА

Дълго време за хората бе тайна начинът, по който се формира дъждът. Но след откриването на въздушните радари стана ясно през какви етапи преминава дъждът, когато се формира. Според тях дъждът се образува, преминавайки през три етапа: първо посредством вятъра се издига във въздуха “суровината” за дъжда. След това се появяват облаците и най-накрая се появяват дъждовните капки.

Там, където в Корана ни се съобщава за формирането на дъжда, се споменава точно за тези етапи. В един аят за това формиране ни се дава следната информация:

“Аллах е, Който праща ветровете, та надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрупва, и виждаш как дъждът излиза от тях. И щом ги изсипе над когото пожелае от Своите раби, ето ги - радват се.” (Сура Рум, 48)

Нека сега да разгледаме разкритите в аята три етапа от техническа гледна точка:

1. ЕТАП: "Аллах е, Който праща ветровете ..."

Безброй много въздушни мехурчета, образували се от разпенването на океаните, постоянно се пукат и стават причина за изтласкването на водни частици към небето. Тези частици, които са богати на сол, биват понесени от ветровете и се издигат нагоре в атмосферата. Частиците, наречени аерозоли, действат като "водни капани" и формират капките в облаците, като събират около себе си издигащите се от моретата под формата на малки капчици водни изпарения.

2. ЕТАП: "... надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрупва ..."

Облаците са изградени от водна пара, която се кондензира около солните кристали и частиците прах във въздуха. Тъй като водните капчици в тези облаци са твърде малки (с диаметър между 0.01 и 0.02 мм), то облаците остават да висят във въздуха и се разпростират из цялото небе. Ето така небето се изпълва с облаци.

3. ЕТАП: "... и виждаш как дъждът излиза от тях."

Водните частици, които обграждат солните кристали и частиците прах, се съгъстват и образуват дъждовните капки. Ето така капките, които стават по-тежки от въздуха, напускат облака и започват да падат по земята под формата на дъжд.

Както видяхме, всеки един стадий от формирането на дъжда е описан в Корана. Нещо повече, те са разкрити в точната им последователност.

Подобно на много други природни феномени на Земята, при този също Аллах дава най-точното обяснение и го съобщава на хората в Корана векове преди неговото откриване.

В един друг аят е дадена следната информация за формирането на дъжда:

"Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях. И спуска от планини в небето градушка, и поражая Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блясъкът на Неговата мълния едва не отнема зрението." (Сура Нур, 43)

Учени, които изследват видовете облаци, попадат на изненадващи резултати по отношение на формирането на дъждовните облаци. Дъждовните облаци са образувани и оформени според определени системи и фази. Фазите на образуване на купесто дъждовния облак – вид дъждовен облак, са следните:

1. ФАЗА Пренасяне: Облаците биват избутвани от мястото, където се намират, т.е. биват пренасяни.

2. ФАЗА Съединяване: Тогава малките облаци (кълбести облаци), пренесени от вятъра, се съединяват и образуват по-голям облак.⁴⁶

⁴⁶ Richard A. Anthes, et al., *The Atmosphere*, 3rd ed. (Columbus: Charles E. Merrill Publishing Company: 1981), 268-269; Albert Millers, Jack C. Thompson, *Elements of Meteorology*, 2nd ed. (Columbus: Charles E. Merrill Publishing Company: 1975), 141

3. ФАЗА Натрупване: Когато малките облаци се съединят, изтеглящите нагоре сили на големия облак се повишават. Изтеглящите нагоре сили около центъра на облака са по-силни от тези по краищата. Тези изтеглящи сили стават причина тялото на облака да нарасне вертикално. По този начин облаци се увеличават нагоре и се натрупват един върху друг. Това вертикално уголемяване причинява облачното тяло да се разстели към по-хладните места на атмосферата, където се образуват дъждовните капки и градушката, и започват да нарастват все повече и повече.

В края на тази фаза, когато дъждовните капки и градушката станат твърде тежки, така че изтеглящите нагоре сили да не могат да ги поддържат, те започват да се изсипват от облаци под формата на дъжд, град и т.н.⁴⁷

Не трябва да се забравя, че метеоролозите са узнали за начина на формиране, структурата и функционирането на облаци неотдавна, като за целта са използвали съвременен оборудване като самолети, сателити, компютри и др. Очевидно е, че чрез айтите си Аллах ни дава информация, която е невъзможно да е била известна преди 1400 години.

ДЪЖДОВЕТЕ, КОИТО СЪЖИВЯВАТ МЪРТВАТА ЗЕМЯ

В Корана в много айати е подчертана функцията на дъжда да “съживява мъртвата земя”:

“... И изсипваме чиста вода от небето, за да съживим с нея мъртвата земя и да пият сътворените от Нас многобройни хора и добитък.” (Сура Фуркан, 48-49)

Освен че дъждът изсипва водата, която е неизбежна потребност за живите същества, тя има и свойството да наторява. **Дъждовните капки, които, изпарявайки се от моретата, достигат до облаци, съдържат някои вещества, които могат да “съживят” мъртвата почва. Тези дъждовни капки, притежаващи свойството да “съживяват”, се наричат “морски капки”.** Тези капки се формират в горната част на така наречения от биолозите микропласт на морската повърхност. В тази повърхностна ципа, която е по-тънка от една десета от милиметъра, се съдържат множество органични отпадъци, които произлизат от гниенето на водорасли и планктони. Някои от тези отпадъци, подбирайки и отделяйки елементи като фосфор, магнезий и калий, които се съдържат много малко във водата, както и тежки метали като мед, цинк, кобалт и олово, ги събират в себе си. Ето така семената и растенията намират в дъждовните капки множеството минерални соли и елементи, от които се нуждаят, за да израснат. В един друг аят от Корана това събитие е разкрито така:

“И изсипваме от небето благословена вода, и сторваме да израстват чрез нея градини и зърно за жътва.” (Сура Каф, 9)

⁴⁷ Anthes, et al., *The Atmosphere*, 269; Millers, and Thompson, *Elements of Meteorology*, 141-142

Тези соли, които чрез дъждовете проникват в почвата, са само малък пример за използваните за повишаване на плодородието традиционни торове (калций, магнезий, калий и др.). Металните вещества, които се съдържат в този вид аерозоли, от своя страна служат за образуването на елементи, повишаващи развитието на растенията и плодородието. С една дума, **дъждът е важно наторяващо средство**. Една недоброкачествена почва дори единствено с този вид, произлизащо от дъжда, наторяване би могла в рамките на 100 години да си осигурява всички необходими за растенията елементи. Именно така горите се развиват и извличат хранителни вещества от тези идващи от моретата аерозоли.

По този начин всяка година върху общата площ на сушата се изсипва близо 150 милиона тона тор. Ако не съществуваше функционирането на това естествено наторяване, на Земята щеше да има много по-малко растения, биологичният баланс щеше да се наруши. Информацията за способността на дъждовете да съживяват, която ни е съобщена в айята, е само едно от чудотворните особености на Корана.

ОБРАЗУВАНЕТО НА ГРАДУШКАТА, МЪЛНИЯТА И ГРЪМОТЕВИЦАТА

“... И спуска от планини в небето градушка, и поразява Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блясъкът на Неговата мълния едва не отнема зрението.”
(Сура Нур, 43)

В горния аят се подчертава връзката между светкавицата и градушката. Когато проучим какво е въздействието на градушката върху образуването на светкавицата, виждаме, че айятът насочва към един важен метеорологичен факт. В книгата със заглавие “Метеорологията днес” (“*Meteorology Today*”) е направено следното обяснение за възникването на градушката и светкавицата:

С изсипването на градушката от изградената от изключително студени капки и ледени кристали облачна област облаците се зареждат с електричество. Когато водните капки се сблъскат с парченцата град, в момента на допира се вледеняват и губят от потенциалната си топлина. Това спомага повърхността на парченцата град да останат по-топли от на околността на ледените кристали. Когато парченцата град се допрат до ледените кристали, се случва едно важно събитие. Електроните протичат от по-студения към по-топлия и в резултат на това градушката става отрицателно заредена. Същият ефект се получава и когато изключително студените водни капки се допрат до парченце град, както и при строшаването на много малки положително заредени ледени парченца. Докато по-леките и положително заредени частици биват отнесени от въздушното течение към горната част на облака, градушката, която остава отрицателно заредена, пада надолу към долната част на облака. Ето така долният край на облака става отрицателно зареден. Това отрицателно зареждане се освобождава към земната повърхност под формата на

гръмотевица. От тази гледна точка градушката играе първостепенна роля при образуването на гръмотевицата.⁴⁸

В долния аят пък е обърнато внимание на връзката между дъждовните облаци и светкавиците, както и на последователността на протичането им. Тези описания напълно хармонират с научните открития:

“Или са като [застигнати от] дъждовен облак на небето - в него има тъмнини и гръм, и мълнии. Запушват с пръсти ушите си от гръмотевиците, с уплах пред смъртта...” (Сура Бакара, 19)

Дъждовните облаци са под формата на много големи маси с широчина 25.6 км - 256 км² и височина 9000-12000 м. Поради тази невероятна дебелина в долната част на облаците е тъмно. Поради голямото количество водни и ледени частици, от които е изграден облакът, през него не могат да проникнат слънчеви лъчи. Поради тази плътност много малко слънчеви лъчи, минавайки през облаците, достигат до земната повърхност и това е причината човек, който погледне отдолу, да вижда облаците като тъмни. Тъмнината в горната част на облака е по-малка и с приближаване към земната повърхност тъмнината нараства.⁴⁹

След тъмнината, в айта вниманието ни е отправено към образуването на гръмотевиците и светкавиците. Етапите на формирането им са следните: във вътрешността на дъждовните облаци се образува натрупване на електрически заряди. Това наелектризиране се получава в резултат на процеси като замръзване, разлагане на капчиците, наелектризиране по време на допир. Едно такова натрупване на електрически заряди, което преминава в състояние, при което навлизащият отстрани въздух да не може да ги изолира, се освобождава между положителните и отрицателните полюси под формата една голяма искра. Минималното напрежение между двата противоположно заредени полюса достига до 1 милиард волта. Искрата може да се образува вътре в самия облак, да протече от положително заредения полюс на един облак към отрицателно заредения полюс на друг облак, или може да се освободи от облака към земната повърхност. Тези искри формират заслепителните светкавици. Огромното електрическо разреждане по време на протичане на светкавицата е причина за образуването на високи температури (10000 °C). В резултат на това във въздуха става внезапно разширяване и под формата на много силно бумтене се появява гръмотевицата.⁵⁰

Както се вижда, в един дъждовен облак последователно се образуват първо тъмни пластове, после електрически искри, известни като светкавици, и най-накрая бумтящ звук, познат ни като гръмотевица. Всичко, което съвременната наука казва по отношение на причините за формирането на

⁴⁸ C. Donald Ahrens, *Meteorology Today: An Introduction to Weather, Climate and Environment*, 3rd ed. (St. Paul: West Publishing Company: 1988), 437.

⁴⁹ Athar Lila, “The Quran and Modern Physics,” 10 December 1998, <http://webhome.idirect.com/~alila/Writings/Physics.htm>

⁵⁰ *Ibid.*

облаците, светкавиците и гръмотевиците, се намира в голямо съответствие с всички описания от айятите от Корана.

ОПЛОЖДАЩИТЕ ВЕТРОВЕ

В един айят от Корана “оплождащото” качество на ветровете и образуваният в резултат на това дъжд са описани по следния начин:

“И изпращаме ветровете - оплождащи, и утоляваме жаждата с вода, която изсипваме от небето...” (Сура Хиджр, 22)

В айята е подчертано, че първият стадий на образуването на дъжда са ветровете. До началото на 20ти век е известно, че единствената връзка между вятъра и дъжда е в това, че вятърът носи облаците. Съвременните метеорологични открития обаче показват, че вятърът играе “оплождащата” роля във формирането на дъжда.

Тази оплождаща функция на вятъра, както споменахме и по-рано, работи по следния начин: по повърхността на океаните и моретата поради разпенването на водата всяка секунда се образуват безброй много въздушни мехурчета. В момента, в който тези мехурчета се пръскат, хиляди малки частици с диаметър само една стотна от милиметъра се изхвърлят във въздуха. Тези частици, известни като “аерозоли”, смесвайки се с праха, идващ от сушата чрез вятъра, се преместват в горните слоеве на атмосферата. Частиците, които вятърът понася нависоко по този начин, тук се свързват с водната пара. Водната пара се събира около тези частици, сгъстява се и се превръща във водни капчици. Тези водни капчици първо се съединяват и формират облаците, а след известно време се изсипват на земята под формата на дъжд. Както се вижда, ветровете “оплождат” свободно движещите се във въздуха водни пари с частиците, които издигат от моретата, и по този начин допринасят за формирането на дъждовните облаци.

Ако това качество на ветровете не съществуваше, то никога нямаше в атмосферата да се образуват водни капчици и нямаше да съществува нищо подобно на дъжд.

Важният момент тук е, че тази решаваща роля на ветровете е съобщена в Корана преди векове. И то през време, през което хората не са знаели почти нищо относно природните явления...

От друга страна, оплождащото качество на ветровете, което е съобщено в айята, се отнася и до ролята, която ветровете изпълняват при оплождането на растенията. Множество растения на земята осигуряват продължаване на вида си посредством разнасяния от вятъра полен (цветен прашец). Множество растения с голи семена, чамови дървета, палми и подобни на тях, също така всички семенни растения, които цъфтят, и всички тревисти растения се оплождат посредством вятъра. Вятърът взема цветния прашец от растенията, отнася го към други растения от същия вид и по този начин извършва оплождането.

До неотдавна не бе известно как вятърът може да допринесе за размножаването на растенията. Но с научаването на факта, че и растенията се разделят по пол, т.е. биват мъжки и женски, става ясно какво размножително въздействие може да оказва вятърът. Този факт е подчертан в Корана чрез следния аят:

“...И изсипваме вода от небето, и караме с нея да поникват всякакви полезни видове по двойки.” (Сура Лукман, 10)

РЕДЪТ В ОБРАЗУВАНЕТО НА ВЕТРОВЕТЕ

“... И смяната (в определен ред) на ветровете, са знамения за хора проумяващи.” (Сура Джасна, 5)

Вятърът е въздушно течение, което се формира между два центъра с различна температура. Тъй като в атмосферата различните температури образуват различни въздушни налягания, то въздухът непрекъснато преминава от високо към ниско налягане. Ако разликата между различните центрове на налягане, т.е. между температурите в атмосферата, е голяма, въздушното течение, т.е. вятърът, става много силно. Ето по този начин се образуват и пораждащите големи разрушения урагани.

Учудващото тук е, че въпреки поясите на екватора и полюсите, които имат много различна температура и налягане, благодарение на имащото определен ред Божие сътворение Земята ни не е изправена пред много силни ветрове. Ако въздушното течение, което се образува между екватора и полюсите, не бе смекчено, то Земята щеше да се превърне в една мъртва планета, на която постоянно щяха да се появяват силни урагани.

Използваната в айята арабска дума “тасриф” от израза “тасриф рийах” има значението на “въртене на нещо много пъти, напътване, насочване на дадена работа, ръководене, извършване на разпределение”. Както се вижда, думата, която е избрана за ветровете, много точно описва подредените движения на вятъра. Това обстоятелство също така ясно разкрива как, ако вятърът се образува от само себе си, няма да духа много приятно. Но Аллах е този, който управлява ветровете така, че да позволяват на хората да живеят.

ЗЕМЯТА СЕ РАЗДВИЖВА И НАБЪБВА

“... И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид.” (Сура Хадж, 5)

В горния аят думата, която е преведена като “раздвижва”, на арабски език е “ихтезет” и означава “подбуждам, оживявам, раздвижвам, помръдвам, размърдвам, порастване на растение”. Арабската дума “ребет”, която е преведена като “набъбва”, има значението на “уголемява, увеличава, набъбва, нараства, развива, издигане на растение, запасява, надува, изпълване на вътрешността с въздух”. Тези използвани в аята думи са най-подходящите за описване на настъпващата промяна в структурата на почвените молекули.

През 1827 г. английският учен Браун открива, че когато водните капки паднат на земята, при почвените молекули настъпва някакъв вид разклащане и раздвижване. Почвата съдържа в себе си молекули, които са съставени от различни метални елементи. Дъждът предизвиква йонизирането на металните елементи в почвата. (Йон е общото название за положително и отрицателно заредените атоми. Йонизирането се изразява в прибавяне или изваждане на електрони към неутрални атоми, молекули или други йони.)

Когато вали дъжд, именно тези йонни молекули се раздвижват. С удрянето на идващите от различни посоки водни капки в тези молекули последните поемат водата и така увеличават на размера си. Когато молекулите се наситят на вода, те превръщат водата в почвата в минерални депа. Растенията задоволяват водните си нужди за 2-3 месеца именно от тези депа. Ако не се образуват тези запаси, то водата щеше да се изтече в дебрите на земята и растението щеше да умре в рамките на 1 седмица.⁵¹

Както се вижда, този научен факт е съобщен в Корана по един чудотворен начин преди 14 века. В един друг аят по отношение на растенията е повелено следното:

“И мъртвата земя е знамение за тях. Ние я съживяваме и изваждаме от нея зърно, от което ядат.” (Сура Йа Син, 33)

КАК ПРОЦЕСЪТ ФОТОСИНТЕЗА ЗАПОЧВА СУТРИН

„И в нощта, когато се здрачава, и в утринта, когато се развиделява.” (Сура Такуир, 17-18)

Когато растенията извършват фотосинтеза те приемат от въздуха въглероден двуокис – вреден газ, който човешките същества не могат да приемат, и отделят кислород. Кислородът, който ние дишаме и който е нашият основен източник на живот, е основният резултат на фотосинтезата. Около 30% от кислорода в атмосферата се произвежда от растенията на сушата, а останалите 70% се произвеждат от растенията и едноклетъчните организми, които живеят в моретата и океаните.

Фотосинтезата е сложен процес, който учените все още не са успели напълно да разберат. Този процес не може да бъде забелязан с просто око, защото механизмът използва електрони, атоми и

⁵¹ <http://www.tasabeeh.com/al3jaz/ez32.htm>

молекули. Ние обаче можем да видим резултатите от фотосинтезата в кислорода, който ни позволява да дишаме и хранителните продукти, които поддържат живота ни. Фотосинтезата е система, която включва в себе си сложни химични формули, изключително малки размери и единици за тежест, и е основана на много деликатни равновесия. Съществуват трилиони химични лаборатории, които извършват този процес, във всички зелени растения около нас. Нещо повече, растенията посрещат нашите нужди от кислород, храна и енергия безспирно в продължение на милиони години.

Продуктивността на фотосинтезата се измерва посредством нивото на отделения кислород. Максимумът се достига сутрин, когато слънчевите лъчи са най-силни. На разсъмване листата започват да се изпотяват и съобразно с това се повишава и фотосинтезата. След обед обаче се случва обратното, т.е. фотосинтезата се забавя и дишането се повишава, тъй като с нарастване на температурата нараства и изпотяването. През нощта със спадане на температурата потенето намалява и растението се успокоява.

Изразът „иза танаффаса” от сура Такуир, който е преведен „когато се развиделява” и има значение на „когато започне да диша”, е метафорично описание на дишане, вдишване и издишване или вдишване дълбоко. Този израз специално подчертава начинът, по който производството на кислород започва сутрин, и че най-голямото количество кислород, който е важен за дишането, се отделя по това време. Значението на този феномен също така е подчертан и с това, че Аллах се кълне в него. Начинът, по който Аллах посочва явлението фотосинтеза, което е сред най-съществените открития на 20ти век, в този аят, е едно от научните чудеса на Корана.

МОРЕТАТА НЕ СЕ СМЕСВАТ ЕДНО С ДРУГО

Една от характерните особености на моретата, която изследователите разкриват неотдавна, е съобщена в сура Рахман от Корана така:

“Пусна Той двете морета да се срещнат, но между тях има преграда, която не престъпват.” (Сура Рахман, 19-20)

Това, съобщено в айата, свойство на моретата да се съединяват, без да се смесват едно с друго, бе открито наскоро от океанографите. Поради наличието на физическата сила, наречена “повърхностно напрежение”, водите на две съседни морета не се смесват. Породено от различието в плътността на водите, повърхностното напрежение точно като поставена между тях стена не им позволява да се смесят.⁵²

Интересното тук е, че в период, когато хората са нямали познание по физика, повърхностното напрежение или океанография, това е разкрито в Корана.

⁵² Richard A. Davis, *Principles of Oceanography* (Don Mills, Ontario: Addison-Wesley Publishing Company), 92-93

ТЪМНИНАТА В МОРЕТАТА И ВЪТРЕШНИТЕ ВЪЛНИ

“Или [делата им са] като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях - облаци. Тъмнини една върху друга. Извади ли някой ръка, едвам ще я види. Комуто Аллах не е отредил светлина, не ще има за него светлина.” (Сура Нур, 40)

В книгата “Океани” (“*Oceans*”) като цяло обстановката в дълбоките морета е описана по следния начин:

Известно ни е, че тъмнината в дълбоките морета и океани започва от 200 или повече метри дълбочина. На една такава дълбочина няма почти никаква светлина. При дълбочина над 1000 метра пък вече не е възможно да попаднем на абсолютно никаква светлина.⁵³

Днес ние имаме познания относно основната структура на морето, характерните особености на живеещите в него живи организми, солеността му, както и количеството вода, което съдържа, неговите площ и дълбочина. Оборудвани със съвременна технология подводници и специализирана апаратура позволяват на учените да получат тази информация.

За един човек е невъзможно без наличието на тези съоръжения да се гмурне на повече от 70 метра дълбочина. Той не може да оцелее в тъмните дълбини на океана, на 200 м дълбочина, без да му бъде оказвана помощ. Поради тази причина учените са успели да получат тези подробни сведения за моретата едва през последните години. В Корана обаче преди 1400 години ни е дадена информация за тъмнината в “морската бездна”.

Безспорно едно от чудесата на Корана е, че една такава информация ни е дадена в период, когато не е съществувало никакво оборудване, което да позволи на човека да се гмурне в дълбините на океаните.

Наред с това, използваният в сура Нур израз: “... като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях - облаци...” сочи към още едно научно чудо на Корана.

Учените наскоро откриха, че съществуват вътрешни вълни, които “се появяват на плътни междинни повърхности между слоеве с различна плътност”. Тези вътрешни вълни обгръщат дълбините на моретата и океаните, защото дълбоките води имат по-голяма плътност, отколкото водите над тях. Вътрешните вълни действат като външните (повърхностните) вълни. Те могат да се разбиват точно както и външните. Вътрешните вълни не могат да бъдат видени с човешко око, но те могат да бъдат уловени чрез изучаване на температурата или промените в солеността на определено място.⁵⁴

⁵³ Danny Elder, and John Pernetta, *Oceans* (London: Mitchell Beazley Publishers: 1991), 27

⁵⁴ M. Grant Gross, *Oceanography, A View of Earth*, 6th ed. (Englewood Cliffs: Prentice-Hall Inc.: 1993), 205

Описанията в айята и горещитираното са в пълно съответствие. Без извършването на изследвания човек може да има информация единствено за намиращите се на повърхността на морето вълни. Не е възможно да има знание за вътрешни вълни, които се образуват вътре в морето. Но сура Нур Аллах насочва вниманието ни към друг вид вълни, които настъпват в дълбините на океаните. Разбира се, този факт, който учените откриват наскоро, показва още веднъж, че Коранът е Божието слово.

ОБЛАСТТА, КОЯТО КОНТРОЛИРА ДВИЖЕНИЯТА НИ

“Ала не! Ако не престане, ще го повлечем за перчема - перчема лъжлив, грешен.” (Сура Алак, 15-16)

Използваният в горния аят израз “перчема лъжлив, грешен” е изключително забележителен, защото извършените през последните години проучвания показват, че в областта на челото се намира дял, който управлява част от мозъчните функции. Относно информацията за тази област и нейната функция, на които е обърнато внимание в Корана преди 1400 години, съвременните учени успяват да дадат някакво обяснение чак през последните 60 години. Ако проникнем в черепа и погледнем към предната част на главата, ще видим челната част на мозъка. Получената информация, вследствие на извършените във физиологическата сфера проучвания за функциите на тази област в книгата “Основи на анатомията и физиологията” (*“Essentials of Anatomy and Physiology”*), е описана по следния начин:

“Мотивирането, планирането и поставянето на начало на действията се извършват във фронталната част на челния лоб, която всъщност е челната област (главен мозък). Тук се намира една част от асоциативния кортекс...”⁵⁵

По отношение на тази област в книгата също така пише, че:

“Смята се, че наред с връзката на челната област с поведението, в същото време тя е и функционален център на агресивността...”⁵⁶

Както става ясно и от тези обяснения, челната част на мозъка управлява всички действия, свързани с мотивирането, планирането, извършването на добри или лоши постъпки, казването на лъжа или истина.

Както се вижда, използваният в сура Алак израз: “перчема лъжлив, грешен” съответства до голяма степен на гореизложените определения. Научни факти като този, които учените разкриват през последните шейсет години, са съобщени на хората от Аллах в Корана преди векове.

⁵⁵ Rod R. Seeley, Trent D. Stephens, and Philip Tate, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2nd ed. (St. Louis: Mosby-Year Book Inc.: 1996), 211. Also Charles R. Noback, N. L. Strominger, and R. J. Demarest, *The Human Nervous System*, Introduction and Review, 4th ed. (Philadelphia: Lea & Febiger: 1991), 410-411

⁵⁶ Seeley, Stephens, and Tate, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 211

СЪРЦАТА СЕ УСПОКОЯВАТ ПРИ СПОМЕНАВАНЕТО НА БОГ

Според резултатите на осъществено от Дейвид Б. Ларсън и екипа му от американския Национален здравен изследователски център проучване и сравняване на данните между религиозните и нерелигиозните американски граждани са направени твърде изненадващи констатации. Например появяват се резултати като: вярващите хора страдат от сърдечни болести с 60% по-малко от тези, които са слабо вярващи или въобще не вярват; броят на самоубийствата е нула процента; много малък процент от вярващите имат проблем с кръвното налягане; броят на религиозните сред пушачите е 1 на 7, и т.н..⁵⁷

Обикновено психолозите–атеисти обясняват феномени като този като “психологично въздействие”. Това означава, че вярата подобрява морала, а моралът от своя страна влияе положително на здравето. В това обяснение може да има нещо вярно, но когато въпросът бъде разгледан по-внимателно, ще забележим един още по-забележителен резултат. Вярата в Бог е много по-силна от което и да било друго морално въздействие. Широкообхватните изследвания на д-р Хърбърт Бенсън от Медицинския факултет в Харвард, които разглеждат връзката между религиозната вяра и телесното здраве, дават забележителни резултати. Въпреки че самият Бенсън не е вярващ, той достига до извода, че вярата в Бог и молитвата създават такова положително въздействие върху човешкото здраве, каквото нищо друго не може да създаде. Бенсън обявява, че “нито една друга вяра не може да даде такова спокойствие на психиката, както вярата в Бог”.⁵⁸

Добре, но защо съществува такава специална връзка между вярата и човешката душа или тяло?... Заключение, до което достига изследователят Бенсън, който е атеист е, че така както той сам казва: “тялото и духът са приспособени така, че да вярват в Бог”.⁵⁹

Този факт, който медицинският свят бавно започва да осъзнава, е тайна, разкрита ни в Корана в следния аят: “...О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват” (Сура Раад, 28). Причината, поради която хората, които вярват в Аллах, които Му се молят и Му се доверяват, са по-здрави от останалите както психически, така и физически, е в това, че тяхното поведение е в съответствие със сътворението им. Философията и системите, противни на човешкото сътворение, винаги причиняват на човека болка, мъка, безпокойство и депресии.

Съвременната медицина е на път, в светлината на откритията, които накратко споменахме по-горе, да осъзнае тази истина. Както казва Патрик Глин: “съвременната наука върви по пътя на приемане на истината, че освен простите физически методи лечението има и други измерения”.⁶⁰

⁵⁷ Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World* (California: Prima Publishing: 1997), 80-81

⁵⁸ Herbert Benson, and Mark Stark, *Timeless Healing* (New York: Simon & Schuster: 1996), 203

⁵⁹ *Ibid.*, 193.

⁶⁰ Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, 60-61

ПРОШКАТА И ПОЛЗИТЕ Й ВЪРХУ ЗДРАВЕТО

Една от нравствените особености препоръчана в Корана е снизхождението:

**„Придържай се към снизхождението и повелявай приличието, и страни от невежите!”
(Сура Араф, 199)**

В един друг аят Аллах е съобщил следното: **„... И нека извиняват, и нека прощават! Нима не искате Аллах да ви опрости? Аллах е опрощаващ, милосърден.” (Сура Нур, 24:22)**

Тези, които не съблюдават моралните ценности на Корана намират за много трудно да прощават на другите. Тъй като те лесно се разяряват в лицето на допуснатата грешка. Аллах обаче е повелил на вярващите, че снизхождението е по-пристойно:

„Възмездие за злина е злина като нея. А който извинява и се помирява, неговата награда е при Аллах. ...” (Сура Шура, 40)

**„... А ако се въздържите и извините, и простите - Аллах е опрощаващ, милосърден.”
(Сура Тагабун, 14)**

Също така в Корана е разкрито, че снизхождението е възвишено морално качество: **„А който търпи и прощава, това е от значимите дела.” (Сура Шура, 43)** Поради тази причина вярващите са снизходителни, милосърдни и толерантни хора, които както е разкрито в Корана са: **„сдържащите гнева си, и за извиняващите хората” (Сура ал-Имран, 134)**

Представата на вярващите за прошка е много различна от тази на хората, които живеят отдалечени от нравствеността на Корана. Въпреки че много хора могат да кажат, че са простили на някого, който ги е обидил, въпреки всичко те се нуждаят от дълго време, за да се освободят от омразата и гневът в сърцето им. Тяхното поведение е склонно да разкрие този гняв. От друга страна, прошката на вярващите е искрена, защото те знаят, че човешките същества са подложени на изпитание в този свят и се поучават от грешките си. Те са толерантни и милосърдни. Нещо повече, вярващите също така са способни да простят дори и самите те да са прави, а отсрещната страна в грешка. Те когато прощават не правят никаква разлика между големи и малки грешки. Някой може да им причини огромни загуби по грешка. Вярващите обаче знаят, че всичко се случва под Божий контрол и според определена съдба, и поради тази причина се подчиняват на този ход на нещата като никога не се предават на гнева.

Според неотдавна проведено проучване американските учени установили, че хората способни да прощават са по-здрави както психически, така и физически. Д-р Фредерик Лускин, който е защитил докторат по Консултантска и здравна психология в Стенфордския университет, и неговият екип изследвали 259 човека, живеещи в град Сан Франциско. Учените поканили участниците в проучването да посетят шест сесии от по час и половина и по време на разговорите им имали за цел да ги обучат да бъдат снизходителни.

Участниците в експеримента казали, че страдат по-малко след като са простили на хората, които са им навредили. Проучването показва, че хората, които се научат да прощават се чувстват много по-добре не само емоционално, но и физически. Например бе установено, че след експериментът психологичните и физически симптоми като дължащите се на стрес болки в кръста, безсъние и стомашни заболявания значително намаляват у тези хора.

В своята книга „Прости за добро” (*“Forgive for Good”*) д-р Фредерик Лускин описва прошката като доказана рецепта за здраве и щастие. В книгата е описано как снизхождението повишава положителните душевни състояния като надежда, търпение и самоувереност като намалява гнева, страданието, депресията и стреса. Според д-р Лускин стаеният гняв поражда видими физически последици у индивида. Той продължава със следните думи:

„В резултат на дълготрайният или продължаващ гняв вътрешният термостат на човек се пренастройва. Когато свикнете с едно системно ниско ниво на гняв, то вие няма да можете да разграничите нормалното. То създава един вид зареждане с адреналин, с което хората свикват. То изгаря тялото и прави трудно здравословното мислене – влошавайки ситуацията.”⁶¹

В допълнение д-р Лускин казва, че когато тялото отделя определени ензими по време на гняв и стрес нивото на холестерол и кръвното налягане се повишават, а това е нещо, на което тялото не трябва да бъде изложено дълго време.⁶²

В статия със заглавие „Снизхождение”, публикувана в изданието от септември-октомври 1996 на *Списание Лечебни Течения (Healing Currents Magazine)*, се казва, че гнева към човек или събитие поражда негативни чувства у хората и причинява вреди на емоционалното им равновесие, а дори и на физическото им здраве.⁶³ В статията също така се съобщава, че хората след известно време осъзнават, че гнева е неприятен за тях и искат да поправят повредите в отношенията. И така те правят крачка към прощаване. Също така се казва, че въпреки всичко, което са понесли, хората не желаят да губят скъпоценните моменти от живота си в гняв и тревога, и предпочитат да простят на себе си и на останалите.⁶⁴

В едно друго проучване включващо 1,500 човека бе забелязано, че депресията, стресът и душевните заболявания са по-рядко срещани сред религиозните хора. Д-р Хърбърт Бенсън, който ръководел проучването, свързва това с факта, че религията насърчава към „прошка” и продължава с думите:

„Там има физиология на опрощението... Когато не простиш то ще те съсипе.”⁶⁵

⁶¹ Jennifer Desai, “Stanford Forgiveness Project's Dr. Frederic Luskin studies why learning to forgive might be good for the body as well as the soul,” *Almanac*, 9 June 1999, www.almanacnews.com/morgue/1999/1999_06_09.forgive.html.

⁶² *Ibid.*

⁶³ Frederic Luskin, Ph.D., “Forgiveness,” *Healing Currents Magazine*, September-October 1996, www.stanford.edu/~alexsox/4_steps_to_forgiveness.htm.

⁶⁴ *Ibid.*

⁶⁵ Claudia Kalb, “Faith & Healing,” *Newsweek*, 10 November 2003, <http://msnbc.msn.com/id/3339654/site/newsweek>.

Според статия озаглавена „Гневът е враг на вашето сърце” и публикувана в *Харвард Газетте* (*Harvard Gazette*) гневът е изключително вреден за сърцето. Ичиро Кавачи, доцент по медицина, и неговият екип научно демонстрирали това чрез разнообразни тестове и изчисления. В резултат на проучването им те установили, че свадливите хора имат три пъти по-голям риск да страдат от сърдечни заболявания, отколкото тези, които са с по-кротък нрав. „Утрояването на риска”, казва Кавачи, „включва високи равнища на гняв, експлозивен гняв, който включва чупене на вещи и нараняване на някого по време на бой.”⁶⁶

Изследователите вярват, че отделянето на стресови хормони, които повишават кислородната нужда на мускулните клетки на сърцето и прибавят лепливост към кръвните тромбоцити, което води до образуването на съсиреци, обяснява как гневът повишава рискът от сърдечен удар (инфаркт).⁶⁷ Нещо повече, по време на разгневеност пулсът се покачва над нормалното и води до повишаване на кръвното налягане в артериите, като по този начин повишава риска от инфаркт.

Според изследователите гнева и омразата също така могат да ускорят производството на възпалителни протеини в кръвта. Списанието *Психосоматична медицина* (*Psychosomatic Medicine*) твърди, че вълнението ускорява производството на възпалителни протеини, които биха могли да предизвикат втвърдяване на артериите, а това от своя страна би довело до сърдечносъдови заболявания и инфаркт.⁶⁸ Според доцент Едуард Суарез от медицинския център на университета Дюк в Северна Каролина количеството на протеинът интерлейкин 6 (или IL-6) е много по-голямо у хората, които са разгневени и в депресия. Високото ниво на IL-6 в кръвта води до атеросклероза, натрупване на плаки по протежение на вътрешните повърхности на стените на артериите.⁶⁹ Според Суарез сърдечните заболявания са свързани както с фактори като пушене, високо кръвно налягане, затлъстяване и висок холестерол, така също и с психологични състояния като депресия, гняв и омраза.⁷⁰

В друга статия озаглавена „Гневът увеличава риска от инфаркт” и публикувана в *Таймс* (*The Times*) се съобщава, че лесното разгневяване е пряк път към инфаркта и че младите хора, които реагират на стреса с гняв, са три пъти по-склонни да се разболеят от преждевременно сърдечно заболяване и са пет пъти по-склонни да получат ранен инфаркт.⁷¹ Учени от Университета Джон Хопкинс в Балтимор, щата Мериленд, открили, че бързо разгневяващите се хора са изложени на опасност от сърдечен удар, въпреки че никой от семейството не е страдал от сърдечни заболявания.⁷²

⁶⁶ William J. Cromie, "Anger is Hostile to Your Heart," *Harvard Gazette*, www.news.harvard.edu/gazette/1996/11.07/AngerisHostileT.html.

⁶⁷ *Ibid.*

⁶⁸ Peter Lavelle, "Anger trigger to heart disease found?," ABC Science Online, 5 August 2003, www.abc.net.au/science/news/stories/s915243.htm.

⁶⁹ *Ibid.*

⁷⁰ *Ibid.*

⁷¹ Mark Henderson, "Anger Raises Risk of Heart Attack," *The Times*, London, 24 April 2002, www.rense.com/general24/anger.htm.

⁷² *Ibid.*

Всички налични проучвания показват, че гневът е душевно състояние, което сериозно уврежда човешкото здраве. Прощката от друга страна, дори и да се стори трудна на хората, е доставяща удоволствие и е един вид възвишена нравственост, която премахва всички вредни въздействия на гнева и помага на човека да се радва на добро здраве както от психологична, така и от физическа гледна точка. Опрощението, разбира се, е една от формите на поведение, чрез която човек може да се запази здрав, и е положителна добродетел, с която всеки човек трябва да живее. Истинската цел на прощката обаче, както и на всичко останало, трябва да бъде спечелването на благоволенieto на Аллах. Фактът, че това морално качество, чиито ползи са открити от науката днес, е представено в множество айяти на Корана е само едно от множеството източници на мъдрост, които той съдържа.

МОЛИТВАТА УСКОРЯВА ПРОЦЕСА НА ОЗДРАВЯВАНЕ НА БОЛНИТЕ

„И рече вашият Господ: “Зове́те Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада уни́зени!”” (Сура Гафир, 60)

Според Корана молитвата, чието значение е „призив, обръщение, молба, търсене на помощ”, е начинът, по който човек се обръща искрено към Аллах и търси помощ от Него, Всемогъщият, Състрадателният и Милостивият, със знанието, че е подчинено на Него същество. Боледуването е един от тези моменти, в които човек усеща най-добре тази зависимост, и се сближава с Аллах. Нещо повече, боледуването е изпитание, което съдържа множество мъдрост, случва се единствено по Негова воля и е предупреждение, което напомня на хората краткотрайността и несъвършенството на този живот, а и също така е източник на възнаграждение в Отвъдното за проявеното търпение и покорност.

Тези, които не вярват, от друга страна пък си мислят, че начинът да оздравеят са единствено докторите, лекарствата или напредналите технологични възможности на съвременната наука. Те никога не си и помислят, че Аллах е този, Който кара телесните им системи да функционират правилно, когато са здрави, или пък Който сътворява лекарствата и докторите, когато са болни. Много от тях се обръщат към Аллах само когато се уверят, че докторите и лекарствата не са достатъчни. Хората изпаднали в това положение търсят помощ единствено от Аллах, осъзнавайки, че само Той може да ги спаси от тези трудности. Аллах е разкрил този начин на мислене в един аят така:

„И ако беда засегне човек, той Ни зове на хълбок или седнал, или прав. А щом снемем от него бедата му, отминава, сякаш не Ни е зовял заради бедата, която го е засегнала. Така бе разкрасено за престъпващите онова, което вършат.” (Сура Юнус, 12)

Човек обаче дори и когато е в добро здравословно състояние, не е в беда или затруднение трябва да се моли и да отдава благодарност на Аллах за удобството, доброто здраве и всички останали блага, с които Той го е дарил.

Една много важна страна на молитвата е следната: Наред със словесната молитва, от голямо значение за човек е също така да полага усилия, с което да осъществи и своята молитва чрез действие. Молитва чрез действие означава правене на всичко възможно за постигане на определено желание. Например освен извършването на молитва един болен човек трябва също така да посети доктор-специалист, да взима лекарствата, които ще са му от полза, и да получи болнично лечение ако е необходимо или пък друга форма на специална грижа. Това е така, тъй като Аллах е свързал всичко, което се случва на този свят, със специални причини. Всичко на Земята и във Вселената се случва съобразно с тези причини. Ето защо човек трябва да предприеме необходимите мерки съгласно с тези причини, но знаейки, че Аллах е този, Който ще ги направи ефективни, със смиреност, покорство и търпение да очаква резултат от Него.

Положителното въздействие на вярата и молитвата над болният и начинът, по който те ускорят процеса на оздравяване, е въпрос, който е привлякъл вниманието и е препоръчван от докторите. Под заглавието „Бог и здраве: Добро лекарство ли е религията? Защо науката започва да вярва?“ изданието от 10 ноември 2003 г. на видното списание *Нюзуик (Newsweek)* бе разгледано лечебното въздействие на религията като статия, свързана с илюстрацията на корицата. В нея се съобщава, че вярата в Бог повишава морала на хората и им помага да се възстановят по-лесно, а и че науката също е започнала да вярва, че хората имащи религиозна вяра се възстановяват по-лесно и по-бързо. Според анкета на *Нюзуик (Newsweek)* 72% от американците казват, че вярват, че молитвата може да излекува някого и че молитвата улеснява процеса на оздравяване. Проучване проведено във Великобритания и САЩ също достига до изводът, че молитвата намалява оплакванията на пациентите и ускорява процеса на възстановяване.

Според проучване проведено в Мичигънският университет депресията и стресът се наблюдават по-малко при набожните. Според открития на Университета Ръш в Чикаго пък ранната смъртност сред хората, които се прекланят и се молят редовно, е около 25% по-ниска, отколкото при тези, които нямат религиозни убеждения. Друго проучване, в което участвали 750 човека, които претърпели ангиокардиография, научно доказва „лечебната сила на молитвата“. Бе установено, че смъртността сред сърдечно болните, които се молят, е намаляла с 30% в рамките на една година след операцията.

Примери за молитви споменати в Корана са:

„И [спомени] Айюб, който призова своя Господ: “Засегна ме беда, а Ти си Най-Милосърдният от милосърдните.” И му откликнахме Ние, и премахнахме бедата му, и възстановихме семейството му, и го удвоихме - милост от Нас и напомняне за покланящите се.” (Сура Анбия, 83-84)

„И [спомени Юнус-] човека в кита, който отиде разгневен и мислеше, че Ние не ще го притесним. И извика в тъмнините [в корема на кита]: “Няма друг бог освен Теб! Пречист си Ти! Наистина бях несправедлив.” И му откликнахме Ние, и го спасихме от скръбта. Така спасяваме вярващите.” (Сура Анбиа, 87-88)

„И спомени [Закария], който призова своя Господ: “Господи, не ме оставяй сам! Ти си Най-добрият наследник.” И му откликнахме Ние, и му дарихме Яхя, и за него поправихме съпругата му. И те се надпреварваха в добрините, и Ни зовяха с копнеж и боязън. И бяха смирени пред Нас.” (Сура Анбиа, 89-90)

„И Нух Ни призова. И как прекрасно откликваме!” (Сура Саффат, 75)

Както вече казахме молитвата не трябва да бъде само за намаляване на болестите или другите земни проблеми. Един искрен вярващ трябва винаги да се моли на Аллах и да се примирява с всичко, което му се случва. Фактът, че ползите от молитвата, които са разкрити в множество айяти на Корана, са научно приети днес още веднъж разкрива чудната същност на Корана.

„И когато Моите раби те питат за Мен - Аз съм наблизко, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове. Нека и те Ми откликнат, и нека вярват в Мен, за да се напътят!” (Сура Бакара, 186)

СТРЕСЪТ И ДЕПРЕСИЯТА: РЕЗУЛТАТИ ОТ НЕСЪБЛЮДАВАНЕТО НА РЕЛИГИЯТА

„А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения ...” (Сура Та Ха, 124)

„И когото Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когото поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.” (Сура Анам, 125)

Това, че нерелигиозните хора не се подчиняват на Аллах става причина целият им живот да премине в тревога, безпокойство и стрес. В резултат на това те страдат от разнообразни психологични заболявания, които оказват своето влияние и върху физическото им състояние. Техните тела много бързо се износват и те за много кратко време остаряват и грохнат.

Тъй като вярващите са психологически здрави обаче те не стават жертва на стреса или отчаянието и техните тела винаги са здрави и в добра форма. Положителните въздействия на тяхното подчинение пред Аллах, тяхното доверие в Него и силата им на духа, това, че търсят добро във всяко едно нещо и приемат това, което им се случи с надежда в Неговото обещание, са отразени във физическото им състояние. Това обаче е в сила единствено за тези, които живеят според моралните

ценности на Корана и които наистина са разбрали религията. Разбира се, те могат да се разболеят и рано или късно да остарееят, но този естествен процес не включва психологичното грохване, както става при другите.

Стресът и депресията, които са определяни като болести на нашето време, не само, че предизвикват психологична вреда, но също така проявяват себе си и в множество физически увреждания. Най-често срещаните проблеми дължащи се на стреса и депресията са някои форми на умствени заболявания, наркомания, безсъние, кожни, стомашни смущения и такива свързани с кръвното налягане, простуди, мигрени, редица костни заболявания, нарушения във функцията на бъбреците, дихателни затруднения, алергии, инфаркти и мозъчни кръвоизливи. Разбира се, стресът и депресията не са единствените причини за това, но научно е доказано, че източниците на проблеми като тези са обикновено психологични.

Стресът, който причинява толкова много неща, е състояние на душевна тревога породена от чувства като страх, несигурност, превъзбуда, тревога и други напрежения, които нарушават телесното равновесие. Когато хората станат жертва на стреса, тяхното тяло реагира и подава сигнал за тревога, и така в тялото започват разнообразни биохимични реакции: Нивото на адреналин в кръвта се покачва; изразходването на енергия и телесните реакции достигат своите максимални равнища; захарта, холестерола и мастните киселини се утаяват в кръвта; кръвното налягане се покачва и пулсът се ускорява. Когато бъде изпратена глюкоза до мозъка нивата на холестерол се покачват, а това означава опасност за тялото.

Така например хроничният стрес, който изменя нормалните телесни функции, може да причини сериозни вреди. Поради стресът нивата на адреналин и холестерол в тялото се покачват и достигат необичайни размери. Дългосрочното покачване на нивото на холестерола води до преждевременна поява на смущения като диабет, сърдечни заболявания, високо кръвно налягане, рак, язва, дихателни заболявания, екземи и псориазис. Последиците от високите нива на холестерол могат дори да включват и убиването на мозъчни клетки. Смущенията породени от стреса са описани в един източник по следният начин:

Съществува важна връзка между стреса и напрежението, и болката, която причиняват. Породеното от стреса напрежение води до стесняване на артериите, увреждане на кръвния поток до определени региони на главата и намаляване на кръвоснабдяването в тази област. Ако една тъкан бъде лишена от кръв, то това води директно до болка, Това е така, тъй като една напрегната тъкан, от една страна, ще се нуждае от по-голямо количество кислород, а от друга пък все още ще има недостатъчно кръвно снабдяване, като всичко това стимулира специалните рецептори за болка. В същото време се отделят вещества като адреналин и норадреналин, които влияят на нервната система по време на стрес. Това пряко или косвено повишава и ускорява напрежението в мускулите. Ето така болката води до напрежение, напрежението до тревога, а тревогата усилва болката.⁷³

⁷³ Acar Baltas, and Zuhall Baltas, *Stres ve Basa Cikma Yollari* (Stress and How to Manage It) 15th ed. (Remzi Kitabevi), 162.

Една от най-пагубните последици на стреса са инсултите. Проучванията показват, че агресивните, нервните, загрижените, нетърпеливите, съпернически и неприятелски настроените, и сприхави хора са много по-склонни към сърдечни удари, отколкото тези, които нямат наклонност към качества като тези.⁷⁴

Причината за това е, че извънредното стимулиране на симпатичната нервна система започнато от хипоталамусът също предизвиква извънредно отделяне на инсулин и следователно натрупване на инсулин в кръвта. Това е въпрос от жизнена важност, защото нито едно от условията, които водят до коронарно сърдечно заболяване не играе толкова решителна и пагубна роля както инсулинът в кръвта.⁷⁵

Учените са приели, че колкото по-високо е нивото на стрес, толкова повече отслабва и положителното въздействие на червените кръвни телца в кръвта. Благодарение на експеримент проведен от Линда Найлър, ръководител на дружеството за технологичен трансфер към Оксфордския университет, негативните последици на стреса над имунната система вече могат да бъдат измерени.

Съществува близка връзка между стреса и имунната система. Психологичния стрес има съществен ефект над имунната система и води до нейното увреждане. Когато е изложен на стрес мозъкът повишава производството на кортизол (катаболен хормон) в тялото, който отслабва имунната система. Казано по друг начин, между мозъка, имунната система и хормоните съществува директна връзка. Специалистите в областта казват:

Проучванията върху психологичния или физически стрес разкриха, че по време на интензивен стрес се наблюдава намаляване на имунната реакция свързана с хормоналния баланс. Известно е, че появата и силата на множество болести, включително и на рака, са свързани със стреса.⁷⁶

С една дума, стресът уврежда естественото равновесие на човешкото същество. Постоянното излагане на това аномално условие уврежда телесното здраве и води до голямо разнообразие от смущения. Специалистите класифицират негативните последици от стреса върху човешкото тяло в следните основни категории:

Тревога и паника: Усещане за това, сякаш всичко е извън контрол

Постоянно усилващо се изпотяване

Изменения в гласа: Заекване, треперещ глас

Хиперактивност: Внезапни експлозии на енергия, слаб диабетичен контрол

Трудности в спането: Виждане на кошмари

Кожни заболявания: Пъпки, акне, малария, псориазис и екзема

Стомашночревни проблеми: Стомашно разстройство, гадене, язва

⁷⁴ Jane E. Brody, "Tool of survival is deadly for heart," *The New York Times*, 23 May 2002, www.nytimes.com/2002/05/23/health/23iht-brody.html.

⁷⁵ Baltas, and Baltas, *Stres ve Basa Cikma Yollari* (Stress and How to Manage It), 159.

⁷⁶ *Ibid.*, 169.

Мускулно напрежение: Скърцане или стискане на зъбите, болки в челюстта, гърба, шията или раменете

Слаби инфекции: Настинки и др.

Мигрена

Сърцебиене, болка в гърдите, високо кръвно налягане

Бъбречен дисбаланс, задържане на вода

Дихателни разстройства, страдане от задух

Алергии

Болки в ставите

Пресъхване на устата и гърлото

Сърдечен пристъп

Отслабване на имунната система

Свиване в мозъчната област

Чувство на вина и липса на самоувереност

Обърканост, неспособност за правилно анализиране, слаби умствени способности, слаба памет

Краен песимизъм, вяра, че всичко върви не наред

Затруднение в придвижването или стоенето спокойно, непрекъснато подържане на темпо

Неспособност за концентриране или трудно правене на това

Раздразненост, крайна чувствителност

Безразсъдност

Усещане за безполезност или отчаяние

Загуба или нарастване на апетита

Фактът, че тези, които не съблюдават религиозните морални ценности, изпадат в „стрес“ е разкрито от Аллах в Корана:

**„А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения (тревоги) ...”
(Сура Та Ха, 124)**

В един друг аят Аллах разкрива, че: **„... Докато отесня за тях земята, макар и просторна, и душите им отеснях, и се убедиха, че няма избавление от Аллах, освен при Него ...”** (Сура Тауба, 118)

Този живот в „тревоги“, или със съвременното му име „стрес“, е резултат от несъблюдаването на неверниците на религиозните морални ценности. Днес докторите отстояват възгледа, че спокойствието, самоувереността и хладнокръвието са важни за защитата от последиците на стреса. Спокоен и тих нрав е възможен единствено ако човек живее в съгласие с Корана. Всъщност в множество айяти на Корана е разкрито, че Аллах дарява вярващите със **„спокойствие“**. (Коран, 2:248, 9:26, 40, 48:4, 18) Обещанието на нашият Господ към вярващите е разкрито така:

„На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда по-хубава от онова, което са вършили.“
(Сура Нахл, 97)

РАЖДАНЕТО НА ЧОВЕКА

В Корана са застъпени доста различни теми в процеса на призоваване на хората да повярват. Понякога небесата, понякога животните, а понякога и растенията са показвани от Аллах на човека като доказателство. В много от айятите хората са призовавани да обърнат внимание на своето собствено сътворение. Често им се напомня за това как човек се е появил на този свят, през какви стадии е преминал и каква е неговата същност. Така например долният аят повелява следното:

“Ние ви сътворихме. Защо тогава не повярвате? Не виждате ли семето, което изливате? Вие ли го сътворявате, или Ние сме Твореца?” (Сура Уакia, 57-59)

Чудните страни на човешкото сътворение са подчертани в още много други айяти. В някои от тези акценти се съдържа такава информация, че човек, живял през 7ми век, е невъзможно да има знание за такива детайли. Ето някои от тях:

- 1) Човек не се сътворява от цялата сперма, а само от много малка частица от нея (сперматозоид).
- 2) Полът на бебето се определя от мъжа.
- 3) Човешкият зародиш се залепва за майчината утроба като пиявица.
- 4) Зародишът се развива в три тъмни области в утробата.

Данните, които изброихме по-горе, са детайли, които е невъзможно да са се знаели, а и да са били наблюдавани в периода, когато Коранът е бил низпослан. Тяхното откриване става възможно единствено посредством използване технологията на 20ти век.

Нека сега разгледаме тези данни поотделно.

Една капка сперма

Преди сперматозоидите да достигнат до яйцеклетката, те извършват едно пътуване в майчиното тяло. При това пътуване от 250 милиона сперматозоида само около хиляда успяват да достигнат до яйцеклетката. В края на това петминутно състезание голямата колкото половин гранула сол яйцеклетка приема само един от сперматозоидите. Т.е. същността на човека не е цялата спермена течност, а само малка частица от нея. Този факт е разкрит в сура Кийама от Корана по следния начин:

“Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор? Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля?” (Сура Кийама, 36-37)

Както виждаме, в Корана ни се съобщава, че човекът не е сътворен от цялата сперма, а само от малка частица от нея. Това че специалното удареие в този аят съобщава факт, който може да бъде разкрит единствено от съвременната наука, е доказателство, че Коранът е Божието слово.

Сместа в спермата

Течността, наречена сперма и съдържаща сперматозоидите, не се състои само от сперматозоиди. Напротив, тя е съставена от смесица от различни течности. Тези течности имат различни функции, като например съдържане на захарта, необходима за осигуряване на енергия на сперматозоидите, неутрализиране на киселините на входа на матката и създаване на хлъзгава среда за лесното придвижване на сперматозоидите.

Когато в Корана се споменава за спермата, се сочи към този, разкрит от съвременната наука, факт и спермата е определена като течност “с примеси”:

“Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуваш, зрящ.” (Сура Инсан, 2)

В други айати също се посочва фактът, че спермата е с примеси, а човекът е сътворен от една “капка” от тази течност:

“Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на човека от глина. После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода.” (Сура Саджа, 7-8)

Арабската дума “сулала”, преведена като “капка”, има значението на същност или най-добрата част на нещо. Кое то и значение да вземем, те и двете означават “част от нещо”. При това положение ясно виждаме, че Коранът е словото на Аллах, който знае и най-малката подробност, свързана с човешкото сътворение.

Полът на бебето

До неотдавна хората смятаха, че полът на бебето се определя от майчините клетки или поне общо от майчините и бащини клетки. В Корана обаче по този въпрос е дадена друга информация и е

съобщено, че мъжкият и женският пол се определят от “капка сперма, когато се изхвърля [в утробата]”:

“И Той създава двойките - мъжко и женско, - от капка сперма, когато се изхвърля [в утробата].” (Сура Наджм, 45-46)

“Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля? После бе съсирек, а Той го сътвори и осърази. И създаде от нея двата пола - мъжа и жената.” (Сура Кийама, 37-39)

Истинността на тази, дадена ни в Корана, информация е научно доказана с развитието на генетичната и микробиологичната наука. Стана ясно, че полът се определя изцяло от сперматозоидните клетки, идващи от мъжа, и жената не изпълнява абсолютно никаква роля при това.

Определящ фактор за пола са хромозомите. Две от 46-те хромозоми, които определят човешката структура, са определени като полови хромозоми. Тези две хромозоми са обозначени като ХУ при мъжете и ХХ при жените. Причината за това е, че хромозомите наподобяват тези две букви. Хромозомата У е носител на мъжки гени, а хромозомата Х на женски.

Формирането на едно ново човешко същество започва с образуването на комбинация от по една от тези хромозоми, които се съдържат по двойки в мъжките и женски индивиди. При жените и двете части на дялящата се по време на овулацията полова клетка съдържат хромозомата Х. Дялящата се полова клетка при мъжете обаче произвежда два различни сперматозоида, които съдържат хромозомите Х и У. Ако намиращата се в жената хромозома Х се съедини със сперматозоида на мъжа, който съдържа хромозома Х, то бебето, което ще се роди, ще е момиче. Ако обаче се съедини със сперматозоида, който съдържа хромозома У, то в този случай детето, което ще се роди, ще бъде момче.

Накратко, полът на детето, което ще се роди, зависи от това коя хромозома от мъжа ще се съедини с женската яйцеклетка.

Без съмнение, до момента на възникване на науката генетика, т.е. до 20ти век, не бе известно нито едно от тези неща. Напротив, в множество култури бе разпространено вярването, че полът на детето се определя от женското тяло. Именно поради тази причина жените, които раждали момичета, били упреквани.

Четиринадесет века преди откриването на човешките гени обаче Коранът разкрива информация, която отрича това суеверие и съобщава, че в основата на пола не стои жената, а спермата, която идва от мъжа.

“Зародишът”, който виси закачен за утробата

Ако продължим да изследваме фактите, които Коранът ни съобщава за образуването на човешкото същество, то ние отново ще попаднем на някои много интересни научни чудеса.

Когато идващият от мъжа сперматозоид се съедини с яйцеклетката на жената, се образува и субстанцията на бебето, което ще се роди. Тази единична клетка, определена от биологията като “зигота”, без да губи никакво време, ще започне чрез делене да се уголемява и накрая ще придобие формата на “късче месо”, наречено зародиш.

Зиготата обаче не прекарва периода си на развитие свободно в пространството. Благодарение на притежаваните от нея израстъци се закача за стената на утробата подобно на разположените в почвата корени. Чрез тази връзка зародишът поема от майчиното тяло необходимите за развитието му вещества.⁷⁷

Ето тук се разкрива едно много важно чудо на Корана. Когато в Корана Аллах говори за закачилата се за майчината утроба и започнала да се развива зигота, използва думата “съсирек”:

“Чети [о, Мухаммад] в името на твоя Господ, Който сътвори - сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господ е Най-щедрият.” (Сура Алак, 1-3)

Думата “съсирек” на арабски език отговаря на думата “алак”, която от своя страна се използва със значение на “материя, която се е закачила някъде”.

Разбира се, използването на толкова подходяща за развиващия се в майчината утроба зародиш дума доказва още веднъж, че Коранът е Божието слово.

Покриването на костите с мускули

Друга важна информация, която Коранът ни дава, са етапите, през които човекът преминава в майчината утроба. Това, че в корема на майката първо се формират костите на бебето, а по-късно покриващите тези кости мускули, е съобщено в един аят така:

“После от частицата сперма създаваме съсирек и създаваме късче като надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение. Благословен е Аллах, Най-прекрасният Творец!” (Сура Муаминун, 14)

Научният дял, който изследва развитието в корема на майката, се нарича ембриология. До неотдавна в областта на ембриологията се е вярвало, че костите и мускулите се появяват и развиват едновременно. Но извършените, благодарение на напредналата технология, по-прецизни микроскопни наблюдения разкриват пълната достоверност на съобщеното ни в Корана.

Тези микроскопни наблюдения показват, че развитието в майчината утроба протича точно по начина, по който е описано в Корана. Първо се вкостеняват хрущялните тъкани на зародиша. А след това мускулните клетки, които са отбрани измежду тъканта около костите, се съединяват и увиват около костите.

⁷⁷ Keith L. Moore, et al., *Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah* (Makkah: Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, 1992), 36

Това явление е описано в една научна публикация, озаглавена *“Развиващ се човек” (Developing Human)*, така:

През шестата седмица като продължение на образуването на хрущялните тъкани се появява и първото вкостеняване в ключицата. В края на седмата седмица започва вкостеняване и на дългите кости. Докато костите продължават да се формират, измежду тъканта около костите се подбират мускулни клетки, които образуват мускулната маса. По този начин мускулната тъкан се разпределя на предни и задни мускулни групи.⁷⁸

Накратко, описаните в Корана стадии на развитие са в пълно съответствие с откритията на съвременната ембриология.

Трите тъмнини при развитието на зародиша в утробата

В Корана е разкрито, че човек бива сътворен в майчината утроба, като преминава през трифазен процес:

“... И ви сътворява Той в утробите на майките ви - творение подир творение в три тъмнини. Това е Аллах, вашият Господ! Негово е владението. Няма друг Бог освен Него! Как тогава бивате отклонявани?” (Сура Зумар, 6)

Използваният в горния аят израз “в три тъмнини”, което е превод на арабския израз “фи зулуматин саласин”, сочи към трите тъмни области, в които се намира зародишът, докато се развива. Тези области са:

- а) Тъмнината в корема
- б) Тъмнината в матката
- в) Тъмнината в обвиващата зародиша ципа

Както се вижда, днес съвременната биология разкрива факта, че ембриологичното развитие на бебето, както се споменава и в айята, се извършва в три различни тъмни области. Напредъкът в ембриологичната сфера разкрива също така и че всяка една от тези области се състои от по три пласта.

Коремната стена е изградена от три пласта: външни мускулни плочки, вътрешни мускулни плочки, напречни мускули.⁷⁹

Маточната стена също е съставена от три слоя: епиметриум, миометриум и ендометриум.⁸⁰

⁷⁸ Keith L. Moore, *Developing Human*, 3rd ed. (W. B. Saunders Company: 1982), 364a

⁷⁹ <http://anatomy.med.unsw.edu.au/cbl/embryo/Notes/git4.htm>; and www.yoursurgery.com/ProcedureDetails.cfm?BR=1&Proc=74

⁸⁰ <http://virtual.yosemite.cc.ca.us/uyeshiros/AP50/Repro.htm>

Подобно, торбичката, която обвива зародиша, се състои от три пласта: амнион (най-вътрешната ципа, която обвива плода - *amnion*), корион (средна амнион ципа- *chorion*) и слузеста ципа (външна амнион ципа- *decidua*).⁸¹

Също така в айята е посочено, че човекът е сътворен в майчината утроба, преминавайки през три различни фази.

И наистина съвременната биология е разкрила, че ембриологичното развитие на бебето става с преминаването през три различни фази. Днес във всички учебници по ембриология, по които се учи във факултетите по медицина, тази тема е разглеждана като част от основните знания. Например в “Основи на човешката ембриология” (“*Basic Human Embryology*”) – основен справочник в областта на ембриологията, този факт е определен така: “*Животът в матката има три фази: предзародиш – първите две и половина седмици, зародиш – до края на осмата седмица, и плод (фетус) – от осмата седмица до раждането*”.⁸²

Тези фази включват различните стадии на развитие на бебето. Главните особености на тези стадии на развитие са накратко, както следва:

- Фаза предзародиш

В тази фаза зиготата нараства чрез делене и когато се превърне в клетъчна маса тя се заравя в маточната стена. Докато клетките продължават да растат, те се организират в три пласта.

- Фаза зародиш:

Втората фаза има продължителност пет и половина седмици, през които бебето се нарича зародиш (ембрион). В тази фаза от клетъчните пластове започват да се формират основните органи и системи на тялото.

- Фаза плод (фетус):

С навлизането в тази фаза зародишът вече започва да бъде наричан плод (фетус). Тази фаза започва от осмия месец на бременността и завършва с раждането. Отличителният белег на тази фаза е, че плодът със своите лице, ръце и крака вече прилича на човешко същество. Въпреки че в началото той е само 3 см, могат да бъдат забелязани всички негови органи. Тази фаза е около 30 дена и развитието продължава до седмицата за раждане.

Информацията за това развитие в майчината утроба става достъпна единствено след наблюдения извършвани с модерна апаратура. Но както много други научни факти, в айятите от Корана по един много чудотворен начин е обърнато внимание и на тази информация. Фактът, че в Корана ни е представена една толкова подробна и точна информация във време, когато хората са имали оскъдни знания по медицина, е ясно доказателство, че Коранът е словото на Аллах.

⁸¹ Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 84

⁸² Williams P., *Basic Human Embryology*, 3rd ed., 1984, 64

СЪТВОРЕНИЕТО НА ЧОВЕКА ОТ ВОДА

“Аллах сътвори от вода всяка твар. Някои от тях се движат по корем, някои от тях вървят на два крака, а някои от тях вървят на четири. Аллах сътворява, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.” (Сура Нур, 45)

“Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват?” (Сура Анбиа, 30)

“Той е, Който сътвори човека от вода и му отреди кръвно и брачно родство. Твоят Господ е всемогъщ.” (Сура Фуркан, 54)

Когато погледнем към аятите за сътворението на живите същества и човека, то ясно забелязваме, че това сътворение става по един много чудотворен начин. Едно от тези чудеса при сътворението е и това, че организмите са сътворени от водата. Хората получават достъп до тази, разкрита в множество аяти, информация с откритието на микроскопа стотици години по-късно.

Днес в най-основните енциклопедии може да открием изрази като: “Водата е най-важният компонент на живата материя. 50-90% от теглото на живите организми е вода.”. Освен това описаната в учебниците по биология цитоплазма на една животинска клетка също се състои от 80% вода. Анализването на цитоплазмата и записването ѝ в научните източници става стотици години след низпославането на Корана. Поради тази причина този факт, който днес научният свят приема, е невъзможно да е бил известен на хората от периода, когато Коранът е бил низпослан. Но въпреки това 14 века преди хората да узнаят тази истина, тя е подчертана в Корана.

СЪТВОРЕНИЕТО ОТ ГЛИНА

В Корана Аллах ни съобщава, че сътворението на човека става по чудотворен начин. Аллах е сътворил първия човек, като оформя от глина човешко тяло и след това му вдъхва от духа Си:

“Твоят Господ рече на ангелите: “Ще сътворя Аз човек от глина. И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!”” (Сура Сад, 71-72)

“И ги попитай [неверниците] какво мислят - те ли са по-трудни за сътворяване, или другите, които сътворихме! Тях сътворихме от лепнеща глина.” (Сура Сафат, 11)

Когато днес бъдат разгледани човешките тъкани, то става ясно, че много от намиращите се в почвата елементи се съдържат и в тъканите. В органичните тъкани има точно 26 елемента и 95% от

органичните тъкани са въглерод (C), водород (H), кислород (O), азот (N), фосфор (P) и сяра (S).⁸³ В един друг аят от Корана се повелява следното:

“Сътворихме Ние човека от подбрана глина.” (Сура Муаминун, 12)

Преведената в айята като "подбрана" арабска дума "сулале" има значението и на "типичен пример, същност, есенция, основа". Както се вижда, съобщената ни в Корана преди 14 века информация напълно съответства на това, което съвременната наука ни казва, а именно, че елементите на човешкото сътворение и основните елементи, които почвата съдържа, са едни и същи.

В долната таблица е направено разпределение на съдържащите се в тялото на 70-килограмов човек елементи.

ПРОГРАМИРАНЕТО В ГЕНИТЕ

“От какво нещо го е сътворил Той? От частица сперма Той го сътвори и осърази. После пътя му облекчи.” (Сура Абаса, 18-20)

Преведената в горния аят като “осърази” арабска дума "каддереху" произлиза от корена на глагола “кадере” и означава "нагаждам, оформям, планирам, програмирам, виждам бъдещето, нещо, което Аллах ни е предопределил".

Както е известно, когато сперматозоидната клетка на бащата опложда яйцеклетката на майката, бащините и майчините гени се обединяват, за да могат да определят наследствените белези на бебето, което ще се роди. Всеки един от тези хиляди гени има специална функция. Гените са тези, които определят цвета на очите и косата, височината, формата на лицето, скелетната структура, безброй многото детайли, свързани с вътрешните органи, мозъка, нервите и мускулите. Освен всички физически особености в гените са записани и хилядите различни процеси, които протичат в клетките и цялото тяло, както и контролът на системите. Например дори това дали кръвното налягане на човек е ниско, средно или високо зависи от данните в гените.

Когато сперматозоидът се съедини с яйцеклетката, се формира и първата клетка, а заедно с нея пък се образува и първото копие на ДНК молекулата, която до края на живота на човека ще носи кода на всяка една клетка. ДНК е една доста голяма молекула, която се съхранява внимателно в клетъчното ядро, съдържа споменатите по-горе гени и е един вид информационна банка в човешкото тяло. Оплодената яйцеклетка или, както споменахме по-рано, първата клетка се размножава под направлението на записаната в ДНК програма и започва да формира телесните тъкани и органи, преди да се превърне в човек. Координацията ето на това комплексно формиране се осигурява от изградената от водород, фосфор, азот, въглерод и кислород молекула ДНК.

⁸³ Kevin Griffin, "The Elemental Composition of Life," www.ldeo.columbia.edu/dees/ees/life/lectures/lect21.html

Капацитетът на записаната в ДНК информация е с изумяващи учените размери. В една-единствена молекула ДНК се съдържа информация, с която може да се запълни енциклопедия от един милион страници, или 1000 книги. С други думи, в ядрото на всяка една клетка е кодирана информация, която контролира всички функции на човешкото тяло и която е толкова голяма, че може да запълни енциклопедия от един милион страници. За да направим сравнение, нека ви припомним, че “Енциклопедия Британика” (*“Encyclopedia Britannica”*), която е една от най-големите енциклопедии в света и се състои от 23 тома, има само 25 хиляди страници. В една намираща се в още по-малкото от микроскопичната клетка ядро молекула се съхранява информация, която е 40 пъти повече от най-голямата енциклопедия на света, която съдържа милиони данни. А това от своя страна означава една огромна енциклопедия от 1000 тома, която в цял свят няма подобна на себе си.

Ако вземем под внимание, че структурата на ДНК е открита през 1953 г. от Франсис Крик и че до края на 19ти век ембриолозите не са могли да дискутират върху понятието “генетично планиране”, то фактът, че е показано в Корана преди 1400 години, без съмнение е доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

МЕНСТРУАЛЕН ЦИКЪЛ

Менструалният цикъл е периодът, през който неоплодените яйцеклетки се изхвърлят навън от тялото. Тъй като не е извършено оплождане, предварително подготвената маточна стена се опъва и заедно с разкъсването на капилярите яйцето се изхвърля навън. След този период тялото ще започне да се подготвя за повторното извършване на тези функции.

Всички тези стадии в рамките на определен период се повтарят непрекъснато при всички жени. Всеки месец се образуват нови яйцеклетки, в едни и същи периоди непрекъснато се отделят едни и същи хормони, женското тяло се подготвя, сякаш ще протече оплождане. Но при последната стъпка в зависимост от това дали има сперматозоид или не ходът на подготовката в тялото се изменя.

Единствено с извършени от анатом или гинеколог изследвания може да се установи какви промени настъпват в маточната кухина на жената в съответния период. Тези изменения, които учените разкриват неотдавна, по един много чудотворен начин са посочени в 8ми айят от сура Раад:

“Аллах знае какво носи всяка бременна и колко намаляват утробите, и колко се увеличават, и всяко нещо е с мярка при Него.” (Сура Раад, 8)

В началото на менструалния цикъл маточната микоза, която се намира върху маточната кухина (ендометриум), е с дебелина 0,5 мм. В резултат на въздействието на отделените от яйчниците хормони този слой нараства и достига дебелина от 5-6 мм. Ако не настъпи оплождане, ендометриумът се сменя.

Както се вижда и от цитирания по-горе аят, на това повтарящо се всеки месец смаляване и увеличаване на маточната стена е обърнато също така внимание и в Корана.

БРЕМЕННОСТ И РАЖДАНЕ

“Проклет да е човекът! Колко е неблагодарен! От какво нещо го е сътворил Той? От частица сперма Той го сътвори и осъзмери. После пътя му облекчи.” (Сура Абаса, 17-20)

Детето в корема на майката се формира напълно като “плод” в края на шестия месец. После навлиза в инкубационния период. В рамките на този период всичките телесни органи и системи на бебето са се формирали и матката, осигурявайки хранителните вещества, необходими за нарастването на плода, ускорява това развитие. Тази фаза продължава до момента, в който плодът ще напусне майчината утроба, т.е. до раждането.

По принцип родилният канал е много тесен и преминаването на плода през него е доста трудно. Но по време на раждането в тялото на майката настъпват редица физиологични изменения. Тези изменения подпомагат плода по-лесно да се придвижва по родилния канал.

Една част от тези изменения са следните: разтягане на тазовите стави така, че да разширят родилния канал; отпускане на мускулите така, че каналът да се разшири още повече; амниотичната течност около плода се разстила из цялата тръба.⁸⁴ В един научен източник това настъпващо преди раждането изменение е описано така:

Когато завършат всички приготовления за подготвящия се да излезе на бял свят плод, амниотичната течност преди раждането също започва нова дейност. Амниотичната течност образува малки водни торбички, с които да се разтворят маточните устни, като по този начин матката достига такива размери, че бебето да може да премине оттам. В същото време тези торбички ще предотвратят и заклещването на плода в матката по време на раждането. Нещо повече, при започване на раждането торбичките се пробиват и с изтичането на съдържащата се в тях течност пътят, по който плодът ще премине, става по-хлъзгав и стерил. По този начин раждането протича както по-лесно, така и предпазено по естествен начин от микробите.⁸⁵

Както се вижда, този процес е посочен много ясно в Корана с аята: **“После пътя му облекчи”** (Сура Абаса, 20). Разкриването на тези физиологични изменения, които Аллах ни е съобщил преди 1400 години, днес е възможно единствено чрез множество технически апаратури.

⁸⁴ Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an* (New York, USA: Crescent Publishing House: 1998), 96-97

⁸⁵ Laurence Pernoud, *J'attends un enfant* (Paris : Pierre Horay : 1995), 138

ПОСЛЕДОВАТЕЛНОСТ НА ФОРМИРАНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ОРГАНИ

“Той е Онзи, Който създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни.” (Сура Муаминун, 78)

“И ви извади Аллах от утробите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и сърцата, за да сте признателни.” (Сура Нахл, 78)

“Кажи: “Как мислите, ако Аллах ви отнеме слуха и зрението, и ви запечата сърцата, кой друг бог освен Аллах би ви ги възстановил?”...” (Сура Анам, 46)

“Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуващ, зрящ.” (Сура Инсан, 2)

Когато в горните айяти Аллах говори за човека, Той споменава за някои възприятия. Ако погледнем внимателно, ще видим, че в Корана тези възприятия винаги са споменавани в определена последователност: чуване, виждане, усещане и разбиране.

В една от статиите си, публикувани в “Списание на Ислямската медицинска асоциация” (*Journal of Islamic Medical Association*), ембриологът д-р Кейт Муур обяснява, че по време на периода на развитие на зародиша, с появата на първоначалното състояние на вътрешните уши, започват да се образуват и очите. А за мозъка, който е център на усещане и разбиране, казва, че започва да се развива след ушите и очите.⁸⁶

Докато детето в корема на майката е под формата на плод, в ранния период – около двадесет и втория ден от бременността, ушите започват да се развиват и през четвъртия месец от бременността ушите придобиват напълно функциониращ вид. От този момент нататък плодът може да чува звуците в корема на майката. Поради тази причина за едно новородено бебе слуховото възприятие се образува преди всички останали жизнени функции. Ето защо последователността в айятите от Корана е впечатляваща.

ОБРАЗУВАНЕТО НА МЛЯКОТО

“И в добитъка има поука за вас. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха му помежду нечистотии и кръв - чисто мляко, приятно за пиещите.” (Сура Нахл, 66)

Основните вещества, осигуряващи прехраната на тялото, се образуват в резултат на химични превръщания в храносмилателната система. Тези хранителни вещества по-късно преминават от

⁸⁶ Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, 78-79

стените на червата към кръвоносната система. Ето така чрез кръвообращението тези вещества биват отнасяни към съответните органи.

Млечните жлези също като останалите тъкани се прехранват с разградените вещества, които достигат до тях по кръвоносен път. Поради тази причина кръвта играе голяма роля при събирането и разпределянето на извличаните от храните вещества. Млякото също, след всички тези етапи, се отделя от млечните жлези и тъй като се е образувало в резултат на пренасянето на хранителните вещества чрез кръвообращението, хранителните му качества са доста високи. Ето по този начин от кръв и полуразградени хранителни вещества, които човек не може да консумира направо, се произвежда хранително мляко, което да може да се пие.

Както се вижда, определението направено в 66-ти аят от сура Нахл за биологичното формиране на млякото, напълно съответства на информацията, която съвременната наука излага. Очевидно е, че една такава информация, познаването на която изисква специализация в храносмилателната система на бозайниците, е невъзможно да се е знаела от хората от времето, когато Коранът е низпослан.

МАЙЧИНОТО МЛЯКО

“И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си... Носи го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен.” (Сура Лукман, 14)

Майчиното мляко е уникална микстура, която е сътворена от Аллах така, че да задоволява напълно хранителните нужди на бебето и да го пази от възможни инфекции. Съотношението на хранителните вещества в майчиното мляко е в най-подходящия размер и в най-подходящата форма за все още неразвилите се телесни системи на бебето. Също така майчиното мляко е богато на вещества, които подпомагат увеличаването на мозъчните клетки на бебето и ускоряват развитието на нервната система.⁸⁷ Дори бебешките храни, които се произвеждат посредством съвременната технология, не могат да заместят тази чудотворна храна.

С всеки изминал ден към ползите, които майчиното мляко осигурява на бебето, се прибавят все по-нови и по-нови. В резултат на проучвания се разбира, че бебетата, които биват кърмени с майчино мляко, са защитени особено от инфекциите, свързани с дишането и храносмилането. Това е така, защото съдържащите се в майчиното мляко антитела осигуряват пряка защита срещу инфекциите.

Другите антиинфекционни свойства на майчиното мляко пък, докато осигуряват благоприятна среда за “полезните” бактерии, наричани още “normal flora”, формират бариера срещу съдържането на вредни бактерии, вируси или паразити. Също така е установено, че в майчиното мляко се съдържат

⁸⁷ “High-Risk Newborn—The Benefits of Mother’s Own Milk,” University of Utah Health Sciences Center, www.uuhsc.utah.edu/healthinfo/pediatric/Hrnewborn/bhrnb.htm

фактори, които пригаждат имунната система срещу заразни болести и спомагат за правилното ѝ функциониране.⁸⁸

Тъй като майчиното мляко е специално създадено за бебетата, то то е най-лесно смилаемата храна за едно бебе. Въпреки че има богато на хранителни вещества съдържание, то е подходящо за чувствителните системи на бебето и е лесно за храносмилане. По този начин бебето използва по-малко енергия при смилането на храната и изразходва енергията си за другите телесни функции, за растеж и развитие на органите.

В млякото на по-рано родилите майки, с цел задоволяване нуждите на бебето, има повече мазнини, протеини, натрий, хлорид и желязо. Нещо повече, установено е, че при преждевременно родените (недоносени) бебета зрителните функции се развиват по-добре, на тестовите за интелигентност те се справят по-добре и още много други преимущества.

Един друг факт, който науката наскоро открива по отношение на майчиното мляко, е, че храненето на бебето в рамките на 2 години с майчино мляко е изключително полезно.⁸⁹ Тази важна информация, която науката неотдавна установява, ни е съобщена от Аллах преди 14 века в айята: **“...и го отбива в две години...”**.

САМОЛИЧНОСТТА В ОТПЕЧАТЪКА ОТ ПРЪСТИТЕ

Докато в Корана се обяснява, че за Аллах е много лесно да съживи хората след смъртта им, се обръща внимание особено на върховете на пръстите на хората:

“Наистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му.” (Сура Кийама, 4)

Наблягането в айята на върховете на пръстите има много дълбоко значение. Това е така, защото фигурите и детайлите по отпечатъка от пръстите са напълно индивидуални за всеки човек. Отпечатъците от пръстите на всички хора, които живеят днес на земята и които са живели в миналото, са различни. Нещо повече, дори еднородните близнаци, които притежават еднаква пермутация ДНК, имат различни отпечатъци.⁹⁰

Отпечатъкът от пръстите приема окончателната си форма върху плода преди раждането и до края на живота остава непроменен. Ето поради тази причина отпечатъкът от пръстите е уникален за всеки един човек, възприема се като “идентификационна карта” и науката за изследването им се използва като единствения непроменлив и сигурен метод за установяване на самоличността на човек.

⁸⁸ Ibid.

⁸⁹ C. Billeaud, et al., *European Journal of Clinical Nutrition*, 1997, vol. 51, 520-526.

⁹⁰ www.ridgesandfurrows.homestead.com/fingerprint.html

Но важното тук е, че характерните особености на отпечатъка от пръстите са установени чак в края на 19ти век. Преди това хората са гледали на отпечатъка си като на чертички, които нямат никаква особеност и смисъл. Но в период, когато отпечатъците от пръстите все още не са представлявали интерес за никой, в Корана биват подчертани човешкият отпечатък и неговото значение, което става известно едва през нашия век.

ЖЕНСКАТА МЕДОНОСНА ПЧЕЛА

“И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят! После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на вашия Господ, улеснени [за вас]!” Излиза от стомаха им пиетие с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи.” (Сура Нахл, 68-69)

В пчелните колонии всяка пчела изпълнява множество задачи, единствено мъжките пчели правят изключение. Мъжките пчели нямат принос нито при отбраната на кошера, нито при почистването му, нито при събирането на храна, нито пък при изработването на кошера и меда. Единствената задача на мъжките пчели е да оплождат пчелата-майка.⁹¹ Тъй като мъжките пчели освен оплождащите органи не притежават почти нито едно от качествата на останалите пчели, те не са способни да извършват друга функция освен оплождане на пчелата-майка.

Що се отнася до пчелите-работнички, върху които пада цялата тежест на колонията, въпреки че са женски, каквито са пчелите-майки, яйчниците им са недоразвити, т.е. те са безплодни. Те имат задължения като това да почистват кошера, да се грижат за ларвите и яйцата, да изхранват пчелата-майка и мъжките пчели, да произвеждат мед, да изграждат и поправят медените пити, да се грижат за вентилацията и сигурността на кошера, да събират и съхраняват вещества като нектар (пчелна течност), полен (цветен прашец), вода и смола.

В арабския език се използват два вида глаголи и в зависимост от употребата им може да се разбере дали подлогът е в женски или мъжки род. Всъщност, в горните айти глаголите за пчелите (подчертаните думи) са използвани във формата си за женски род. Ето така в Корана е посочено, че пчелите, които се трудят за производството на меда, са женски.⁹²

Не трябва да забравяме, че тази истина за пчелите не е можело да бъде известна преди 1400 години. Но подчертавайки този факт, Аллах ни разкрива още едно чудо на Корана.

⁹¹ *Hayvanlar Ansiklopedisi-Böcekler* (Encyclopedia of Animals—Insects) (Istanbul: C.B.P.C. Publishing Ltd./Phoesbus Publishing Company: 1979), 97

⁹² Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an*, 68-69

ЛЕЧЕБНОТО ДЕЙСТВИЕ НА МЕДА

“И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят! После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на вашия Господ, улеснени [за вас]!” Излиза от стомаха им пиение с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи.” (Сура Нахл, 68-69)

Както се подчертава в горесцитираните айяти, медът има свойството на “изцеление за хората”. В страните с най-развита наука поради полезността на меда за човешкото здраве пчеларството и пчелните продукти са се превърнали сами по себе си в отделна сфера за изследване. Основните качества на меда могат да бъдат подредени така:

Лесноусвоим: Поради свойството на съдържащата се в него захар да се превръща в друг вид захар (фруктоза и глюкоза), въпреки че медът съдържа голямо количество киселина, той лесно се усвоява дори и от най-чувствителните стомаси. Същевременно помага за по-доброто функциониране на червата и бъбреците.

Нискокалоричен: Другата характерна особеност на меда е, че когато бъде сравнен със същото количество захар, въпреки че е доста сладък, той доставя 40% по-малко калории на организма. Това, че медът дава голяма енергия на тялото, но в същото време не позволява да се напълнее от него, е достатъчно, за да го направи един хранителен източник с изключително качество.

Бързо навлиза в кръвта: Когато медът бъде разбъркан с хладка вода, той за 7 минути навлиза в кръвта. Поради свободната захар, която съдържа, улеснява работата на мозъка.

Помага при изграждането на кръвта: Медът доставя голяма част от необходимата на организма енергия при производството на кръв. Също така помага и за прочистването на кръвта. Той влияе на кръвообращението както регулиращо, така и спомагащо. Медът е важен защитник срещу втвърдяването на кръвоносните съдове.

Антибактериален: Тази особеност на меда, благодарение на която той не може да съдържа бактерии, се нарича “изолиращо въздействие”. Извършените опити показват, че свойството на меда да убива бактериите се увеличава два пъти, когато той бъде разводнен, спрямо чистия мед. Интересното тук е, че пчелите, на които е възложена задачата да се грижат за ларвите, които ще станат членове на колонията, като че ли знаят за това качество на разводнения мед и затова ги хранят именно с него.

Антиоксидант: Всеки, който иска да живее здравословно, трябва да консумира антиоксиданти. Антиоксидантите са елементи, които почистват вредните странични вещества, получаващи се при нормалния метаболизъм в клетките. Това са елементи, които предизвикват разваляне на храната и могат да забавят химичните реакции на горене, които причиняват множество хронични заболявания. Експертите вярват, че хранителните вещества, които са богати на антиоксиданти, могат да предпазват от болести като рак и сърдечни заболявания. В меда също има много силни антиоксиданти:

пиноцембрин, пинобаксин, крисин и галагин. От тях пиноцембрин е антиоксидант, който се намира само в меда.⁹³

Склад за минерали и витамини: Наред със захарта, като фруктоза и глюкоза, медът съдържа и минерали като магнезий, калий, калций, натриев хлорид, сяра, желязо и фосфор. Заедно с промяната на свойствата на източниците на нектар и цветен прашец се променя и съдържанието в меда на витамини B1, B2, B3, B6, B5 и C. В пчелния мед има също и малки количества йод, мед, желязо и цинк. Освен всичко изброено дотук медът съдържа и някои хормони.

Използва се при лечение на рани:

- Когато медът се използва при лечение на рани неговата способност да извлича влага от въздуха ускорява излекуването и предпазва от оставане на белег. Това е така, защото медът ускорява поникването на епителната тъкан, която изгражда новата кожа, която ще покрие раната. Поради тази причина дори при големите рани при използване на мед не става нужда от присаждане на тъкан.

- Медът стимулира бързото образуване на нови тъкани в заздравителния процес. Ускорявайки образуването на нови капиляри, стимулира появата на фибромите, които заемат мястото на разположената по-дълбоко в кожата съединителна тъкан. И увеличава производството на колагенните влакна, които ускоряват излекуването.

- Медът има и противовъзпалителен ефект, който намалява отока около раната. Това увеличава кръвообращението, като по този начин се ускорява заздравителният процес и се намалява усещаната болка.

- Медът не се залепва за тъканите под раната и поради тази причина няма болка при отлепването на превръзката от новообразувалите се тъкани.

- Също така поради споменатия по-рано антимикробен ефект медът образува защитна бариера, предотвратяваща настъпването на инфекция. Настъпилите инфекции пък бързо отстранява. Той е ефикасен дори срещу антибиотичната устойчивост на бактериите. За разлика от антисептичните и антибиотични средства медът не създава отрицателни въздействия върху тъканите на раната.⁹⁴

Както става ясно от представената по-горе информация, медът е хранително вещество, но същевременно има доста лечебни свойства. Без съмнение това е едно от чудесата на Корана, който е низпослан от всемогъщия Аллах.

В долу изложената таблица са представени хранителните стойности на меда:

Хранителна ценност	средно количество в 1 порция	средно количество в 100гр
--------------------	---------------------------------	------------------------------

⁹³ "Honey A Source of Antioxidants," Journal of Apicultural Research, 1998, 37:221-225, www.nutritionfarm.com/health_news/1998/antioxidants4.htm; Janet Raloff, "The Color of Honey," www.sciencenews.org/sn_arc98/9_12_98/Bob1.htm

⁹⁴ "Honey As Medicine—Australia Produces A World's First!," San Diego Earth Times, January 2000, www.sdearthtimes.com/et0100/et0100s17.html

Вода	3.6 гр	17.1 гр
Общо въглехидрати	17.3 гр	82.4 гр
Фруктоза	8.1 гр	38.5 гр
Глюкоза	6.5 гр	31.0 гр
Малтоза	1.5 гр	7.2 гр
Захарин	0.3 гр	1.5 гр
Хранително съдържание		
Общо калории (килокалории)	64	304
Общо калории(килокалории) (като мазнина)	0	0
Общо мазнина	0	0
Пълномасленост	0	0
Холестерол	0	0
Натрий	0.6 мг	2.85 мг
Общо въглехидрати	17 гр	81 гр
Захар	16 гр	76 гр
Диетични влакна (фибри)	0	0
Протеини	0.15 мг	0.7 мг
Витамини		
В1 (Тиамин)	< 0.002 мг	< 0.01 мг
В2 (Зибофлавин)	< 0.06 мг	< 0.3 мг
Никотична киселина	< 0.06 мг	< 0.3 мг
Памтотенична киселина	< 0.05 мг	< 0.25 мг
Витамин В6	< 0.005 мг	< 0.02 мг
Фолат	< 0.002 мг	< 0.01 мг
Витамин С	0.1 мг	< 0.5 мг
Минерали		
Калций	1.0 мг	4.8 мг
Желязо	0.05 мг	0.25 мг
Бинко	0.03 мг	0.15 мг
Потасиум	11.0 мг	50.0 мг
Фосфор	1.0 мг	5.0 мг
Магнезий	0.4 мг	2.0 мг
Селений	0.002 мг	0.01 мг
Мед	0.01 мг	0.05 мг
Хром	0.005 мг	0.02 мг
Манган	0.03 мг	0.15 мг
ASH	0.04 мг	0.2 гр

ФУРМАТА И НЕЙНАТА УПОТРЕБА, ТАКА КАКТО Е ОПИСАНА В КОРАНА

В редица айяти от Корана фурмата е представена като едно от богатата на Рая. (Сура Рахман, 68) Когато този плод бъде разгледан внимателно може да се забележи, че той има много важни качества. Фурмата, която е едно от най-отдавна познатите растителни видове, днес е предпочитана храна не само поради възхитителният си вкус, но и поради хранителното си съдържание. С всеки изминат ден биват откривани все нови ползи предоставяни от фурмите и те освен като храна се използват и като лекарство. Тези особености на фурмата са отбелязани в сура Мариам така:

„И родилните болки я доведоха при ствола на палмата. Рече: “О, да бях умряла преди това и да бях напълно забравена!” И бе призвана изпод нея: “Да не тъжиш! Твоят Господ стори под теб ручей. И разклати към себе си ствола на палмата, за да се посипят свежи зрели фурми! И яж, и пий, и се радвай! ...”” (Сура Мариам, 23-26)

Има значителна мъдрост в това, че Аллах е препоръчал на Мариам (Мария) да яде от този плод. Фурмата, която е едно от благата, които Аллах е дарил на Мариам (Мария), за да облекчи раждането, е от значение за бременните или току-що родили жени и ползите ѝ са общоприет научен факт. Със своето захарно съдържание от 60-65% фурмата е един от плодовете, които съдържат най-много захар. Докторите препоръчват на бременните жени да приемат храни, съдържащи плодова захар, в деня на раждането. Целта, която стои зад това, е възстановяването на силата и енергията на отслабналото майчино тяло, а същевременно и стимулирането на млечните хормони и повишаване нивото на майчиното мляко, което е от значение за новороденото бебе.

Освен това, загубата на кръв по време на раждането води до намаляване на нивото на захарта в тялото. Фурмите са важни от гледна точка на позволяването на захарта да навлезе в тялото и предотвратяват спадането на кръвното налягане. Тяхната високо калорична ценност укрепва хората, които са отслабнали в резултат на болест или силна умора.

Тези факти разкриват мъдростта, която стои зад това, че Аллах е повелил на Мариам (Мария) да яде от фурмите, които хем ще ѝ осигурят енергия и ще я подсилат, хем ще осигурят появата на млякото, което е единствената храна за нейното бебе. Например фурмата съдържа повече от десет елемента, които са от жизнена важност, за да може тялото да се запази здраво и енергично. Съвременните учени твърдят, че човешките същества в действителност могат да живеят в продължение на години само на фурми и вода.⁹⁵ В. Х. У. Доусън, известен експерт в тази област, казва че една фурма и чаша мляко са достатъчни, за да посрещнат всички всекидневни хранителни потребности на един човек.⁹⁶

Веществото окситосин, което се съдържа във фурмата, се използва в съвременната медицина за улесняване на раждането. Всъщност окситосинът означава “бързо раждане”. Също така е известно, че това вещество увеличава и нивото на майчиното мляко след раждането.⁹⁷

В действителност окситосинът е хормон, който се отделя от хипофизната жлеза, която стимулира контракциите на матката по време на раждането. Всички предродилни подготовки в тялото се извършват благодарение на този хормон. Въздействието на хормона може да бъде забелязано в мускулите, формиращи майчината утроба, и в клетките в мускулната структура, която позволява отделянето на майчино мляко. Ефективната контракция на матката е крайно необходима ако раждането започва. Окситосинът позволява на мускулите, обхващащи матката, да се свиват много

⁹⁵ www.geocities.com/SoHo/Easel/3809/hurma.htm

⁹⁶ “Date and Health,” www.sgp-dates.com/date.htm

⁹⁷ <http://198.65.147.194/English/Science/2000/7/article5.shtml>; www.people.virginia.edu/~rjh9u/oxytocin.html; и <http://eilat.sci.brooklyn.cuny.edu/newnyc/DRUGS/OXYTOCIN.HTM#supplied>

силно. Нещо повече, окситосинът също така поставя началото и на отделянето на майчиното мляко. Само тази особеност на фурмата, че съдържа веществото окситосин, е важно доказателство за това, че Коранът е Божие откровение. Медицината е успяла едва през последните години да установи предимствата на фурмата. Преди четиринадесет века обаче в Корана е разкрито как Аллах е повелил на Мариам (Мария) да яде от фурмите.

Фурмите също така съдържат вид захар, която дава на тялото високо ниво на подвижност и топлинна енергия и която лесно може да се разгради в тялото. Нещо повече, тази захар не е глюкоза, която бързо повишава нивото на кръвната захар, а плодова захар – фруктоза. Едно бързо повишаване на кръвната захар, особено при диабетиците, има вреден ефект върху множество органи и системи, най-вече очите, бъбреците, сърцето, кръвоносната и нервна система. Високата кръвна захар е една от основните причини за възникването на увреждания толкова сериозни, колкото загуба на зрението, сърдечна или бъбречна недостатъчност.

Фурмите съдържат множество витамини и минерали. Те са много богати на фибри, мазнини и протеини. Те също така съдържат натрий, калий, калций, магнезий, желязо, сяра, фосфор и хлор, както и витамините А, бета-каротен, В1, В2, В3 и В6. Някои от ползите на витамините и минералите във фурмите за човешкото тяло и особено по време на бременност могат да бъдат обобщени така:

- Хранителната ценност на фурмите произлиза от целесъобразният минерален баланс в тях. Фурмата също така съдържа фолиева киселина - витамин В, която е от жизнено значение за бременните жени. **Фолиевата киселина (В9)** е витамин, който изпълнява важна функция в изграждането на нови кръвни клетки и телесните градивни блокове – аминокиселини и в обновлението на клетките. Ето така нуждата от фолиева киселина значително нараства по време на бременността и дневната потребност се удвоява. Когато нивото на фолиева киселина е недостатъчно червените кръвни телца стават по-големи от нормалното, но с намалена функционалност, като това води до поява на симптоми на анемия. Фолиевата киселина играе особено важна роля при клетъчното деление и при формирането на генетичната структура на клетката, и също така е единственото вещество, чиято всекидневна потребност се удвоява по време на бременността. Фурмата е изключително богата на фолиева киселина.

- От друга страна, дълготрайното гадене и психични реакции, които се появяват по време на бременността, стават поради липсата на **калий**. Следователно равнищата трябва да бъдат подсилени. Ето така големите количества калий във фурмите са жизненоважни в това отношение, те също така са и от значение за водния баланс в тялото. Нещо повече, помагайки на кислородът да достигне до мозъка, калият помага на човек да мисли трезво. Наред с това той осигурява подходящото алкалоидно свойство на телесните течности и стимулира бъбреците да изхвърлят токсичните телесни отпадъци. Той помага за намаляване на високото кръвно налягане и формирането на здрава кожа.⁹⁸

⁹⁸ *The Independent Newspaper*, 9 June 1995

- **Желязото**, което се съдържа във фурмите контролира синтеза на хемоглобин в червените кръвни телца и осигурява подходящото ниво от червени кръвни телца в кръвта. Това е от жизненоважно значение за предотвратяване на настъпването на анемия по време на бременността и развитието на бебето. Червените кръвни телца участват в запазването на клетките живи като носи кислород и въглероден двуокис в кръвта. Поради високото съдържание на желязо във фурмите човешкото същество може да посрещне своята потребност от желязо с изяждането само на 15 фури на ден, като по този начин ще може да се предпази от увреждания възникващи от недостигът на желязо.

- **Калцийт и фосфатът** във фурмите са важни елементи за скелетният растеж и балансирането на костната структура на тялото. Високите нива на фосфор и калций във фурмите предпазват тялото от костна слабост и спомагат за намаляване на увреждания от този вид.

- Учените също подчертават начинът, по който фурмите намаляват стресът и напрежението. Проучване проведено от експерти от университета Бъркли разкрива, че фурмите съдържат голямо количество **витамин В6**, който укрепва нервите, и **магнезий**, който е от изключително значение за бъбреците. Човек може да посрещне своята потребност от магнезий като изяжда само по 2-3 фури на ден.⁹⁹

- **Витамин В1**, който се съдържа във фурмите, благоприятства за здравословността на нервната система, спомага за превръщането на въглехидратите в тялото в енергия и за използването на протеините и мазнините така, че да посрещнат другите телесни нужди. **Витаминът В2** спомага за изгарянето на протеините, въглехидратите и мазнините, за осигуряване на телесна енергия и клетъчно обновление.

- Нуждата на тялото от **витамин А** се повишава по време на бременността. Благодарение на витаминът А, който съдържа, фурмата подобрява зрението и физическата устойчивост, и заздравява зъбите и костите. Фурмите също така са изключително богати на **бета-каротен**.¹⁰⁰ Бета-каротенът спомага за предпазването от рак като контролира молекулите, които увреждат клетките.

- В допълнение, противно на фурмите, другите плодове обикновено са лишени от **протеини**.¹⁰¹ Благодарение на това свое качество фурмите позволяват на тялото да се защитава от болести и инфекции, да подновява клетките и осигурява течен баланс. Месото също е полезен хранителен продукт, но може би не толкова, особено през време като това, колкото фурмата, която е пресен плод. Всъщност прекомерната консумация на месо по време на бременността може да доведе до отравяния в тялото. Много по-добре за една бременна жена е да предпочита плодове и зеленчуци, които са леки и лесно смилаеми.

Всички тези факти относно фурмите разкриват безпределното знание и милост на Аллах към човешките същества. Както видяхме, ползите на фурмата и особено по време на бременността, които

⁹⁹ "Date and Health," www.sgp-dates.com/date.htm

¹⁰⁰ www.telmedpak.com/agricultures.asp?a=agriculture&b=date_palm

¹⁰¹ *Ibid.*

са установени от съвременната медицинска наука едва през последните години, са посочени в Корана преди 1400 години.

СМОКИНЯТА: ПЛОД, ЧИЕТО СЪВЪРШЕНСТВО БЕ ОТКРИТО ЕДВА ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ

„Кълна се в смоковницата и в маслината.” (Сура Тин, 1)

Това, че в първият аят от сура Тин Аллах е използвал израза „Кълна се в смоковницата” е изключително проникателно от гледна точка на ползите на този плод.

Ползите на смокинята за човешките същества

Смокините имат най-високото ниво на фибри сред всички останали плодове и зеленчуци. Една-единствена изсушена смокиня осигурява два грама фибри: 20% от ежедневната препоръчителна консумация. Проучванията извършени през последните 10-15 години показват, че фибрите в растителните храни са много важни за нормалното функциониране на храносмилателната система. Известно е, че фибрите в храните подпомагат храносмилателната система и също така помагат за намаляване на риска от някои форми на рак. Специалистите по хранене описват яденето на смокини, които са **богати на фибри**, като идеален начин за повишаване на консумацията на фибри.

Хранителните продукти с фибри се разделят на два вида: разтворими и неразтворими. Храните богати на неразтворими фибри улесняват преминаването на веществата, които трябва да бъдат изхвърлени от тялото през червата, като прибавя към тях вода. По този начин те ускоряват храносмилателната система и осигуряват правилното ѝ функциониране. Също така е установено, че храни, които съдържат неразтворими фибри имат защитно действие срещу рак на дебелото черво. Храните богати на разтворими фибри от друга страна пък е разкрито, че намаляват нивото на холестерол в тялото с повече от 20%. Следователно те също така са и от жизнена важност за намаляване на риска от сърдечна недостатъчност. Прекомерното количество на холестерол в кръвта се събира в артериите, втвърдява ги и ги стеснява. В зависимост от това в кръвоносните съдове на кой орган холестеролът се натрупва, уврежданията свързани с този орган започват. Например ако холестеролът се натрупва в артериите, които снабдяват сърцето, то ще възникнат проблеми като сърдечна недостатъчност. Натрупването на холестерол във вените в бъбреците може да доведе до високо кръвно налягане и бъбречна недостатъчност. Нещо повече, поемането на разтворими фибри е важно от гледна точка на регулирането на кръвната захар чрез изпразването на стомаха, защото внезапната промяна в кръвната захар може да доведе до опасни за живота увреждания. Всъщност,

установено е, че в обществата, чиято храна е богата на фибри, има много по-малко случаи на заболявания като рак и сърдечна недостатъчност.¹⁰²

Също така, много голямо здравно предимство е разтворимите и неразтворими фибри да се съдържат по едно и също време. Установено е, че когато присъстват едновременно, те са много по-ефективни в предотвратяването на рака, отколкото, когато са по единично. Присъствието и на двата вида фибри, разтворими и неразтворими, в смокинята я прави едно от най-значителните хранителни продукти в това отношение.¹⁰³

Д-р. Оливер Алабастрър, директор на Институтът за Борба със Заболяванията в медицинския център на университета Джордж Вашингтон, се обръща към смокините със следните думи:

“... Ето една възможност да прибавите една наистина здравословна, високо фибридна храна към вашето хранене. Избирайки по-често смокинята и останалите високо фибридни храни означава, че вие всъщност избирате по-рядко потенциалните вредни храни, а това е отлично за вашето пожизнено здраве.”¹⁰⁴

Според Калифорнийският Смокинов Консултативен Борд се вярва, че **антиоксидантите** в плодовете и зеленчуците предпазват от редица заболявания. Антиоксидантите неутрализират вредните вещества (свободни радикали), които се появяват в резултат на химичните реакции в тялото или са приети отвън, и по този начин предотвратяват разрушаването на клетките. В едно проучване проведено в университета Скрантон бе установено, че изсушените смокини имат много по-високо ниво на фенолово съдържание, което е богато на антиоксиданти, отколкото другите плодове. Фенолът се използва като антисептик за убиване на микроорганизмите. Количеството фенол в смокините е много по-голямо от това в останалите плодове и зеленчуци.¹⁰⁵

Друго проучване проведено от университета Рутгерс в Ню Джърси разкрива, че поради основните мастни киселини **омега-3, омега-6 и фитостерол**, които се съдържат в изсъхналите смокини, те могат да играят значителна роля в намаляването на холестерола.¹⁰⁶ Известно е, че омега-3 и омега-6 не могат да бъдат произведени в тялото и за това трябва да бъдат приемани заедно с храната. Нещо повече, тези мастни киселини са крайно необходими за нормалното функциониране на сърцето, мозъка и нервната система. Фитостеролът позволява на холестерола от животинските продукти, които имат потенциал да втвърдят сърдечните артерии, да бъдат изхвърлени от тялото без да се смесят с кръвта.

Въпреки че е един от най-старите плодове известни на човека, смокинята – описана от Калифорнийският Смокинов Консултативен Борд като „почти най-съвършеният плод в природата”¹⁰⁷

¹⁰² www.californiafigs.com/nutrition/

¹⁰³ *Ibid.*

¹⁰⁴ *Ibid.*

¹⁰⁵ Dr. Joe A. Vinson, "The Functional Food Properties of Figs," *Cereal Foods World*, February 1999, vol. 44, no. 2

¹⁰⁶ *Ibid.*

¹⁰⁷ www.californiafigs.com/industry/page2.html

– бе преоткрита от производителите на храни. Хранителната ценност на този плод и неговите ползи за здравето му позволиха да придобие едно напълно ново значение.

Смокинята може да бъде част от всяка една специална диета. Тъй като смокините по природа не съдържат мазнини, натрий или холестерол, но притежават голямо количество фибри, то те са идеална храна за тези, които се опитват да намалят от теглото си. В същото време смокините имат по-високо минерално съдържание от всички известни нам плодове. Четиридесет грама смокини съдържат 244 мг калий (7% от ежедневната потребност), 53 мг калций (6% от ежедневната потребност) и 1.2 мг желязо (6% от ежедневната потребност).¹⁰⁸ Нивото на **калций** в смокините е много високо: Смокинята се нарежда на второ място след портокала от гледна точка на съдържание на калций. Една купичка изсушени смокини осигурява същото количество калций, колкото една купичка с мляко.

Смокините също така са приемани като лекарство, което дава сила и енергия на дълго боледувалите пациенти, които трябва да се възстановят. Те отстраняват физическите и душевни затруднения и дават на тялото сила и енергия. Най-важният хранителен компонент на смокините е захарта, която обхваща 51-74% от целия плод. Нивото на захарта в смокините е едно от най-високите. Смокините също така са препоръчвани при лечението на астма, кашлица и простуда.

Ползите от смокините, които ние тук много ограничено представихме, са показател за милосърдието на Аллах към човешките същества. Нашият Господ осигурява веществата, от които хората имат нужда, чрез този плод, който е много приятен за ядене, вече пакетирани и в идеалното количество за човешкото здраве. Начинът, по който това специално Божие благо, е споменато в Корана би могъл да ни показва значението на смокинята за хората. (Аллах знае най-добре.) От гледна точка на човешкото здраве хранителната ценност на смокинята бе установена едва с напредването на медицината и технологията. Това е още един показател, че Коранът безспорно е Слово на Аллах, Всезнаещият.

Хранителна ценност на прясна смокиня		Хранителна ценност на изсушена смокиня	
(100 грама)		(100 грама)	
Калории (ккал)	74	Калории (ккал)	249
Фибри (гр)	3	Фибри (гр)	10
Мазнини (гр)	0	Мазнини (гр)	1
Протеини (гр)	1	Протеини (гр)	3
Захар (гр)	16	Захар (гр)	48
Витамин А (IU)	142	Витамин А (IU)	10
Витамин С (мг)	2	Витамин С (мг)	1.2

¹⁰⁸ Ibid.

Витамин В1	0.1	Витамин В1	0.1
Витамин В2	0.1	Витамин В2	0.1
Витамин В6	0.1	Витамин В6	0.1
Натрий	1	Натрий	10
Калий	232	Калий	680
Калций	35	Калций	162
Фосфор	232	Фосфор	67
Магнезий	17	Магнезий	68
Желязо	0.4	Желязо	3.07
Манган	0.1	Манган	0.8
Мед	0.1	Мед	0.3
Селений	0.2	Селений	0.6
Цинк	0.2	Цинк	0.5

РИБАТА: ЕДИН ЦЕНЕН ХРАНИТЕЛЕН ИЗТОЧНИК

“Разрешен ви е уловът от морето и яденето дори на изхвърленото от него - за възползване от вас и от пътниците. ...” (Сура Маида, 96)

Фактът, че средната възраст на хората разболели се и загубили живота си от сърдечни заболявания постоянно намалява значително засили значението отдадено на сърдечното здраве. Въпреки че е регистриран много голям прогрес в лечението на сърдечните заболявания експертите в областта препоръчват взимането на внимателни предпазни мерки преди възникването на такива болести. Експертите също така препоръчват един важен хранителен продукт за нормалното функциониране на сърцето и предпазването от заболявания: **рибата**.

Причината поради която рибата е толкова важен хранителен източник е, че тя осигурява необходимите на човешкото тяло вещества и също така намалява риска от различни видове заболявания. Например установено е, че когато рибата – която от гледна точка на здравето действа като щит със своето съдържание на омега-3 киселините – бъде консумирана редовно, тя намалява риска от сърдечни заболявания и укрепва имунната система.

В Корана е разкрито, че рибата, чиито здравни ползи бяха неотдавна научно установени, е съществен хранителен източник. Всемогъщият Аллах отбелязва следното относно морската храна в

Корана: „Той е, Който подчини морето, за да ядете оттам прясно месо ...” (Сура Нахл, 14), „Разрешен ви е уловът от морето и яденето дори на изхвърленото от него - за възползване от вас и от пътниците ...” (Сура Маида, 96). Нещо повече, в сура Кахф е отделено специално внимание на рибата, като е разказано как Пророкът Муса (Мойсей) (м.н.) е тръгнал на дълго пътуване със своя помощник и за храна са взели със себе си риба:

„И когато стигнаха мястото, където двете морета се събират, забравиха своята риба и тя пое пътя си, порейки морето. И когато се отдалечиха, той рече на слугата си: “Дай ни [рибата] за нашия обяд! Усетихме изтощение от това наше пътуване.” Рече [слугата]: “Видя ли, когато се приютихме до скалата, забравих рибата ...” (Сура Кахф, 61-63)

Забележително е това, че в сура Кахф като храна след дългото и изморително пътуване е избрана специално рибата. Следователно една от мъдростите в този разказ би могла да е показването на хранителните ползи на рибата. (Аллах знае най-добре.)

В действителност, когато разгледаме внимателно хранителните качества на рибата, то ние ще попаднем на поразителни факти. Рибата, която ни е дарена като благо от нашия Господ, е една съвършена храна и то най-вече от гледна точка на съдържанието си на протеини, витамин Д и микроелементи (Определени елементи са в минимални количества в тялото, но са от голямо значение за него.). Благодарение на минералите, които съдържа – такива като фосфор, сяра и ванадий – рибата съдейства за растежа и позволява на тъканите да се възстановяват. Рибеното месо също така помага във формирането на здрави зъби и венци, благоприятства на тенът, прави косата по-здрава и спомага за борбата срещу бактериални инфекции. То също така играе важна роля в предпазването от сърдечна недостатъчност като прекрасно регулира нивото на холестерол в кръвта. То помага на тялото да разбие и използва скорбялата и мазнините като го прави по-здравео и енергично. От друга страна, то също оказва влияние над функционирането на мозъчната активност. При положение, че витаминът Д и останалите минерали, които рибата съдържа, не бъдат приети в достатъчни количества, могат да възникнат заболявания като рахитизъм (костна слабост), заболяване на венците, гуша и хиперактивност на щитовидната жлеза.¹⁰⁹

В допълнение, съвременната наука също е установила, че мастните киселини омега-3 в рибата също заемат важно място в човешкото здраве. Дори тези мазнини са определени като основни мастни киселини.

Ползите от омега-3 в рибеното масло

Има два вида ненаситени мастни киселини в рибеното масло, които са особено важни за нашето здраве: **ЕРА** (ейкозапентаенова киселина) и **ДНА** (докозахексаенова киселина). ЕРА и ДНА са известни като полиненаситени мазнини и съдържат съществените мастни киселини омега-3. Тъй като

¹⁰⁹ *Списание Наука и Технологии*, септември 1998, 86.

мастните киселини омега-3 и омега-6 не се произвеждат в тялото на човека, то те трябва да бъдат приемани отвън.

Съществуват множество доказателства за ползите на рибеното масло над човешкото здраве, поради съдържанието си на мастните киселини омега-3. Въпреки че присъстват в растителните масла тези мастни киселини омега-3 са по-слабо ефективни що се отнася до човешкото здраве. Морският планктон е силно ефективен в превръщането на омега-3 в EPA и DHA. Когато рибата яде от планктоните, техният състав става много по-богат на EPA и DHA. Това от своя страна прави рибата една от най-богатите източници на тези жизненоважни мастни киселини.

Жизненоважните ползи на мастните киселини, съдържащи се в рибата

Една от основните особености на мастните киселини на рибата е приносът, който имат в производството на телесна енергия. Тези мастни киселини, като се прикрепят към кислорода в тялото, осъществяват пренасянето на електрони и позволяват производството на енергия за различните химични процеси в тялото. Поради тази причина съществува значително доказателство, че едно хранене богато на рибено масло помага за преодоляване на умората и повишава умствените и физически възможности. Омега-3 увеличава както нивото на енергичност, така и силата на концентрация на човек. Твърдението, че “рибата е добра за мозъка” има научна основа: Основната съставна част на мазнината в мозъка е DHA, която съдържа мастните киселини омега-3.

Значението на рибата за здраво сърце и артерии

Потвърдено е, че мастните киселини омега-3 в рибата предпазват срещу сърдечносъдови заболявания като намаляват кръвното налягане, както и холестерола и триглицеридът в кръвта.¹¹⁰ Триглицеридът е вид мазнина и наподобява на LDL (лошият холестерол), който е висок на мазнина и нисък на протеиново съдържание. Повишаването на ниво на триглицеридът, особено заедно с високият холестерол, повишават риска от сърдечни заболявания. В допълнение, рибените масла намаляват застрашаващите живота аномални сърдечни ритми след претърпяване на сърдечна недостатъчност.

В едно проучване от Американската Медицинска Асоциация бе забелязано, че нивото на случаите на сърдечна недостатъчност при жените, които ядат по пет порции риба на седмица, е намаляло с една трета. Това се смята, че се дължи на мастните киселини омега-3 в рибеното масло, което предизвиква по-малко съсирване на кръвта. Нормалната скорост на кръвта във вените ни е 60 км/ч и е от съществено значение за кръвта да бъде в правилната вискозност и за гъстотата, количеството и скоростта да бъдат в нормалните си нива. Най-голямата опасност за нашата кръв – освен нормалните условия на кръвене – е да се съсирва и загубва способността си да тече правилно.

¹¹⁰ Holub BJ, “Fish oils and cardiovascular disease,” CMAJ 1989, 141:1063; Connor WE, “The importance of n-3 fatty acids in health and disease,” Am J Clin Nutr 2000; 71 (1 Suppl): 171S-5S; Angerer P, von Schacky C., “n-3 Polyunsaturated fatty acids and the cardiovascular system,” Curr Opin Lipidol 2000; 11 (1): 57-63.

Рибените масла също така са ефективни в намаляване на съсирването на кръвта като попречат на тромбоцитите в кръвта (малки кръвни клетки, които концентрират кръвта в случай на кървене) да се слепват един с друг. В противен случай сгъстяването на кръвта може да доведе до стесняване на артериите. От своя страна това пък може да доведе до това множество органи в тялото – и особено сърцето, мозъка, очите и бъбреците – да получат недостатъчно кръвно снабдяване, да намалят скоростта си на функциониране и най-накрая да спрат да функционират. Така например ако една артерия напълно се блокира поради съсирване на кръвта, то това може да доведе до сърдечна недостатъчност, парализа или други увреждания в зависимост от това, къде се намира артерията.

Мастните киселини омега-3 също играят важна роля в производството на молекулата хемоглобин, която пренася кислород в червените кръвни телца, и в контролирането на хранителните вещества, преминаващи през клетъчната мембрана. Те също така предотвратяват вредното въздействие на опасните за тялото мазнини.

Значението за развитието на новородените бебета

Бивайки важен съставен елемент на мозъка и очите мастните киселини омега-3 са се превърнали в предмет на изследвания, и то особено през последните 10 години, във връзка с нуждите на новородените бебета. Съществуват значителни доказателства за значението на омега-3 за развитието на зародишът в майчината утроба и новороденото бебе. Омега-3 е от огромно значение за нормалното развитие на мозъка и нервите по време на бременността и в ранното детство. Учените подчертават значението на майчиното мляко, тъй като то е естествен и идеален склад за омега-3.

Ползи за здравето на ставите

Най-големият риск при ревматичният артрит (болезнено ставно заболяване свързано с ревматизма) е отслабването на ставите, което води до невъзстановими увреждания. Бе доказано, че едно хранене богато на мастните киселини омега-3 предпазва от артрит и намалява смущенията при възпалени и чувствителни стави.

Ползи свързани с нормалното функциониране на мозъка и нервната система

Голям брой проучвания са разкрили влиянието на мастните киселини омега-3 върху здравословното функциониране на мозъка и нервите. Освен това бе посочено, че подсилването с рибено масло може да намали признаците на депресия и шизофрения и да предпази от болест на Алцхаймер (мозъчна болест, която предизвиква загуба на паметта и поражда затруднения във всекидневните занимания). Например забелязано е намаляване на проблемите като загриженост,

стрес и проблеми със съня при страдащите от депресия, които взимат по 1 грам мастни киселини омега-3 в продължение на 12 седмици.¹¹¹

Ползи срещу възпалителни заболявания и укрепване на имунната система

Мастните киселини омега-3 в същото време имат и антивъзпалително (противо заразно) действие. Следователно омега-3 може да бъде използван срещу следните болести:

- Ревматичен артрит (ставно заболяване свързано с ревматизма),
- Остеоартрит (вид артрит постепенно увреждащ функциите на ставите)
- Язвен колит (язви свързани с възпалението на част от дебелото черво), и
- Кожна туберкулоза (болест, която предизвиква опетняване на кожата).

Те също така предпазват миелинът (защитна обвивка на нервните клетки). Следователно мастните киселини омега-3 се използват и при лечението на:

- Глаукома (очно заболяване породено от необичайно високо налягане в очната ябълка, което дори може да доведе до ослепяване)
- Множествена склероза (сериозно прогресивно заболяване, което произлиза от втвърдяването на тъканите в мозъка и гръбначния мозък),
- Остеопороза (заболяване, което води до структурно отслабване на костната структура)
- Диабет.

Също така е съобщено, че омега-3 може да бъде полезен и в лечението на:

- Мигрена
- Анорексия (болестна загуба на апетит, която може има фатален край)
- Изгаряния
- Кожни проблеми

Също така съществуват широко обхватни сведения за това, че в общества като гренландските ескимоси и японците, които ядат много риба богата на мастните киселини омега-3, има много по-малко случаи на сърдечни и артериални заболявания, астма и псориаз (кожно заболяване, при което кожата става на червени петна). Поради тази причина рибата е препоръчвана и като храна с лечебно действие. С доказаните си ползи над сърдечните заболявания мастните киселини омега-3 са едно от основните вещества препоръчвани днес от експертите по хранене.

¹¹¹ Archives of General Psychiatry, October 2002; 59: 913-919.

С всеки изминат ден се появяват все повече и повече нови ползи на мастните киселини омега-3. Нещо повече, разкриването на ползите на рибата е станало възможно единствено посредством усилената работа на множество учени във високо технологични лаборатории. Фактът, че един такъв ценен хранителен източник е посочен в Корана и особено, че е описан в сура Кахф като премахващ умората, наистина вдъхва страхопочитание. Всички ползи осигурени от рибата са големи блага дарени ни от нашия Господ. Така както и всички останали храни, Аллах, Господът на световите, е този, Който е сътворил възвишената структура на рибата в полза на нас хората.

СВИНСКОТО И НЕГОВОТО ВРЕДНО ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ЗДРАВЕТО

„Той ви забрани мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах. А който е принуден, без да е потисник, нито престъпващ, за него не е грях. Аллах е опрощаващ, милосърден.” (Сура Бакара, 173)

Яденето на свинско месо е вредно за здравето от много гледни точки. Въпреки всички взети предпазни мерки днес тази вреда все още съществува. На първо място, независимо колко чисти са фермите, в които се отглеждат, свинете по природа не са чисто живеещи животни. Те често си играят в и ядат своите собствени изпражнения. Поради това и биологичната си структура, свинята произвежда в тялото си много повече антитела отколкото останалите животни. Освен това в свинята се произвежда далеч по-голямо количество хормон на растежа в сравнение с тези на останалите животни и човешките същества. Разбира се тези високи количества на антитела и хормон на растежа преминават през и се натрупват в мускулните тъкани на свинята. Свинското месо също така съдържа високи количества на холестерол и липиди. Научно е доказано, че това значително количество на антитела, хормони на растежа, холестерол и липиди в свинята представляват сериозна опасност за човешкото здраве.

Наличието на прекалено пълни хора над средното ниво на жителите на страни като САЩ и Германия, в които се консумира едно голямо количество свинско месо, е известно на всеки днес. Изложено на прекалено количество хормон на растежа, в резултат на съставените от свинско месо храни, човешкото тяло първо натрупва огромни килограми и след това претърпява физически деформации.

Друго вредно съдържание на свинята е паразитът “трихина”. Той често може да бъде открит в свинята и когато навлезе в човешкото тяло се настанява направо в сърдечните мускули и представлява една потенциална фатална заплаха. Въпреки че днес технически е възможно да бъдат идентифицирани свинете, които са заразени с трихина, през ранните векове не са били известни такива методи. Това означава, че всеки, който е ял свинско, е изложен на риск от заразяване с трихина и от възможна смърт.

Всички тези аргументи са само една част от мъдростта, която се крие в Божието забраняване на консумацията на свинско месо. Нещо повече, тази заповед на нашият Господ осигурява една пълна защита от вредните последици на свинското под всякакви условия.

Допреди 20-ти век бе невъзможно узнаването на опасността, която свинското месо представлява, за човешкото здраве. Фактът, че Коранът, който е низпослан преди четиринадесет века, предупреждава за вредата, която неоспоримо е разкрита чрез съвременните медицински съоръжения и биологични изследвания, е едно от чудесата, което показва, че Коранът е откровение на Аллах, Всезнаещият. Всички предпазни мерки и проучвания в съвременното отглеждане на свинете, не променят факта, че свинското месо е физиологически неподходяща за човешкото тяло храна и е месо, което е вредно за човешкото здраве.

МАСЛИНАТА: ИЗТОЧНИК НА ЗДРАВЕ

Една от храните, на които е обърнато внимание в Корана, е маслината. Проучванията проведени през последните години разкриха, че маслината е не само вкусна храна, но и представлява важен източник на добро здраве. Като допълнение на самата маслина маслиненото масло (зехтинът) също е важен хранителен източник. В Корана е обърнато внимание на маслото на маслиненото дърво така:

„Аллах е Светлината на небесата и на земята. Сиянието Му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина. Аллах напътва към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората - Аллах всяко нещо знае.”
(Сура Нур, 35)

Изразът *“мубаракатин заутоонатин”* от горният аят разкрива маслината като “благословена, изобилстваща, благоприятна, осигуряваща безброй блага”. Маслиненото масло, за което е използвана думата *“зайтуха”*, е известно като едно от най-силно препоръчваните и то особено за сърдечното и артериално здраве видове масла от всички експерти. Неговите ползи могат да бъдат обобщени така:

Ползи за сърдечното и артериално здраве

По голямата част от мастните киселини в маслините и зехтинът са мононенаситени. Мононенаситените мастни киселини не съдържат холестерол. При това положение зехтинът не повишава нивото на холестеролът, а напротив поддържа го под контрол. Зехтинът също така съдържа линолевата киселина омега-6 (EFA: основна мастна киселина), която е крайно необходима за човешкото тяло. Поради това свое качество здравните организации (такива като Световната здравна организация) препоръчват поне 30% от мастните киселини, които се консумират в обществата, в

които нивото на болните от диабет и втвърдени артерии е високо, да се състоят от омега-6. Това повишава още повече значението на маслините.¹¹²

Проучванията в тази област разкриха едно по-ниско ниво на LDL (лош холестерол) и високо количество на антиоксиданти у хората, които консумират по 25 милилитра (около две чаени лъжички) натурален зехтин всеки ден в продължение на една седмица.¹¹³ Антиоксидантите са важни, тъй като те неутрализират вредните вещества в тялото известни като свободни радикали и предотвратяват клетъчното увреждане. Чрез още множество изследвания бе установено, че консумирането на зехтин намалява нивата на холестерол и предпазва от сърдечни заболявания.¹¹⁴

Зехтинът също така се препоръчва на болните от сърдечни и артериални заболявания, тъй като той намалява нивото на лошият холестерол (LDL) в кръвообращението и повишава това на добрият холестерол (HDL).¹¹⁵ В страните с високо проявление на сърдечни и артериални заболявания предимно се консумират наситени мазнини, които имат високо съдържание на холестерол.

В допълнение, зехтинът не нарушава съотношението между омега-6 и омега-3. Много важно е омега-3 и омега-6 да присъстват в тялото в специфични равнища, защото каквато и да била непропорционалност в тези съотношения би могла да доведе до пораждаването на различни заболявания, и най-вече на такива свързани със сърцето и имунната система или образуването на рак.¹¹⁶ Поради всички тези причини множество хора се радват на добро здраве благодарение на зехтинът. Американската сърдечна асоциация обяви, че за да може да се намали риска от сърдечни заболявания високите мононенаситени мазнини могат да бъдат алтернатива на диетите с 30% намалена мазнина.¹¹⁷

Предпазване от рак

Едно проучване публикувано в „Архив на международната медицина“ (*The Archives of Internal Medicine*) показва, че жените, които консумират големи количества мононенаситени мазнини са носителки на по-малък риск от формиране на рак на гърдата.¹¹⁸ Друго изследване на учените от Ню Йоркският държавен университет Буфало показва, че б-ситостеролът – мазнина, която се намира в растителните масла като зехтинът – помага в предотвратяване формирането на ракови клетки в простатата. Изследователите достигат до заключението, че б-ситостеролът укрепва вътрешната

¹¹² *Scientific Encyclopedia*, 207.

¹¹³ *European Journal of Clinical Nutrition*, April 2002, 56: 114-120.

¹¹⁴ *Archives of Internal Medicine* 1998; 158: 1181-1187.

¹¹⁵ Keys A, Menotti A, Karvonen MJ et al., “The diet and 15-year death rate in the Seven Countries Study,” *Am J Epidemiol* 124: 903-915 (1986); Willett WC, “Diet and coronary heart disease,” *Monographs in Epidemiology and Biostatistics* 15: 341-379 (1990); World Health Organization, “Diet, nutrition, and the prevention of chronic diseases,” Report of a WHO Study Group. WHO Technical Report Series 797, Geneva 1990.

¹¹⁶ www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi?cmd=Retrieve&db=PubMed&list_uids=12442909&dopt=Abstract.

¹¹⁷ *Journal of the American Heart Association*, September 1999.

¹¹⁸ *Archives of Internal Medicine* 1998; 158: 41-45.

комуникационна система на клетката, която издава заповедта на клетките да се делят, и по този начин ракът може да бъде предотвратен преди клетъчното делене да достигне до неконтролируеми равнища.

Едно неотдавнашно проучване на докторите от Оксфордският университет показва, че зехтинът има защитно действие срещу рак на червата. Докторите откриха, че зехтинът влиза в реакция със стомашните киселини, за да предотврати започването на ракът на червата. В същото време изследователите от Оксфордският университет също така установиха, че зехтинът намалява нивото на жлъчната течност и повишава това на DAO (ензим на име диамин оксидаз), като по този начин предотвратява необичайният клетъчен растеж и ракът.¹¹⁹

Предпазване от артрит

Според изследователските доклади хората, които консумират големи количества зехтин и готвят зеленчуци, са носители на по-малък риск от ревматичен артрит, който е хронично възпалително заболяване на ставите.

Зехтинът подпомага костното развитие

Витамините Е, А, D и К, които зехтинът съдържа, са особено важни от гледна точка на подпомагането на костното развитие на възрастните и децата и на укрепването на костите чрез фиксиране на калция. Също така се препоръчва на възрастните, тъй като е лесно смилаем и посредством минералите си подпомага използването на витамините в тялото. Зехтинът също така предотвратява загубата на калций като стимулира минерализацията на костите.¹²⁰ Костите са складовете на минералната структура на организма и липсата на минерално натрупване в костите може да доведе до сериозни усложнения като омекване на костите. В това отношение зехтинът има най-полезното въздействие.

Предотвратява стареенето

Тъй като витамините, които зехтинът съдържа, имат клетъчно възстановителна дейност те също така се използват в лечението срещу стареене, както и в подхранването и защитата на кожата. Тъй като хранителните продукти се превръщат в енергия в нашето тяло, то се формират определени вещества известни като оксиданти. С високото ниво на антиоксиданти, което съдържа, зехтинът предотвратява вредите от опасните вещества, обновява клетките ни и забавя стареенето на тъканите и органите. Зехтинът също така е богат на витамин Е, който спира свободните радикали, които рушат клетките в тялото ни и причиняват стареене.

¹¹⁹ *American Journal of Clinical Nutrition* 1999; 70: 1077-1082.

¹²⁰ *Ibid.*

Принос в развитието на децата

Благодарение на линолевата киселина (мастните киселини омега-6), която съдържат, маслините и зехтинът са най-здравословната храна за новородените бебета и растящи деца. Недостигът на линолевата киселина води до появата на забавяне в развитието по време на най-ранното детство и до множество кожни заболявания.

Зехтинът съдържа антиоксидантни елементи, които предотвратяват разрушителното действие на вредните вещества в нашето тяло, и мастни киселини, които са жизненоважни за човешкото здраве. Това подкрепя хормоните и помага при формирането на клетъчната мембрана.

Зехтинът съдържа пропорционални полиненаситени съединения в същото количество като тези в майчиното мляко. Зехтинът е достатъчен източник за тези мастни киселини, които не могат да бъдат добити от човешкото тяло, но които са от жизнена важност за него. Тези фактори правят зехтинът много важен за новородените бебета.

Тъй като той спомага за нормалното развитие на мозъка и нервната система на бебето преди и след раждане, то зехтинът е единствената мазнина препоръчвана на бременните от експертите. Така както съдържа количества линолевата киселина подобни на тези в майчиното мляко, когато зехтинът бъде добавен към обезмаслено краве мляко той се превръща в един толкова натурален хранителен източник, колкото е самото майчино мляко.

Намаляване на кръвното налягане

Едно проучване публикувано в изданието от 27 март 2000 на „Архив на международната медицина“ (*The Archives of Internal Medicine*) още веднъж подчертава полезното въздействие на зехтинът върху високото кръвно налягане. Освен това, от листата на маслиновото дърво се изработват и лекарства за намаляване на кръвното налягане.

Ползи за вътрешните органи

Независимо дали се консумира топъл или студен зехтинът предпазва стомахът от заболявания като гастрит и язви, като намалява количеството на стомашните киселини.¹²¹ В допълнение на това, зехтинът активира жлъчната течност и я привежда в идеално състояние. Той регулира секретирането на жлъчния мехур и намалява риска от образуването на жлъчен камък.¹²² Нещо повече, благодарение на хлоридът, който съдържа, зехтинът също така подпомага функционирането на черния дроб и по този начин помага на тялото да отдели отпадъчните продукти. В допълнение, той също така има благоприятно действие върху мозъчните артерии.¹²³

¹²¹ Muammer Kayahan, "Saglikli Yasam ve Zeytinyagi," (Healthy Life and Olive Oil) *Bilim Teknik Dergisi* (Journal of Science and Technology), April 1995, 48.

¹²² *Ibid.*

¹²³ *Ibid.*

Поради всички тези свойства през последните години зехтинът е привлякъл вниманието на множество експерти.¹²⁴ Една част от коментарите направени от експертите са както следва:

Джин Карпър, виден авторитет в областта на здравето и храненето, награден кореспондент на Си Ен Ен, журналист и автор на „Хранителна фармацевтика и храна – вашето чудно лекарство” (*The Food Pharmacy and Food—Your Miracle Medicine*):

„Едно ново италианско проучване откри, че зехтинът съдържа антиоксиданти... той се бори срещу някои болестни процеси включително и със способността на LDL холестеролът да запушва артериите.”

Пат Баирд, диетолог и консултант по хранене:

„Нрави ми се идеята за многостранността на зехтинът... колкото повече знаем за него, толкова повече ние научаваме за неговият огромен принос за доброто здраве.”

Д-р. Димитриос Тричопулос, председател на Департамента по епидемиология, университета Харвард, факултет по Публично здраве:

„Американските жени в действителност биха могли да намалят с петдесет процента (50%) риска от рак на гърдата ако консумират повече зехтин вместо наситените мазнини.

Зехтинът има защитно действие срещу някои видове злокачествени тумори: на простатата, на гърдата, на част от дебелото черво, на сквамозната клетка (squamous cell) и на хранопровода.”

Д. Пек от Медицинският факултет на университетът в Майями:

„Стана ясно, че зехтинът укрепва имунната система на мишките....”,

Бруно Берра от Института по обща физиология и биологична химия, университетът в Милано:

„... малките полярни компоненти на натуралният чист зехтин значително повишават съпротивата на LDL срещу оксидирането.”

А.А. Ривелес, Г. Рикарди и М. Манкини от Института по вътрешна медицина и метаболчни заболявания от университета Федерико II в Неапол:

„Зехтинът предотвратява инсулиновата резистентност и осигурява по-добър контрол над глюкозата в кръвта.”

Патризия Галети от Факултета по медицина и хирургия на Неаполският университет:

„Поемането на зехтиновите полифеноли като храна може да намали риска от реактивни кислородни метаболчни заболявания като някои стомашночревни заболявания и атеросклероза. Хидрокситиролът на зехтинът защитава човешките еритроцити от окислително увреждане.”

Франк Сакс от Факултетът по Публично здраве на Харвардският университет:

¹²⁴ The Olive Tree World, www.olivetree.eat-online.net/framehealth.htm.

„Една богата на зехтин диета е по ефективна от такава с намалени мазнини при контролирането и лекуването на прекалена пълнота. Нещо повече, той довежда до една продължителна загуба на килограми и е по-лесно поддържането им...”

Както видяхме множество учени днес мислят, че основаните на зехтин диети представляват идеалният модел на хранене. Те твърдят, че поради качествата си, маслините и зехтинът трябва да бъдат основна съставна част на всяко едно ядене във всекидневната хранителна програма на човек. Ползите от маслиновото растение, подчертани от Аллах в множество айати от Корана, са открити успоредно с прогресът в медицинската наука.

„Той е, Който изсипва вода от небето. За вас от нея има за пиене и от нея [израстват] храсти, откъдето пасете [добитъка]. С нея Той за вас изважда посевите и маслините, и палмите, и гроздето, и всички плодове. В това има знамение за хора премислящи.” (Сура Нахл, 10-11)

КОРОНАРНА БАЙПАС ХИРУРГИЯ

„Разтваряйки не разширихме ли Ние твоята гръд [о, Мухаммад]? И снемме от теб бремето, което тегнеше на твоя гръб. И възвисихме твоето споменаване. С трудността има и леснина. Да, с трудността има и леснина.” (Сура Инширах, 1-6)

За да може да се запази жив и да функционира всеки орган трябва да бъде подхранван с кръв. Кръвта достига до сърцето през коронарната артерия. В случай на втвърдяване на артериите (атеросклероза), в тези артерии могат да възникнат стесняване и запушвания. Когато това се случи преминаването на кръв бива препречено и сърцето получава недостатъчно снабдяване. Това води до болки в гръдния кош, което показва, че сърцето е неспособно да функционира нормално, и до сърдечни кризи.

Изразът “Алам наирах лака садрака” от горният аят, което означава „Не разтворихме ли Ние твоята гръд ...”, може да е показател за сърдечни смущения от този вид и съвременната коронарна байпас хирургия. (Аллах знае най-добре.) Това е така, защото първото значение на думата “лам наирах” съответства на глаголят “да разтвориш разрязвайки плът или подобна материя”. В действителност, в операции като тези до сърцето се достига чрез разрязване на гръдната кост на две. В резултат на операцията се позволява на кръвта да потече отново и се премахва болката в гърдите. Думата “разширихме” от гореспоменатият аят може да показва отстраняването на една такава конгестия (наплив на кръв) в артериите.

Нещо повече, изключително мъдро е това, че веднага след тази сура Аллах се кълне в смоковницата и в маслината, които са изключително полезни за сърцето. (Сура Тин, 95:1)

ЗДРАВНИТЕ ПОЛЗИ ОТ ДВИЖЕНИЕТО, МИЕНЕТО И ПИЕНЕТО НА ВОДА

Един от начините на поведение посочени в Корана е скрит в откровението повелено на Пророкът Айюб (м.н.):

„И спомни си Нашия раб Айюб. Той позова своя Господ: “Сатаната ми причини беда и мъчение.” [Аллах рече:] “Тропни с крак! И ще имаш [вода] за миене, студена за пиене.””
(Сура Сад, 41-42)

Един от съветите дадени на Пророка Айюб (м.н.) от Аллах в лицето на изтощението и страданието причинени му от сатаната е да “тропне с крак”. Този израз в айята би могъл да посочва ползите от движението или спорта. (Аллах знае най-добре) Всъщност думата „уркуд”, която е преведена като „тропни с крак”, в 12-и и 13-и айят на сура Анбия е използвана със значението „бягам, тичам”. И това ни показва, че движението, което най-вероятно е имано предвид тук, е „тичане” или „бързо ходене”.

По време на спорт и особено при раздвижване на дългите мускули като тези на краката (изометрични движения) кръвообращението се ускорява и количеството кислород, което достига до клетките, се повишава. В резултат на това изтощението на човек изчезва и той с изхвърлянето на токсичните вещества от тялото се изпълва с енергия.¹²⁵ В същото време тялото придобива повишена резистентност срещу микробите. Хората, които редовно спортуват, имат широки и чисти артерии, а това играе голяма роля в предотвратяване на запушването им и по този начин предпазване от сърдечни заболявания.¹²⁶ В допълнение, редовните упражнения играят роля в предпазване от диабет като регулират баланса на захарта в кръвта. Благоприятното въздействие на спорта над черния дроб повишава нивото на добрия холестерол.¹²⁷

Нещо повече, ходенето бос е един много ефективен метод за отделяне на статичното електричество насъбрано от тялото. То служи като един вид заземяване на тялото.

Както е подчертано в айята миенето също е известно като един от най-ефективните методи за изпразване на статичното електричество в тялото. Освен, че осигурява физическа чистота, миенето също така намалява напрежението и стресът. Следователно миенето има лечебно действие върху множество физически и психологични смущения, и най-вече при стрес и треска.

В айята, наред с движението и миенето, също така е препоръчано и пиенето на вода. Ползното въздействие на водата над всички органи на тялото не може да бъде пренебрегнато. Доброто състояние на множество органи, като потните жлези, стомахът, червата, бъбреците и кожата, е пряко свързано с наличието на подходящото количество вода в тялото. Лечението на всички смущения от

¹²⁵ Prof. Fehmi Tuncel, *Bilim Teknik Dergisi* (Journal of Science and Technology), January 1993.

¹²⁶ Barbara A. Brehm, “Your Health and Fitness,” *Fitness Management Magazine*, 1990.

¹²⁷ Kathleen Mullen, *Some Benefits of Exercise* (Medical Times C. Brown Publishers: 1986).

този вид е възможно отново с осигуряването на допълнително количество вода. Решението на проблемите като умора, изтощение и сънливост отново е в повишаването на водното ниво в тялото и по този начин прочистването му от нечистотиите.

Прилагането на всяка една от тези препоръки, които са от жизнено значение за нашето физическо и душевно здраве, ще доведат до идеални резултати. Всяка една от тези препоръки също така е и проявление на айята: „**И низпославаме в Корана това, което е изцеление и милост за вярващите ...**” (Сура Исра, 82).

СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА МИКРОСКОПИЧЕН ЖИВОТ

“Пречист е Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаят.” (Сура Йа Син, 36)

“... И сътвори Той каквото не знаете.” (Сура Нахл, 8)

В горните айяти е посочено, че съществуват форми на живот, които хората, живели по времето на низпославане на Корана, не са познавали. Всъщност с появата на микроскопа хората откриват нови, невидими с просто око живи същества. Ето така хората научили за съществуването на тези споменати в Корана същества. Други айяти, които сочат към съществуването на микроорганизмите, които не могат да бъдат видени с просто око и в повечето случаи са изградени от една клетка, са както следва:

“... от Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.” (Сура Саба, 3)

“... И нищо не убягва от твоя Господ, дори и с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.” (Сура Юнус, 61)

Обитателите на този скрит свят – микроорганизмите, които са разпръснати абсолютно навсякъде по земята, са 20 пъти повече от живеещите на земната повърхност животни. Обществото на тези невидими микроорганизми се състои от бактерии, вируси, гъбички, водни мъхове и акари. Тези микросъщества са важен елемент на жизненото равновесие на земната повърхност. Така например азотният кръговрат, който е един от основните елементи, осигуряващи формирането на живот на Земята, се осигурява от бактериите. Коренните гъбички (плесени) са тези, които подпомагат растенията да извличат минерали от почвата. Разположените върху езика ни бактерии пък ни предпазват да не се натровим от салатата или други съдържащи нитрати храни.

В същото време някои бактерии и водорасли притежават способността да извършват фотосинтеза, която е основен фактор за съществуването на живота на Земята, и поделят с растенията тази своя задача. Някои видове акари, надробявайки органичните вещества, превръщат храните във

вид, който може да се поеме от растенията. Както се вижда, тези миниатюрни животинки, за които можем да получим информация единствено посредством техническа апаратура, имат крайно необходимо за човешкия живот значение.

Фактът, че преди векове в Корана е подчертано съществуването и на живи същества, различаващи се от видимия животински свят, е без съмнение още едно от чудесата на Корана.

СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ЖИВОТИНСКИ ОБЩНОСТИ

“И няма твар по земята, нито птица, летяща с крилата си, без да са в общности, подобно на вас...” (Сура Анам, 38)

Днес, в резултат на извършени проучвания върху екологията на животните и птиците, става известно, че всички те живеят под формата на различни общества. В резултат на дълготрайни и широкообхватни изследвания получените данни за животните разкриват, че между тях съществува една доста системна социална организираност.

Така например медоносните пчели, които изумяват учените със своя социален живот под формата на колонии, си построяват жилища в кухините на дърветата или в подобни затворени места. Една пчелна колония се състои от една майка, няколкостотин мъжки пчели и 10-80 хиляди пчели-работнички. Както споменахме по-рано, във всяка една от пчелните колонии има само една майка и основната ѝ задача е да снася. Освен това тя отделя някои важни вещества, осигуряващи единството на колонията и действието на системата в кошера. Функцията на мъжките пчели пък е единствено да оплождат майката. Изграждането на медените пити в кошера, събирането на храна, производството на пчелно млечице, контролирането на температурата в кошера, осигуряването на отбрана и всичко останало, което може да ви дойде наум, се извършва от пчелите-работнички. Във всеки един стадий от живота в кошера има определен ред. Всяка една задача, като се започне от грижите за ларвите и се стигне до осигуряването на основните нужди на кошера, се осъществява безпроблемно.

Въпреки че мравките са с най-голямото население на земята, в множество сфери като технология, колективна работа, военна стратегия, развита информационна система, йерархична уредба, дисциплина, безупречно градоустройство демонстрират уредба, която може да служи за пример на хората. Мравките, които живеят в общества, наречени колонии, имат толкова развита организация, че може да се каже, че от тази гледна точка притежават цивилизация, подобна на човешката.

Мравките събират и съхраняват храната си, пазят жилищата си, защитават колонииите си и водят войни. Дори съществуват колонии, които се занимават с “шивашка дейност”, “земеделие” и “скотовъдство”. От гледна точка на организацията и специализацията тези животинки, между които съществува и една много развита комуникационна мрежа, имат несравнимо с останалите животни превъзходство.

Наред с организирания живот, който водят живеещите в общества животни, в случаи на опасност те също така действат заедно. Например, когато в територията на малките птици навлязат грабливи птици като сокол и орел, те групово ги обграждат. През това време започват да издават специален звук, с който да привлекат в територията им и другите птици от околностите. Обикновено с това групово нападателно поведение малките птици успяват да отдалечат от територията си грабливите птици.¹²⁸

По същия начин птиче ято, което лети наедно, осигурява сигурност за всичките си членове. Например скорците, които летят на ято, летят така, че оставят голямо разстояние помежду си. Но когато видят сокол, веднага запълват празните пространства. По този начин затрудняват сокола да проникне между ятото, ако ли пък успее, то той ще нарани крилата си и няма да може да лови.¹²⁹ Бозайниците също действат едновременно при нападение на стадото. Например зебрите, когато бягат от враговете си, вкарват малките си в средата на стадото. Делфините също се движат винаги под формата на стада и се противопоставят единно на най-големите си врагове – акулите.¹³⁰

Могат да бъдат дадени безброй много примери и подробности, свързани със социалния живот на животните. Така придобитите знания за животните са били събрани в резултат на дългогодишни широкообхватни проучвания. Както се вижда, разкритата в Корана информация за животните, както и във всяка една друга сфера, показва, че Коранът е Божието слово.

БИОМИМЕТИКА: КОПИРАНЕ НА ДИЗАЙНЪТ НА ЖИВИТЕ СЪЩЕСТВА

„И в добитъка има поука за вас. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха му помежду нечистотии и кръв чисто мляко, приятно за пиещите.” (Сура Нахл, 66)

„И в добитъка има за вас поука. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха им. Имате от тях много облаги и от тях ядете. И с тях, и с корабите се превозвате.” (Сура Муаминун, 21-22)

Преди учените и специалистите по проучване и развитие да поставят началото на нови проекти, те обикновено търсят образци в живите същества и копират техните системи и дизайни. С други думи, те виждат и изследват сътворените от Аллах в природата дизайни и вдъхновени от тях продължават в развитието на новите си технологии.

Този подход поражда възникването на „биомиметиката”, един нов научен дял, който има за цел да имитира живите същества. През последните години този научен дял е станал широко приложим в

¹²⁸ Edward O. Wilson, *Sociobiology: The New Synthesis* (England: The Belknap Press of Harvard University Press: 1975), 123.

¹²⁹ Russell Freedman, *How Animals Defend Their Young* (USA: Penguin USA: 1978), 69

¹³⁰ *Ibid.*, 66-67

технологичния свят. Употребата на думата „*ибратан*“ (да се уча от, съвет, значение, важно нещо или модел, образец) в горесцитираните айяти в това отношение съдържа голяма мъдрост.

Биомиметиката е понятие, което изобразява всички материи, машини и съоръжения, механизми и системи, които хората произвеждат, подражавайки на системите, които съществуват в природата. Научното общество понастоящем изпитва голяма необходимост от употребата на такива машини и съоръжения, особено в областите като нанотехнология, роботна технология, изкуствен интелект, медицина и военна дейност.

Биомимикрията за първи път е била представена от Джанин М. Бенюс, писател и научен наблюдател от Монтана. Това понятие по-късно е било анализирано от много други хора и започнало да намира приложение. Един от коментарите извършени по отношение на биомимикрията е следният:

„Основната идея на „биомимикрията“ е, че ние се нуждаем да научим много от природния свят, като модел, мярка и мъдрост. Това, което е общо между тези изследователи, е уважението им към природния дизайн и вдъхновението да го използват с цел разрешаване на проблемите на хората.“¹³¹

Дейвид Оукей, стратег по изделията на *Интерфейс (Interface Inc.)*, компания, която използва природата, за да повиши качеството и продуктивността на изделията си, казва така:

„Природата е моят наставник в работата и дизайна, образец за начина на живот. Природната система работи от милиони години... Биомимикрията е начин на поучаване от природата.“¹³²

Учените, които започнали да се отнасят с благосклонност към тази бързо разпространяваща се представа, ускорили своите проучвания, използвайки като образец несравнимият и съвършен дизайн в природата. Този дизайн представлява образец за технологичните проучвания, тъй като те осигуряват максимална продуктивност при най-малко количество материали и енергия, и са самоподдържащи се, взаимопомагащи си, безшумни, естетически атрактивни, устойчиви и дълготрайни. Вестникът *Хай Кънтри Нюз (High Country News)* характеризира биомиметиката като „научно движение“ и прави следният коментар:

„Използвайки природните системи като образец ние можем да създадем технологии, които са по устойчиви, отколкото тези, които са използвани днес.“¹³³

Джанин М. Бенюс, която вярвала, че моделите в природата трябва да бъдат копирани, дава следните примери в своята книга „*Биомимикрия: Нововъведение вдъхновено от природата*“ [*“Biomimicry: Innovation Inspired by Nature”* (Perennial: 2002)]:

- Колибритата прекосяват Мексиканския залив за по-малко от 3 грама (една десета от унцията) гориво,

131 Frederick Pratter, “Stories from the Field Offer Clues on Physics and Nature,” Christian Science Monitor, www.biomimicry.org/reviews_text.html.

132 “Biomimicry,” www.bfi.org/Trimtab/spring01/biomimicry.htm.

133 Michelle Nijhuis, High Country News, 6 July 1998, vol. 30, no. 13, www.biomimicry.org/reviews_text.html.

- Водните кончета извършват по-изкусни маневри от най-добрите ни хеликоптери,
- Затоплящите и охлаждащи системи в мравуняците на термитите са по-висши от гледна точка на оборудването и енергийната консумация от тези изготвени от хората,
- Високочестотният предавател на прилепа е по-ефективен и чувствителен от нашите собствени радарни системи,
- Водораслите отделящи светлина съчетават разнообразни химични вещества, за да осветят телата си,
- Арктическите риби и жаби замръзват и след това отново се съживяват като защитават органите си от вредите на леда,
- Хамелеоните и сепиите променят шарките на кожата си така, че мигновено да се смесят с околностите си,
- Пчелите, костенурките и птиците се придвижват без да притежават карти,
- Китовете и пингвините се гмуркат без да притежават леководолазен дихателен апарат.

Тези удивителни механизми и дизайни в природата само някои, от които ние изброихме, имат възможността да обогатят технологията в едно голямо разнообразие от сфери. Този потенциал става все по-очевиден с увеличаване на нашето натрупано знание и технологични средства.

Всички животни притежават множество особености, които изумяват човешките същества. Някои имат идеалната хидродинамична форма, която им позволява да се придвижват във водата, а други пък използват сетива, които се явяват много чужди за нас. Много от тях са особености, на които изследователите попадат за първи път, или по-скоро са открили неотдавна. Понякога дори е необходимо да се съберат видни учени от различни сфери като компютърни технологии, техническо инженерство, електроника, математика, физика, химия и биология, за да могат да копират само една от особеностите на един жив организъм.

Учените се смаяват, когато се изправят пред несравними структури и системи, които с всеки изминат ден откриват в природата, и показват това свое изумление като изобретяват нови технологии в полза на човечеството. Осъзнавайки, че съществуващите свършени системи и необикновени техники приложени в природата далеч превъзхождат собственото им знание и разум, и предоставят несравнимо разрешение на съществуващите проблеми, учените днес се обръщат за помощ към дизайните в природата за решаването на множество проблеми, на които не са успели да намерят решение от години. В резултат на това, те най-вероятно ще постигнат успех в най-кратко време. Нещо повече, копирайки природата учените печелят много, било то от гледна точка на време и труд, или пък правилната употреба на материалните ресурси.

Днес ние виждаме как развиващата се технология постепенно разкрива чудесата на сътворението и използва необикновените дизайни в живите организми, както е в случаят на биомиметиката, в служба на човечеството. Бенюс бе казала, че: „Да правим всичко по начинът, по който го прави

природата,' ни предоставя възможността да променим начинът, по който добиваме храна, изготвяме материали, използваме енергия, лекуваме се, съхраняваме информация и извършваме работа.”¹³⁴ Долу са изброени само една малка част от множеството научни документи, в които са засегнати въпроси като този:

„Науката имитира природата” (“Science is Imitating Nature”),¹³⁵

„Уроците на живота в дизайна” (“Life's Lessons in Design”),¹³⁶

„Биомимикрия: Тайните скрити от простия поглед” (“Biomimicry: Secrets Hiding in Plain Sight”),¹³⁷

„Биомимикрия: Нововъведение вдъхновено от природата” (“Biomimicry: Innovation Inspired by Nature”),¹³⁸

„Биомимикрия: Геният, който ни заобикаля” (“Biomimicry: Genius That Surrounds Us”),¹³⁹

„Биомиметика: Създаването на материали от планът в природата” (“Biomimetics: Creating Materials from Nature's Blueprints”),¹⁴⁰ и

„Инженерите молят природата за проектантски съвет” (“Engineers Ask Nature for Design Advice”).¹⁴¹

През деветнадесети век природата е била имитирана единствено от естетична гледна точка. Художниците и архитектите по онова време са били повлияни от природата и са използвали като образец външността на тези структури в своите творби. Осъзнаването на необикновените дизайни в природата и това, че могат да бъдат използвани в полза на човека обаче започва чак през двадесети век с изучаването на природните механизми на молекулярно ниво. Учените днес се учат от живите същества, както е разкрито в Корана преди 1,400 години.

СКАКАЛЦИТЕ СЕ ДВИЖАТ НА РОЯЦИ

„Те със сведен поглед ще излязат от гробовете като пръснати скакалци.” (Сура Камар, 7)

134 “Biomimicry Explained: A Conversation with Janine Benyus,” www.biomimicry.org/faq.html.

135 Bilim ve Teknik Dergisi (Journal of Science and Technology) (August 1994): 43.

136 Philip Ball, “Life's lessons in design,” *Nature* 409 (2001): 413-16, www.nature.com/cgi-taf/DynaPage.taf?file=/nature/journal/v409/n6818/full/409413a0_fs.html&filetype=&_UserReference=C0A804EF465069D8A41132467E093F0EDE99.

137 “Biomimicry: Secrets Hiding in Plain Sight,” *NBL (New Bottom Line)* 6, no. 22, 17 November 1997, www.natlogic.com/resources/nbl/v06/n22.html.

138 Janine M. Benyus, *Biomimicry: Innovation Inspired by Nature* (New York: William Morrow and Company, Inc.: 1998), www.biomimicry.org/reviews_text.html.

139 Ed Hunt, “Biomimicry: Genius that Surrounds Us,” *Tidepool* editor, www.biomimicry.org/reviews_text.html.

140 Robin Eisner, “Biomimetics: Creating Materials from Nature's Blueprints,” *The Scientist*, 8 July 1991, www.the-scientist.com/yr1991/july/research_910708.html.

141 Jim Robbins, “Engineers Ask Nature for Design Advice,” *New York Times*, 11 December 2001.

Този аят описва положението на всички хора в Съдния ден като ги оприличава на „пръснати скакалци”. В това сравнение има голяма мъдрост.

През 20ти век чрез провеждането на широкообхватни изследвания, в които са използвани микрокамери, е събрана обширна информация относно скакалците. Рояците от скакалци се състоят от огромен брой представители, които действат като един. Събрани в рояци, които са с километри дължина и ширина, те изглеждат като един тъмен облак. Така например е установено, че един-единствен рояк от пустинни скакалци може да покрие площ от 1,200 квадратни километра (460 квадратни мили) и съдържа между 40 и 80 милиона скакалци на квадратен километър.¹⁴²

Освен това те поставят яйцата си в песъчливи почви като семе и след като ларвите остават под земята в продължение на един дълъг период от време, те се излюпват едновременно. След изкопаването на 10-15 сантиметров тунел в земята женската снася 95-158 яйца едновременно. Женските могат да снасят яйца три пъти през живота си. След като ларвите пораснат след 10-65 дена, в зависимост от температурата на въздуха, те излизат на повърхността във вид на голяма група. На един квадратен метър са открити около 1,000 какавиди. Рояците от скакалци са достатъчно големи, за да покрият няколко хиляди квадратни километра, като броят на възрастните скакалци на квадратен километър се изменя между 40 и 80 милиона.¹⁴³ Тяхното продължително съществуване под земята и внезапното им излизане на повърхността в огромни количества по едно и също време наподобява на възкресението на човешките същества в Деня на равностметката. (Аллах знае най-добре.)

Днес скакалците са изучавани от специални подразделения, които използват образни системи за отдалечен контрол. Използвани са дори сателитни данни от НАСА за идентифицирането на области в Африка, където се развиват колонии от пустинни скакалци. Благодарение на сателитните данни е възможно провеждането на широкообхватни изследвания на земята и в космоса върху площ от над 18 милиона квадратни километра.

Както видяхме, фактът, че Коранът извършва едно такова сравнение по време, когато тези технологии не са съществували, е едно от доказателствата, че той е откровение на Всезнаещият Аллах.

КОМУНИКАЦИЯТА НА МРАВКИТЕ

Когато разказва за живота на Пророка Сулайман [Соломон] (м.н.) Коранът посочва как мравките притежават комуникационна система:

¹⁴² “The Reach of the Desert Locust,” <http://earthobservatory.nasa.gov/Study/Locusts/locusts2.html>.

¹⁴³ Frequently Asked Questions, Desert Locust Information Service, www.fao.org/NEWS/GLOBAL/LOCUSTS/LOCFAQ.htm#q5.

„Когато пристигнаха в Долината на мравките, една мравка рече: “О, мравки, влезте в жилищата си, за да не ви премажат Сулайман и воините му, без да усетят!”” (Сура Намл, 18)

Научните проучвания върху мравките са показали, че тези дребнички животни имат много организиран социален живот и като изискване на тази организация, те също притежават много сложна комуникационна мрежа. Например *Нейшънъл Джиографик (National Geographic)* съобщава следното:

Било то голяма или малка всяка мравка носи на главата си многобройни сетивни органи, за да може да улавя химичните и визуални сигнали, които са от жизнено значение за колониите, които могат да съдържат милиони или повече работници всички, от които са женски. Мозъка на мравката съдържа половин милион нервни клетки; очите им имат сложен състав; антените им действат като нос и върхове на пръстите. Издадените части под устата им усещат вкус; косъмчетата им реагират на допир.¹⁴⁴

Дори и ние да не знаем за това, мравките използват разнообразни методи за общуване благодарение на изключително чувствителните си сетивни органи. Те използват тези органи във всеки един момент, от намиране на плячка до следване един другиму, от изграждане на мравуняците си до воденето на война. С 500,000 нервни клетки поместени в 2-3 милиметровото им тяло те притежават една комуникационна система, която удивява човешките същества.

Реакциите в тяхната комуникация се разделят в няколко специфични категории: подаване на тревога, набиране, инструктиране, почистване, обмен на течни храни, групиране, опознаване, определяне на каста...¹⁴⁵ Мравките, които са установили едно организирано общество чрез тези свои реакции, живеят един живот основан на взаимния обмен на информация. За да осъществят този обмен те понякога проявяват по-безупречна комуникация по въпроси, които човешките същества често не могат да разрешат посредством речта, като например събиране на едно място, разделяне, почистване или осъществяване на защита.

Мравките комуникират предимно на химично ниво. Тези полухимични вещества (semiochemicals), известни като „феромони“, са химични съединения, които се долавят чрез обонянието и се отделят от вътрешни жлези. Освен това, те играят най-важната роля в организирането на обществото на мравките. Когато една мравка отдели феромон, останалите мравки долавят това чрез обонянието си или усещането си за вкус и реагират по съответния начин. Проучване върху феромоните на мравките разкри, че всички сигнали се отделят според нуждите на колонията. Нещо повече, интензивността на отделяния феромон също се изменя според степента на важност на съответната ситуация.¹⁴⁶

¹⁴⁴ *National Geographic* 165, no. 6, 777.

¹⁴⁵ Bert Hölldobler and Edward O. Wilson, *The Ants* (Cambridge: Harvard University Press: 1990), 227.

¹⁴⁶ *Ibid.*, 244.

Както видяхме мравките се нуждаят от задълбочено знание по химия, за да осъществят това, което вършат. Това, че в Корана този факт е подчертан преди 1,400 години, време, през което не е съществувала такава информация относно мравките, е още едно от неговите научни чудеса.

ОБМЕН НА ХРАНИТЕЛНИТЕ ВЕЩЕСТВА

“Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живота от мъртвото и изважда мъртвото от живота. Това е Аллах! Как сте подлъгани!” (Сура Анам, 95)

В горния аят вниманието ни се насочва към информация за обмена на хранителните вещества, която е невъзможно да е била известна в периода на низпославане на Корана.

Когато един организъм умре, микроорганизмите веднага го раздробяват. По този начин мъртвото тяло бива разделено на органични молекули. Тези молекули се смесват с почвата и се превръщат в основен хранителен източник за растенията и животните, а оттам и за хората. Ако този обмен не съществуваше, то и животът нямаше да е възможен.

Бактериите са отговорни за подготвянето на необходимите на живите същества минерали и хранителни вещества. Докато растенията и животните са като мъртви през зимата, то всички минерали и хранителни вещества, които ще са им необходими, когато се съживят през лятото, се осигуряват от извършваните през зимата дейности от бактериите. През цялата зима бактериите, разлагайки органичните остатъци, т.е. умрелите животни и растения, ги превръщат в минерали.¹⁴⁷ По този начин, когато организмите се събудят напролет, ще намерят готови своите хранителни вещества. Благодарение на бактериите се извършва както “пролетно почистване” по местата, където се намират, така и подготвяне на достатъчно количество храна за природата, която се съживява през лятото.

Както се вижда, мъртвите организми играят първостепенна роля за живота на новите организми. Ето така с използвания в аята израз **“изважда Той живота от мъртвото и изважда мъртвото от живота”** обменът, който става, е представен по най-подходящия начин. Фактът, че в Корана преди векове е дадена толкова подробна информация, е още едно доказателство, че Коранът е Божието слово.

ПО ВРЕМЕ НА СЪН УШИТЕ ОСТАВАТ В АКТИВНО ПОЛОЖЕНИЕ

“И запечатахме ушите им в пещерата години наред.” (Сура Кахф, 11)

¹⁴⁷ *Bilim ve Teknik* (Science and Technology) 234 (May 1987) 17

Използваният в горния аят израз “запечатахме ушите им” в арабски език съответства на глагола “дарабе”. В арабския метафоричното значение на този глагол е “приспахме ги”. Когато глаголът “дарабе” се използва заедно с ухо, то той има значението и на “попречване на ухото да чува”. Това, че в айта е подчертано само слуховото възприятие по време на съня, всъщност съдържа една много важна информация.

Според откритията на учените единственият сетивен орган, който остава активен, когато човек спи, е ухото. Именно това е и обяснението на способността да чуе часовника, за да се събудите.¹⁴⁸ Истинският смисъл на изрази “запечатахме ушите им”, който Аллах използва по отношение на хората от пещерата, най-вероятно сочи към това, че слуховите възприятия на съответните младежи са били прекратени и поради тази причина са останали да спят дълги години, без да се събудят.

ЗНАЧЕНИЕТО НА ДВИЖЕНИЕТО ПО ВРЕМЕ НА СЪН

“И ги смяташ за будни, а те са в дрямка и Ние ги обръщаме надясно и наляво. И кучето им е проснало лапи на входа. Съзреш ли ги, ще се отвърнеш от тях в бяг и ще се изпълниш с ужас.” (Сура Кахф, 18)

В горния аят се разказва за хората от пещерата, за които се съобщава, че са останали да спят в продължение на стотици години. В този аят Аллах също така ни съобщава, че е обръщал телата им наляво и надясно. Истинският смисъл на това обаче бе открит неотдавна.

Хората, които лежат дълго време в едно и също положение, се сблъскват със сериозни здравословни проблеми като: появяване на усложнения при кръвообращението, образуване на рани по кожата, съсирване на кръвта в областите, които са в контакт с повърхността, върху която се лежи, и т.н.¹⁴⁹

Появилите се в резултат на лежането дълго време в едно и също положение креватни рани се наричат още “рани от натиск”. Това е така, защото при продължително лежане в едно и също положение постоянният натиск, който бива оказван на определена област, става причина прищипване и запушване на вените. В резултат на това пренасяните чрез кръвта кислород и хранителни вещества няма да могат да достигнат до кожата и тя ще започне да умира. При това обстоятелство по тялото започват да се образуват рани. Ако тези рани не бъдат излекувани, то могат да умрат и кожните слоеве, мастните и мускулни тъкани.¹⁵⁰

Ако тези образували се под кожата или тъканите рани не бъдат излекувани или ако се възпалят, могат да достигнат сериозни размери и дори да предизвикат опасност за живота. Поради тази

¹⁴⁸ Dr. Mazhar U. Kazi, *130 Evident Miracles in the Qur'an* (New York: Crescent Publishing House: 1998), 108

¹⁴⁹ *Ibid.*

¹⁵⁰ *Treating Pressure Sores* (Agency for Health Care Policy and Research: 1994).

причина, за да може да се намали натискът върху кожата, най-здравословно е на всеки 15 минути да се променя положението. Именно поради това съображение болните от парализа, които не могат да се помръднат, се подлагат на специални грижи и на всеки два часа се раздвижват с чужда помощ.¹⁵¹ Фактът, че в горесцитирания аят е обърнато внимание на такава открита в нашето столетие медицинска информация е без съмнение друго чудо на Корана.

НАМАЛЯВАНЕ НА АКТИВНОСТТА ПРЕЗ НОЩТА

“Той разпуква зазоряването и Той създаде нощта за покой, а слънцето и луната - за изчисление...” (Сура Анам, 96)

Използваната в горния аят арабска дума “секенен” има значението на “време за отдих, почивка, отмора”. Както Аллах подчертава в аята, нощта е време за отдих за хората. Хормонът мелатонин, който се отделя вечерно време, подготвя човека за сън. Този хормон забавя физическите действия на човека, прави го сънлив и изтощен. Той е естествено успокоително, което успокоява душевното състояние.¹⁵²

По време на сън биенето на сърцето и ритъмът вдишване-издишване на въздух се забавят, кръвното налягане спада. Когато настъпи утрото, производството на този хормон се прекратява и тялото бива стимулирано да се събуди.¹⁵³

В същото време сънят дава възможността да се възстановят мускулите и другите тъкани в тялото, да се подновят остарелите или мъртви клетки. Тъй като по време на сън изразходването на енергия намалява, то през нощта се натрупва енергия. По време на съня също така се отделят някои важни за имунната система вещества и хормонът за растеж.¹⁵⁴

Поради тази причина, когато човек не е спал достатъчно дълго, имунната му система веднага се повлиява и тялото става по-уязвимо на болести. Когато един човек не спи две нощи, неговата концентрация се затруднява, вниманието намалява, нараства процентът на допуснати грешки. Ако човек не спи три нощи, той започва да халюцинира и изгубва способността да мисли логически.¹⁵⁵

Нощта както за хората, така и за останалите живи същества е време за отдих. Тази ситуация, която Аллах ни съобщава с аята “създаде нощта за покой”, сочи към един важен факт, който не може да бъде забелязан с просто око: множество дейности, които се извършват на земята през деня, вечерно време се забавят, преминават в състояние на покой. Така например при растенията с

¹⁵¹ Kenneth Davis, Jr., et al. “The Acute Effects of Body Position Strategies and Respiratory Therapy in Paralyzed Patients with Acute Lung Injury,” *Critical Care* 5 (2001): 81-87, www.biomedcentral.com/1364-8535/5/81/abstract

¹⁵² “Melatoning the Growth Hormone,” *Health Journal*, www.bodyandfitness.com/Beauty/Anti-Aging/melatonin1.htm

¹⁵³ “Melatonin,” www.stenlake.com.au/ShowDocument.asp?DocumentId=53

¹⁵⁴ Dr. William H. Philpott, M.D. and Sharon Taplin, “Therapeutic Sleep,” www.magneticjewelryoriginals.com/thersleep.html

¹⁵⁵ Marshall Brain, “How Sleep Works,” <http://fitness.howstuffworks.com/sleep.htm?printable=1>

изгряването на слънцето започва изпотяване на листата и свързаната с това фотосинтеза започва да се ускорява. Следобед обаче това явление протича обратно, т.е. фотосинтезата се забавя и дишането се ускорява, защото с увеличаване на температурата се засилва и изпотяването. Вечерно време със спадане на температурата намалява изпотяването и растението се облекчава. Ако дори само веднъж не настъпи нощ, то голяма част от растенията ще умрат. От тази гледна точка нощта както за хората, така и за животните означава почивка и освежаване.¹⁵⁶

Нощно време намалява активността и на молекулярно ниво. Радиацията, която Слънцето разпръсква през деня, раздвижва атомите и молекулите в земната атмосфера и в резултат те достигат до по-високи енергийни равнища. С увеличаване на тъмнината атомите и молекулите спадат на по-ниски енергийни равнища и започват да разпръскват радиация.¹⁵⁷

Твърде вероятно е 96ти аят на сура Анам от Корана да сочи именно към гореобсъжданата научна информация и това е още едно от безбройните чудеса на Корана. (Аллах знае най-добре)

СВИВАНЕ НА ГЪРДИТЕ С УВЕЛИЧАВАНЕ НА ВИСОЧИНАТА

За да може да живее, човек се нуждае от кислород и атмосферно налягане. Способността ни да поемаме въздух е възможна единствено с навлизането на кислород в алвеолите на белия ни дроб. Но с изкачването ни по-високо, поради намаляване плътността на земната атмосфера, атмосферното налягане спада, а оттам намалява и количеството кислород, което навлиза в кръвообращението. В резултат на това поемането на въздух се затруднява. Със стесняването и свиването на алвеолите на белия дроб човек чувства гърдите си сякаш се задушава и не може да си поеме въздух.

Ако кислородът в кръвта по-малко, отколкото тялото се нуждае, то в организма ще настъпят известни смущения. Може да се появят симптоми като прекомерна умора, главоболие, виене на свят, гадене и загуба на съзнание. Когато се достигне до определена височина, поемането на въздух за човека става невъзможно.¹⁵⁸ Поради тази причина, за да можем да живеем на такава височина, ние се нуждаем от кислородна подкрепа и специално облекло.

Човек намиращ се на 5000-7500 м надморска височина, може да припадне и да изпадне в кома поради невъзможност да си поеме въздух. Поради тази причина самолетите са оборудвани със специална кислородна апаратура, която позволява свободното дишане. В кабината им има специална система, която регулира атмосферното налягане, когато самолетите летят на 9000-10000 м надморска височина.

¹⁵⁶ "Light, Temperature and Humidity," Texas Agricultural Extension Service, Texas A&M University System College Station, Texas, <http://aggie-horticulture.tamu.edu/greenhouse/nursery/guides/ornamentals/light.html>

¹⁵⁷ "Night-time on Venus", 18 January 2001, <http://beta.physicsweb.org/article/news/5/1/10>

¹⁵⁸ *Medical Encyclopedia*, Robert Wood Johnson University Hospital Hamilton, www.rwjhamilton.org/Atoz/Encyclopedia/article/000133.asp

Известното като "аноксия" неразположение е причинено от недостатъчно навлизане на кислород в телесните тъкани. Този недостиг на кислород настъпва на 3000-4500 м надморска височина. В такава среда някои хора дори загубват съзнание, но при незабавно подаване на кислород те биват спасени.

С направеното сравнение в долуцитирания аят този физиологичен факт – промените, които настъпват при нарастване на височината – е представен така:

“И когато Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когато поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.” (Сура Анам, 125)

ПРЕДСТАВЕНАТА В КОРАНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩЕТО

ВЪВЕДЕНИЕ

Друга чудотворна страна на Корана е фактът, че в айятите му са предсказани някои важни събития, които щели да се сбъднат в бъдеще. Сбъдването на тези предсказания с течение на времето е доказателство за това, че Коранът е слово на премъдрия Аллах.

В следващите страници ще бъдат представени подробно някои от известията за бъдещето, които са ни съобщени в Корана и които са се случили вече.

ПОБЕДАТА НА ВИЗАНТИЯ

Можем да открием едно от съобщените в Корана предсказания за бъдещето в първите айяти от сура Рум. В тези айяти е съобщено, че Византийската империя ще претърпи поражение, но много скоро след това отново ще победи, ето така:

“Алиф. Лам. Мим. Ромеите бяха победени на най-ниската земя. Но след поражението им те ще победят след няколко години. На Аллах е повелята и преди, и след това. В този ден вярващите ще ликуват.” (Сура Рум, 1-4)

Тези айяти са низпослани около 620 година сл. Хр., почти седем години след жестокото поражение на византийците – християни от идолопоклонниците персийци. В айятите също така е разкрито, че не след дълго Византия ще стане победител. По това време обаче Византия била претърпяла такива големи загуби, че изглеждало невъзможно да оцелее, пък камо ли да излезне отново победител. Не само персийците, но и аварите, славяните и ломбардците представляват сериозна заплаха за Византийската империя. Аварите достигат чак до стените на Константинопол. Византийският император Хераклий заповядва всичкото злато и сребро от църквите да се претопи и да се превърне в пари, с които да се покрият разходите на армията. Когато те се оказали недостатъчни, дори бронзовите статуи били разтопени и превърнати в пари. Много областни управители се изправят срещу император Хераклий и империята била на ръба да се разпадне. Месопотамия, Киликия, Сирия, Палестина, Египет и Армения, които по-рано принадлежали на Византия, били завладени от идолопоклонниците персийци.¹⁵⁹

Накратко, всеки очаквал Византийската империя да рухне. Точно по това време обаче биват низпослани първите айяти на сура Рум, които съобщават, че в рамките на няколко години Византия

¹⁵⁹ Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society (Palo Alto, CA: Stanford University Press: 1997), 287-99

ще триумфира. Тази победа изглеждала толкова невъзможна, та арабските езичници достигат дотолкова далеч, че да се подиграват с тези айяти, като смятат, че съобщената в Корана победа никога няма да се случи.

Но както всички останали вести от Корана, така и тази без съмнение бе вярна. Около седем години след низпославането на първите айяти от сура Рум, през месец декември 627 година сл.Хр., близо до Ниневия се провежда още една голяма битка между Византийската и Персийската империя. И този път византийската армия побеждава персийската. Няколко месеца по-късно персийците биват принудени да сключат договор, с който се задължават да върнат на Византия завладените земи.¹⁶⁰

Ето така “византийската победа”, за която Аллах ни съобщава в Корана, като по чудо става реалност.

Друго чудо, разкрито в тези айяти, е съобщаването на геоложки факт, който не е възможно да е бил известен на който и да било по онова време.

В трети айят от сура Рум е споменато, че ромеите са победени на **най-ниското място на Земята**. Този израз, който на арабски език е “една ел-ард”, в някои преводи на Корана е преведен като “най-близкото място”. Но този превод не е точното съответствие на оригиналния израз, а негово метафорично тълкувание. Арабската дума “една” означава “ниско”, тя е производна на думата “дени”, която от своя страна означава “най-ниско”. Думата “ард” означава земна повърхност. Поради тази причина изразът “една ел-ард” означава “най-ниското място на Земята”.

Някои преводачи, вземайки под внимание близостта на съответната област с арабите, предпочитат значението “най-близко”. Но истинското значение на думата сочи към един много важен геоложки факт, който не е възможно да е бил известен през периода, когато Коранът е бил низпослан. Когато проучим къде е най-ниската област на Земята, то ще открием, че това е мястото, където византийците са били разгромени, а именно Мъртво море.¹⁶¹

Мястото, където се провежда битката между Византийската империя и персийците, е басейнът на Мъртво море, което е разположено на пресечната точка между земите на Сирия, Палестина и днешна Йордания. И както споменахме, околностите на Мъртво море, което е на 395 метра под нивото на Средиземно море, е най-ниската област на земната повърхност.¹⁶²

Мястото, на което трябва да обърнем внимание тук, е, че височината на Мъртво море може да бъде измерена единствено със съвременни измерителни уреди. По-рано не е било възможно някой да знае, че Мъртво море е най-ниското място на Земята. Но тази област бива описана в Корана като **“най-ниската земя”**. Този факт очертава още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

¹⁶⁰ Treadgold, *A History*, 287-99

¹⁶¹ The Lowest Part on the Face of the Earth,” www.beconvinced.com/science/QURANLOWEST.htm

¹⁶² “Dead Sea,” *World Book Encyclopedia*, 2003, Contributor: Bernard Reich, Ph.D., Professor of Political Science and International Affairs, George Washington University

ЗАПАЗВАНЕ НА ТЯЛОТО НА ФАРАОНА

Както ще разгледаме подробно в следващите глави, Фараонът приема себе си за бог и се отзовава със злословие и заплахи на отправления от Муса (Мойсей) (м.н.) призив да повярва в Аллах. Това високомерно поведение на Фараона продължава до момента, в който се изправя пред смъртна опасност и разбира, че ще се удави. В Корана е съобщено, че Фараонът ще се обърне към вярата веднага щом остане лице в лице с Божието наказание:

“И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настигна потопа, каза: “Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярвах синовете на Израил, и съм сред отдадените Нему!”” (Сура Юнус, 90)

Но в този момент Аллах не приема покаянието на Фараона. В Корана Аллах описва това неискрено поведение на Фараона така:

“Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеещите развала. Днес спасяваме твоето тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения.” (Сура Юнус, 91-92)

Това, че в айята е съобщено, че тялото на Фараона ще бъде знамение за идните поколения, може да се приеме като знак, че тялото ще бъде “добре запазено”. Така както е съобщено преди 1400 години в Корана, днес в Галерията на царските мумии в Египетския музей в Кайро като историческо доказателство все още се излага един труп. Най-вероятно след като морето се затворило върху него и Фараонът се удавил, тялото му изплувало на сушата и бидейки открито от египтяните, е занесено в подготвената му отпреди гробница.¹⁶³

ЗАВОЮВАНЕТО НА МЕКА

“Аллах превърна съновидението на Своя Пратеник в истина. “Ще влезете в Свещената джамия, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или подстригани, без да се страхувате.” И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка победа.” (Сура Фатх, 27)

Докато пророкът Мохамед (м.н.) е в Медина, в един от сънищата си вижда как вярващите влизат в Свещената джамия в безопасност и извършват поклонение в Кааба. Той благовестява вярващите за това, защото преселилите се от Мека в Медина вярващи по онова време не могат да влизат в Мека.

¹⁶³ “Archaeology,” www.angelfire.com/az/miracles/Archaeology.html

Като помощ и подкрепа пророкът Мохамед (м.н.) получава като откровение от Аллах 27ми айят от сура Фатх и му бива съобщено, че сънят му ще се сбъдне и ако Аллах пожелае, вярващите ще могат да влезнат в Мека. И наистина, благодарение първо на споразумението Худейбие, а после и завоюването на Мека вярващите влизат в Свещената джамия в безопасност, точно както е съобщено в айята. Ето така Аллах ни показва, че благата вест, която пророкът Мохамед (м.н.) предсказва, се сбъдва.

Но тук има нещо, на което трябва да обърнем внимание. Ако разгледаме внимателно 27ми айят от сура Фатх, ще видим, че преди завладяването на Мека се споменава и за настъпването на друго завоевание. В действителност, така както е съобщено в айята, мюсюлманите първо завладяват Хайберската крепост, която е в ръцете на евреите, и после навлизат в Мека.¹⁶⁴

Някои от другите айяти, които благовестяват за завоюването на Мека, са както следва:

“Той е, Който възпря край Мека техните ръце от вас и вашите ръце от тях, след като ви отреди да ги победите. Аллах е зрящ за вашите дела.” (Сура Фатх, 24)

“Ние ти дарихме [о, Мухаммад] явна победа, за да опрости Аллах твоите предишни грехове, и следващите, и за да довърши Той Своята благодат към теб, и за да те насочи по правия път, и за да те подкрепи Аллах с могъща подкрепа.” (Сура Фатх, 1-3)

В 76ти айят от сура Исра е съобщено, че неверниците също няма да могат да останат в Мека, така:

“И се домогваха да напуснеш земята [на Мека], за да те прогонят оттам. Тогава и те щяха да останат само малко след теб.” (Сура Исра, 76)

На осмата година от преселението пророкът Мохамед (м.н.) влиза в Мека и я завладява. Две години след това, както Аллах съобщава в Корана, неверниците напускат Мека. Същественото тук е следното: когато пророкът Мохамед (м.н.) благовестява вярващите, съществуващата ситуация въобще не е била в тази посока. Дори условията показват точно обратното, неверниците изглеждали силно решени в никакъв случай да не позволяват на вярващите да влезнат в Мека. А това става причина онези, в чието “сърце има болест”, да гледат с недоверие на това, което Пророкът (м.н.) казва. Но пророкът Мохамед (м.н.), доверявайки се на Аллах, без да се интересува от това какво биха казали хората, повярвал в това, с което Аллах го благовестява и го съобщава на хората. Фактът, че предсказанието се сбъдва не след дълго, е и едно от значителните чудеса на Корана.

¹⁶⁴ Imam Taberi, *Taberi Tefsiri* (Commentary of AT-TabAri) (Istanbul: Umit Yayincilik), 5:2276

ВИСОКОМЕРНИЯТ ВЪЗХОД НА СИНОВЕТЕ НА ИЗРАЕЛ

“Предрекохме Ние на синовете на Израил в Писанието: “Ще рушите по земята два пъти и ще потискате с огромен гнет.” И когато настъпи обещаното за първото от двете, изпратихме срещу вас Наши раби, които имаха огромна мощ, и ви издириха сред домовете. И това обещание бе изпълнено. После ви дадохме надмошние над тях и ви подпомогнахме с имоти и синове, и ви отредихме повече воинска сила.” (Сура Исра, 4-6)

Както се съобщава в тези айяти от сура Исра, два пъти синовете на Израел ще сеят развала по земята. След първия от двата “враждебни и високомерни възхода” Аллах съобщава, че е изпратил срещу тях мощна армия. Наистина в периода, когато синовете на Израел убиват Яхя (Йоан Кръстител) (м.н.) и подготвят капан, за да убият Исус (м.н.), т.е. веднага след безочливия им възход и извършените поражения, през 70 година сл.Хр. те биват изселени от Йерусалим от римляните.

След като били изселени от Палестина през 70 година сл.Хр., евреите се разпръскват по цял свят. Когато този аят бива разкрит на пророка Мохамед (м.н.), евреите също живеели разпръснато в различни държави и нямали своя собствена държава. Но в айятите Аллах съобщава, че отново ще даде синовете на Израел със сила.

На това събитие по времето, когато пророкът Мохамед (м.н.) бил още жив, се гледало като на доста далечна и слаба вероятност, но по-късно се случва точно това. Евреите се връщат в Палестина и през 1948 година създават израелската държава. Всеобщо известна истина е, че поради политическата и военна сила на Израел днес и съществуващия расистки ционизъм отново в Средния изток царят терор.

Една от важните точки в този и останалите айяти относно синовете на Израел е, че те съобщават за бъдещото настъпване на събития, на които по онова време е гледано като на невъзможни да се случат и за които нямало ни най-малък намек или развитие. Разбира се всичко това е едно чудо на Корана.

ИЗУЧАВАНЕТО НА КОСМОСА

Хората откриват космоса и поставят началото на своите проучвания с изстрелването в космоса на руския спътник “Спутник” на 4 октомври 1957 година. Първият човек, излезнал извън орбита на Земята, бе руският космонавт Юрий Гагарин. На Луната пък за първи път човек стъпва на 20 юли 1969 г. чрез осъществената от американците експедиция “Аполо 1”.

Всъщност в Корана преди 1400 години е посочено, че хората ще постигнат напредък в една такава сфера и излизането в космоса ще стане възможно. В Корана Аллах подчертава този факт чрез следния аят:

“О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете! Не ще проникнете освен с власт [от Нас].” (Сура Рахман, 33)

Преведената в айята като "власт" арабска дума "султан" има значението на "сила, мощ, заповед, закон, път, власт, позволение, издаване на разрешително, узаконявам, знак, доказателство". Ако погледнем внимателно, ще видим, че в айята е подчертано не че хората няма да могат да преминат извън дълбините на небесата и земята, а че ще могат да постигнат това единствено чрез изключителна сила. Ето така с изключителната технология на 20ти век събитието, което Аллах съобщава в Корана, се сбъдва.

ПЪТУВАНЕТО ДО ЛУНАТА

“И в луната, когато се изпълни - ще преминавате от състояние в състояние. Какво им е, та не вярват?” (Сура Иншикак, 18-20)

След като бива обърнато внимание на Луната, горният аят ни съобщава, че хората ще преминават от състояние в състояние. Думата *таркабунна* произлиза от глагола *ракиба*, който от своя страна означава “изкачвам се, вървя по пътека, следвам, качвам се, пристъпвам към, вземам участие или управлявам”. Под светлината на тези значения твърде вероятно е изразът "**ще преминавате от състояние в състояние**" да се отнася за управляването на определен вид превозно средство.

Всъщност космическите кораби преминават последователно през всеки един атмосферен слой, след това навлизат в космическото пространство и най-накрая започват да преминават през гравитационното поле на Луната. Ето така, до Луната се достига, като се преминава през отделни слоеве. В допълнение, заклеването в Луната от 18 аят на сура Ал-Иншикак засилва това ударение, което означава, че аяйтът най-вероятно е знамение за това, че хората ще пътуват до Луната. (Аллах знае най-добре.)

СЪВРЕМЕННИТЕ ТРАНСПОРТНИ СРЕДСТВА

“[Сътвори] и конете, и мулетата, и магаретата - за да ги яздите и за украса. И сътвори Той каквото не знаете.” (Сура Нахл, 8)

В горния аят е подчертано, че освен животните, които използват като транспортни средства, ще съществуват и други средства, за които човек няма знание. В долния аят пък е посочено, че ще има масови превозни средства, наподобяващи кораб:

“И знамение за тях е, че пренесохме бащите им [с Нух] в натоварения Ковчег. И създадохме за тях негови подобия, на които се возят.” (Сура Йа Син, 41-42)

ЛЕТАТЕЛНАТА ТЕХНОЛОГИЯ

“И подчинихме на Сулайман бурния вятър, който духаше по волята му към земята, която Ние благословихме. Ние всяко нещо знаем.” (Сура Анбиа, 81)

Както става ясно от горния аят, Аллах е подчинил вятъра на Сулайман (Соломон) (м.н.) и му е предоставил възможността да го използва като средство за осъществяване на разнообразни дейности. Твърде вероятно е с този аят да се посочва, че както по времето на Сулайман (м.н.), така и в бъдеще вятърната енергия ще бъде използвана в техниката.

“И на Сулайман - вятъра... Утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният - колкото месец ...” (Сура Саба, 12)

С използвания в горесцитирания аят израз: "...утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният - колкото месец...", може би се подчертава фактът, че Сулайман (м.н.) е пътувал много бързо от едно място на друго. Най-вероятно Сулайман (м.н.), използвайки технология, подобна на днешните самолети, изработил транспортни средства, които се движат с вятъра и благодарение на тях е изминавал дълги разстояния за кратко време. Без съмнение Аллах знае най-добре.

Поради тази причина с горните айати може би се обръща внимание на високата летателна технология днес.

ВИЗУАЛЕН ТРАНСПОРТ

„Един, който имаше знание от Писанието, рече: “Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.” И когато [Сулайман] видя трона при себе си, рече: “Това е от благодатта на моя Господ, за да ме изпита дали съм признателен, или неблагодарен. Който е признателен, той е признателен за себе си. А който е неблагодарен, моят Господ е над всяка нужда, прещедър.”” (Сура Намл:40)

Човекът, за когото се споменава в айата като “един, който имаше знание от Писанието”, казва на Сулайман (м.н.), че “преди да мигне с око”, т.е. за много кратко време, ще му донесе трона на кралицата на Саба. Твърде вероятно е донасянето на трона на кралицата на Саба да е знак за използването днес чрез високата технология визуално транспортиране. Друг аят, свързан с темата, е следният:

Исполни от джиновете рече: “Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си. Имам сила за това и съм достоен за доверие.” (Сура Намл, 39)

Днес посредством интернет е възможно всякакъв вид информация като статии, картини, филми, да изминава много дълги разстояния за няколко минути, дори секунди. Например с разказа за бързото транспортиране на трона на кралицата на Саба на далечно място може да се има предвид това, че посредством интернет едно такова действие (например изпращането на триизмерен образ или картина на трон) ще бъде възможно за време колкото мигване с очи.

Според учените телепортацията на атоми и молекули, така както и на по-големи тела, може да стане възможна в близко бъдеще. Посредством този метод материалните характеристики на нещата биват взети от едно място и преместени до най-малката подробност и атомна последователност на друго място, където те биват реконструирани. Ако един ден тази технология премине в действие, то времето и мястото няма повече да представляват пречка за пътуване и предметите ще могат да бъдат транспортирани навсякъде за секунда, без да изминават каквото и да било физическо разстояние.¹⁶⁵

През 1998 година физици от Техническият институт в Калифорния (Калтеч), които работили съвместно с два европейски екипа, транспортирали един фотон. Тези учени формирали копие на фотона, като разчели атомната му структура, и изпратили тази информация на разстояние от 1 метър. В един друг неотдавнашен експеримент за телепортиране, Пинг Кой Лам от Австралийският национален университет (АНУ) и още няколко други изследователи изпратили лазерен лъч на късо разстояние.¹⁶⁶

Всъщност в новина по новинарския канал *Си Ен Ен (CNN)* от 17 юли 2002 г. бе съобщено, че екип, състоящ се от физици от Националния австралийски университет в Канбера, са разчленили един лазерен лъч и са го “изпратили” на няколко метра по-нататък. Също така бе съобщено, че ръководителят на екипа Пинг Кой Лам казал, че все още не са успели да пренесат материя, но това не е невъзможно и твърдите материи, които са под формата на атоми, ще е възможно да бъдат транспортирани в близко бъдеще.

Според проучване публикувано в научното списание *Нейчър (Nature)* Юджин Ползик от университета Аархус в Дания и неговите колеги провели успешни експерименти върху голям брой атоми, като използвали лазерни лъчи и квантом физика.¹⁶⁷ В своите анализи за възможността за телепортиране, публикувани в списание *Сайънтифик Американ (Scientific American)*, австралийският физик Антон Зейлингер казва, че доста по-комплексни системи биха могли да бъдат телепортирани без да бъдат нарушени законите на физиката.¹⁶⁸

¹⁶⁵ Anil Ananthaswamy, "Teleporting larger objects becomes real possibility," *New Scientist*, 6 February 2002

¹⁶⁶ Dr. David Whitehouse, *BBC News Online*, 17 June 2002

¹⁶⁷ Atom Experiment Brings Teleportation a Step Closer," Reuters, 26 September 2001, www.space.com/business/technology/quantum_teleportation_010926.html

¹⁶⁸ James Schultz, "Teleporting, the Quantum Way," *Space News*, 12 October 2000

Както Коранът разкрива: **"Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината."** (Сура Фуссилат, 53), тези научни открития биха могли да са част от технологиите посочени в Корана, като всичко това разкрива неговите чудотворни страни.

ПРЕНАСЯНЕ НА АРОМАТ

“Рече [Юсуф]: “Няма укор днес към вас. Аллах да ви опрости! Той е Най-Милосърдният от милосърдните. Идете с тази моя риза и я поставете върху лицето на баща ми, и той пак ще стане зрящ! И доведете при мен цялото си семейство!” И когато керванът потегли, техният баща рече: “Наистина усещам мириса на Юсуф, дори да ме сметнете за оглупял.”” (Сура Юсуф, 92-94)

Днес учените твърдят, че в близко бъдеще ще стане възможно телепортирането на атоми и ароматни молекули. В сура Юсуф 94, бащата на Пророка Юсуф (м.н.) казва, че усеща мириса на сина си. Учените също казват, че много скоро ще стане възможно изпращането на аромати по същия начин както се изпращат картини и триизмерни изображения. При това положение твърде вероятно е този айят да ни посочва една висока технология, свързана с разработваното днес пренасяне на аромат.

Така както останалите сетивни възприятия, така и обонянието се формира в мозъка. Например молекулите на една лимонова кора възбуждат обонятелните рецептори на носа, които след това ги предават до мозъка за анализ под формата на електрически сигнали. Поради тази причина, когато ароматните сигнали бъдат изкуствено преобразувани в друга форма, аромата може да бъде усетен по същия начин. Всъщност технологията известна като “електронен нос” е една от изследователските области, която показва, че в близко бъдеще това ще е възможно.

Обонятелната система на едно човешко същество прави възможно трениран нос да назове и разпознае около 10,000 миризми. Професионалистите от парфюмерийния бизнес, които преминават през специално химично обучение, могат да помиришат миризма, която съдържа 100 различни аромата, и след това да изброят компонентите ѝ.¹⁶⁹ Този изключителен дизайн в човешкия нос е насърчило множество учени да проектират подобен апарат. В множество центрове за проучване и развитие по света се правят опити за изработването на точно копие на тази обонятелна система на човека. Моделите развити на тази основа са наречени “електронен нос”.

Рецепторите на човешкия нос са съставени от протеини; тези в електронното му копие пък са съставени от поредица от химични рецептори. Всеки един рецептор е проектиран така, че да долавя различен аромат. Колкото повече техните разграничителни способности се увеличават, толкова по-трудно и по-скъпо става тяхното изработване. Сигналите събрани от сензорите биват превърнати в двоични кодове посредством електронни системи и след това изпратени до компютър. Електронните

¹⁶⁹ Elise Hancock, "A Primer on Smell," *Johns Hopkins Magazine*, September 1996

системи могат да бъдат възприети като имитиращи нервните клетки, отговорни за откриването на миризмата, а компютърът – за мозък. Компютърът е програмиран да анализира информацията и по този начин да интерпретира двоичните кодови сигнали.

Днес електронните носове се използват в хранителновкусовата, парфюмерийната и химична промишленост, а също така и в медицината. Университетите и международните организации също оказват огромна подкрепа на проекти като този. Въпреки това, както Джулиан Гарднър от Университета Варвик казва, проучванията по отношение на тази технология са все още в своя начален стадий.¹⁷⁰

ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

“... И разтопихме за него медта като извор...” (Сура Саба, 12)

Едно от големите блага, с които Аллах дарява Сулайман (м.н.), е **“изворът от разтопена мед”**. Този аят може да бъде тълкуван по различни начини.

С използването на разтопената мед може да се показва, че по времето на Сулайман (м.н.) е съществувала висока технология, която е използвала електричество. Както е известно, медта е един от металите, които са най-добри проводници на електричество и топлина и с това си свое качество е в основата на електрическата индустрия. Една значителна част от произведената в света мед се използва в електрическата индустрия.

Споменатият в айта израз **“като извор”** може да посочва това, че електричеството може да се използва на много големи площи. (Аллах знае най-добре)

АРТЕЗИАНСКИТЕ КЛАДЕНЦИ

“И ги разделихме [синовете на Израил] на дванадесет рода-общности. И дадохме на Муса откровение, когато народът му го помоли за вода: “Удари с тоягата си камъка!” И избликнаха дванадесет извора от него. Вече всички хора знаеха мястото си за пиене. И ги засенихме с облака, и спуснахме над тях манната и пъдпъдците: “Яжте от благата, които ви дарихме!” Не Нас угнетиха, а себе си угнетиха.” (Сура Араф, 160)

Горецитираният аят разкрива как народът на Пророка Муса (м.н.) поискал от него вода и как той им осигурил места, от където всеки един род да може да пие. Очевидно народът му е страдал от

¹⁷⁰ Mia Schmiedeskamp, "Plenty To Sniff At," *Scientific American*, March 2001, www.sciam.com/2001/0301issue/0301techbus1.html

недостиг на вода. Този недостиг все още съществува, защото приблизително 1.3 милиарда човека нямат достъп до питейна вода, а 2.6 милиарда човека нямат достъп до основните здравни услуги. По предварителни изчисления до 2025 година липсата на вода ще застраши една трета от населението.¹⁷¹ Всяка година около 12 милиона човека умират от недостиг на вода, 3 милиона, от които са деца, умрели от инфекциозни болести.¹⁷²

Днес 31 държави, съставляващи 8 процента от световното население, е изправено пред продължителна криза на питейна вода. До 2025 година този брой се очаква да достигне до 48 страни.¹⁷³ По предположения на ООН до 2025 необработваната питейна вода ще стане дори още по-ограничена и броят на 131 милиона човека, които имат воден проблем, ще нарастне дори на 817 милиона (при нисък растеж на раждаемостта) или 1.079 милиарда (при висок растеж на раждаемостта).¹⁷⁴

Подпочвената вода, най-големият източник на питейна вода на земята, представлява повече от 90 процента от използваемите днес сладководни резерви.¹⁷⁵ И следователно е от жизнена важност за посрещане на водните нужди на над 2 милиарда човека.¹⁷⁶ Подпочвената вода е първичният воден източник на над 50 процента от американското население, цифра, която нараства до 95 процента в селските области.¹⁷⁷ Подпочвената вода също така е и най-сигурният и надежден източник на питейна вода. В същото време тази вода може да бъде използвана за производството на геотермална енергия и спестяване на енергия чрез използването на топлинни помпи.

Когато извлечената от почвата вода достигне до непромокаем подземен пласт, тя се насъбира там и така се формира воден източник. След това тази вода се изважда на повърхността посредством артезиански метод. Артезианските извори се формират от седиментарни скали, които могат да съхраняват подпочвена вода.

Факта, че артезианските кладенци се копят в скалисти местности е в паралел с описанието в Корана. Това, че Аллах е заповядал на Пророка Муса (м.н.) да удари по камъка (Сура Араф, 160) би могло да ни показва този метод. (Аллах знае най-добре.) Глаголът “идриб”, преведен като “удрям”, също така има и значение на “вдигам, отварям”. Ето така, този айят би могъл да описва откриването на воден ресурс чрез повдигане на скалата. В резултат на това, херметизираната вода би трябвало да се е появила, както е описано с глагола “инбажасат” (потичам, бликвам, избликвам, лея се), както

¹⁷¹ “Climate Change Adding Stress to Scarce Water Resources,” DevNews Media Center, 5 June 2003, <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/NEWS/0,,contentMDK:20114416~menuPK:34457~pagePK:34370~piPK:34424~theSitePK:4607,00.html>

¹⁷² “Water—The Essence of Life,” DevNews Media Center, 17 May 2002, <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/NEWS/0,,contentMDK:20044610~menuPK:34459~pagePK:64003015~piPK:64003012~theSitePK:4607,00.html>

¹⁷³ “Solutions for a Water-Short World,” www.infoforhealth.org/pr/m14edsum.shtml

¹⁷⁴ “Water-Scarce Countries,” excerpted from *Sustaining Water: Population and the Future of Renewable Water Supplies*, www.cnio.org/pop/pai/water-14.html

¹⁷⁵ “Creation of an International Groundwater Resources Assessment Centre (INGRACE) – an information note,” IAH (International Association of Hydrogeologists) News and Information Online, www.iah.org/articles/mar2000/art002.htm

¹⁷⁶ “Groundwater,” <http://ap.world.water-forum3.com/themeWwf/en/themeShow.do?id=36>

¹⁷⁷ “The Importance of Groundwater,” <http://pasture.ecn.purdue.edu/~agenhtml/agen521/epadir/grndwtr/importance.html>

става и при артезианските кладенци. Ако се образува достатъчно напрежение водата може да продължи да тече на земната повърхност дори без да е необходима помпа.

“Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и изсипа вода от небето, и извади с нея от плодовете препитание за вас ...” (Сура Ибрахим, 32)

Особено поразително е, че днес проблемът с недостига на вода може да бъде разрешен с използването на подпочвените водни ресурси. Всъщност един от най-ефективните методи за това са артезианските кладенци. С други думи ние можем да последваме примера на Пророка Муса (м.н.), който ударил или повдигнал скалата, за да намери решение на проблема си. Следователно, в 160-и аят от сура Араф би могло да се споменава за артезианските кладенци, първият от които е открит през 1126 във френския регион Артоис. (Аллах знае най-добре.)

ВОЙСКИ ОТ МРАВКИ В ТЕХНОЛОГИЯТА

“Когато пристигнаха в Долината на мравките, една мравка рече: “О, мравки, влезте в жилищата си, за да не ви премажат Сулайман и воините му, без да усетят!”” (Сура Намл, 18)

В горния аят вниманието ни се отправя към специално място, наречено “Долината на мравките”, и специално към мравките. Във факта, че Сулайман (м.н.) може да чува разговорите между мравките, може да се съдържат някои забележителни знаци за напредъка, който ще бъде постигнат в компютърната технология.

Днес с термина “Силиконова долина” се означава центърът на технологичния свят. Това, че в разказа за Сулайман (м.н.) се споменава за “Долина на мравките”, е крайно смислено. Вероятно с този аят Аллах подчертава появата в бъдещето на една напреднала технология.

Днес също така мравките и някои видове буболечки се използват доста усилено в областта на високите технологии. С взимането на тези организми като модел се цели обслужването на много сфери, като се започне от развитието на проекти на роботи и се стигне до технологичната област на отбранителната индустрия. В аята може би се посочва именно това развитие.

Последното развитие в минитехнологията: войска от мравки-роботи

Най-известният от проектите, които са развити, вземайки мравките като пример, са “Проектите за войска от мравки-роботи”, които се провеждат в различните страни независимо един от друг. Например проучване, направено от Политехническият институт във Вирджиния и Държавния университет на Вирджиния, има за цел разработването на малки, евтини и прости роботи.

Намерението им е да сформират войска от тези роботи, чиито физически характеристики са еднакви. Експертите по проекта обясняват причината за полезността на тези роботи така: "Действат групово, координирано, изпълняват физическите дейности като един екип и вземат общи решения". Всички механични и електрически конструкции са проектирани, като е взето под внимание поведението на мравките. Поради приликата им с двойниците си, които са буболечки, те биват наречени роботи- "войска от мравки".

В началото роботната система "войска от мравки" бива проектирана като "система за пренасяне на материали". Според този сценарий на множество малки роботи щяла да им бъде възложена задачата съвместно да повдигат и натоварват предметите. По-късно се взема решение да бъдат използвани и за други цели.

В една третираща този въпрос публикация целите, за които ще се използват тези роботи, са определени по следния начин: "Почистване на ядрени и опасни вещества, миньорство (извличане и освобождаване на вещества), почистване на мини, шпиониране и охраняване, извършване на проучвания и разкопки на повърхността на чужди планети".¹⁷⁸

В доклад, който експертът в областта на технологията на мравките-роботи Израел А.Вагнер представя пред израелския парламент, проектите за мравките-роботи са описани по следния начин:

"Мравките-роботи са материални същества, които са конструирани, за да осъществяват една обща задача. Забелязва се, че тези същества използват ограничено количество енергия и оставяйки множество белези по местата, където работят, осъществяват комуникация. Разпределението на работата между тези роботи може да се осъществява или от един индивид, който осигурява централизиран контрол и изпраща инструкции до останалите агенти, или чрез завършване на задача, която е възложена предварително на всеки един от индивидите с условие да се подчинят. Трети начин пък е това сътрудничество да се появи от само себе си, без предварително решение, в хода на работата.

Целта на използване на тези роботи може да бъде: извършване на проучвания, изготвяне на географски карти, почистване на сутерени на къщи, извършване на открития, свързани с неизвестни планети, или почистване на минни зони."¹⁷⁹

Както се вижда и от тези примери, днес социалният живот на мравките съставя основите на множество проекти и автоматизираната технология, развита чрез взимане като пример мравките, предоставя предимства на хората. Ето поради тази причина е изключително важно да се обърне внимание на споменатите в разказа за Сулайман (м.н.) мравки и долината, в която се намират. Твърде възможно е използваната в аята дума "мравки" да сочи към състояща се от роботи войска. Също така това може да ни показва, че в бъдеще ще има развитие на автоматната технология, че роботите

¹⁷⁸ John S. Bay, "Design of the 'Army Ant' Cooperative Lifting Robot," http://armyant.ee.vt.edu/paper/robo_mag.html

¹⁷⁹ Israel A. Wagner, "My Travels With my A(u)nts: Distributed Ant Robotics," www.cs.technion.ac.il/~wagner/pub/thesis_abs_eng.html

ще заемат широко място в човешкия живот и извършвайки вместо хората множество тежки задачи, ще направят човешкия живот по-комфортен. Несъмнено Аллах знае най-добре.

АТОМНАТА ЕНЕРГИЯ И ЯДРЕНИЯТ РАЗПАД

“Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подлъгани!” (Сура Анам, 95)

Думите “зърно” (ал-хабб) и “костилка” (ан-нава), споменати в горният аят, биха могли да посочват раздробяването на атома. Всъщност, речниковото значение на думата ан-нава включва “ядро, център, атомно ядро”. Нещо повече, описанието на изваждане на живото от мъртвото може да бъде изтълкувано като това, че Аллах създава материята от енергията, която е безжизнена. Изваждането на мъртвото от живото пък може да се отнася за това, че енергията (мъртвото) възниква от материята (живото), тъй като атомът е в постоянно движение. (Аллах знае най-добре.) Това е така, защото както “живо”, ал-хаии също така може да означава и “активно, енергично”. Със своето значение на “безжизнен”, думата ал-маит, преведена в аята като “мъртво”, най-вероятно се отнася до енергията.

Учените определят енергията като капацитет за извършване на дадена дейност. Материята, материалът, който обхваща всички неща на Земята и във Вселената, се състои от атоми и молекули, които под електронен микроскоп може да се забележи, че са в движение. В началото на двадесети век Алберт Айнщайн (1879-1955) теоретизира, че материята може да бъде превърната в енергия, като излага предположението, че и двете са взаимно свързани на ниво атоми.¹⁸⁰ Това би могло да е изкарването на мъртвото от живото, както е описано в аята, или с други думи добиването на енергия от материята, която се намира в движение на ниво атоми. В допълнение, думата “юхриджу”, преведена като “изваждам”, също така има значение и на “отделям, разпръсквам” (като например електрически вълни). Следователно изразите в този аят могат да посочват начинът на добиване на енергия от атома. (Аллах знае най-добре.)

Учените днес раздробяват атома като разделят неговото ядро. Като взимат теориите на Айнщайн за отправна точка, през 1940-те те добили енергия от материята, посредством ядрен разпад – процесът на разделяне на атомното ядро. Глаголът “фалику” в 95-и аят от сура Анам, преведен като “разпуква” може да се отнася за речниковото значение на думата “разпад”: процес на разпукване, разделяне (на атомното ядро). Когато този процес протича се отделя едно огромно количество енергия.

Думите използвани в 95-и аят на сура Анам са много мъдри от гледна точка на значението си. Явлението, описано в този аят, притежава голяма прилика с разделянето на атомното ядро, с цел

¹⁸⁰ “Energy and Matter,” Fundamentals of Physical Geography, www.physicalgeography.net/fundamentals/6a.html

получаване на атомна енергия. Именно поради тази причина айятът би могъл да посочва ядреният разпад, който е станал възможен едва посредством технологията на двадесети век. (Аллах знае най-добре.)

ПРЕДСТАВЕНАТА В КОРАНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА МИНАЛИ СЪБИТИЯ

ХАМАН И ДРЕВНИТЕ ЕГИПЕТСКИ ПАМЕТНИЦИ

Някои от сведенията за Древен Египет, представени в Корана, разкриват множество исторически факти, които до неотдавна бяха тайна за хората. Тези факти ни показват, че всяка дума от Корана е използвана с определена мъдрост.

Един от хората, чието име се споменава заедно с Фараона, е “Хаман”. В шест айята от Корана Хаман е представен като един от най-приближените на Фараона.

От друга страна, в откъса от Тората (Стария Завет), където се разказва за живота на Муса (Мойсей) (м.н.), никъде не е споменато името на Хаман. Но името на Хаман е споменато в последните глави на Стария Завет като помощник на един вавилонски крал, който е живял приблизително 1100 години след Муса (м.н.) и е угнетявал евреите.

Някои немюсюлмани, които казват, че пророкът Мохамед (м.н) е написал Корана, преписвайки от Тората и Библията, също така твърдят, че по време на преписването той е прехвърлил в Корана някои данни погрешно.

Абсурдността на тези твърдения бива разкрита с дешифрирането на египетската йероглифна азбука преди около 200 години и откриването на името “Хаман” в древни египетски ръкописи. До 18ти век написаните на древноегипетски език надписи и ръкописи не можеха да бъдат разчетени. Писмото на Древен Египет е йероглифно и се е запазило в продължение на векове. С разпространяването на християнството и други културни влияния през 2ри и 3ти век сл.Хр. обаче Египет изоставя както своите древни вярвания, така и йероглифното писмо. Последният известен пример за използването на йероглифното писмо е надпис от 394 г. сл.Хр. След това този език бе забравен и не остава никой, който да може да разчете или да разбере написаните на този език ръкописи. Разбира се, допреди 200 години...

Мистерията на древноегипетските йероглифи бива разкрита през 1799 г. с откриването на плоча, наречена “Каменна плоча Росета” (“Rosetta Stone”), датираща от 196 г.пр.Хр. Характерното за този надпис е, че той е бил написан по три различни начина на писане: йероглифен, демотичен (опростен начин на древноегипетско йероглифно писане) и гръцки. С помощта на гръцкия ръкопис е декодиран и древноегипетският надпис. Преводът на ръкописа е завършен от французина Jean-François Champollion. Ето така бе разкрит един забравен език и описаната на този език история. Благодарение на това откритие бе научено много за древноегипетската цивилизация, религия и социален живот.

Чрез декодирането на йероглифите се сдобиваме и с една много важна информация, която касае темата ни: името “Хаман” наистина е споменато в египетските ръкописи. Надпис върху един

пааметник, разположен в музея “Хоф” във Виена, се отнася за това име. В същия надпис се подчертава близостта на Хаман с Фараона.¹⁸¹

В речника “Хората от новото царство”, който бива подготвен на основа на всички намерени ръкописи, пише, че Хаман е “ръководител на работниците на каменоломната”.¹⁸²

Резултатът, който се появява, съдържа една много важна истина. Хаман, точно както е разкрито в Корана, е живял в Египет по времето на Муса (м.н.), би е много близък на Фараона и се е занимавал със строителната дейност.

Айятът от Корана, в който се съобщава, че Фараонът иска от Хаман да му построи кула, е в пълно съответствие с археологическите открития:

“И рече Фараонът: “О, знатни, аз не знам да имате друг бог освен мен. И ми разпали [пещ] за [тухли от] глина, о, Хаман, и ми построй кула, дано зърна бога на Муса! Ала аз го мисля за лъжец.”” (Сура Касас, 38)

В заключение, съществуването на името Хаман в древноегипетските ръкописи доказва още веднъж факта, че Коранът е низпослан от Аллах, който знае неведомото. Коранът ни разкрива по един чудотворен начин информация, която по времето, когато пророкът Мохамед (м.н.) е живял, не е било възможно нито да бъде достигната, нито пък да бъде разгадана.

МУСА (МОЙСЕЙ) (м.н.) И РАЗДВОЯВАНЕТО НА МОРЕТО

Египетските владетели, известни като фараони, в многобожната суеверна религия на Египет се смятали за богове. В период, когато хем жителите на Египет са възприели една суеверна система вместо Божията вяра, хем синовете на Израел са поробени, Аллах изпраща на египетския народ като свой пратеник Муса (Мойсей) (м.н.).

Но древните египтяни – начело с Фараона и обкръжението му – въпреки поканата към Божията вяра, която Муса (Мойсей) (м.н.) им отправя, не се отказват от идолопоклонническите си вярвания. Муса (Мойсей) (м.н.) е разяснил на Фараона и близкото му обкръжение от какво трябва да се въздържат и ги е предупредил за Божието наказание. В отговор на това те се противопоставят и обвиняват Муса (Мойсей) (м.н.) в лудост, магьосничество и измама. Въпреки многобройните бедствия, които сполетяват Фараона и народа му, те не се отдават на Аллах, не приемат Аллах за единствен Бог. Нещо повече, за това, което ги сполетява, те държат отговорен Муса (Мойсей) (м.н.) и

¹⁸¹ Walter Wreszinski, *Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien* (Egyptian Inscriptions from the K.K. Hof Museum in Vienna) (Leipzig: J C Hinrichs'sche Buchhandlung: 1906).

¹⁸² Hermann Ranke, *Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen* (The Egyptian Family Names, Listing of the Names), Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952

затова искат да го изселят от Египет. Но Аллах ще спаси Муса (Мойсей) (м.н.) и вярващите с него, а ще погуби Фараона и народа му. За тази помощ на Аллах е споменато по следния начин в Корана:

“И разкрихме на Муса: “Удари с тоягата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина. И сторихме там другите да се приближат. И спасихме Муса и всички, които бяха с него. После издавихме другите. В това има знамение, но повечето от тях не вярват. Твоят Господ наистина е Всемогъщият, Милосърдният.”(Сура Шуара, 63-68)

В открити неотдавна папируси, запазили се от времето на Фараона, във връзка с тази тема можем да открием следните сведения:

“От стражата на бялата стая на двореца, повереник на книгите Аменамони до писаря Пентерхор:

Когато това писмо достигне до вас и го прочетете от край до край, когато разберете за скръбната гибел, която ще разчувства сърцето ви, **нещастieto от удавянето във водовъртежа**, то подобно на листо пред ураган освободете сърцето си пред най-голямото страдание...

... Бедствието, жестокото страдание го сграбчи... Илюстрирай смъртта на вожда, **унищожението на господаря на народите, кралят на изтоците и западите**. Новината, която ти изпрашам, с коя друга новина можеш да я сравниш?”¹⁸³

Фактът, че събитията от миналото, които са съобщени в Корана, се разкриват днес чрез исторически доказателства, е без съмнение едно от най-големите чудеса на Корана.

БЕДСТВИЯТА, КОИТО СПОЛЕТЯВАТ ФАРАОНА И БЛИЗКОТО МУ ОБКРЪЖЕНИЕ

Фараонът и близкото му обкръжение са толкова привързани към собствената си многобожна система, към суеверната си вяра, че дори пристигането на Муса (Мойсей) (м.н.) с множество чудеса не успява да ги отвърне от тези техни суеверни вярвания. И на всичкото отгоре открито изразявали това:

“И казаха: “Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омагьосаш с него, не ще ти повярваме.”” (Сура Араф, 132)

В отговор на това тяхно поведение, за да ги накаже и на земята, Аллах им изпраща, както е казано в айята, **"очевидни знамения"** (Сура Араф, 133) – бедствия. Първото от тях е суша и в резултат на нея намаляване на реколтата. Свързаният с това аят от Корана е следният:

¹⁸³ British Museum, Egyptian Papyri No.6

“И наказахме хората на Фараона с години [на суша] и с недоимък от плодове, за да се поучат.” (Сура Араф, 130)

Египтяните били изградили напоителната си система на основата на река Нил и затова промените в природните условия не им оказват влияние. Тъй като Фараонът и близкото му обкръжение се възгордяват срещу Аллах и не зачитат пророка Му, то ги сполетява неочаквано бедствие. Но както е казано в Корана, вместо “да се поучат”, те приемат това като лош късмет, който Муса (Мойсей) (м.н.) и синовете на Израел им носят. След това Аллах им изпраща една поредица от бедствия. В Корана тези нещастия са описани така:

“И им изпратихме потопа и скакалците, и въшките, и жабите, и кръвта - очевидни знамения. Но се големееха и бяха престъпни хора.” (Сура Араф, 133)

Съобщеното в Корана относно бедствията, които сполетяват египетския народ, бива потвърдено още веднъж с намерения в началото на 19ти век в Египет, запазил се от времето на Средното царство, папирус. След като този папирус бива открит, през 1909 г. е отнесен в Холандския музей в Лейдън, където е преведен от А.Х.Гардинър. В папируса се разказва за бедствия като недоимък, суша и за бягството на робите от Египет. Също така става ясно и че авторът на този папирус – Ипувер, е бил свидетел на тези събития.

Поредицата от бедствия, сполетяла египетския народ, е в пълно съответствие с описаните в Корана нещастия като недоимък, всяващата тревога кръв и др. В папирусите си Ипувер споменава за бедствията, които Аллах е съобщил в Корана, по следния начин:

Бедствията бяха обхванали цялата страна. Навсякъде имаше кръв.¹⁸⁴

Реката се превърна в кръв.¹⁸⁵

Ето така всичко, което бях видял вчера, бе унищожено. Цялата земя беше оголена, като че беше пожъната...¹⁸⁶

Долен Египет бе погубен... Целият дворец остана безлюден. Всичко, което притежавахме: пшеница и ечемик, гъски и риби...¹⁸⁷

Наистина посевите навсякъде бяха унищожени...¹⁸⁸

Земите – въпреки цялата безредица и врява... В продължение на девет дена никой не излезна от двореца и никой не видя лицето на този човек... Градовете бяха заличени от земята от мощни течения... Горен Египет бе унищожен... навсякъде имаше кръв... в страната се появиха

¹⁸⁴ “The Plagues of Egypt,” Admonitions of Ipuwer 2:5-6, www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html

¹⁸⁵ Admonitions of Ipuwer 2:10, www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html.

¹⁸⁶ Admonitions of Ipuwer 5:12, www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm

¹⁸⁷ Admonitions of Ipuwer 10:3-6, www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm

¹⁸⁸ Admonitions of Ipuwer 6:3, www.students.itu.edu.tr/~kusak/ipuwer.htm

еписидеии... Днес наистина никой не можеше да отиде на запад, в Библос. Какво ще направим за мумиите си?... Златото намаляваше...¹⁸⁹

Хората започнаха да се страхуват от водата. Ожадняваха дори след като са пили вода.¹⁹⁰

Ето водата ни! Щастие то ни! Какво бихме могли да направим? Всичко бе ограбено.¹⁹¹

Градовете рухнаха. Горен Египет пресъхна.¹⁹²

За една минута жилищните площи бяха разрушени.¹⁹³

Фактът, че в този папирус, за който научаваме през 20ти век, се споменава за бедствията, сполетели Фараона и неговия народ, е в пълно съответствие с Корана, още веднъж доказва, че Коранът идва от Божествен източник.

СПОМЕНАВАНЕТО НА МУСА (МОЙСЕЙ) (М.Н.) КАТО МАГЪОСНИК

В папирусите, запазили се от времето на Фараона, Муса (Мойсей) (м.н.) се споменава като “магъосник”. (Въпросните папируси са в Британския музей в Англия.) Въпреки всичките си усилия Фараонът и обкръжението му никога не надделяват над Муса (Мойсей) (м.н.).

“Това бе написано във втория ден от седмия месец от царуването на големия брат и баща на властелина на справедливостта и син на Слънцето – Аммон, вечноживия като Слънцето Рамзес... Когато вземеш това писмо, стани, започни работа, поеми върху себе си наблюдението на нивите. Когато получиш известие за ново бедствие, подобно на наводнението, което унищожава всички житни култури, си размърдай ума. (Тоест помисли) Хемтон ги унищожи, като ги ядеше лакомо, житниците са пробити, мишките са на глутници по нивите, бълхите са под формата на вихрушка, скорпионите ядат лакомо, предизвиканите от малките мушици рани бяха толкова много, че не могат да бъдат изброени. И угнетяваше жителите... **Скрайб (Scribe)** (На английски език “Скрайб” означава еврейски учен. Тук най-вероятно се има предвид Муса (Мойсей) (м.н.).) **бе постигнал целта си всички житни култури да бъдат унищожени.** За тях магийте бяха като хляб. Скрайб... беше най-висшият сред хората, владеещи изкуството на писане.”

За това, че за Муса (Мойсей) (м.н.) се говори като за “магъосник”, е съобщено в следните айяти от Корана:

¹⁸⁹ Admonitions of Ipuwer, www.mystae.com/restricted/streams/thera/plagues.html

¹⁹⁰ Admonitions of Ipuwer 2:10, www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm.

¹⁹¹ Admonitions of Ipuwer 3:10-13, www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm

¹⁹² Admonitions of Ipuwer 2:11, www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm

¹⁹³ Admonitions of Ipuwer 7:4, www.geocities.com/regkeith/linkipuwer.htm

“И рекоха: “О, вълшебнико, позови за нас своя Господ за онова, което ти е обещал! И непременно ще се напътим.”” (Сура Зухруф, 49)

“И казаха: “Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омагьосаш с него, не ще ти повярваме.”” (Сура Араф, 132)

ДУМАТА “ФАРАОН” В КОРАНА

В Стария Завет владетелят по времето на Ибрахим (Авраам) (м.н.) и Юсуф (Йосиф) (м.н.) е споменаван като Фараона. Докато обръщението “Фараон” щеше да бъде използвано много след двамата пророци.

В Корана, когато се говори за египетския владетел, се използва арабската дума “ел мелик”, която означава “владетел, цар, султан”:

“И рече царят: “Доведете ми го!...” (Сура Юсуф, 50)

По отношение на владетеля по времето на Муса (Мойсей) (м.н.) обаче е използвана думата “Фараон”. Това извършено в Корана разграничаване не се прави в Новия и Стария Завет, нито пък в кратките еврейски исторически експозета. Там се използва само названието Фараон.

И в действителност в египетската история използването на термина “фараон” е характерно единствено за по-късните периоди. Обръщението “фараон” започва да се използва за първи път през 14 век пр.Хр. по времето на Аменхотеп IV. Юсуф (Йосиф) (м.н.) обаче е живял най-малко 200 години по-рано.¹⁹⁴

В *Енциклопедия Британика* също е дадено обяснението, че думата “фараон” е почетна титла, използвана от периода на Новото царство (започва от 18 династия; 1539-1292 г. пр.Хр.) до 22 династия (945-730 г. пр.Хр.); по-късно това обръщение се превръща в титлата “цар”, а преди това пък тази титла изобщо не е използвана. Друга информация по този въпрос е дадена в *Американската академична енциклопедия* и е отбелязано, че прозвището “Фараон” започва да се използва след Новото царство.

Както се вижда, можем да говорим за използване на думата “Фараон” едва след определен период от време. Поради тази причина извършването на точното разграничаване – владетелят по времето на Юсуф (Йосиф) (м.н.) се споменава винаги като “Царя”, а владетелят по времето на Муса (Мойсей) (м.н.) като “Фараона” – е още едно доказателство за това, че Коранът е Божието слово.

¹⁹⁴ Elias Kařim, “Qur’anic Accuracy vs. Biblical Error: The Kings & Pharaohs of Egypt,” www.islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/josephdetail.html; Dr. Abu Ameenah Bilal Philips, “An Aspect of the Qur’aan’s Miraculous Nature,” www.islaam.com/Article.asp?id=40

ПОТОПЪТ НА НУХ (НОЙ) (м.н.)

“И изпратихме Нух при неговия народ и той прекара сред тях хиляда години без петдесет. И ги грабна потопът, както угнетяваха.” (Сура Анкабут: 14)

Пророкът Нух (м.н.) бил изпратен при своя народ, който се бил отклонил от Божиите заповеди и Го съдружавали с други богове, за да ги призове към вярата в Бог и да ги накара да се откажат от своите извратени вярвания. Въпреки че той много пъти ги напътвал да следват Божиата вяра и ги предупреждавал за Божия гняв, те го опровергали и продължили да съдружават. В резултат на това Бог съобщил на Нух (м.н.), че неверниците и потисниците ще бъдат удавени, а вярващите ще бъдат спасени. В един аят от Корана наказването на неверниците и спасението на вярващите е съобщено така:

„Но го взеха за лъжец и спасихме него и онези, които бяха с него в Ковчег, и издавихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, защото бяха хора слепи.” (Сура Ал-Араф: 64)

Когато настъпило времето за изпълняване на наказанието, от земята рухнали води, които, като се съединили с проливните дъждове, прераснали в едно наводнение с огромни размери. (Аллах знае най-добре.) В Корана е съобщено, че преди погубването Аллах е заповядал на Нух (м.н.) следното:

„И му разкрихме: “Направи ковчег пред Нашите Очи и с Нашето откровение! И щом дойде Нашата повеля и кипне пещта, натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези от тях, за които имаше слово отпреди! И не ми споменавай за угнетителите! Те ще бъдат издавени.” (Сура Муаминун: 27)

И така, с изключение на тези, които се качили в Ковчег на Нух (м.н.), целият народ, включително и “синът” на Нух (м.н.), който си мислел, че ще се спаси, като се качи на един близък хълм, били издавени. Когато след спирането на потопа водите се отдръпнали и, както е казано в айята, “след извършването на делото”, според това, което Коранът ни съобщава, ковчегът заседнал на високата планина ал-Джуди.

„И бе речено: “О, земя, погълни своята вода!” и “О, небе, престани!” И спадна водата. И се изпълни повелята. И (Ковчегът) заседна върху (планината) ал-Джуди. И бе речено: “Гибел за хората угнетители!”” (Сура Худ: 44)

За разлика от разказите от Стария завет и различните други източници, в Корана, който е единствената свещена книга, която Бог е низпослал и която не е променена, потопът е представен от една съвсем друга гледна точка. В Тората, която обхваща първите пет книги от Стария завет, е написано, че потопът е бил глобален и е обхванал цялата земя. В Корана обаче не се дава такава информация, а напротив, от айятите, разказващи за събитието, се разбира, че потопът е бил регионален и е бил наказание само за народа на Нух (м.н.), а не за целия свят. Погубеният народ е

народът на Нух (м.н.), който не повярвал на проповедите на пророка и се опълчил срещу Божиите заповеди. Айятите, свързани с това събитие, са следните:

„И изпратихме Нух при неговия народ: “Аз съм за вас явен предупредител, за да не служите на друг освен на Аллах. Страхувам се за вас от мъчение в болезнения Ден.”” (Сура Худ: 25-26)

„Но го взеха за лъжец и спасихме него и онези, които бяха с него в Ковчег, и издавихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, защото бяха хора слепи.”(Сура Ал-Араф: 64)

„С милост от Нас спасихме него и онези, които бяха с него, и изкоренихме и последния от онези, които взеха за лъжа Нашите знамения и не вярваха.” (Сура Ал-Араф: 72)

Както става ясно потопът на Нух (м.н.) не е бил глобална, а само една регионална катастрофа. Това, че погрешните описания от Стария завет са разкрити достоверно в Корана е доказателство за това, че той низпослан от Аллах.

Направените археологически изследвания в района, където се предполага, че се е случил потопът, показват, че той не е бил глобално събитие, засегнало целия свят, а едно много обширно бедствие, което е засегнало само една част от Месопотамия.

Освен това, в Корана е съобщено, че след потопа Ковчегът е заседнал на “ал-Джуди”. В повечето случаи “Джуди” се използва като наименование на определена планина, на арабски обаче думата всъщност означава “възвишение, хълм”. Ето защо не трябва да се изключва възможността в Корана “Джуди” да е използвано като възвишено място, на което е заседнал Ковчегът. Също така от това значение на думата “джуди” може да се направи изводът, че водата е достигнала до определена височина, но не е успяла да залее най-високите планини. Следователно, за разлика от разказаното в Стария завет, потопът не е залял цялата земна повърхност, в това число и всички планини, а е засегнал само една определена територия.

Археологическите доказателства за потопа

При внезапно погубване на един народ – в резултат на природно бедствие, ненадейна миграция или война – останките от тази цивилизация често се запазват по-добре. Къщите, в които са живеели хората, и предметите, които са използвали в своето ежедневие, за много кратък период от време биват затрупани под земята. Така тези предмети остават дълго време недокоснати от човешка ръка и когато бъдат намерени, дават една много важна информация за миналото.

Ето по този начин са разкрити и голям брой доказателства за потопа на Нух (м.н.). Смятаният за настъпил около 3000 година пр.н.е. потоп довежда до края на цяла една цивилизация за миг и след това допринася за възникването на една съвсем нова цивилизация. Ето така ясното доказателство за потопа се е съхранило в продължение на хиляди години, така че да можем да си вземем поука от него.

В Месопотамия са извършени множество разкопки с цел изучаване на погълнатите от наводнението равнини. В четири града са открити следи от голямо наводнение. Това са четирите големи центъра на Месопотамия: Ур, Ерех, Киш и Шурупак. Извършените в тези градове разкопки показват, че тук около 3000 година пр.н.е. е станал потоп. Нека първо да разгледаме разкопките в Ур.

Най-древните останки на цивилизация, открити в град Ур, който днес носи името Тел-ал-Муккайар, датират от 7000 година пр.н.е. Градът Ур, който е едно от местата, където хората са създали за първи път цивилизация, се е превърнал в населен район, през който са преминавали множество култури.

Направените разкопки в Ур показват, че цивилизацията там е била прекъсната след огромен потоп и по-късно са възникнали нови цивилизации. Леонард Уоули става ръководител на разкопките, организирани съвместно от Британския музей и университета в Пенсилвания. Сър Уоули извършва своите разкопки във вътрешността на пустинята, между Багдад и Персийския залив. В списание „Ридърс дайджест“ („Reader’s Digest“) разкопките на Уоули са описани така:

„По време на разкопките след достигане на известна дълбочина археолозите се натъкнали на една много ценна находка, а именно царското гробище на град Ур. Тук, където са погребани шумерските царе и благородници, археолозите откриват множество величествени творби на изкуството. Шлемове, мечове, музикални инструменти, предмети от злато и скъпоценни камъни... Работниците разкопали около един метър навътре в превърналите се в кал тухли и там намерили глинени съдове. „И след това всичко изведнъж свърши“ – пише Уоули. „Вече нямаше нито чинии, нито гърнета, нито пък пепел, имаше само донесената от водата прясна кал.“

Уоули продължил разкопките след преминаването на два и половинметровия глинозем, разкопали в дълбочина и после изведнъж работниците се натъкнали на оръдия от шмиргелов камък и парчета от глинени съдове, изработени от хората от така наречената от историците Каменна ера. След като хубаво почистили горния кален слой, отдолу се появила една друга цивилизация. Това показва, че в областта се е случило огромно наводнение. Освен това микроскопният анализ показва, че дебелият глинен слой е бил довлечен дотук от толкова мощно наводнение, че то е довело до унищожаването на целия шумерски народ. Ето така епосът за Гилгамеш и историята на Нух (м.н.) се обединяват в този, изкопан в пустинята на Месопотамия, кладенец.”¹⁹⁵

Освен това, Макс Малоуан предава мислите на ръководещия разкопките Уоули така:

„Уоули смята, че в един и същи период от време една толкова голяма наносна маса може да се образува само в резултат на много голямо наводнение; и добавя, че наносният слой, който отделя шумерския град Ур от града Ал-Убаид, чиито жители са използвали цветни глинени съдове, е остатъкът от легендарния потоп.“¹⁹⁶

¹⁹⁵ Fred Warshofsky, "Ur of the Chaldees", *Readers Digest*, Aralık 1977

¹⁹⁶ Max Mallowan, *Noah's Flood Reconsidered*, Iraq: XXVI-2, 1964, s. 70

Тези данни показват, че градът Ур е едно от местата, засегнати от потоп. Немският археолог Вернер Келер изразява значението на разкопките по следния начин: “Откриването на останки от град под глинения слой при извършените в Месопотамия археологически разкопки е доказателство, че тук е станал потоп.”¹⁹⁷

Един друг град от Месопотамия, който също носи следи от потоп, е “Киш на шумерите”, който сега се нарича Талл Ал-Ухаймер. Според древните шумерски източници този град е бил “столицата на първата династия след потоп”.¹⁹⁸

В град Шурупак в Южна Месопотамия, днешен Талл Фарах, също са открити следи от потоп. През 1920-1930 година в този град са извършени археологически проучвания под ръководството на Ерик Шмид от университета в Пенсилвания. При тези разкопки в различните слоеве на почвата лесно можело да се проследят възникването и развитието на една цивилизация, която е съществувала 3000-2000 год. пр.н.е. От записките, начертани с гвоздей, става ясно, че в този район около 3000 година пр.н.е. е живял един доста развит, от културна гледна точка, народ.¹⁹⁹

Най-важното тук обаче е, че и в този град около 3000-2900 година пр.н.е. е станал потоп. Малоуан, който разказва за изследванията на Шмид, пише:

“На 4-5 метра дълбочина Шмид се натъкна на един пласт от жълта пръст, състояща се от глина и пясък (породени от потоп). Този слой, в сравнение с профила на гробната могила, е по-близко до земното равнище и може да бъде наблюдаван из цялата гробна могила...” Шмид определя този, състоящ се от глина и пясък, слой, който се е запазил от времето на Древното царство на Джемдет Наср, като “речен пясък” и го свързва с потоп на Нух (м.н.).²⁰⁰

С една дума, извършените в Шурупак разкопки показват, че около 3000-2900 година пр.н.е. там също е станал потоп и най-вероятно град Шурупак е бил засегнат от потоп също толкова силно, колкото и останалите градове.²⁰¹

Последното селище, за което има доказателства, че е било засегнато от потоп, е градът Ерех, на юг от Шурупак, или днешен Тал Ал-Уарка. В този град, така както и в останалите, е открит слой, възникнал в резултат на наводнение. Този слой датира от 3000-2900 години пр.н.е. и е същият като тези в споменатите по-горе градове.²⁰²

Известно е, че Тигър и Ефрат пресичат Месопотамия от край до край. Изглежда, че тези две реки и множество други, големи и малки, водни източници по време на това събитие са придошли и обединявайки се с дъждовната вода, причиняват едно огромно наводнение. В Корана събитието е описано така:

¹⁹⁷ Werner Keller, *Und die Bibel hat doch recht* (The Bible as History; a Confirmation of the Book of Books), New York: William Morrow, 1956, s. 40

¹⁹⁸ "Kiş", *Ana Britannica*, Cilt 13, s. 361

¹⁹⁹ "Şuruppah", *Ana Britannica*, Cilt 20, s. 311

²⁰⁰ Max Mallowan, *Early Dynastic Period in Mesopotamia*, *Cambridge Ancient History* 1-2, Cambridge: 1971, s. 238.

²⁰¹ Joseph Campbell, *Doğu Mitolojisi*, Ankara: 1993, s. 129

²⁰² *Bilim ve Ütopya*, Temmuz 1996, 176. dipnot, s. 19

„И разтворихме Ние вратите на небето със струяща вода, и сторихме да бликнат извори от земята, и водите се срещнаха за предопределена повеля. (Сура Камар, 11-13)

Сведенията, намерени благодарение на извършените проучвания, показват, че потопът се е разпрострял на около 160 км (ширина) от север на юг и 600 км (дължина) от изток на запад. Това означава, че потопът е обхванал всички части на Месопотамия. Ако разгледаме разположението на градовете Ур, Ерех, Шурупак и Киш, които носят следи от потопа, ще видим, че те са разположени на една линия. Следователно потопът би трябвало да е засегнал тези 4 града и техните околности. Освен това не трябва да се забравя, че през 3000 година пр.н.е. географската структура на Месопотамия е била по-различна от днес съществуващата. По онова време коритото на река Ефрат е лежало по на изток в сравнение с днес; това течение на реката съвпада с линията, по която са подредени градовете Ур, Ерех, Шурупак и Киш. Както се разбира от споменатото в Корана: “разтворихме Ние вратите на небето със струяща вода”, изглежда, че Ефрат е преляла извън коритото си и е заляла тези четири града. (Аллах знае най-добре)

Бог е съобщил на хората за потопа на Нух (Ной) чрез пророците и книгите, които е изпратил на различните общества, така че да им послужи за пример и поука. Но всеки път текстовете биват променяни от оригиналните и описанията на потопа биват разкрасявани с мистични и митологични елементи. Коранът е единственият запазил се източник, който е в пълно съгласие с откритията от емпиричните проучвания. Това е така, защото Бог е предпазил Корана дори от най-малката промяна и не е позволил да бъде подправен.

ГРАДЪТ ИРАМ

В началото на 90те години на 20ти век най-известните в света вестници под заглавията “Открит е великолепен арабски град”, “Легендарният арабски град е разкрит”, “Пясъчният Атланис – Убар” отделят широко място на едно много важно археологическо откритие. Много хора, които до този момент смятат, че споменатите в Корана адити са само легенда или че никога няма да бъдат открити, остават слисани пред това откритие. Човекът, който открива този посочен в Корана град, е любителят археолог Николас Клеп.

Докато Николас Клеп, който е специалист по арабски и режисьор на документални филми, извършва проучвания върху арабската история, попада на една книга, написана през 1932 г. от английския изследовател Бертрам Томас, със заглавие “*Arabia Felix*” (“*Благоденстваща Арабия*”). *Arabia Felix* е наименованието на областта, която се намира в южната част на завзетия от римляните Арабски полуостров и обхваща днешен Йемен и Оман. Гърците наричали тази област “Еудаймон Арабия”, а арабските мъдrecи от средновековието – “Ал-Яман ас-Саида”.²⁰³ Всички тези

²⁰³ Kamal Salibi, *A History of Arabia* (Caravan Books: 1980).

наименования означават “Щастливи араби”. Това е така, защото през древните времена тази област била търговски център на извършваната между Индия и Северна Арабия търговия на подправки. Хората, които обитавали тези земи, също така отглеждали растение на име “тамян”, което се среща много рядко и по онова време било със стойността на злато.

Английският изследовател Бертрам Томас, който отделя широко място на тези сведения в книгата си, е осъществил изследователско пътуване в района, където са разположени останките на град Убар, в който са живели адитите. По време на пътуването си в тази близка до крайбрежието област, където е разположен Оман, живеещите в пустинята бедуини му показали една стара пътечка и му обяснили, че тя водела до един много стар град на име Убар.

При извършените в Убар разкопки били открити, точно както е споменато в Корана, множество сгради образци на художественото изкуство и произведения на висша цивилизация.

За да докаже съществуването на Убар, английският изследовател прибегва към два метода. Първо намира следите от пътечката, за чието съществуване бедуините твърдели. Обръщайки се към НАСА, иска да бъдат направени сателитни снимки на този район.²⁰⁴ След това започва да изследва древните ръкописи и карти, които се намират в библиотеката Хънтингтън в Калифорния. След кратки проучвания намира една карта, която е нарисувана от египетско-гръцкия географ Батламюс през 200 г. сл.Хр. На картата са обозначени местоположението на един разположен в местността древен град и пътищата, водещи до него. През това време от снимките, направени от НАСА, се появяват известни следи от пътища, които не е възможно да бъдат видени с просто око, а само чрез един цялостен въздушен поглед. Нарисуваните на картата пътища и тези, които се виждат от сателитните снимки, си съвпадат едни с други. Крайната точка на тези пътища, от своя страна пък, е един обширен район, върху който става ясно, че в миналото е имало град.

Ето така бива открито местоположението на легендарния град, който е тема на разказваните от бедуините предания. С началото на разкопките изпод пясъците започват да излизат и останките на древния град. Именно поради тази причина този изчезнал град е определен като “Пясъчният Атланис – Убар”.

Всъщност основното доказателство за това, че този древен град е мястото, където са живели споменатите в Корана адити, са останките на града. След появата на първите руини става ясно, че този погубен град представлява споменатите в Корана колони на адитите и ирамитите. Защото сред извадените в резултат на разкопките постройки има високи колони, чието съществуване е подчертано в Корана. Д-р Заринс, който е от ръководещия разкопките изследователски екип, казва, че това, което отграничава този град от останалите археологически открития, са високите колони и поради тази причина това е градът Ирам, на споменатите в Корана адити. За град Ирам в Корана е разкрито следното:

²⁰⁴ Charlene Crabb, "Frankincense", *Discover*, January 1993

“Не видя ли ти как постъпи твоят Господ с адитите и с ирамитите, имащи високи постройки, подобни на които не бяха сътворени по земите.” (Сура Фаджр, 6-8)

Както се вижда, фактът, че представените в Корана сведения относно миналото са в такова съответствие с историческите данни, е друго доказателство за това, че Коранът е словото на Аллах.

ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОРА

Пророкът Лут (Лот) (м.н.) живее по едно и също време с пророка Ибрахим (Аврам) (м.н.). Лут (м.н.) е изпратен като пратеник на един от съседните на Ибрахим (м.н.) народи. Според съобщеното в Корана този народ е извършвал невиждана дотогава извратеност – хомосексуализъм. Когато Лут (м.н.) им казва да се откажат от тези извратености и им проповядва Божията вяра, те го опровергават, отричат пророчеството му и продължават перверзията си. В резултат на това народът бива погубен посредством ужасно бедствие.

“При мъжете ходите със страст наместо при жените. Вие сте хора престъпващи.” А отговорът на народа му бе само да кажат: “Прогонете ги от вашето селище! Те били хора, които се пазят чисти.” И спасихме него и семейството му, освен неговата жена. Тя бе от оставащите. И изсипахме отгоре им дъжд [от нажежени камъни]. Виж какъв е краят на престъпниците!” (Сура Араф, 80-84)

“Ще стоварим върху обитателите на това селище напаст от небето, защото са нечестивци.” И оставихме от това ясен знак за хора проумяващи.” (Сура Анкабут, 34-35)

В Стария Завет името на града, в който живее Лут (м.н.) и който по-късно бива погубен, е Содом. Става ясно, че поселеният в северната част на Червено море народ е бил унищожен по начин, напълно съответстващ на разкритото в Корана. От извършените археологически проучвания се разбира, че градът е бил разположен близо до Мъртво море, което се простира по протежение на границата между Израел и Йордания. Според откритията на учените този район е покрит с изключително голямо количество сяр. Поради тази причина в целия район няма никакви растения и животни, т.е. не се забелязват никакви форми на живот, и това е символ на настъпилото в областта разрушение.

Както е известно, сярата е елемент, който се получава в резултат на вулканични изригвания. Всъщност начинът на погубването, който е съобщен в Корана, притежава ясни знаци, че това е било земетресение и вулканични изригвания. Немският археолог Вернер Келер казва следното за тази област:

Наред с основата на тази огромна пукнатина, която минава точно през този район, долината Сидим, която обхваща Содом и Гомора, един ден се потапя в бездната. Тяхната гибел настъпва чрез мощно земетресение, което най-вероятно е придружено от експлозии, гръмотевици и изтичане на природен газ и всеобщ голям пожар. Пропадането освобождава вулканичните сили,

които са спящи надълбоко, по протежение на пукнатината. В горната долина на Йордания близо до Башан все още има внушителни кратери на изгаснали вулкани; огромни маси лава и хлътнали базалтови пластове са се наслоили върху варовиковата повърхност.²⁰⁵

Именно тези пластове от лава и базалт са най-голямото доказателство за това, че навремето тук е имало вулканично изригване и земетресение. Така или иначе езерото Лот, или както още се нарича – Мъртво море, е разположено върху една активна сеизмична област, т.е. точно върху една земетръсна зона:

Дъното на Мъртво море е разположено във вътрешността на една тектонична пукнатина, наречена “Рифтова долина”. Тази долина се простира по протежение на 300 км, като започва от Тивериадското езеро и стига до средата на долината Арабах.²⁰⁶

Техническата страна на бедствието, което сполетява народа на Лут (м.н.), става ясно от геоложките проучвания. Те разкриват, че земетресението, което унищожава народа на Лут (м.н.), се случва вследствие на едно доста дълго пропукване на земната повърхност (фаулна линия), по протежение на дългото 190 км корито на река Шери’ат. Реката Шери’ат извършва едно спускане от общо 180 метра. Тази ситуация и фактът, че езерото Лот е на 400 метра под морското равнище, са две важни доказателства, показващи, че тук някога се е случило голямо геоложко събитие.

Интересната структура на река Шери’ат и езерото Лот съставят само малка част от пукнатината или цепнатината, преминаваща през тази област на земята. Пукнатината започва от предградието на планината Таурус, простира се до южните брегове на езерото Лот, преминава над Арабската пустиня на залива Акаба, продължава отвъд Червено море и завършва в Африка. По протежението на тази дълга пукнатина са установени силни вулканични дейности. Така че в планината Галилей в Израел, във високоравнинните региони в Йордания, в залива Акаба и други съседни региони се забелязва наличието на черен базалт и лава.

Всички тези следи и географски факти показват, че в езерото Лот се е случило едно катастрофално геоложко събитие.

В декемврийското издание от 1957 г. на списание *National Geographic* във връзка с този въпрос е направен следният коментар:

Хълмът Содом, безплодна пустош, се издига остро над Мъртво море. Никой досега не е успял да открие погубените градове Содом и Гомора, но учените вярват, че те са разположени в долината Сидим, която е срещуположна на тези скали. Най-вероятно вследствие на земетресението са погълнати от прииждащите води на Мъртво море.²⁰⁷

Едно от сведенията, които сочат към тези погубени градове, е, както е съобщено в 76ти аят от сура Хиджр, фактът, че тези градове се намират понастоящем на главен път. Учените-географи

²⁰⁵ Keller, *Und die Bibel hat doch recht*, 75-76

²⁰⁶ “Le Monde de la Bible” (The World of the Bible), *Archeologie et Histoire*, July-August 1993.

²⁰⁷ G. Ernest Wright, “Bringing Old Testament Times to Life,” *National Geographic* 112, December 1957, 883.

установяват, че този район се намира върху един главен път, който е на югоизток от Мъртво море и се простира от разположената на Арабския полуостров Сирия чак до Египет.

“И преобърнахме селището надолу, и изсипахме над тях порой камъни от глина. В това има знамения за прозорливите. Те [- селищата] са на все още съществуващ път. В това има знамение за вярващите.” (Сура Хиджр, 74-77)

НАРОДЪТ НА САБА И НАВОДНЕНИЕТО АРИМ

Народът на Саба бил една от четирите големи цивилизации, живеещи в Южна Арабия. Според историческите източници, изобразяващи този народ, това е била държава, която подобно на финикийците извършвала усилена търговска дейност. В историята жителите на Саба са известни като цивилизован народ. В ръкописите на владетелите на Саба преобладават думи като “ремонтиране”, “посвещаване”, “построяване”. Едно от най-съществените творения на този народ – язовирът Мариб, е важен показател за технологичното ниво, до което са достигнали.

Държавата Саба е притежавала една от най-мощните войски в региона. Благодарение на войската си можела да следва експанзионистична политика. Със своята развита култура и войска по онова време държавата Саба, в буквалния смисъл на думата, представлява “суперсила” в региона. В Корана се споменава за тази мощна армия на Саба. Една от фразите на военачалниците на войската на Саба, предадена в Корана, показва колко е надеждна. Военачалниците казват на кралицата на Саба следното:

“Рекоха: “Ние имаме сила и огромна мощ. А повелята е твоя, ти реши какво ще повелиш!”” (Сура Намл, 33)

С построяването на язовира Мариб посредством доста напреднала за онези времена технология народът на Саба получава един голям напоителен капацитет. Благодарение на придобитите чрез този метод плодородни земи и контрола, който притежават върху търговския път, им предоставят възможността да водят един разкошен и благоденствен живот. Но вместо да благодарят на Господа за всичко това, те, както е казано в Корана, “се отвърнаха” от Аллах. И поради това язовирите им се разрушават и “наводнението Арим” опустошава всичките им земи.

Столицата на Саба е бил доста забогателият поради благоприятното си географско разположение Мариб. Столицата е доста близко до река Адхана. Мястото, където реката навлиза в планината Балак, било особено подходящо за построяване на язовир. Жителите на Саба се възползват от това и в период, когато все още са в процес на изграждане на цивилизацията си, построяват на това място язовир и започват да извършват напояване. Благодарение на този язовир те достигат едно ниво на

прогресивно процъфтяване. Странстващият в този район гръцки писател Плиний (Pliny) хвали тази държава и разказва колко озеленена била тя.²⁰⁸

Язовирът в Мариб имал височина 16 метра, широчина 60 метра и дължина 620 метра. Според извършени изчисления посредством язовира можело да се напоява площ от общо 9600 хектара, от тях 5300 хектара принадлежали на южната, а останалите на северната равнина. В надписи от Саба тези две равнини са споменати като “Мариб и двете равнини”.²⁰⁹ Вследствие на този язовир и напоителната система тази област става известна като най-добре напояваната и плодородна част на Йемен. Французинът Дж. Холеви и австриецът Гласер доказват посредством писмени документи, че язовирът в Мариб е съществувал отпреди много векове. В документи, написани на химерски език, е отбелязано, че този язовир правел почвата плодотворна.

Язовирът, който се срутва през 542 г. сл.Хр., става причина за споменатото в Корана “наводнение Арим” и причинява големи разрушения. Лозята, градините и обработваемите земи, които народът на Саба е обработвал в продължение на стотици години, биват напълно унищожени. След рухването на язовира се наблюдава навлизане в процес на бърза рецесия, със завършването на който настъпва и краят на държавата Саба.

Когато разгледаме внимателно айятите от Корана в светлината на гореспоменатите исторически факти, ще видим, че между двете съществува много точно съответствие. Археологическите открития и историческите факти сочат към написаното в Корана. Както е казано в Корана, народът, който не се поучава от предупрежденията на изпратения им пророк и не е признателен на Господа за благата, с които го е дарил, най-накрая бива наказан с ужасяващо бедствие – наводнение. Изпратеното на държавата Саба бедствено наводнение е описано в Корана по следния начин:

“За народа на Саба имаше знамение в неговата земя - две градини, отдясно и отляво: “Язте от препитанието на вашия Господ и Му бъдете признателни! Имате прекрасно място и опрощаващ Господ!” Но те се отвърнаха и изпратихме срещу тях пороя от бентовете, и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и съвсем малко бодливи храсти. С това ги наказахме за тяхното неверие. Нима наказваме други освен неблагодарните?” (Сура Саба, 15-17)

За изпратената на народа на Саба мъка в Корана се говори като за “Сейл-юл Арим”, т.е. “наводнението Арим”. Тази използвана в Корана фраза също така показва и начина, по който става това наводнение. Това е така, защото думата “Арим” означава язовир или язовирна стена. Фразата “Сейл-юл Арим” пък описва наводнение, което е настъпило в резултат на разрушаването на язовира. Тръгвайки от термините, използвани в Корана по отношение на наводнението Арим, ислямските тълкуватели достигат до много точни констатации за време и място, свързани с темата. В тълкуванията на Мевдуди пише следното:

²⁰⁸ Hommel, *Explorations in Bible Lands* (Philadelphia: 1903), 739

²⁰⁹ "Marib", *Islam Ansiklopedisi: Islam Alemleri, Tarihi, Coğrafya, Etnografya ve Bibliyografya Lugati* (Encyclopedia of Islam: Dictionary of Islamic World, History, Geography, Ethnography, and Bibliography,) 7, 323-339

Думата “арим”, използвана в израза “Сейл-юл Арим” от айята, има значението на “язовир, язовирна стена” и произхожда от думата “аримен”, която се използва в южноарабския език. В новините относно извършените разкопки в Йемен думата много често се използва с това си значение. Така например след реставрирането на голямата тераса в Мариб на етиопския владетел на Йемен – Ебрехе, в един написан през 542 и 543 г. сл.Хр. ръкопис тази дума отново е използвана със значението си на язовир (язовирна стена). При това положение Сейл-юл Арим ще означава “наводнение, което е станало в резултат на рухването на язовир”. **“... и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и съвсем малко бодливи храсти”** (Сура Саба, 16). Т.е. вследствие на настъпилото след разрушаването на язовира наводнение цялата държава била съсипана. Каналите, които жителите на Саба изкопали, изграждайки язовири между планините, се разрушават и цялата напоителна система се унищожава. В резултат на това държавата, която по-рано била като градина, се превръща в джунгла, в която растат диви треви и не остава нито един ядивен плод освен черешоподобния плод, който дават малките храстообразни дървета.²¹⁰

Християнският археолог Вернер Келер, който е автор на книгата “*Свещената книга каза истината*” (“Und Die Bibel Hat Doch Recht”), също признава, че наводнението Арим е станало точно както е описано в Корана, и пише следното:

Съществуването на един такъв язовир и това, че разрушавайки се, той унищожава целия град, доказва, че даденият в Корана пример за собствениците на градините наистина се е случил.²¹¹

Бедствието, което наводнението Арим носи със себе си, поставя началото и на превръщането на областта в пустиня, а с изчезването на обработваемата земя бива отнет и най-големият източник на приходи за жителите на Саба. Народът, който пренебрегва отправления им от Аллах призив да повярват и да са признателни, най-накрая бива наказан чрез ето такова нещастие.

НАРОДЪТ НА ХИДЖР

Самудяните са един от народите, споменати в Корана, за който днес разполагаме с най-много информация. Историческите източници сочат, че наистина в миналото е живял народ на име самудяни. Предполага се, че споменатият в Корана народ на Хиджр и самудяните са в действителност един и същи народ, защото другото име на самудяните е “хората на Хиджр”. При това положение може би думата “самудяни” означава името на народа, а Хиджр е един от построените от тези хора градове. Всъщност описанията на гръцкия географ Плиний са в тази насока. Плиний пише, че

²¹⁰ Mevdudi, *Tefhimül Kuran* 4, İnsan Yayinlari (Istanbul), 517

²¹¹ Keller, *Und die Bibel hat doch recht*, 230

местата, по които са живели самудяните, са Домата и Хегра, които пък в момента представляват град Хиджр.²¹²

Най-старият източник, в който се споменава за самудяните, са държавните регистри на Вавилон, където се описва победата на вавилонския крал Саргон II над този народ. Саргон II ги е победил вследствие на проведена в Северна Арабия през 8 век пр.Хр. война. Гърците също разказват за този народ и в произведенията на Аристотел, Батламус (Batlamyus) и Плиний са споменавани като “тамудеи”, т.е. “самудяни”.²¹³ Преди пророка Мохамед (м.н.), между 400 и 600 г. сл.Хр., следите им са заличени.

Днес е възможно в долината Рум, или с другото ѝ наименование – Петра, в Йордания да видим най-красивите примери на каменно майсторство на този народ. В действителност, майсторството на самудяните при обработката на камъни в Корана е разкрито така:

“(Салих каза на народа си:) Спомнете си как Той ви стори наследници подир адитите и ви настави по земята! Правите в равнините ѝ дворци и дълбаετε в планините домове. Помнете богатата на Аллах и не сейте развала по земята, рушейки!” (Сура Араф, 74)

²¹² "Hicr", *Islam Ansiklopedisi: Islam Alemleri, Tarihi, Coğrafya, Etnografya ve Bibliyografya Lugati*, (Encyclopedia of Islam: Dictionary of Islamic World, History, Geography, Ethnography, and Bibliography) Vol. 5/1, 475

²¹³ Phillip Hitti, *A History of the Arabs* (London: Macmillan: 1970), 37

МАТЕМАТИЧЕСКОТО ЧУДО НА КОРАНА

ПОВТОРЕНИЕТО НА ДУМИ В КОРАНА

В Корана някои думи, имащи определена връзка помежду си, по един много удивителен начин са повторени или по равен брой пъти, или според значението си се явяват точни делители една на друга. В таблицата отдолу са представени такъв вид думи и броят на повторенията им в Корана.

- Изразът “седем небеса” е използван 7 пъти. “Сътворяването на небесата” също е повторен 7 пъти.

Седем небеса	7
--------------	---

- Докато единственото число на думата “ден” е употребено 365 пъти, то множественото число, т.е. “дни” е използвано 30 пъти. Броят на повторенията на думата “месец” е 12.

Ден	365
Месец	12
Дни	30

- Думата “предателство” е употребена 16 пъти, броят на повторенията на “злоба” също е 16.

Предателство	16
Злоба	16

- Броят на повторенията “растение” и “дърво” е един и същи: 26.

Растение	26
----------	----

- Докато думата “наказание” е използвана 117 пъти, то “прощаването”, което е една от основните характеристики на морала, на който Коранът ни учи, е употребена точно два пъти повече, т.е. 234 пъти

Наказание	117
-----------	-----

- Резултатът, който получаваме, когато преброим използването на глагола “рече”, е 332. Същият е и броят на повторенията на глагола “рекоха”.

Рече	332
Рекоха	332

- Един и същи е и броят на употребяваните думи “земен живот” и “отвъден живот”.

Земен живот	115
Отвъден живот	115

- В Корана думата “дявол” е използвана 88 пъти. Броят на повторенията на думата “ангел” е 88.

Ангел	88
-------	----

- Думите “вяра” и “неверие” са повторени 25 пъти в Корана.

Вяра	25
------	----

- Думите “рай” и “ад” също имат еднакъв брой повторения: 77.

Рай	77
-----	----

- В Корана “милостинята закят” е употребена 32 пъти. Броят на повторенията на “благодарение” е също 32.

(Милостинята закят е задължителна за мюсюлманите и има важно социално значение.)

Милостинята закят	32
Благодарение	32

- Докато определението “праведници” се използва 6 пъти, то “нечестивци” се употребява два пъти по-малко, т.е. 3 пъти.

Праведници	6
Нечестивци	3

- Равен брой повторения – 5, имаме и на думите “лято-жега” и “зима-студ”.

Лято – жегата	1+4 = 5
Зима – студ	1+4 = 5

- В Корана думите “вино” и “опиянение” също са използвани поравно: 6.

Вино	6
Опиянение	6

- Думата “богатство” е използвана 26 пъти, а “бедност” два пъти по-малко, т.е. 13 пъти.

Богатство	(13x2) 26
Бедност	13

- Думите “помагам” и “нарушавам” са повторени по 50 пъти.

Помагам	50
---------	----

- Броят на повторенията на думите “награда” и “провал” също е равен: 108.

Награда	108
Провал	108

- Думите “беда” и “признателност” са използвани по равен брой пъти: 75.

Беда	75
Признателност	75

- Глаголите “обичам” и “покорявам се” също са употребени поравно – 83 пъти.

Обичам	83
Покорявам се	83

- Думата “улеснявам” е използвана три пъти повече, отколкото “затруднявам”.

Улеснявам	(12x3) 36
Затруднявам	12

- Броят на повторенията на думите “суров” и “търпение” е еднакъв: 115.

Суров	115
Търпение	115

- Повторението на думите “жена” и “мъж” също са равни на брой: 23.

Жена	23
Мъж	23

- В Корана думите “слънце” и ”светлина” са използвани 33 пъти.

Слънце	33
Светлина	33

- В Корана думата “човек” е употребена 65 пъти; общият брой на изразите, свързани със сътворението на човека, дава същото число.

Човек	65
Изрази свързани с човешкото сътворение	65
Пръст	17
Частица сперма	12
Съсирек	6
Късче като надъвкано месо	3
Кости	15
Плът	12

- В Корана думата “суша” е използвана 13 пъти, а думата “море” 32 пъти. Ако съберем употребата на тези две думи ще получим числото 45. Процентът на повторенията на “суша”, който е 13, от 45 е 28,88888889%. Процентът на повторенията на думата “море” – 32, от 45 е 71,11111111%. Така получените проценти са реалното процентно съотношение между водата и сушата на нашата планета.²¹⁴

Суша	13 пъти	$13 / 45 = 28,88888889 \%$
Море	32 пъти	$32 / 45 = 71,11111111 \%$
Общо	45 пъти	100 %

ИЗЧИСЛЕНИЕТО “ЕБДЖЕД” В КОРАНА

Всяка буква от арабската азбука има числено значение, т.е. на всяка буква съответства едно число. Благодарение на това ние може да правим разнообразни изчисления. Именно този начин на изчисляване се нарича “Ебджед”.²¹⁵

Мюсюлманите се възползват от това числено значение и започват да го прилагат в различни области. Един от приложните методи е науката “Джифр”.

²¹⁴ "Scientific Miracles," <http://monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html>

²¹⁵ Ismail Yakit, *Türk-İslam Kültüründe Ebcad Hesabı ve Tarih Düşürme* (Abjad Calculation and Date Deduction in Turkish-Islamic Culture), 36

Поредните номера и численото значение на арабските букви

Пореден номер	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Арабски букви	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
Българска транскрипция	елиф	бе	джим	дал	хе	вав	зе	ха	тъ	йе	кеф	лам	мим	нун
Числено значение	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50
Пореден номер	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Арабски букви	س	ع	ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ
Българска транскрипция	син	айн	фе	сад	каф	ре	шин	те	се	хъ	зел	дад	зъ	ащън
Числено значение	60	70	80	90	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000

“Джифр” наричаме науката, която ни дава информация за евентуални бъдещи събития. Това е един от методите, от които се ползват хората, заети в сферата на извършване на тълкувания върху численото значение на символните знаци и букви. Най-съществената разлика между “Джифр” и “Ебджед” е, че “Ебджед” е наука за нещо, което вече се е случило, а “Джифр” за нещо, което евентуално ще се случи.²¹⁶

Този метод на изчисление бил широко разпространен още преди Коранът да бъде низпослан. Всички събития от арабската история били записвани, като на всяка буква била дадена числена стойност и по този начин била регистрирана датата на всяко едно събитие. Тези дати се получават, като съберем съответните числени стойности на всяка от използваните букви.

Когато разгледаме някои айяти от Корана чрез т.нар. метод “ебджед”, ще забележим някои, съответстващи на значението на тези айяти, дати. И когато видим, че споменатите в съответните айяти събития са се случили на датите, които сме получили чрез изчислението “ебджед”, ще разберем, че в тези айяти се съдържа скрито знамение за тези събития. (Аллах знае най-добре)

²¹⁶ Yakit, *Türk-İslam Kültüründe Ebced Hesabı ve Tarih Düşürme*, 56

- В Корана е посочено за стъпването на Луната през 1969.

إِنَّمَا أَمْرُهُ الْبَعْدُ وَالشَّقُّ الْقَمَرُ

“Наближи часът и се разцепи луната.” (Сура Камар, 1)

Арабската дума “шакка” освен “разделяне на две, разцепване” се използва и със значенията на “набраздяване, разкопаване, обработване на земя, разравяне на почва”.

● أَنَا حَتَبْنَا الْمَاءَ حَتَبًا ● ثُمَّ حَتَبْنَا الْأَرْضَ حَتَبًا ● فَالْبَقَا فِيهَا حَبًا ●
وَعَبْنَا وَقَطَبًا ● وَزَيَّلْنَا وَتَحَلَّاهُ ● وَخَذَلْنَا غُلْبًا ● وَفَاحِشَةً وَأَبَا
“Ние проливаме обилно водата. После разпукваме земята и правим от нея да поникнат зърна и грозде, и зеленина, и маслини, и палми, и гъсти градини, и плод, и трева.” (Сура Абаса, 25-31)

Както се вижда от този аят, думата “шакка” не е използвана в смисъл на “разделяне на две, разцепване”, а на “разпукване на земята и поникване на разнообразни култури”. Когато оценим думата “шакка” (използвана в 1ви аят от Сура Камар) чрез това й значение – “разпукване на луната”, също така се разбира и стъпването през 1969 година на Луната, при което са извършени разнообразни изследвания върху повърхността на Луната. (Аллах знае най-добре) Всъщност има още едно знамение, свързано с това събитие. Численото значение на някои думи, използвани в този аят от сура Камар, ни дават числото 1969. Един доста важен момент при този метод на изчисляване е, че съществува вероятност при изчисляването да се получат много големи и безсмислени числа. Въпреки вероятността за получаване на смислено число да е твърде малка, изключително забележително е получаването на една толкова недвусмислена цифра.

“... Наближи часът и се разцепи луната...”

د ه ع ا س ل ا
1 + 30 + 60 + 1 + 70 + 400

ق ش ن ا و
6 + 1 + 50 + 300 + 100

ر م ق ل ا
1 + 30 + 100 + 40 + 200

الْبَعْدُ وَالشَّقُّ الْقَمَرُ

навити извършили изследвания на повърхността на Луната, и разровили почвата, взели проби от нея и ги донесли на

ОБЩО: 1390 (По християнското леточисление 1969)

ЦИФРАТА 19 В КОРАНА

Една друга страна на математическото чудо на Корана е зашифрованото използване на цифрата 19 в аятите. Това число, към което ни се насочва вниманието в 30ти аят на сура Мудасир, на някои места в Корана е зашифровано. Можем да изброим следните примери:

❖ Математическият дизайн на Басмалах:

Първият аят в Корана е “В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния”. На арабски се произнася като “Bism Allah Al-Rahman Al-Raheem” и обикновено е известен като Басмалах.

Басмалахът е толкова специален и уникален, че представлява базата, на която е изграден основаващият се на числото 19 математически дизайн на Корана. Това е въвеждащата фраза на Корана и се състои от точно 19 арабски букви. Тези букви са изложени в долната таблица с приблизителните им български еквиваленти и съответстващите им числени значения.

Буква No.	Арабски	Български	Числено значение
1	ب Baa'	Б	2
2	س Siin	С	60
3	م Miim	М	40
4	ا 'Alif	А	1
5	ل Laam	Л	30
6	ل Laam	Л	30
7	ه Haa'	Х	5
8	ا 'Alif	А	1
9	ل Laam	Л	30
10	ر Raa'	Р	200
11	ح H'aa'	Х	8
12	م Miim	М	40
13	ن Nuun	Н	50
14	ا 'Alif	А	1
15	ل Laam	Л	30
16	ر Raa'	Р	200
17	ح H'aa'	Х	8
18	ي Yaa'	Я	10
19	م Miim	М	40

Четири думи и деветнадесетте букви на Басмалах са свързани съобразно математическа система, която е невъзможно да бъде съставена от човека. Тази забележителна система е базирана на номерата и численото значение на буквите, от които са съставени четирите думи на Басмалах. Нека, преди да ви представим тази невероятна математическа система да обобщим информацията, която трябва да знаем за Басмалах, в следната таблица.

Четири думи от Басмалах, българският им превод, броят на арабските букви във всяка една дума и тяхното числено значение					
No.	Арабски	Български	Бр. букви	Числено значение	Общо
1	Bism	В името	3	2, 60, 40	102
2	Allah	Аллах	4	1, 30, 30, 5	66
3	Al-Rahman	Всемилоствия	6	1,30,200,8,40,50	329
4	Al-Raheem	Милосърдния	6	1,30,200,8,10,40	289
Общо			19		786

Използвайки данните от гореизложените две таблици, получаваме следните, основани на числото 19, математически случаи:

1. Басмалах се състои от 19 арабски букви.
2. Поредният номер на всяка дума от Басмалах и записаният след това брой на буквите в нея образуват 8-цифрено число, което е кратно на 19: $1\ 3\ 2\ 4\ 3\ 6\ 4\ 6 = 19 \times 19 \times 36686$
3. Нека заменим броя на буквите на всяка една дума от точка (2) с общото числено значение на тази дума. По този начин става така, че след поредния номер на всяка дума записваме неговото общо числено значение и се получава едно 15-цифрено число, което е кратно на 19: $1\ 102\ 2\ 66\ 3\ 329\ 4\ 289 = 19 \times 5801401752331$
4. Нека заменим общото числено значение на всяка дума от точка (3) с общото числено значение на всяка една буква на тази дума. Например, общото числено значение на първата дума – 102, да бъде заменено с 2, 60, и 40. Подобно, общото числено значение на

втората дума – 66, да бъде заменено с 1, 30, 30, 5 и т.н. Резултатът е 37-цифрено число, което е кратно на 19:

$$1\ 2\ 60\ 40\ 2\ 1\ 30\ 30\ 5\ 3\ 1\ 30\ 200\ 8\ 40\ 50\ 4\ 1\ 30\ 200\ 8\ 10\ 40 = 19 \times 66336954226595422109686863843162160$$

5. Нека вмъкнем поредният номер на всяка една буква от думата преди численото ѝ значение от точка (4). Например, численото значение на буквите от първата дума са 2, 60 и 40. Когато вмъкнем поредните номера на буквите, получаваме **1 2 2 60 3 40**, където поредните номера са записани с курсив, а численото значение с удебелен шрифт. Подобно, численото значение на буквите от втората дума са 1, 30, 30 и 5. Когато вмъкнем поредните номера на буквите, получаваме **1 1 2 30 3 30 4 5** и т.н. Когато всички числа бъдат събрани на едно място се получава едно 56-цифрено число, което е кратно на 19:

$$1\ 1\ 2\ 2\ 60\ 3\ 40\ 2\ 1\ 1\ 2\ 30\ 3\ 30\ 4\ 5\ 3\ 1\ 1\ 2\ 30\ 3\ 200\ 4\ 8\ 5\ 40\ 6\ 50\ 4\ 1\ 1\ 2\ 30\ 3\ 200\ 4\ 8\ 5\ 10\ 6\ 40 = 19 \times 590843895848580686595 \dots$$

6. Нека заменим общото числено значение на всяка дума от точка (3) със сбора на числените значения на първата и последната буква на думата. Например, общото числено значение на първата дума – 102, се заменя с 42. Цифрата 42 е сбор на 2 и 40, които са числовите значения на първата и последната буква на първата дума. Подобно, общото числено значение на втората дума – 66, се заменя с 6, което е сбора на 1 и 5. Повтаряйки този процес и за четирите думи на Басмалах, получаваме едно 11-цифрено число, което е кратно на 19:

$$1\ 42\ 2\ 6\ 3\ 51\ 4\ 41 = 19 \times 748755339\ (2+40)\ (1+5)\ (1+50)\ (1+40)$$

7. Вземете под внимание числата, използвани в случаите (2) и (3). В (2) след поредния номер на всяка дума бе поставен броят на буквите (3,4,6 и 6) на думата. В (3) заменяме броя на буквите на всяка една дума с численото ѝ значение (102, 66, 329 и 289). Сега, за тази точка след поредния номер на всяка дума ще запишем сбора на броя на буквите и численото значение на думата. Ето така числото, което ще използваме за първата дума, ще бъде 105 (3+102). За втората – 70 (4+66), за третата – 335 (6+329) и за четвъртата – 295 (6+289). По този начин след поредния номер на всяка дума от Басмалах ще поставим цифрите 105, 70, 335 и 295, в резултат на което пък ще получим 15-цифрено число, което също е кратно на 19:

$$1\ 105\ 2\ 70\ 3\ 335\ 4\ 295 = 19 \times 5817212281805\ (3+102)\ (4+66)\ (6+329)\ (6+289)$$

8. Вземете под внимание точка (2), където след поредния номер на всяка дума от Басмалах бе поставен броят на буквите на думата. В тази точка, след поредния номер на всяка дума ще запишем аритметична прогресия на общия брой на буквите. Например, броят на буквите на четирите думи от Басмалах са съответно 3, 4, 6 и 6. Следователно аритметичната прогресия на буквите за първата дума ще бъде 3. За втората дума ще бъде 7 (3+4), за

третата: 13 (3+4+6) и за последната: 19 (3+4+6+6). След това записваме поредните номера на думите, последвани от аритметичната прогресия на буквите, отговарящи на съответната дума. Резултатът е 10-цифрено число, което също е кратно на 19:

$$1 \ 3 \ 2 \ 7 \ 3 \ 13 \ 4 \ 19 = 19 \times 69858601$$

$$(3+4) \ (3+4+6) \ (3+4+6+6)$$

9. Този случай е много подобен на точка (8). Тук обаче вместо да използваме аритметичната прогресия на буквите на всяка дума, ще използваме аритметичната прогресия на численото значение на буквите, отговарящи на всяка една дума. Например, численото значение на буквите на четирите думи от Бисмалах са съответно 102, 66, 329 и 289. Тогава аритметичната прогресия на численото значение на буквите ще бъде 102 за първата дума, 168 (102+66) за втората, 497 (102+66+329) за третата и 786 (102+66+329+289) за четвъртата дума.

Следователно ние записваме поредните номера на думите, последвани от аритметичната прогресия на численото значение на буквите, отговарящи на съответната дума. Резултатът е 16-цифрено число, което се дели на 19:

$$1 \ 102 \ 2 \ 168 \ 3 \ 497 \ 4 \ 786 = 19 \times 58011412367094$$

$$(102+66) \ (102+66+329) \ (102+66+329+289)$$

10. След численото значение на всяка буква записваме поредния ѝ номер (от 1 до 19) в Басмалах и получаваме 62-цифрено число, което се дели на 19. Поредните номера са изписани с удебелен шрифт.

$$\mathbf{2 \ 1 \ 60 \ 2 \ 40 \ 3} \ \mathbf{1 \ 4 \ 30 \ 5 \ 30 \ 6 \ 5 \ 7} \ \mathbf{1 \ 8 \ 30 \ 9 \ 200 \ 10 \ 8 \ 11 \ 40 \ 12 \ 50 \ 13} \ \mathbf{1 \ 14 \ 30 \ 15 \ 200 \ 16 \ 8 \ 17 \ 10 \ 18 \ 40 \ 19} = 19 \times 113696858647647 \dots$$

В този точка всяка една от четирите думи на Басмалах е подчертана, за да покаже числата, представляващи тези думи. Тази информация ще ви е от полза, за да може да разберете следващия точка.

11. Вмъкнете поредния номер на всяка дума (1, 2, 3, и 4) в края на подчертаните числа от точка (10), като запазете числата непроменени. Резултатът е 66-цифрено число, което е кратно на 19. Поредните номера на думите са записани с курсив:

$$\mathbf{2 \ 1 \ 60 \ 2 \ 40 \ 3} \ \mathbf{1} \ \mathbf{1 \ 4 \ 30 \ 5 \ 30 \ 6 \ 5 \ 7} \ \mathbf{2} \ \mathbf{1 \ 8 \ 30 \ 9 \ 200 \ 10 \ 8 \ 11 \ 40 \ 12 \ 50 \ 13} \ \mathbf{3} \ \mathbf{1 \ 14 \ 30 \ 15 \ 200 \ 16 \ 8 \ 17 \ 10 \ 18 \ 40 \ 19} \ \mathbf{4} = 19 \times 1136968584963\dots$$

12. Вземете под внимание числата от точка (11) и заменете поредните номера на думите (1, 2, 3, и 4) с техните числени значения (102, 66, 329, и 289), докато запазвате всички останали

числа непроменени. Като резултат получаваме едно 73-цифрено число, което е кратно на 19:

2 1 60 2 40 3 102 1 4 30 5 30 6 5 7 66 1 8 30 9 200 10 8 11 40 12 50 13 329 1 14 30 15 200 16 8 17 10 18
40 19 289 = 19 x 113696858432 ...

13. Нека този път променим мястото на числените значения на думите (102, 66, 329, и 289) от точка (12) и ги сложим преди думите, а не както по-рано след тях. Резултатът е 73-цифрено число, което също е кратно на 19:

102 2 1 60 2 40 3 66 1 4 30 5 30 6 5 7 329 1 8 30 9 200 10 8 11 40 12 50 13 289 1 14 30 15 200 16 8 17
10 18 40 19 = 19 x 5379790738 ...

14. За всяка дума от Басмалах напишете следното: а) броя на буквите в думата; б) общото числено значение на думата; в) численото значение на всяка една буква в думата. Например, вземете първата дума от Басмалах. Тя има 3 букви. Общото числено значение на тези букви е 102. Индивидуалните числови значения на всяка една буква са съответно 2, 60, и 40. Следователно за първата дума ще запишем 3, 102, 2, 60 и 40. Числото, което получаваме, е 48-цифрено и е кратно на 19.

3 102 2 60 40 4 66 1 30 30 5 6 329 1 30 200 8 40 50 6 289 1 30 200 8 10 40 = 19 x 16327686340...

15. В точка (14) общото числено значение на думите е изписано с удебелен шрифт. Сега обърнете внимание на тези удебелени цифри и нека първата мине най-отзад, а втората заеме мястото на първата. Резултатът е 48-степенно число, което е кратно на 19:

3 2 60 40 102 4 1 30 30 5 66 6 1 30 200 8 40 50 329 6 1 30 200 8 10 40 289 = 19 x 17160005390...

16. Нека изобразим всяка една от четирите думи на Басмалах чрез поредните номера на буквите, от които се състоят. Например, първата дума се изобразява чрез 123, тъй като тя се състои от първите три букви на Басмалах. Втората дума се изобразява чрез 4567, тъй като се състои от буквите 4, 5, 6, и 7. Подобно, третата дума се изобразява чрез 8910111213, а четвъртата чрез 141516171819, тъй като те съдържат буквите съответно 8-13 и 14-19. Ако съберем тези четири числа, изобразяващи думите в Корана, резултатът става 12-цифрено число, което е кратно на 19:

$$123 + 4567 + 8910111213 + 141516171819 = 150426287722 = 19 \times 7917173038$$

17. Вземете под внимание числата, които изобразяват всяка дума от Басмалах, от точка (16). Вместо да съберем тези числа, записваме всяко едно от тях, последвани от поредния номер на думата. Например, след първото число – 123, което изобразява първата дума, пишем 1. След второто число – 4567, което изобразява втората дума, пишем 2, и т.н. Сега резултатът е 33-цифрено число, което също е кратно на 19:

1 2 3 1 4 5 6 7 2 8 9 10 11 12 13 3 14 15 16 17 18 19 4 = 19 x 64813512047900 ...

18. Този случай се базира единствено на три числа. Ние знаем, че Басмалах се състои от 4 думи и 19 букви с общо числено значение 786. Нека сега съберем тези числа на едно място. Резултатът е 6-цифрено число, което е кратно на 19:

$$4 \ 19 \ 786 = 19 \times 22094$$

19. Басмалах е първият аят от Корана. Той се състои от 19 арабски букви. Тези 19 букви съставят четирите думи, като броят на буквите във всяка една дума е съответно 3, 4, 6 и 6. Основавайки се на тази информация, нека да напишем 1 – номера на айята, след него 19 – броя на буквите и след тях 3, 4, 6 и 6 – броя на буквите във всяка една дума от Басмалах. Като резултат получаваме едно 7-цифрено число:

$$1 \ 19 \ 3466 = 19 \times 19 \times 19 \times 174$$

Както виждаме, това число се дели на 19 не веднъж, не два пъти, а три пъти. Възможно ли е една толкова сложна, заплетена и внушителна математична система да бъде случайна?

Изключително невероятно е четирите думи и 19те букви на Басмалах да имат за резултат толкова много цифрови комбинации, основаващи се на числото 19. Тези комбинации не изглеждат като случайни. Те са твърде съвместими. Нека например да погледнем към числата в случаите от (2) до (9). Както сте забелязали, числата в тези случаи имат един и същи формат:

$$1 \ ? \ 2 \ ? \ 3 \ ? \ 4 \ ? = n$$

Числата от 1 до 4 изобразяват четирите думи от Басмалах. Въпросителните знаци изобразяват произволно цяло число, а резултатът “n” е число, кратно на 19. Съществуват само две възможни обяснения за това числата в случаите от (2) до (9) да бъдат в такъв формат. Едното е, че всичко това е случайно. В края на краищата чудотворните неща се случват само понякога и не могат да бъдат обяснени лесно, ако въобще могат да бъдат обяснени. А другото обяснение е, че Басмалах е бил съзнателно структуриран по такъв начин, че да има за резултат една такава забележителна математическа система. Когато изчислим чрез теорията на вероятностите кое от двете обяснения има по-голям смисъл, ще видим, че вероятността цифровите комбинации от случаите (2), (3) и (4) да станат случайно е почти 1 на 7 катрилона. Следователно би било твърде нелогично дори да предположим, че математическата структура на Басмалах не е нищо повече от една проста случайност. Ако изключим възможността от наличието на случайност, тогава трябва да приемем другото обяснение. С други думи, ние трябва да приемем, че Басмалах е бил структуриран съзнателно по такъв начин, че да дава като резултат една такава забележителна математическа система. Бихме ли могли да изключим вероятността една такава сложна система да бъде проектирана от някой друг освен Аллах?

❖ Липсващият Басмалах:

Басмалах заема важно място в Корана. Той е встъпителна фраза на всяка една от 114те сури в Корана, с изключение на 9та сура. Липсата на Басмалах в тази сура озадачавала хората, които изучавали Корана, поколения наред и за обяснението на този феномен били изложени доста теории. Така както се оказва, това също е част от една математическа структура, която е сложно вградена в Корана. Тъй като Коранът се състои от 114 (19x6) сури, то поради липсващия Басмалах от 9та сура ще имаме общо 113 Басмалаха, което е число, неделимо на 19. Ако започнем да броим от 9та сура обаче, ще видим, че липсващият Басмалах е компенсиран точно след 19 сури – в сура 27. Тази сура съдържа два Басмалаха, единият в началото, а другият в 30ти айят. По този начин, чрез допълнителния Басмалах в 27ма сура общият им брой в Корана бива възстановен на 114 (19x6). След 19 сури откриваме не само липсващият Басмалах, но и това, че сборът на номерата на сурата и айята, в които се появява допълнителният Басмалах, е 57 (27+30), или 19×3 .

Това е нещо доста забележително и ни показва как целият Коран е като пъзел, чиито елементи си съответстват в една базирана на числото 19 математическа система. Връзката между липсващия и допълнителния Басмалах ни кара да помислим по-задълбочено върху математическия дизайн на Корана. Ако съберем номерата на сурите, започващи от сура 9 (с липсващия Басмалах), до сура 27 (с допълнителния Басмалах) ще получим 342

$(9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20+21+22+23+24+25+26+27= 342)$. Този сбор е кратен на 19. Забележителното тук обаче е, че ако преброим броя на арабските думи от първия Басмалах на 27ма сура до втория, който се намира в 30ти айят на същата сура ще видим, че сборът е абсолютно същият като този между двете сури, а именно 342, или 19×18 .

Общият брой на номерата на сурите от Сура Тауба (9) до Сура Намл (27) е 342

- ❖ Коранът се състои от 114 (19x6) сури.
- ❖ Първата низпослана сура (96 сура) е 19^{та} отзад напред.
- ❖ Първите низпослани айяти са първите 5 айята на 96 сура от Корана и общият брой на думите, от които са съставени, е 19.

اِقْرَأْ	بِاسْمِ	رَبِّكَ	الَّذِي	خَلَقَ
1. дума	2. дума	3. дума	4. дума	5. дума
خَلَقَ	الْإِنْسَانَ	مِنْ	عَلَقٍ	
6. дума	7. дума	8. дума	9. дума	
اِقْرَأْ	وَ	رَبِّكَ	الْأَكْرَمُ	
10. дума		11. дума	12. дума	
الَّذِي	عَلَّمَ	بِالْقَلَمِ		
13. дума	14. дума	15. дума		
عَلَّمَ	الْإِنْسَانَ	مَا	لَمْ يَعْلَمْ	
16. дума	17. дума	18. дума	19. дума	

Както се вижда, първите 5 айята са съставени от общо 19 думи. Вмъкнатата между тях буква **و** не е дума. Буквите **ب** също не са включени в изброяването.

- ❖ Първата низпослана сура (Сура Алак) се състои от 19 айята, които от своя страна са съставени от 285 (19x15) думи.
- ❖ Последната низпослана сура – Наср, е съставена от общо 19 думи.

إِذَا	جَاءَ	نَصْرُ	اللَّهِ	وَالْفَتْحُ
1. дума	2. дума	3. дума	4. дума	5. дума
وَرَأَيْتَ	النَّاسَ	يَدْخُلُونَ	فِي	دِينِ
6. дума	7. дума	8. дума	9. дума	10. дума
اللَّهُ	أَفْوَاجًا			
11. дума	12. дума			
فَسَبِّحْ	مِجْدَ	رَبِّكَ	وَاسْتَغْفِرْهُ	
13. дума	14. дума	15. дума	16. дума	
إِنَّهُ	كَانَ	تَوَّابًا		
17. дума	18. дума	19. дума		

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

ا	1. буква	ص	8. буква	ا	15. буква
ذ	2. буква	ر	9. буква	ل	16. буква
ا	3. буква	ا	10. буква	ف	17. буква
ج	4. буква	ل	11. буква	ت	18. буква
ا	5. буква	ل	12. буква	ح	19. буква
ء	6. буква	ه	13. буква		
ن	7. буква	و	14. буква		

Нещо повече, първият аят от тази сура, в който се споменава за подкрепата на Аллах, се състои от 19 букви.

Арабските букви са изписани без ударенията им	Буквите в думата "вахид"	Числовото значение на буквите
و	В	6
ا	А	1
ح	Х	8
د	Д	4
Общата стойност на числовото значение на думата		19

- ❖ В 19ти и в кратните на 19 айати думата "Аллах" е използвана общо 133 (19x7) пъти.
- ❖ Численото значение на думата "вахид" (буква "и" имаме само когато четем, но тя не се пише), която означава "един", е 19. В

Корана тази дума е използвана заедно с думи като "една и съща храна", "една врата" и др. Но в смисъл на "Един Аллах" е използвана точно 19 пъти.

- ❖ Изразът "Служете само на Аллах", чието арабско значение е "Вахдаху", е използван само в аятите 7:70, 39:45, 40:12, 40:84 и 60:4. Когато съберем тези числа, без повтарящите се, получаваме числото 361 (19 x 19).
- ❖ Думата "Аллах" в Корана е използвана общо 2698 (19x142) пъти.
- ❖ Думата "Милосърден" е използвана общо 114 (19x6) пъти в Корана.
- ❖ В Корана са споменати 30 различни числа.

1	7	19	70	1 000
2	8	20	80	2 000

3	9	30	99	3 000
4	10	40	100	5 000
5	11	50	200	50 000
6	12	60	300	100 000

Когато съберем всички тези числа (без да се взимат под внимание повторенията), се получава числото 162 146. А това е 8534 пъти числото 19:

$1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+19+20+30+40+50+60+70+80+99+100+200+300+1000+2000+3000+5000+50000+100000=162146$ (19×8534).

- ❖ Като започнем от началото на Корана, първата сура, която се състои от 19 айята, е Сура Инфитар. Друга характерна черта на тази сура е, че последната дума е “Аллах”. В същото време това е 19^{та} употреба отзад напред на думата Аллах в Корана.
- ❖ В 50^{та} сура, която започва с буквата “Каф”, има 57 (19×3) букви “каф”. В 42^{ра} сура, която също започва с буквата “каф”, отново има 57 (19×3) букви “каф”. 50^{та} сура съдържа общо 45 айята. Ако съберем номера на сурата и броя на айятите, като резултат ще получим 95 (19×5). В 42^{ра} сура има общо 53 айята. Ако съберем 42 и 53, отново резултатът ще бъде 95 (19×5).

50 Сура	45 айята	$50+45=95$ (19×5)
42 Сура	53 айята	$42+53=95$ (19×5)

50 Сура	57 (19×3) букви каф
42 Сура	57 (19×3) букви каф

- ❖ Численото значение на използваното определение за Корана – “славен”, в първия аят на Сура Каф е 57 (19×3). Както споменахме по-горе, общият брой на използваните в сурата букви “каф” също е 57.
- ❖ Когато съберем номерата на айятите, в които е спомената буквата “каф”, ще получим числото 798, което е 42 пъти числото 19. От друга страна, 42 е и номерът на една от другите сури, които започват с буквата “каф”.
- ❖ Само в началото на 68^{ма} сура е разположена буквата “Нун”. Общият брой на буквите “нун” в тази сура е 133 (19×7).

- ❖ Когато съберем броя на аятите на сурите, чиито номера са степен на числото 19:

	Номер на сура	Брой аяти
19 x 1	19 сура	99
19 x 2	38 сура	89
19 x 3	57 сура	30
19 x 4	76 сура	32
19 x 5	95 сура	9
19 x 6	114 сура	7
ОБЩО		266 (19x14)

❖ Буквите “Йа” и “Син” се намират в началото на Сура Йа Син. Докато буквата “Син” е използвана 48 пъти, буквата “Йа” 237 пъти. Тези две букви са използвани общо 285 (19x15) пъти.

❖ Единствено 7ма сура започва с буквите “Алиф, Лам, Мим, Сад”. В тази сура буквата “Алиф” е използвана 2.529 пъти, “Лам” 1.530 пъти, ”Мим” 1.164 пъти и “Сад” 97 пъти. Ето така четирите букви са използвани общо $2.529 + 1.530 + 1.164 + 97 = 5.320$ (19 x 280) пъти.

❖ “Алиф”, “Лам” и “Мим” са най-използваните букви в арабския език. Тези букви са използвани едновременно в началото на шест сури – 2, 3, 29, 30, 31 и 32. Броят на употреба на трите букви във всяка една от тези шест сури е кратно на числото 19 [9.899 (19 x 521), 5.662 (19x298), 1.672 (19 x 88), 1.254 (19 x 66), 817 (19 x 43)]. В шестте сури тези три букви са използвани общо 19.874 (19 x 1.046) пъти.

❖ Като начални букви “Алиф, Лам, Ра” са използвани в сурите 10, 11, 12, 14 и 15. В тези сури употребата на трите букви е общо 2.489 (19 x 131), 2.489 (19x131), 2.375 (19 x 125), 1.197 (19 x 63) и 912 (19 x 48)

Другите констатации в тази насока са следните. В целия Коран:

- ❖ думата “пратеник” е използвана 513 (19x27) пъти,
- ❖ думата “покорете се” е използвана 19 пъти,
- ❖ думата “Господ” е използвана 152 (8x19) пъти,
- ❖ думите “раб”, ”човек, който служи” и “служба” са използвани общо 152 (8x19) пъти.

ЧУДОТВОРНОТО ЧИСЛО 19

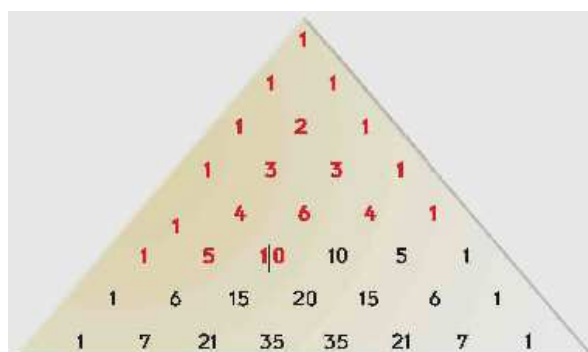
Числото 19 представлява сбора на първите степени на числата 9 и 10. Деветнадесет е и разликата между вторите степени на числата 9 и 10.

10^1	$10+9$	19
10^2	$100-81$	19

- ❖ Слънцето, Луната и Земята се нареждат в една линия на всеки 19 години.²¹⁷
- ❖ Кометата Халей преминава през слънчевата система на всеки 76 (19×4) години.²¹⁸
- ❖ В тялото на човека има 209 (19×11) кости.²¹⁹
- ❖ Костите на ръката са точно 19 на брой.²²⁰

Мястото на числото 19 в триъгълника на Паскал

- ❖ Сборът на първите 19 цифри от триъгълника на Паскал е 38 (2×19).

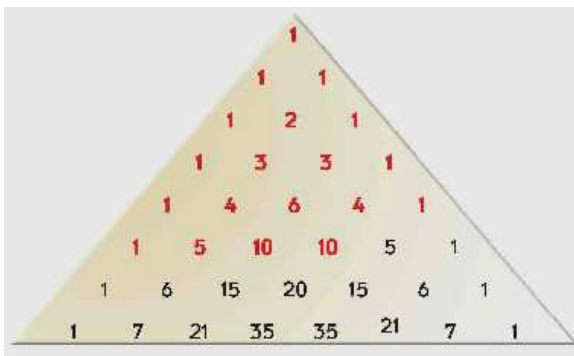
Триъгълникът на Паскал е аритметичен триъгълник, който се използва в алгебрата и при вероятностните изчисления.

²¹⁷ "The Celtic Wheel of the Year Calendar, ", www.iol.ie/~plugin/stonecal.htm

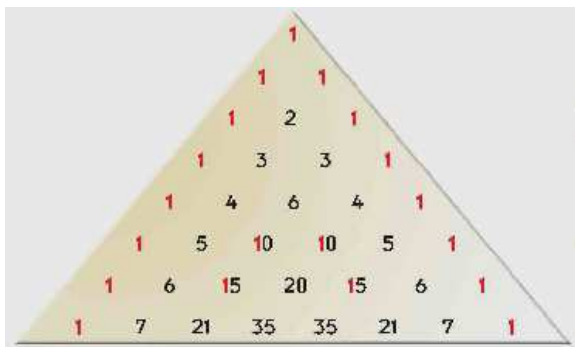
²¹⁸ Robert Nemiroff, Jerry Bonnell, "Astronomy Picture of the Day Index - Solar System: Comets: Halley," <http://antwarp.gsfc.nasa.gov/apod/halley.html>

²¹⁹ www.swt.edu/~RB08/medicolegal_inv_death.htm

²²⁰ "Earth Physiology," www.nsbri.org/HumanPhysSpace/focus6/ep_intro.html

❖ Сборът на първите 19 числа от триъгълника на Паскал е 57 (3×19).

❖ Начело на съдържащите се в триъгълника на Паскал числа има точно 19 единици.

❖ Заключение:

Сборът на първите 19 цифри е кратно на 19.

Сборът на първите 19 числа е кратно на 19.

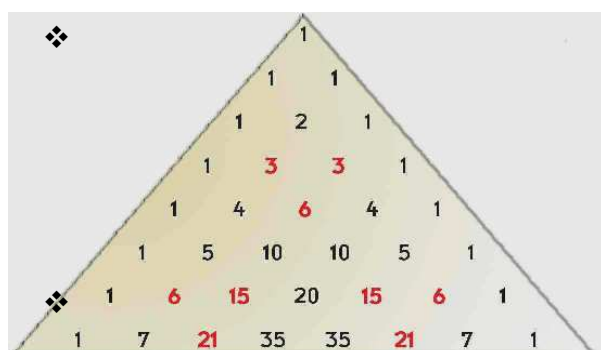
Броят на единиците, разположени в първите клетки, е 19.

Връзката на триъгълника на Паскал с шифъра 19, според последователността на низпославане на айятите от Корана

❖ Първата низпослана сура – 96та сура, е 19тата отзад напред. Тя се състои от 19 айята и в сурата има точно 285 (19×15) букви. От своя страна в първите пет низпослани айята има 76 (19×4) думи.

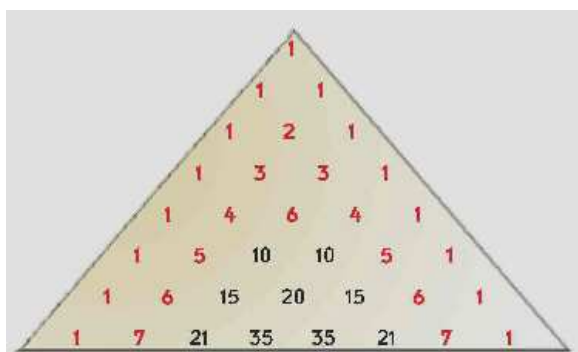
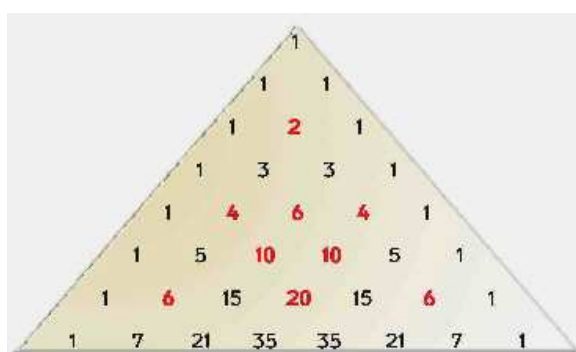
❖ Първите низпослани айяти от втората низпослана сура – 68ма сура, са съставени от 38 (19×2) думи.

- ❖ В третата поред низпослана сура има 57 (19 x 3) думи.

- ❖ Когато разгледаме самия триъгълник на Паскал, ще видим, че сумата на числата, които се делят на 3, е 96. 96 е и номерът на първата низпослана сура.

- ❖ Сумата на числата, които се делят на 2, от триъгълника на Паскал, е 68. Това е и номерът на втората поред низпослана сура.

- ❖ Сумата на едноцифрените числа от триъгълника на Паскал е 73. Това е и номерът на третата низпослана сура.

СЪВЪРШЕНСТВОТО НА КОРАНА ОТ ЛИТЕРАТУРНА ГЛЕДНА ТОЧКА

НЕВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ИМИТИРАНЕ (КОПИРАНЕ) НА КОРАНА

Дотук разгледахме чудотворните особености на Корана от научна и историческа гледна точка. Наред с всичко това от литературна гледна точка Коранът също така притежава пораждащ възхищение, уникален стил.

Първо трябва да отбележим, че съдържанието на Корана е адресирано към всякакъв вид човешки групи от всеки един век. Коранът, независимо от нивото на познание и култура на четящия, притежава разбираем за всеки един човек език. В един айят Аллах повелява следното за Корана:

“И сторихме Корана лесен за поучение...” (Сура Камар, 22)

Въпреки че стилът на Корана е толкова лесно разбираем, то не е възможно да бъде имитиран от нито една гледна точка. Някои от айятите, в които Аллах подчертава уникалността на Корана, са следните:

“А ако се съмнявате в това, което сме низпослали (Корана) на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете вашите свидетели - освен Аллах - ако говорите истината!” (Сура Бакара, 23)

“Или казват [за Мухаммад]: “Той го е измислил.” Кжи: “Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!”” (Сура Юнус, 38)

Една от причините Коранът да бъде дефиниран с думата чудо, произлиза от това, че както се подчертава и в горните айяти, чрез човешко усилие не може да бъде написан подобен на него. Ето така, колкото е по-голяма тази невъзможност, толкова по-голямо е и чудото. Поради тази причина невъзможността в продължение на векове Коранът да бъде имитиран дори от един човек от милиардите хора е и едно от доказателствата за чудотворната му страна.

Ф.Ф.Арбътнот в своята книга, озаглавена *“Структурата на Библията и Корана”* (*“The Construction of the Bible and the Koran”*), прави следния коментар относно Корана:

Когато бъде оценен от литературна гледна точка, Коранът, който е написан наполовина поетично, наполовина като прав текст, е пример за най-чист арабски език. Въпреки че езиковедите в определени случаи използват закономерности, които да съответстват на дадени

шаблони и изрази, използвани в Корана, и правят многобройни опити да създадат подобна на Корана творба, известно е, че до днес никой още не е успял да постигне това.²²¹

Коранът както от гледна точка на значението на използваните в него думи, така и от гледна точка на мъдростта и въздействието на стила, е изключително необикновен. Но тъй като Коранът е свещена книга, която съобщава Божиите заповеди и забрани, то тези, които не искат да повярват, излагайки разнообразни оправдания, се обръщат към неверието. В отговор на определенията, които неверниците правят по отношение на Корана, в долния аят Аллах повелява следното:

“[Мухаммад] нито го научихме на поезия, нито му подобава. Това [на което го научихме] е само напомняне и ясен Коран, за да предупреди онзи, който е жив, и да се събдне Словото спрямо неверниците.” (Сура Йа Син, 69-70)

Превъзходството на Корана в римуването

Един от другите елементи, който поражда невъзможността от имитиране на Корана, произлиза от литературната му структура. Въпреки че Коранът е низпослан на арабски език, той няма никаква прилика с нито един от шаблоните, използвани в арабската литература.

Римуването в Корана се нарича “сежди” и езиковедите приемат употребата на това римуване като чудо. За да докаже, че от лингвистична гледна точка Коранът е едно чудо, известният английски учен проф. Адел М.А.Аббас подготвя книга озаглавена “*Научни чудеса*” (“*Science Miracles*”) и в нея разглежда подробно използваните в Корана думи чрез подреждане на римуването в чертежи и схеми. В тази книга той установява доста забележителни неща по отношение на римуването в Корана.

Както е известно, 29 сури от Корана започват с една или повече от една символни букви. Тези букви, които са известни като “муката букви”, също така се наричат и начални букви. В арабския език от 29 букви 14 образуват началните букви: Айн, Син, Каф, Нун, Ра, Йа, Та, Ха, Алиф, Лам, Мим, Хе, Йе, Сад.

Когато погледнем към употребата на буквата “Нун” в сура Калам, ще видим, че в 88.8% от аятите има рима с буквата “Нун”. 84.6% от аятите в сура Шуара, 90.32% от сура Намл и 92.05% от сура Касас са римувани с буквата “Нун”.

Ако вземем под внимание целия Коран, то ще видим, че 50.08% от него е римуван с буквата “Нун”. С други думи, повече от половината от аятите в Корана завършват на буквата “Нун”. Не е възможно повече от половината от текста на литературна творба от същата дължина да бъде римуван с един и същи звук. Това е валидно не само за арабския, но и за всички останали езици.

Когато бъде направено едно цялостно проучване на Корана от гледна точка на римуването, то ще бъде забелязано, че приблизително 80% от римите са съставени от три звука (н, м, а), които

²²¹ F. F. Arbuthnot, *The Construction of the Bible and the Koran* (London: 1985), 5

произлизат от буквите Алиф, Мим, Йа и Нун.²²² Освен буквата “Нун” 30% от аятите образуват рими с “Мим”, ”Алиф” или ”Йа”.

В долните сури са показани само няколко примера от множеството рими, които са образувани с тези букви.

Римуването с два-три звука в поема от 200-300 реда би могло да придаде такова важно качество на тези звуци, че те да бъдат наречени основи на произведението. Но ако вземем предвид дължината на Корана, информацията и мъдрите обяснения, които съдържа, то ще разберем още по-добре колко необикновено явление е начинът на употреба на тази рима. Това е така, защото Коранът, като религиозна книга, която е пътеводител за хората, наред с цялото си литературно превъзходство, социалните или психологически теми, съдържа и множество сведения от физичните науки. Поради тази причина образуването в Корана, който съдържа толкова разнообразни и религиозни теми, на рима с толкова малко звуци е явление, което не може да се случи с човешки усилия. От тази гледна точка експертите по арабистика определят Корана като “напълно невъзможен за имитиране”.

НЯКОИ ОТ КОМЕНТАРИТЕ НА ИНТЕЛЕКТУАЛЦИТЕ ЗА КОРАНА

Някои от коментарите относно съвършенството на Корана и невъзможността да бъде имитиран

Меканците все още искаха от него чудо и с удивителна смелост и самоувереност пророкът Мохамед (м.н.) се позовава на самия Коран като възвишено потвърждение за мисията си. Като всички араби и те бяха познавачи на езикознанието и риториката. Е добре, ако тогава Коранът беше негово собствено съчинение, то другите хора можеха да му съперничат. Нека напишат десет аята като него. Ако не могат да ги напишат (а те със сигурност няма да могат), то нека тогава приемат, че Коранът е очевидно чудо. (Хамилтън Гиб – виден експерт по арабистика в Оксфордския университет)²²³

Като литературен паметник Коранът стои сам-самичък; едно уникално произведение на арабската литература, няма нито предшественици, нито наследници на своя език. Мюсюлманите от всички векове се обединяват в разгласяването на несравнимостта не само на съдържанието му, но и на стила му... (Експертът по арабистика Хамилтън Гиб)²²⁴

²²² Dr. Adel M. A. Abbas, Anne P. Fretwell, *Science Miracles, No Sticks or Snakes* (Beltsville, Maryland, USA: Amana Publications: 2000), 13

²²³ H. A. R. Gibb, *Islam-A Historical Survey* (Oxford University Press: 1980), 28.

²²⁴ H. A. R. Gibb, *Arabic Literature-An Introduction* (Oxford at Clarendon Press: 1963), 36

Влиянието на Корана върху развитието на арабската литература е неизмеримо и е упражнявано в множество насоки. Неговите идеи, език, рими проникват във всички следващи литературни творби в по-голяма или по-малка степен. Неговите специфични лингвистични особености нямат равни на себе си както в прозата на следващия век, така и в по-късните прозаични произведения, но главно поради гъвкавостта, придадена от Корана на по-висшия арабски език, той е в състояние да бъде развит толкова бързо и да бъде пригоден към новите нужди на императорското управление и развиващото се общество. (Експертът по арабистика Хамилтън Гиб)²²⁵

Всеки път, когато от пророка Мохамед (м.н.) бива искано чудо, което да докаже истинността на мисията му, той използва като доказателство за Божествения произход на Корана използваните в него изрази и несравнимото му превъзходство. Всъщност, дори и за тези, които не са мюсюлмани, нищо не е по-прекрасно от неговия език, който притежава разбираема цялост и достъпна компактност... Изобилието на изпълнените с показна хармония звуци и изключителните ритми са изиграли голяма роля за промяната на мнението дори и на хората, които се доближават с най-голяма враждебност и недоверие.²²⁶ (Извадка от статията “Обучаване на арабски във Френски колеж” (“L'Enseignement de l'Arabe au College de France”) на Пол Казанова)

Коранът, който е дума по дума Божие откровение, е продиктуван на пророка Мохамед (м.н.) от Архангел Гавриил. Той (Коранът) е чудо, което доказва, че Мохамед (м.н.) е пратеник на Аллах. Чудотворното му качество е залегнало отчасти в стила му, който е толкова съвършен и превъзходен, че нито един човек или джин не може да напише нито една сура, която да бъде сравнима с него, и отчасти в учението, което съдържа, в изключителната истинност на сведенията му за бъдещето и в информацията, с която Мохамед (м.н.) никога не би могъл да се сдобие сам.²²⁷ (От книгата “Към разбиране на Исляма” (*Towards Understanding Islam*) на Хари Гейлорд Дорман)

Всички, които познават Корана на арабски език, са на едно и също мнение по отношение на необходимостта от възхвалата на превъзходството на тази религиозна книга. Великолепието на стила му е толкова възвишено, че когато бъде преведен на някой европейски език, може да не бъде оценен по подобаващ начин.²²⁸ (Едуард Монтет в книгата си “Превод на Корана на френски език” (“*Traduction Francaise du Coran*”))

Коранът в оригинал – на арабски език, притежава една прелест и обаяние, които вдъхновяват човека. Сбитият и възвишен стил, предимно римуван, неговите многозначни къси изречения, които могат трудно да бъдат изразени в дословния превод, притежават едно разбираемо

²²⁵ H. A. R. Gibb, *Arabic Literature-An Introduction* (Oxford at Clarendon Press: 1963), 37

²²⁶ Paul Casanova, “L'Enseignement de l'Arabe au College de France” (The Arab Teaching at the College of France), *Lecon d'overture*, 26 April 1909

²²⁷ Harry Gaylord Dorman, *Towards Understanding Islam* (New York: 1948), 3.

²²⁸ Edward Montet, *Traduction Francaise du Coran* (French Translation of the Qur'an), Introduction (Paris: 1929), 53

въздействие и взривна енергия.²²⁹ (Джон Найш в книгата си *“Мъдростта на Корана”* (*The Wisdom of the Qur'an*))

Общо взето, Коранът е написан на най-благородния и ласкав арабски диалект – Курайш, на един много прекрасен и чист език... Стилът на Корана е красив и мъдър... и на много места, особено там, където е описано величието и качествата на Аллах, е благороден и величествен... Той е толкова сполучлив и до такава степен изумява слушателите, че някои от противопоставящите му се мислят, че това е някакъв вид магическо или вълшебно въздействие.²³⁰ (Джордж Сейл в книгата си *“Коранът:Първа проповед”* (*The Koran: The Preliminary Discourse*))

Чудо на непорочен стил, мъдрост и истина...²³¹ (От книгата *“Мохамед и мохамеданството”* (*“Mohammed and Mohammadanism”*) на Азиз Босворт Смит)

Коранът притежава едно римуване с отбрана прелест и пленяващо слуха звучене. Множество арабски християни говорят с възхищение за стила на Корана и множество експерти по арабистика изтъкват неговото съвършенство... В действителност в арабската литература, която е открита и продуктивна както в поезията, така и в прозата, няма нищо, което да може да бъде сравнено с него.²³² (От книгата *“Ислям”* (*Islam*) на Alfred Guillaume)

Някои от коментарите относно това, че Коранът е Божия книга, и въздействието, което оказва върху хората

Като цяло в Корана намираме една съвкупност от мъдрост, която може да бъде събрана от най-умните хора, най-големите философи и най-способните политици. Но има още едно доказателство за божествеността на Корана, а именно, че е останал непроменен в продължение на векове от момента на низпославането му чак до днешни дни... Тази книга, която се чете постоянно от мюсюлманския свят, не предизвиква никаква досада у вярващите, а напротив – по пътя на повторението с всеки изминат ден тя е обиквана все повече и повече. Той предизвиква едно чувство на смиреност и уважение у човека, който го чете или слуша... Тази книга е преди всичко Божия книга.²³³ (Laura Veccia Vaglieri в книгата си *“Едно разяснение относно Исляма”* (*Apologie de l'Islamisme*))

Коранът съдържа множество съвършени морални съвети и съдържанието му е съставено от малки несвързани помежду си части, така че е невъзможно да минеш дори една страница, без да попаднеш на афоризми, които всички хора би трябвало да приемат. Тази разделена на части структура на Корана създава едни цялостни в самите себе си текстове, афоризми и правила, които

²²⁹ John Naish, M. A. (Oxon), D. D., *The Wisdom of the Qur'an* (Oxford: 1937), preface viii

²³⁰ George Sale, *The Koran: The Preliminary Discourse* (London & New York: 1891), 47-48.

²³¹ Rev. R. Bosworth Smith, *Mohammed and Mohammadanism*, www.ndirect.co.uk/~n.today/disc160.htm

²³² Alfred Guillaume, *Islam* (Penguin Books: 1990 [Reprinted]), 73-74

²³³ Laura Veccia Vaglieri, *Apologie de l'Islamisme*, 57-59

са подходящи за всеки обикновен човек в каквато и да било ситуация.²³⁴ (Джон Уилиамс Драпър в книгата си *“История на интелектуалното развитие на Европа”* (*“A History of the Intellectual Development of Europe”*))

... Тук следователно неговите качества на литературно произведение не трябва да бъдат оценявани според някои предубеждения на субективен и естетически вкус, а с въздействието, което предизвиква у съвременниците и сънародниците на Мохамед (м.н.). Ако той говори на сърцата на слушателите толкова въздействащо и убедително така, че да обедини досега враждуващите елементи в едно сплотено и добре организирано тяло, вдъхновено от идеи, които са далеч по-различни от тези ръководещи арабския ум досега, то тогава неговото красноречие е свършено само защото то създава от дивашки племена една цивилизована нация...²³⁵ (Цитат от книгата *“Ислямски речник”* (*Dictionary of Islam*) на д-р Стейнгас и Т. П. Хюс)

... Извършвайки настоящия опит да подобря постиженията на моите прадеди и да създам нещо, което да може да бъде признато като поне слабо подражание на величественото красноречие на арабския Коран, аз се мъча да науча сложните и богати на разнообразие ритми, които, отделно от самото послание, представляват неоспоримото твърдение, че Коранът е класиран сред най-големите литературни шедевори на човечеството... Тази типична характерна особеност – “тази неподражаема симфония”, както вярващият Пиктол описва Святата Книга, “всеки звук на която разчувства човека до сълзи и екстаз” – е била почти напълно пренебрегната от предходните преводачи; следователно не е учудващо, че техните преводи звучат бледо и равно в сравнение с великолепно украсения оригинал.²³⁶ (От книгата на Артур Дж. Арбъри *“Тълкуване на Корана”* (*“The Koran Interpreted”*))

Едно напълно обективно изучаване на Корана в светлината на съвременното познание ни довежда до признаването на хармонията между двете, както вече множество пъти бе отбелязано. Това ни кара да смятаме, че е доста немислимо човек от времето на Мохамед (м.н.) да бъде автор на такива твърдения, като се има предвид нивото на знанията по онова време. Размишления от този вид са част от това, което отрежда на откровението на Корана неговото уникално място и принуждава непредубедените учени да признаят неспособността си да дадат обяснение, което да се основава единствено на материалистическите разсъждения.²³⁷ (Д-р Морис Букаил, Парижки университет, завеждащ клиниката по хирургия)

... Коранът е запазил своето неизменно място като начална точка... в заключение, Коранът, който представлява едно пламенно изложение, притежава възвишена сила, насочена към подбуждане на съвестта на хората.²³⁸ (Едуард Монтет – един от френските интелектуалци)

²³⁴ John William Draper, *A History of the Intellectual Development of Europe I* (London: 1875), 343-344.

²³⁵ Dr. Steingass, quoted in T. P. Hughes' *Dictionary of Islam*, 528.

²³⁶ Arthur J. Arberry, *The Koran Interpreted* (London: Oxford University Press: 1964), x

²³⁷ Maurice Bucaille, *The Qur'an and Modern Science*, 1981, 18.

²³⁸ Edward Montet, Paris, 1890; Quoted by T. W. Arnold in *The Preaching of Islam* (London: 1913), 413-414.

... Съществува книга, която хем е запазена, хем е напълно уникална по отношение на същността си... тя е истински авторитет, по отношение на която никой не е успял да изложи някакво сериозно съмнение.²³⁹ (От книгата *“Мохамед и мохамеданството”* (*“Mohammed and Mohammadanism”*) на Азиз Босворт Смит)

... Коранът открито подкрепя свободата на съвестта.²⁴⁰ (Джеймс Мичинър в статията си *“Ислямът: Неправилно разбраната религия”* (*“Islam: The Misunderstood Religion”*))

Чувството за справедливост е един от най-великолепните идеали на Исляма, защото, като прочетох Корана, открих тези динамични принципи на живота, не мистични, а практически морални принципи за всекидневното водене на живот, подходящи за целия свят.²⁴¹ (Лекции на тема *“Идеалите на Исляма”* (*“The Ideals of Islam”*) от книгата *“Речи и статии на Сарожини Наиду”* (*“Speeches and Writings of Sarojini Naidu”*))

Не трябва да ни учудва това да открием Корана като източник начело на науките. В Корана се говори на всякакви теми: за небесата и земята, за живота на човека, за търговия и разнообразни други дейности, и това създава текстове, третиращи формираните само от един въпрос или само от едната страна на този въпрос тълкувания на отделните части на свещената книга. Ето така Коранът е основната причина за невероятния напредък във всички научни сфери в мюсюлманския свят... Това оказва влияние не само на арабите, но в същото време става причина и еврейските философи да подхождат към метафизичните и религиозни въпроси, използвайки арабските методи. В заключение, няма нужда повече да спорим по отношение на това колко смесени са християнското учение и арабското религиозно учение.

Моралното раздвижване, породено в границите на Исляма, не се ограничава само до религиозни постулати. Познаването на философските, математически, астрономически и медицински писмени произведения на гърците предизвиква приемствеността на тези учения. Чрез пояснителните откровения пророкът Мохамед (м.н.) непрекъснато обръща внимание на движението на небесните тела, които като част от чудесата на Аллах са предоставени в служба на хората и следователно човек не трябва да им се прекланя. Това колко успешно мюсюлманите работят в областта на астрономията става ясно от факта, че в продължение на векове те се проявяват като най-изтъкнатите представители на тази наука. Дори днес се използват множество имена на звезди и технически термини на арабски език. Европейските астрономи от средновековието са били ученици на арабите.

По същия начин Коранът е стимулирал и дейностите в сферата на медицината, препоръчал е да се мисли и работи основно върху природата.²⁴² (От книгата *“Нови проучвания върху структурата*

²³⁹ Reverend Bosworth Smith in *Muhammad and Muhammadanism* (London: 1874).

²⁴⁰ James Michener in “Islam: The Misunderstood Religion,” *Reader’s Digest*, May 1955, 68-70.

²⁴¹ Lectures on “The Ideals of Islam,” *Speeches and Writings of Sarojini Naidu* (Madras: 1918), 167.

²⁴² Hartwig Hirschfeld, Ph. D., M. R. AS., *New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur’an* (London: 1902), 9.

и тълкуванията на Корана” (“*New Researches into the Composition and Exegesis of the Qur'an*”) на проф. Хартвиг Хирсфелд)

Несъмнено Коранът заема съществено място сред великите религиозни книги в света. Въпреки че е най-новата сред епохалните творби, принадлежащи към този клас литература, почти никога друга не е предизвикала такова забележително въздействие върху големи човешки маси. Коранът е създал един нов стадий в човешката мисъл и един нов тип поведение. Той първо превръща редица разнородни пустинни племена от Арабския полуостров в нация от герои и след това продължава да създава обширни политико-религиозни организации от мохамеданския свят, които са едни от най-големите сили и с които Европа и Изтокът трябва да се съобразяват днес.²⁴³ (Г. Марголиот в книгата си “*Коранът*” (“*The Koran*”))

...всеки път, когато го вземем в ръце... той [Коранът] за много кратко време ни привлича, смайва и най-накрая ни възхищава до такава степен, че да му се поклоним... Неговият стил, в съгласие със съдържанието и целта му, е твърд, благороден и възвишен... Тази книга ще продължи през всички векове да бъде най-въздействащата книга.²⁴⁴ (Цитат от книгата “*Ислямски речник*” (“*Dictionary of Islam*”) на Готт и Т.П.Хюс)

Някои от коментарите на учените относно Корана

... В Корана има твърде много истини и аз като д-р Муур въобще не се затруднявам да повярвам, че тези обяснения са Божествени вдъхновения.²⁴⁵ (Т.В.Н. Персад – професор по анатомия, педиатрия, детска хигиена и акушеро-гинекология в университета Манитоба)

... Според мен между генетиката и религията няма никакво противоречие, всъщност религията може да напътва науката, като към някои от традиционните научни подходи добавя откровения, защото в Корана има твърдения, истинността на които е узната векове по-късно, което доказва, че сведенията в Корана идват от Аллах.²⁴⁶ (Джоу Леих Симпсън – професор по акушеро-гинекология, молекулярна и човешка генетика)

Като учен аз мога да се занимавам само с неща, които мога да видя точно. Аз мога да разбирам ембриология и еволюционна биология. Аз мога да разбирам думите, които ми се превеждат от Корана. Както по-рано бях дал за пример, ако можех да се пренеса в онази ера, знаейки това, което знам сега, и ако трябваше да обясня нещата, нямаше да мога да ги обясня по начина, по който са били обяснени тогава... Следователно не виждам нищо, което да противоречи на представата, че всичко, което е написано в Корана, е Божие откровение.²⁴⁷ (Е. Маршъл Джонсън Томас – професор по анатомия и еволюционна биология от университета Джеферсън)

²⁴³ G. Margoliouth, Introduction to J. M. Rodwell's, *The Koran* (New York: Everyman's Library: 1977), vii.

²⁴⁴ Goethe, quoted in T. P. Hughes' *Dictionary of Islam*, 526.

²⁴⁵ Video tape entitled *This is the Truth*, www.islam-guide.com/ch1-1-h.htm

²⁴⁶ *Ibid.*

²⁴⁷ *Ibid.*

В някои айяти (айяти от Корана) има доста изчерпателни описания на човешкото развитие, като се започне от момента на съединяване на половите клетки и се стигне до органогенезиса. Толкова ясни и завършени сведения за човешкото развитие, неговите класификации, терминология и определения, не са съществували по-рано. Ако не във всички, то поне в повечето случаи това описание предшества със стотици години описването на различните стадии на развитие на човешкия зародиш и плод в традиционната научна литература.²⁴⁸ (Гералд С.Гоерингер – доцент по медицинска ембриология в университета Джорджтаун)

За мен е много голямо удоволствие да помогна за обясняването на твърденията за човешкото развитие в Корана. Казвам ви с абсолютна сигурност, че тези сведения са съобщени на пророка Мохамед (м.н.) от Аллах, защото тази информация не е доказана стотици години след това. С това аз доказах на себе си, че Мохамед (м.н.) е пратеник на Аллах.²⁴⁹ (Кейт Л.Муур – професор по анатомия и клетъчна биология в университета в Торонто, виден ембриолог и автор на множество учебници по медицина)

... Тъй като фазите, през които преминава човешкият зародиш, са комплексни, дължащо се на постоянния процес на промяна по време на развитието, предложено е разработването на нова класификационна система, която да използва използваните в Корана и Суна. Предложената система е проста, подробна и отговаря на съвременните ембриологични знания.²⁵⁰ (Кейт Л.Муур – професор по анатомия и клетъчна биология в университета в Торонто)

От извършваните през последните четири години интензивни проучвания на Корана и хадисите е разкрита система, класифицираща човешките зародиши, а това от своя страна е изумително, тъй като е описано през 7 век сл.Хр.... През седми век определенията в Корана не биха могли да бъдат основани на научни познания...²⁵¹ (Кейт Л.Муур – професор по анатомия и клетъчна биология в университета в Торонто)

Мисля, че е почти невъзможно да има познание за неща като едновременното възникване на Вселената, защото учените откриха това едва през последните години, използвайки изключително сложни и модерни технологични методи... Човек отпреди 1400 години, който не знае нищо за ядрена физика, не може, смятам аз, да е в състояние да открие от само себе си, например, че земята и небесата имат един и същи произход, или много други въпроси, които обсъждаме тук...²⁵² (Алфред Кронер – професор по геология в университета в Майнц, Германия; един от най-видните геолози в света)

²⁴⁸ *Ibid.*

²⁴⁹ Video tape entitled *This is the Truth*, www.islamic-awareness.org/Quran/Science/scientists.html.

²⁵⁰ *Ibid.*

²⁵¹ *Ibid.*

²⁵² *Ibid.*

Ако съберете всичко това и съберете всички тези твърдения, направени в Корана по отношение на Земята и формирането на Земята, и науката като цяло, то може да кажем, че направените твърдения са в много отношения напълно верни и могат сега да бъдат доказани чрез научните методи... По-голямата част от използваните в Корана твърдения не е било възможно да бъдат доказани по онова време, но съвременните научни методи днес са в състояние да докажат това, което Мохамед (м.н.) е казал преди 1400 години.²⁵³ (Алфред Кронер – професор по геология в университета в Майнц, Германия)

Трябва да кажа, че бях много впечатлен, като открих истински астрономически факти в Корана, тъй като ние сме съвременни астрономи, изследвали и най-малката частица на Вселената. Ние се бяхме концентрирали да разберем дори най-малката частица. Защото използвайки телескопи, можем да виждаме само малка част от небето, без да мислим за цялата Вселена. Ето така, прочитайки Корана и получавайки отговор на въпросите си, смятам, че ще открия бъдещите начини за извършването на проучванията ми на Вселената.²⁵⁴ (Проф. Йошихиде Козаи – директор на обсерваторията в Токио, Япония)

Искам да кажа, че това, което видяхме, несъмнено е забележително. Приемайте го като научно обяснение или не, но в писанията, които виждаме, трябва да има нещо отвъд това, което бихме разбрали ние чрез човешкия си опит.²⁵⁵ (Армстронг – професор по астрономия и служител в НАСА)

Трудно е да си представим, че такъв вид информация е съществувала по онова време, преди около 1400 години. Може би някои от тях притежават проста идея за нещата, но обясняването на нещата детайлно е много трудно. Следователно това несъмнено не е просто човешко знание. Един обикновен човек не може да обясни този феномен толкова подробно. Ето защо аз смятам, че информацията трябва да е дошла от неземеен източник.²⁵⁶ (Дурджа Рао – професор по океанография в университета Крал Абдулазиз в Джедда, Саудитска Арабия)

... Аз вярвам, че всичко, което е низпослано преди 1400 години в Корана, е вярно и може да бъде доказано по научен път... Това е откровение от Аллах, който има знание за всички науки. Мисля, че е време да кажем: “Няма друг бог освен Аллах и Мохамед е негов пратеник”.²⁵⁷ (Проф. Теджата Теджсен – декан на факултета по ембриология и анатомия в университета Чианг Маи, Тайланд)

Коранът е низпослан преди няколкостотин години и е потвърдил всичко, което сме открили. Това означава, че Коранът е Божието слово.²⁵⁸ (Джоли Самсън – професор по акушеро-гинекология)

²⁵³ *Ibid.*

²⁵⁴ *Ibid.*

²⁵⁵ *Ibid.*

²⁵⁶ *Ibid.*

²⁵⁷ http://islamweb.net/english/new/week15/THE_LEADERSOFMODERN.htm

²⁵⁸ *Ibid.*

Тази книга (Коранът) говори за миналото, близкото до нас време и бъдещето. Не знам какво е било културното равнище на хората от времето на пророка Мохамед (м.н.), не знам какво е било и тяхното научно ниво. Ако в този минал период е съществувало познатото ни ниско научно ниво и е нямало технология, то без никакво съмнение всичко, което четем днес в Корана, е Божието осветление. Аллах го е низпослал на Мохамед (м.н.). Направих проучване по отношение на историята на възникването на цивилизацията в Средния изток, за да проверя може ли да съществува едно такова съвършено познание. Това още повече засили вярата ми в това, че Аллах го е изпратил на Мохамед (м.н.). Той му бе изпратил една малка част от необятната наука, която разкрихме неотдавна. Надяваме се в сферата на геологията Коранът и науката да са в един постоянен диалог.²⁵⁹ (Проф. Палмар – един от видните учени в областта на геологията в Америка)

В една беседа относно споменатата в Корана функция на планините да стабилизират земната повърхност:

Вярвам, че това (информацията от Корана) е много интересно и почти невъзможно. Напълно вярвам, че това, което казвате, е истина и поради тази причина разгласяването на тази книга (Корана) е много ценно, съгласен съм с вас.²⁶⁰ (Проф. Суавда – световноизвестен японски учен по океанография)

В една беседа върху океанографията и геологията в Корана:

Трудно е да приемем, че една такава информация е била известна преди 1400 години. Някои неща съдържат само общи идеи, но едно толкова подробно и дълго определение е много трудно. Поради тази причина това със сигурност не може да бъде само човешко знание. Нито един човек не може да обясни тези комплексни явления на такова детайлизирано ниво. Следователно мисля, че над човешките способности съществува и една свръхестествена сила. Една толкова ясна информация може да дойде само от божествен източник.²⁶¹ (Дарга Бернард Роу – професор по океанография)

Други подобрени коментари относно Корана

Всичко ми се стори много логично. Това е прелестта на Корана; той ви кани да се отзовете и да разсъждавате... Когато продължих да чета Корана по-нататък, в него се говореше за молитва, добри дела и милостивост. Тогава още не бях станал мюсюлманин, но осъзнах, че за мен

²⁵⁹ *Ibid.*

²⁶⁰ *Ibid.*

²⁶¹ *Ibid.*

единственият отговор е Коранът и той е низпослан от Аллах.²⁶² (Кет Стивънс – английска попзвезда)

Аз не съм мюсюлманин в обичайния смисъл, но се надявам да съм “мюсюлманин” в смисъла на “отдаден на Аллах човек”. Вярвам, че Коранът и другите източници, отразяващи ислямския възглед, са обширни хранилища на божествени факти, от които аз и останалите западнци имаме все още доста неща да научим. Също така Ислямът е несъмнено сериозен кандидат за доставянето на основната рамка на религията на бъдещето.²⁶³ (От книгата “Ислямът и Християнството днес”)

Една от основните причини да избира Исляма бе Коранът. Преди да сменя религията си, започнах да изучавам Корана с критическия дух на западен интелектуалец... В тази книга, Корана, има определени айяти, които, низпослани преди повече от тринадесет века, ни учат на същите идеи, каквито и съвременните научни изследователи. Ето това наистина ме накара да сменя религията си.²⁶⁴ (Али Селман Бериост – френски доктор по медицина)

Прочел съм Светото Писание на всяка една религия, но това, което открих в Исляма, не можах да открия в нито една друга: съвършенството. Свещеният Коран, сравнен с което и да било друго писание, е като Слънце, сравнено със светлината на кибритена клечка. Аз твърдо вярвам, че всеки, който прочете словото на Аллах с разсъдък, който е напълно открит за истината, ще стане мюсюлманин.²⁶⁵ (Саифудин Дирк Уолтър Мосиг, САЩ)

Едно от нещата, които правят Корана силен, е следното: когато един мюсюлманин или който и да било друг човек, който вземе в ръце Корана, отвори и прочете произволна страница, той получава необходимата за живота му поука.²⁶⁶ (Известният теолог Джон Еспозито)

Надявам се не е далеч времето, когато ще мога да обединя всички мъдри и образовани хора от всички държави и ще създам единно управление, базирано на принципите на Корана, които са единствената истина и само те могат да отвеждат човека към щастието.²⁶⁷ (Френският император Наполеон Бонапарт)

Тони Блеър: “Коранът ме вдъхнови”

Британският премиер Тони Блеър, който казва, че до днес е прочел Корана три пъти, в много от изявленията си изразява възхищението, което изпитва към морала, на който Коранът учи. На 29 март 2000 г. по известния телевизионен канал Би Би Си Блеър изразява възхищението си от Корана под заглавието “Блеър: Коранът ме вдъхнови” (“Blair: Koran Inspired Me”). Блеър, който казва, че Ислямът

²⁶² www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html.

²⁶³ W. Montgomery Watt, *Islam and Christianity Today* (London: 1983), ix

²⁶⁴ www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html

²⁶⁵ www.al-sunnah.com/call_to_islam/articles/what_they_say_about_islaam.html

²⁶⁶ John Esposito, quoted in Jacqueline Blais’ “People Want to Know, So Koran is Best Seller,” *USA Today*, 27 November 2001.

²⁶⁷ Napoleon Bonaparte, quoted in Christian Cherfils’ *Bonaparte et Islam* (Bonaparte and Islam) (Paris, France: 1914), 125.

е много миролюбива и красива религия, че е прочел притежаваните от него два Корана и четейки го, се вдъхновява от него, продължава със следните думи:

Ако прочетете Корана, ще видите, че той е много ясна книга... там по един много добър начин са дефинирани напътстващите човечеството понятия любов и единство.²⁶⁸

Един-два дена преди нападенията от 11 септември в една от новините, публикувани в британския вестник "Мейл он съндей" ("The Mail on Sunday"), бе цитиран Блеър, който казва, че е подарил на дъщерята на бившия президент на САЩ Бил Клинтън Коран, че тя е започнала да го чете и той (Коранът) ѝ вдъхвал кураж.²⁶⁹ След нападенията в един репортаж, излъчен по телевизионния канал Ел-Джезира, Блеър още веднъж съобщава, че чете Корана и казва следното:

Прочетох Корана, преведен на моя език. Чета и други произведения относно Исляма и изпитвам голямо удоволствие от това. Научих много неща за Корана, които по-рано не знаех и които смятам, че силно засягат християните.²⁷⁰

В една статия за Тони Блеър в списанието "Тайм" (Time) пък премиерът е определен като "дългогодишния ученик на Корана Тони Блеър".²⁷¹

Речта на Бил Клинтън, в която обяснява колко се е впечатлил от Корана

През последната година от мандата си бившият президент Бил Клинтън прие на празника Рамазан Байрам в Белия дом мюсюлманите. На срещата, която започна с четенето на айяти от Корана, в речта си Бил Клинтън също бе използвал айяти от Корана и често изразява интереса, който изпитва към Корана:

В откъса от Корана, който имамът прочете, се съобщава, че Аллах е сътворил различните народи и раси, за да се опознаваме взаимно, а не да се презираме. Мисля, че това е много трогателно.

В Стария Завет има великолепен пасаж, който предупреждава хората никога да не се отвръщат от непознатите, защото това е все едно да се отвърнеш от всевишния Аллах. В Евангелието пък е казано, че хората трябва да обичат ближните си като самите себе си. Но е изключително възхитително казаното в Корана, че Аллах е сътворил народите и расите, за да могат да се опознават по-добре...

Позволете ми също така да кажа, че има много неща, на които светът може да се научи от Исляма. Днес той се изповядва от един на всеки четири човека в света. Американците го изучават повече в училищата и университетите. Всъщност аз си спомням как нашата дъщеря изучаваше в

²⁶⁸ BBC News, 29 March 2000

²⁶⁹ Blair is Interested in the Qur'an, *Milliyet*, 11 September 2001

²⁷⁰ Prime Minister Tony Blair's Interview with Al-Jazeera, 9 October 2001, www.number-10.gov.uk/output/page3562.asp

²⁷¹ Travels With Tony, *Time* 158, 12 November 2001, no. 20

гимназията предмет по ислямска история и бе прочела голяма част от Корана. Дори след като се връщаше от училище, ни обучаваше и нас и после ни задаваше въпроси.

Аз ви моля да помогнете и да спделите източника на вярата си с тези, които са различни от вас, да помогнете на хората да разберат ценностите и хуманността на религията ви. В Корана е съобщено, че хората трябва да се отнасят с останалите така, както биха искали да се отнасят с тях. Както и това, което искаме за себе си, да го желаем и за другите и да полагаме големи усилия за мира...²⁷²

Джордж Буш: “Коранът е най-хубавият подарък, който съм получавал”

На 26 септември 2001 г. президентът Буш прие лидерите на американските мюсюлмански организации в Белия дом. Едно от нещата, което впечатлява Буш, който казва, че Ислямът насърчава хората единствено към мир и добри дела, е Коранът, който мюсюлманските лидери му подаряват по време на тази среща. На пресконференцията, проведена след срещата, Буш изразява какво голямо удоволствие му доставило да получи такъв подарък от председателя на Северноамериканската ислямска общност (ISNA) д-р Музаммил Съддъки, по следния начин:

Когато казах на имам Съддъки: “Много ви благодаря за подаръка, за Корана, който ми подарихте. Това е един много внимателно избран подарък”, той ми отвърна: “Това е най-ценният подарък, който мога да ви дам, господин Президент”.²⁷³

На 17 септември 2001 г. президентът Буш посети една от най-старите джамии в Америка – джамията на вашингтонския ислямски център. В своята реч Буш подчерта, че Ислямът е мирна религия и терористичните нападения нямат нищо общо с Исляма и искрените мюсюлмани, и отбеляза, че хората, които нараняват невинните и цивилни мюсюлмани, са също толкова неоправдани, колкото и тези, които извършват терористични нападения. По време на речта, която била излъчвана по множество национални и международни канали, Буш прочита следния аят от Корана:²⁷⁴

“После лош ще бъде краят за онези, които злосторстват, защото взимат за лъжа знаменията на Аллах и им се подиграват.” (Сура Рум, 10)

²⁷² www.amaana.org/ISWEB/ramadan.htm

²⁷³ www.ama-nj.org/bush_meeting.html

²⁷⁴ “Remarks by the President at Islamic Center of Washington, D.C.,” 17 September 2001, <http://usinfo.state.gov/usa/islam/s091701b.htm>

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

КОРАНЪТ Е БОЖИЕТО СЛОВО

Всичко, което разгледахме дотук, ни показва един ясен факт: Коранът е такава книга, че всички съобщени в нея сведения са се сбъднали или продължават да се сбъдват. В аятите са съобщени множество факти по научни въпроси, известия за миналото и бъдещето или пък математическо шифроване, които никой човек по онова време не е можел да знае. Тези знания е невъзможно да бъдат получени посредством нивото на познание и технологията от онова време. Разбира се, този факт е ясно доказателство за това, че Коранът не може да бъде човешко слово.

Коранът е словото на всемогъщия Аллах, който е сътворил всичко от небитието и който обгръща с мъдрост всички същества. В един аят Аллах повелява следното относно Корана: **"... И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия"** (Сура Ниса, 82). Не само че в Корана няма никакво противоречие, но с всеки изминат ден всяка една информация, дадена ни в Корана, разкрива все нови и нови чудеса на тази Божия книга. Това, което остава на човек, е да се придържа към него и да го приема като пътеводител. В Корана Аллах ни повелява следното:

"Този Коран не може да е откровение от друг освен от Аллах - в потвърждение на онова преди него и за разяснение на Писанието - няма съмнение в него! - от Господа на световите. Или казват [за Мухаммад]: "Той го е измислил." Кажете: "Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!"" (Сура Юнус, 37-38)

"И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!" (Сура Анам, 155)

ЕВОЛЮЦИОННАТА ИЗМАМА

Дарвинизмът, т.е. еволюционната теория, се е появила с цел отричане на истината за сътворението, но тя не е нищо друго освен една провалила се ненаучна лъжа. Тази теория, която твърди, че живите организми са се появили случайно от неживата природа, бива опровергана с научното доказване, че във Вселената и живите организми съществува един много очевиден “дизайн”. По този начин фактът, че цялата Вселена и всички живи същества са сътворени от Бог, бива доказан и от науката. Провежданата по цял свят пропаганда днес с цел поддържане на еволюционната теория е основана единствено на изкривени научни факти, пристрастни интерпретации, изречени под формата на наука лъжи и извършени фалшификации. Но тази пропаганда не може да прикрие истината. През последните 20-30 години в научните среди започна да се дава все по-голяма гласност на факта, че еволюционната теория е най-голямата измама в историята на науката. Направените след 1980 година проучвания доказват, че предположенията на Дарвин са напълно погрешни и много учени потвърждават това. Особено в САЩ учени от различни области като биология, биохимия и палеонтология забелязват невалидността на дарвинизма и започват да определят произхода на живите същества с понятието “разумен дизайн” (intelligent design). Този “разумен дизайн” е научното излагане на истината, че живите същества са сътворени от Бог. В много други наши произведения сме разгледали и продължаваме да разглеждаме провала на еволюционната теория и доказателствата за сътворението, с всички научни подробности. Но поради изключителното значение на този въпрос смятаме за необходимо и тук накратко да изложим някои факти.

Научният провал на дарвинизма

Въпреки че еволюционната теория е учение, водещо началото си още от времето на древните гърци, тя бива широко разпространена чак до 19ти век. Най-важното събитие, което превръща теорията в първостепенна тема в света на науката, е публикуваната през 1859 книга на Чарлз Дарвин, озаглавена “Произходът на видовете”. В тази книга Дарвин отрича, че различните живи организми на Земята са били сътворени поотделно от Бог. Според Дарвин всички организми имат един общ прародител, но в продължение на доста дълъг период от време претърпяват малки промени, вследствие на които се диференцират. Теорията на Дарвин не се опира на никакво научно откритие или експеримент и както той сам казва, “това е само предположение”. Нещо повече, както Дарвин признава в една доста дълга глава от своята книга, наречена “Трудностите на теорията” (Difficulties on Theory), хипотезите му притежават недостатъци по отношение на доста съществени въпроси.

Дарвин насочва всичките си надежди към новите научни открития, които очаква, че ще решат “Трудностите на теорията”. Но обратно на очакванията му научните открития увеличават размера на тези трудности.

Научното проваляне на дарвинизма може да бъде разгледано в три основни направления:

1. Теорията не може по никакъв начин да обясни как е произлязъл животът на Земята.
2. Няма никакво научно откритие, което да покаже, че представеният от теорията “еволюционен механизъм” има някаква сила, чрез която да може да протече.
3. Фосилните данни доказват точно обратното на предположенията на еволюционната теория.

В настоящия раздел ще разгледаме в общ план тези три основни точки.

Първата непреодолима стъпка: произходът на живота

Еволюционната теория постулира, че всички живи организми са еволюирали от една-единствена жива клетка, която се е появила в първичните земни условия преди 3,8 билиона години. Един от въпросите, на които теорията не може да даде отговор, е как една-единствена клетка би могла да генерира милиони комплексни животински видове и ако наистина съществува такава еволюция, то защо във фосилните данни не могат да бъдат открити никакви следи от нея. Тук, на тази първа стъпка от предполагаемия еволюционен процес, е мястото, където трябва преди всичко да зададем въпроса: как се е появила тази “първа клетка”?

Тъй като еволюционната теория отрича сътворението и не приема съществуването на каквато и да била свръхестествена намеса, тя твърди, че “първата клетка” се е появила случайно в рамките на природните закони, без никакъв дизайн, план или систематизация. Според теорията живата клетка трябва да е била произведена случайно от неорганични вещества. Това твърдение обаче противоречи дори и на най-неоровержимите биологични закони.

“Животът се поражда от живот”

В своята книга Дарвин никъде не споменава за произхода на живота. Примитивното разбиране за науката по неговото време почива на предположението, че живите същества имали много просто устройство.

Още от древни времена спонтанната генерация, теория, твърдяща, че неорганичните вещества са се съединили, за да формират живите организми, е била широко приета. Като цяло се вярвало, че насекомите са се появили от остатъци от храна, а мишките от пшеница. За доказването на тази теория били проведени интересни експерименти. Върху мръсно парче парцал била поставена малко пшеница и се вярвало, че след известно време от нея ще се формира мишка.

Подобно на това развиващите се в месото червейчета били смятани като доказателство за спонтанната генерация. Не след дълго обаче станало ясно, че червеите не са се появили върху месото спонтанно, а са били пренесени от мухите под формата на невидими за човешкото око ларви.

В периода, когато Дарвин пише “Произходът на видовете”, вярването, че бактериите могат да се формират от неорганични вещества, било общоприето в научния свят. Пет години след публикуването на Дарвиновата книга обаче Луи Пастър обявява резултатите от дългите си проучвания и експерименти, които отричат спонтанната генерация – крайъгълен камък на теорията на Дарвин. На своята триумфална лекция в Сорбоната през 1864 година Пастър казва: “Учението за спонтанната генерация никога не би могло да се възстанови след смъртоносния удар, който този прост експеримент му нанася”. (Sidney Fox, Klaus Dose, “Molecular Evolution and The Origin of Life”, New York: Marcel Dekker, 1977, стр. 2)

Защитниците на еволюционната теория дълго време се противопоставят на откритията на Пастър. Но когато напредъкът в науката разкрива комплексната структура на клетката на живия организъм, идеята, че животът би могъл да се е зародил случайно, се сблъсква с една още по-голяма безизходица.

Безнадеждните усилия през 20ти век

Първият еволюционист, който през първата половина на 20ти век се заема с въпроса за произхода на живота, е известният руски биолог Александър Опарин. Посредством множество тези, които излага през 1930 година, той се опитва да докаже, че клетката на живия организъм може да се формира като резултат от съвпадения. Тези изследвания обаче са обречени на провал и Опарин е принуден да направи следното признание: “За съжаление произходът на клетката остава въпрос, който в действителност е най-тъмната страна от цялата еволюционна теория.” (Alexander I. Oparin, “Origin of Life”, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (препечатка), стр.196)

Еволюционистите последователи на Опарин извършили безброй много експерименти, ръководили изследвания и правили проучвания, за да разрешат проблема с произхода на живота. Най-известният от тези експерименти е извършен през 1953 г. от американския изследовател Стенли Милър. В този експеримент Милър използвал смес от газове, която смятал, че е съществувала в първичната земна атмосфера. За да предизвика протичането на реакция между тях, той пропускал електрически ток и в края на експеримента се синтезирали няколко присъстващи в структурата на протеините органични молекули (аминокиселини). Изминали едва няколко години, когато било разкрито, че този експеримент, който бил представен като важна стъпка в подкрепа на еволюцията, е невалиден, защото използваната в експеримента атмосфера доста се различавала от истинските земни условия. (“New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life”, Bulletin of the American Meteorological Society, глава 63, Ноември 1982, стр. 1328-1330)

След едно дълго мълчание Милър признал, че атмосферната среда, която той използвал, била недействителна. (Stanley Miller, “Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules”, 1986, стр. 7)

Всички положени през 20ти век усилия от страна на еволюционистите да обяснят произхода на живота завършили с провал. Геохимикът Джефри Бада от Института Сан Диего Скрипс признава този факт в една своя статия, публикувана в списание "Earth" през 1998 година:

"Днес, когато напускаме двадесети век, ние все още сме изправени пред най-големия нерешен проблем, който имахме, когато влязохме в двадесети век: как се е зародил животът на Земята?" (Jeffrey Bada, списание "Earth", Февруари 1998, стр. 40)

Комплексната структура на живота

Основната причина, поради която еволюционната теория завършва с една толкова голяма безизходица по отношение на произхода на живота, е, че дори живите организми, които се смятат за най-простите, имат изключително сложна структура. Клетката на едно живо същество е по-комплексна от всички видове технически продукти, произведени от човека. Днес дори в най-модернизираните лаборатории на света не може да бъде произведена жива клетка посредством съединяването на неорганични вещества. Условиата, необходими за формирането на една клетка, са твърде много на брой, за да бъдат обяснени със случайности. Вероятността протеините, които са градивни блокове на клетката, да се синтезират случайно, средно за протеинова молекула, изградена от 500 аминокиселини, е 1 на 10^{950} . В математиката вероятност, по-малка от 1 на 10^{50} , статистически е прието да се смята за нулева вероятност на изпълнение.

Молекулата ДНК, която се намира в ядрото на всяка клетка, съдържа цялостния структурен план на човешкото тяло. Изчислено е, че ако трябва да изпишем кодираната в ДНК информация, то трябва да съставим една огромна библиотека, съдържаща 900 тома енциклопедии, всяка от които да е по 500 страници.

От тази отправна точка възниква една много интересна дилема: ДНК може да бъде копирана единствено с помощта на някои съдържащи се в нея ензими. Синтезирането на тези ензими обаче може да се извърши единствено в рамките на информацията в ДНК. Тъй като те зависят една от друга, за да протече копирането, трябва и двете да съществуват едновременно. Това довежда сценария, според който животът се заражда от само себе си, до безизходно положение. Почетният еволюционист проф. Лесли Оргел от университета в Сан Диего, Калифорния признава този факт в октомврийското издание на списание "Сайънтифик Америкън" ("Scientific American") през 1994 година:

"Изключително невероятно е това, че протеините и нуклеиновите киселини, и двете структурно комплексни, са се появили внезапно на едно и също място, по едно и също време. Освен това изглежда невъзможно получаването на едните без наличието на другите. И така, от пръв поглед всеки би могъл да направи заключението, че всъщност от химична гледна точка животът никога не би могъл да възникне." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, издание 271, октомври 1994, стр. 78)

Без съмнение е невъзможно животът да е възникнал по естествени причини, следователно трябва да се приеме, че е бил “сътворен” по свръхестествен начин. Този факт ясно анулира еволюционната теория, чиято главна цел е да отрича сътворението.

Измислените еволюционни механизми

Вторият съществен момент, който отрича теорията на Дарвин, е разбирането, че двата принципа, изложени от теорията като “еволюционни механизми”, в действителност нямат никаква еволюционна сила.

Дарвин основава своето твърдение изцяло на механизма, наречен “естествен отбор”. Значението, което той приписва на този механизъм, става ясно от името на книгата му: “Произход на видовете чрез естествения отбор...”. Естественият отбор предполага, че тези организми, чието устройство е най-подходящо за природните условия и географското им разпространение, ще продължат своя живот и потомство, а останалите ще изчезнат. Например от едно стадо елени, застрашено от хищници, разбира се, ще оцелеят тези елени, които тичат най-бързо. Но без значение колко време ще трае този процес, той не може да превърне елените в друг вид организми. Елените си остават винаги елени.

Следователно механизмът на естествен отбор няма еволюционна сила. Дарвин също бил наясно с този факт и споменава за това в книгата си “Произходът на видовете”: “докато не възникнат полезни промени, естественият отбор не върши никаква работа”. (*Charles Darwin, “The Origin of Species”: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 189*)

Неодарвинизъм и мутации

Следователно как се появяват тези “полезни промени”? Дарвин се опитва да отговори на този въпрос от гледна точка на примитивното разбиране на науката по онова време. Според френския биолог Ламарк, живял преди Дарвин, организмите предават своите качества, придобити по време на живота си, на следващите поколения и така се развиват.

Откритите от Грегор Мендел и потвърдени от процъфтяващата през 20ти век наука генетика закони за наследствеността обаче напълно сриват легендата, че придобити качества се предават на следващите поколения. Ето така естественият отбор се провалил в ролята си на еволюционен механизъм.

В края на 1930 година една група учени, решени да останат верни на Дарвин, разработват така наречената “Модерна синтетична теория”, или както още е известна, “неодарвинизъм”. Като “причина за полезните промени” неодарвинистите добавят мутациите, които са деформации, появили се в резултат на въздействие на външни фактори, като радиация или копирни грешки, върху гените на организмите, към естествените мутации.

Днес моделът, който символизира еволюцията, е неодарвинизмът. Според теорията многобройните комплексни органи на живеещите на Земята милиони живи организми, като уши, очи, бели дробове и крила, са се формирали в резултат на един процес, който се базира на “мутации”, на генетични смущения. Съществува обаче един категоричен факт, който напълно срива теорията: мутациите не пораждат процес, чрез който живите организми да се развиват, а точно обратно – те винаги пораждат вреди.

Причината за това е проста: ДНК има много комплексна структура. Различните случайни влияния, действащи върху тази молекула, могат да предизвикат единствено вреди. Американският генетик Б.Г. Ранганатан обяснява това така:

“Мутациите са малки, случайни и вредни. Те се появяват рядко и най-добрата възможност е да са неефективни. Тези четири характеристики на мутациите показват, че те не могат да предизвикват никакво еволюционно събитие. Една случайна промяна в един до голяма степен развит организъм или е ефективна, или е вредна. Една случайна промяна на часовника не означава усъвършенстване на този часовник. Най-вероятно или ще го повреди, или в най-добрия случай ще бъде неефективен. Земетресението не подобрява града, то го разрушава”. (*B.G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988*)

Не е учудващо, че до ден-дневен не е забелязана нито една полезна мутация, която да може да усъвършенства генетичния код. Доказано е, че всички мутации са вредни. Поради тази причина мутацията, зад която се крият еволюционистите, не е магически жезъл, който превръща живите организми в по-развити и перфектни форми. Като цяло влиянието на мутациите е вредно. Така че промените, които мутациите биха предизвикали, могат да бъдат само от вида на тези, изпитани от хората в Хирошима, Нагасаки и Чернобил - а именно смърт, недъгавост и “грешки на природата”...

От своя страна естественият отбор, както и самият Дарвин казва, “не може да направи нищо сам”. Този факт ни показва, че в природата няма никакъв “еволюционен механизъм”. И след като не съществува еволюционен механизъм, то не може да съществува и никакъв въображаем процес, наречен еволюция.

Признания относно естествения отбор

От времето на Дарвин до днес няма нито едно откритие, което да покаже, че организмите са еволюирали посредством естествен отбор. Главният палеонтолог на Британския природоисторически музей Колин Патерсон, който е един от най-видните еволюционисти, признава този факт така:

Никой не е създал нов вид посредством механизма на естествения отбор. Никой дори не се е доближил до нещо такова. Най-дискутираната тема в неодарвинизма днес е именно това. (*Colin Patterson, “Cladistics”, Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC*)

В озаглавената “Еволюция и естествен отбор” глава от книгата си “Еволюцията на живите организми” Пиер-Пол Грасе, който е един от най-известните зоолози на Франция, редактор на 35-томовата енциклопедия “*Traite de Zoologie*” и бивш председател на Френската академия на науките, пише следното:

Теорията на Дж.Хъксли и другите биолози, че еволюцията работи посредством механизма на естествения отбор, не е нищо друго освен наблюдения на демографските факти, областното вариране на генотиповете и географските разпределения. Голяма част от разглежданите видове са останали непроменени в продължение на десетки хиляди години. Вземането на варирането според условията, заедно с предварителната промяна на гените не могат да бъдат използвани като доказателство за еволюцията и най-добрият пример за това са живите фосили, които в продължение на милиони години не са претърпели никаква промяна. (*Pierre Paul Grassé, Evolution on Living Organisms: Evidence for a New Theory of Information, Academic Press, Ocak 1978, стр. 122*)

Във фосилния регистър няма и следа от междинните форми

Най-ясното доказателство, че предложеният от еволюционната теория сценарий не се е разиграл, е фосилният регистър. Според еволюционната теория всички живи организми са се видоизменили един от друг. С течение на времето един по-ранен вид се превръща в друг и т.н., докато се появят всички останали видове. Според теорията това превръщане обхваща един процес, продължаващ милиарди години и напредващ стъпка по стъпка. В такъв случай трябва да са се формирали и живели безброй междинни видове в периода на дългото превръщане, за което се говори.

Например в миналото трябва да са живели организми полуриба – полувлечуго, които, въпреки че все още са били носители на качествата на рибите, са придобили и някои от характерните черти на влечугите. Или пък би трябвало да са се появили влечуги-птици, които, бидейки носители на качествата на влечугите, придобиват и някои от характеристиките на птиците. Тъй като се намират в преходен период, те трябва да бъдат недъгави и с недостатъци. Еволюционистите, които вярват, че тези измислени животни са живели в миналото, ги наричат “междинни форми”.

Ако наистина такъв вид животни са живели в миналото, то броят и разновидностите им трябва да бъдат милиони, дори милиарди. И вкаменелостите на тези чудовищни животни непременно трябва да бъдат сред намерените останки. Това е така, защото броят на тези междинни форми трябва да бъде дори повече от познатите ни днес животински видове и целият свят би трябвало да е пълен с техните останки. В “Произходът на видовете” Дарвин обяснява това така:

“Ако теорията ми е вярна, то трябва непременно да са живели междинни форми, които свързват видовете... И доказателствата за тяхното съществуване могат да бъдат намерени единствено сред откритите останки.” (*Charles Darwin, The Origin of Species: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 179*)

Провалените надежди на Дарвин

Въпреки усърдните усилия, които еволюционистите полагат от средата на 19 век насам за намирането на останки по цял свят, все още не са открити никакви междинни форми. Всички доказателства, придобити при разкопките и изследванията, противно на това, което очакват еволюционистите, показват, че живите организми са се появили на Земята изведнъж и в свършен вид. Известният английски палеонтолог (фосилен учен) Дерек В. Ейгър, въпреки че е еволюционист, признава този факт така:

“Проблемът ни е следният: когато детайлно изследваме намерените вкаменелости, било то на ниво видове или класове, ние винаги се сблъскваме с един и същи факт; виждаме групи, които не са се развили чрез постепенна еволюция, а такива, които са се формирали отведнъж.” (*Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, том 87, 1976, стр. 133*)

Както се вижда, фосилните данни показват, че организмите са се появили внезапно и напълно развити, без да преминават през никакви междинни форми. Това е точно обратно на предположенията на Дарвин. И същевременно е много силно доказателство, че живите организми са били сътворени. Единственото обяснение за това, че живите същества са се появили внезапно и напълно завършени, без да имат какъвто и да било еволюционен предшественик, е, че те са били сътворени. Този факт бива приет и от всеизвестния биолог-еволюционист Дъгълс Футуйма:

“Живите организми са се появили на Земята или напълно свършени, без никакви недостатъци, или развивайки се от видове, живели преди тях. Ако са се появили напълно свършени и без никакви недостатъци, тогава те би трябвало да са създадени от висш разум.” (*Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. стр. 197*)

Фосилните данни показват, че организмите са се появили на Земята напълно развити и в една свършена форма. Това означава, че “произходът на видовете”, противно на предположенията на Дарвин, не е еволюцията, а сътворението.

Приказката за еволюцията на човека

Една от най-често представяните теми от защитниците на еволюционната теория е тази за произхода на човека. Според дарвинисткото твърдение съвременният човек е произлязъл от някакъв вид маймуноподобни същества. Твърди се, че по време на този предполагаем еволюционен процес, който се приема, че е започнал преди 4-5 милиона години, са съществували някои междинни форми между съвременния човек и неговите прадеди. В този напълно въображаем сценарий са вписани четири основни “категории”:

1. *Australopithecus* (Австралопитек)

2. Homo habilis (Хомо хабилис)

3. Homo erectus (Хомо еректус)

4. Homo sapiens (Хомо сапиенс)

Еволюционистите наименоват т.нар. първи маймуноподобен праотец на човека Australopithecus, което означава южноафриканска маймуна. Тези същества не са нищо друго освен вид маймуни, чиито представители са изчезнали.

Всеобхватни проучвания върху разнообразни видове Australopithecus, извършени от двама световноизвестни анатоми от Англия и САЩ – лорд Соли Зукърмън и проф. Чарлс Окснърд, показват, че тези същества не са двукраки и имат същите движения като на съвременните маймуни. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, стр. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, том 258, стр. 389)

Следващият стадий от човешката еволюция бива класифициран от еволюционистите като homo, т.е. човек. Според твърдението съществата от поредицата homo са по-развити от австралопитеките. Смята се, че в последното ниво от еволюцията на тези видове се формира Homo sapiens, т.е. съвременният човек.

Еволюционистите измислят една въображаема еволюционна схема и подреждат различни останки в определена поредица. Схемата е въображаема, защото никога не е могло да се докаже, че е имало някаква еволюционна връзка между тези различни класове животни. Ърнест Майър, един от най-големите защитници на еволюционната теория през 20ти век, признава този факт, като казва, че "веригата, простираща се чак до Homo sapiens, в действителност не съществува". (J.Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, декември 1992)

Изготвяйки подреждането Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens, еволюционистите искат да създадат впечатление, че всеки един от тези видове е прародител на следващия. Последните палеонтологични открития обаче показват, че Australopithecus, Homo habilis и Homo erectus са живели по едно и също време, но в различни части на света. (Alan Walker, *Science*, vol. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, стр. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, стр. 272)

Нещо повече, една част от хората, класифицирани като Homo erectus, са живели до модерните времена, а Homo sapiens neandarthalensis и Homo sapiens sapiens (съвременният човек) са открити един до друг на едно и също място. (Списание "Тайм", ноември 1996)

Това, разбира се, разкрива невалидността на твърдението, че тези организми са прародители един на друг. Стивън Джей Гауд, палеонтолог от Харвардския университет, макар и еволюционист, обяснява тази безизходица на еволюцията по следния начин:

“Какво би се случило с нашето родословно дърво, ако съществуват три съвпадащи рода хоминиди (*A.africanus*, едрите *australopithecines* и *H.habilis*), които очевидно не произлизат един от друг? Нещо повече, при нито един от трите вида не се проявява еволюционна тенденция по време на пребиваването им на Земята.” (*Stephen. J. Gould, Natural History, том. 85, 1976, стр. 30*)

Още много еволюционисти признават, че сценарият на човешката еволюция е лишен от доказателства. Палеонтолозите-еволюционисти Вили, Соломон и Дейвис, казвайки: “човешките фосили се появяват в регистрите внезапно”, приемат, че човекът се е появил внезапно на земята, т.е. без да има какъвто и да било еволюционен прародител. (*Villee, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, стр. 1053*)

Интересен показател за това, че тезата за човешката еволюция е измислена, е това, че новооткритите фосили, вместо да подкрепят твърдението, го правят още по-противоречиво. Найлс Елдридж от Харвардския университет, който е един от водещите палеонтолози в САЩ, и Йан Татерсал от Американския природоисторически музей правят следните съществени коментари по тази тема:

“Мисълта, че еволюционната история на организмите е въпрос на откритие е пълна измислица. Ако беше така, то колкото повече човешки фосили откриваме, толкова по-ясна трябваше да става историята за човешката еволюция. Но ако се е случило нещо, то е точно обратното.” (*Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, стр. 126-127*)

Още доста еволюционисти, специалисти в тази област, имат изключително песимистично виждане по отношение на защитаваната от тях теория. Например научният писател номер едно на известното списание “*Нейчър*” (*Nature*) Хенри Гии в книгата си “В търсене на дълбокото време” (*In Search of Deep Time*) от 1999 г. казва, че “всички фосилни доказателства за човешката еволюция отпреди 5 – 10 милиона години са толкова малко, че могат да бъдат поместени в една малка кутия”. Заключение, до което достига Гии, е интересно:

“Схемата на човешката еволюция, която се базира на връзките прародител-наследник, е изцяло човешко изобретение и е формирана според предразсъдъците на хората... Взимането на една група фосили и обявяването, че отразяват роднинска верига, не е научна хипотеза, която може да бъде доказана, но е твърдение, което има същата стойност каквато и една приказка от хиляда и една нощ. Може би е забавна или дори насочваща, но в никакъв случай научна.” (*Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, стр. 116-117*)

Разбира се, изричането на тези думи от страна на редактора на списание “*Нейчър*” (*Nature*) е един съществен прогрес. Един “авторитет” като “*Нейчър*”, който винаги е излагал на преден план и защитавал еволюционните твърдения на научния свят, да отрази признания, че еволюционната теория страда от липса на доказателства, е в качеството си на документ, показващ провалянето на еволюционната теория.

Хенри Гии обяснява също как разкриваната от медиите и т.нар. научни еволюционни източници история “как човекът еволюира” няма никаква научна стойност ето така:

“Например твърди се, че еволюцията на човека се е развила успоредно с развитието на човешката стойка, мозъчния обем, технологичния напредък, като използване на огън и оръдия на труда, и координацията между погледа и ръцете, която спомага за възникването на речта. Но сценарии като този са субективни. Те никога не могат да бъдат доказани чрез опити, следователно не са научни. Като цяло употребата им се дължи не на научните тествания, а на твърдения и авторитарния подход на представянето им. Когато погледнем бръщолевиците, които журналистите и писачите на кратки новини разпространяват навсякъде в търсенето на прадедите ни и откриването на загубените роднински връзки, може да ни се стори изненадващо да научим, че много професионални палеонтолози, които не изследват историята на организмите, опирайки се на различните сценарии и разкази, изоставят разкриваната като приказка еволюционна история поради ненаучността ѝ още преди повече от 30 години” (*Henry Gee, In Search Of Deep Time, Beyond the Fossil Record to a New History of Life, The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc. , 1999, s. 5*)

Това са много важни признания. Те излагат факта, че еволюционната теория, която в продължение на 150 години е представяна като научен отговор на въпроса “как сме се появили на земята”, в действителност е само един сценарий, който бива наложен на науката от страна на определен “обществен възглед”. Но интересното тук е, че тези “признания” на палеоантропологичния свят никога не биват отразявани в медиите. А напротив, медиите внимателно прикриват тази безизходица, в която изпада еволюционната теория, като провеждат пропаганда от вида “победата е близко”, за да вдъхнат последна увереност на гражданите на една изгубила войната държава и лъжат обществото, че “всеки ден се откриват все нови доказателства за еволюционната теория”. Американският биолог Джонатан Уелс, който е завършил магистратура в Уале и защитил докторска степен в калифорнийския университет Бъркли, в книгата си “*Иконите на еволюцията: Наука или мит, защо по-голямата част от това, което преподаваме за еволюцията, е грешно*” (*Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong*), отпечатана през 2000 г., обобщава тези механизми на пропагандиране така:

“Голяма част от обществото много рядко бива осведомявана за изявленията на научните експерти за дълбоката неопределеност по отношение на човешкия произход. Вместо това ние се задоволяваме с последната теория на този или онзи и никога не ни се предава истината за това, че самите палеоантрополози са в неразбирателство по този въпрос. И типично, теорията бива разкрасявана с пещерни хора или измислени рисунки на “силно нагримирани” човешки предшественици... Това, което се вижда, е, че в нито една сфера науката не е извършвала толкова спекулации с толкова малко материали.” (*Jonathan Wells, Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong, Washington, DC, Regnery Publishing, 2000, cmp. 225*)

Генетичните вариации не са доказателство за еволюционната теория

От времето на Дарвин до днес някои биологични явления биват тълкувани погрешно и представяни като доказателство за еволюционната теория. Начело на тях идва генетичната вариация (видоизменение). Това генетично събитие е причина представителите на един и същи животински вид или на една и съща група да притежават различни характерни особености. Например всички хора по света са носители основно на една и съща генетична информация, но някои имат тесни очни цепнатини, други червени коси, трети са с дълги носове, а четвърти пък са ниски – всичко това зависи от степента на потенциала за вариация на тази генетична информация.

Ако вземем и прочетем един защитаващ еволюцията учебник по биология, ще видим, че всички примери, които са представяни като “еволюционни доказателства”, са явления на генетични вариации. (Например различната форма на човката на сипката на остров Галапагос или отглежданите от животновъдите различни породи кучета) Вариациите обаче не представляват доказателства за еволюцията, защото те не са нищо друго освен резултат от различни комбинации на вече съществуваща генетична информация и не прибавят никакви нови характеристики към нея. Важното за еволюционната теория обаче е въпросът как ще се появи напълно нова информация, която да обуслови напълно нов животински вид.

За тези две различни явления (тоест вариацията в наличен животински вид и появяването на съвсем нов животински вид) биолозите-еволюционисти също така използват два различни термина. Единият е “микроеволюция”, а вторият “макроеволюция”. В действителност обаче при първия случай, т.е. при видоизменение в наличен животински вид, дори на “микро” ниво няма никаква “еволюция”, т.е. развитие към нов, различен вид. Поради тази причина тази преднамерена употреба е погрешна. В действителност понятието, което съответства на твърдението на еволюционната теория, е “макроеволюция”. Когато се каже еволюционна теория, то терминът, който се обсъжда, е именно този.

Ето тук има един много съществен момент. Хората, които нямат достатъчно познания по въпроса, могат да се подвеят, че “след като микроеволюцията се извършва в рамките на кратък срок от време, то и макроеволюцията в продължение на милиарди години може да се осъществи”. Използвайки тази заблуда, еволюционистите се опитват да накарат хората да повярват в еволюционната теория.

Несъстоятелността на това схващане обаче, т.е. невъзможността вариацията да бъде “механизъм за макроеволюция”, от 80те години насам се знае и приема от научния свят. В една от статиите си в списание “Еволюционна биология” (*Developmental Biology*) от 1996 г. биолозите-еволюционисти Гилбърт, Опиц и Раф обясняват този въпрос така:

“Генетичната информация може да е достатъчно средство за обясняване на микроеволюцията, но микроеволюционните промени, настъпващи в генетичната информация, не са от такъв вид, че да

превърнат едно влечуго в бозайник или една риба в земноводно. Микроеволюцията може само да подпомогне представата за оцеляването на подходящите индивиди, но не и да обясни тяхното образуване. Така както Гудуин казва през 1995, “произходът на видовете, т.е. проблемът на Дарвин, продължава да бъде нерешен.” (Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", *Developmental Biology* 173, Article No. 0032, 1996, стр. 361)

Обобщеното заключение на цялата тази дискусия микроеволюция-макроеволюция е следното: живите организми са се появили на земята като “видове”, които са с различна структура. В рамките на тези видове благодарение на богатството в генните басейни е възможно образуването на различни вариации и подвидове. Но този процес, който осигурява видоизменения, никога не е ставал причина за настъпването на “еволюция”.

Генетичната прилика не доказва еволюционната теория

Едно от твърденията, които еволюционистите често изтъкват през последните години, е, че гените на един човек и едно шимпанзе имат 98% прилика и че това било доказателство, че шимпанзетата и хората произлизат от един общ прародител. Но това е едно подвеждащо твърдение, защото, за да се твърди, че генната структура на хората и шимпанзетата си приличат 98%, трябва така както днес е разкрита генната карта на човека, да се състави и тази на шимпанзетата, да се сравнят и да се представи полученият от това сравнение резултат. В наличност обаче няма такъв резултат, защото досега е разкрита само генната карта на човека. За шимпанзетата все още не е предприето такова действие.

Добре, но откъде се е появило това съотношение на прилика? Тази прилика е изключително преувеличено обобщаване, което е извършено, тръгвайки от приликата на аминокиселинни пермутации в някои от основните протеини, около 30-40, намиращи се в шимпанзетата и хората. Докато в човека има около 35 хиляди гена и повече от 10 хиляди протеина, които са кодирани в тези гени. Поради тази причина твърдението, че гените на хората и маймуните са 98% еднакви при положение, че от толкова много протеини само 40 от тях си приличат, няма абсолютно никаква научна основа.

Нещо повече, спорно е дори ДНК сравнението, направено върху тези 40 протеина. Това сравнение е извършено през 1987 г. от двамата биолози Сибли и Ахълкуист и е публикувано в списание “Джърнъл ъф Молекуляр Еволюшън”. (*Journal of Molecular Evolution*, брой 26, стр. 99-121) Докато ученият Сарич, който по-късно изследва тези данни, достига до заключението, че надеждността на метода на получаване на данните е спорна и че самите данни са изтълкувани преувеличено. (Sarich et al. 1989, *Cladistics* 5:3-32)

Освен това съответните основни протеини са общи жизнени молекули, които се намират в множество различни живи организми. Не само тези на шимпанзето, но и структурата на намиращите се в напълно различни организми протеини от същия вид си приличат с тези на човека.

Така например според генните анализи, предадени от списание “*Ню Сайънтис*” (*New Scientist*), приликата между ДНК на хората и червеите нематод (клас цилиндрични червеи) е 75%. (*New Scientist*, 15 май 1999, стр. 27) Това несъмнено означава, че между човека и този червей съществува разлика само от 25%! Ако погледнем към измисленото от еволюционистите родословно дърво, ще видим, че дори преди 530 милиона години класът гръбначни (*Chordata*), към които принадлежи човекът, и класът нематоди (*Nematoda*) се различават един от друг.

От друга страна, ако погледнем към извършените върху някои протеини анализи, ще видим, че те представят човека като близък до много по-различни живи организми. В едно проучване, проведено от изследователи от Кембриджкия университет, са сравнени някои протеини на сухоземните животни. Изумителното е, че от почти всички проби човекът и птицата се нареждат като най-близката една до друга роднинска двойка. Следващият близък роднина е крокодила. (*New Scientist*, том 103, 16 август 1984, стр. 19)

Всички тези примери показват, че общата представа за генетична прилика не може да представлява доказателство за еволюционната теория. Това е така, защото генетичните прилики не отговарят на отстояваната еволюционна схема, а напротив, показват точно противоположни резултати.

Следователно, когато погледнем на случая като на едно цяло, ще видим, че “биохимичните прилики” не са доказателство на еволюцията, а обратно – теорията остава безпомощна. Д-р Кристян Шуабе, който е изследовател по биохимия в медицинския факултет в Севернокалифорнийския университет, много пъти бива принуден да признае, че в нито едно от своите проучвания не е могъл да получи каквото и да било доказателство за еволюцията. В една статия в списание “*Сайънс*” (*Science*) д-р Шуабе казва следното:

Молекулярната еволюция започна да се смята едва ли не за по-висш метод за откриване на еволюционното роднинство, отколкото палеонтологията. Бидейки молекулярен еволюционист, аз би трябвало да се гордея с това. Но напротив, докато молекулярните прилики трябваше да показват постигането на едно равномерно развитие на видовете, наличието на множество изключения изглежда твърде обезпокоително. Тези изключения са толкова много, че си мисля, че в действителност изключенията и необичайностите са носители на едно много по-съществено послание. (*Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", Trends in Biochemical Sciences, том 11, юли 1986*)

Вследствие на извършените в областта на молекулярната биология открития известният биохимик проф. Майкъл Дентън прави следния коментар:

“На молекулярно ниво всеки клас е уникален, изолиран и не е свързан посредством междинни форми. Така позоваването на молекулите, подобно на фосилните останки, се проваля при осигуряването на изплъзващите се междинни форми, които дълго време са издирвани от еволюционната биология... На молекулярно ниво нито един организъм не е “ предшественик “ или “ първичен “, или “ по-развит “ в сравнение със своите роднини... Съществува известно съмнение, че ако това молекулярно доказателство беше налице преди един век,..... идеята за органичната еволюция никога нямаше да бъде призната.” (*Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985, стр. 290-91*)

Тук трябва да подчертаем следното: разбира се, че човешкото тяло ще има молекулярна прилика с останалите живи организми, защото те са изградени от едни и същи молекули, използват една и съща вода и атмосфера, приемат хранителни вещества, които са образувани от еднакви молекули. Разбира се, че метаболизмът и следователно генетичната им структура ще си приличат. Но това не е доказателство, че те са еволюирали от един общ прародител.

В действителност този “общ материал” не е резултат от еволюция, а от “общ дизайн”, т.е. всички те са сътворени по еднакъв план.

Една дарвинистка измама: усилията за откриване на доказателство за еволюцията от ембриологията

Това, което е наричано “теория на рекапитулацията“, дълго време е било отричано от научната литература, но все още е представяно като научна действителност от някои еволюционни публикации. Терминът “рекапитулация” е краткото название на израза “Ontogeny recapitulates phylogeny”(онтогенетично повторение на филогенезата), изложен от биолога еволюционист Ернст Хекел в края на 19^{ти} век.

Тази представена от Хекел теория постулира, че живите зародиши преминават отново през еволюционния процес, през който техните псевдопредшественици са преминавали. Например човешкият зародиш по време на развитието си в майчината утроба първо проявява особеностите на риба, после на влечуго и най-накрая на човешко същество.

През последвалите години е доказано, че тази теория е пълна измислица. Известно е, че “хрилете“, които предполагаемо се появяват в ранните стадии на човешкия зародиш, всъщност са първоначалните фази на канала на средното ухо, паращитовидната жлеза и тимуса. Зародишната част, която е оприличавана на “торбичката на жълтъка на яйцето“, излиза, че е торбичка, която произвежда кръв за бебето. Частта, която е отъждествена от Хекел и неговите последователи на “опашка“, в действителност е гръбнакът, който прилича на опашка единствено защото се появява преди краката.

Това са всеизвестни факти в света на науката и дори самите еволюционисти се съгласяват с тях. В една статия от 16 октомври 1999 г. в списание *Ню Сайънтист* (*New Scientist*) пише следното:

“Хекел нарича теорията си “биогенетичен закон” и за много кратко време тази идея става известна като “рекапитулация”. В действителност обаче не след дълго се разбира, че законът на Хекел не е верен. Например, при ранния човешки зародиш никога не се образуват, подобни на рибите, хриле и зародишът никога не преминава през фази, през които да прилича на зряло влечуго или на маймуна.” (*Ken McNamara, “Embryos and Evolution”, New Scientist, 16 Ekim 1999*)

Друг интересен аспект на “рекапитулацията” е, че самият Ернст Хекел е шарлатанин, който, за да може да докаже теорията си, прави фалшиви рисунки. Фалшификациите на Хекел целят да оприличат зародиша на рибата с този на човека. Когато истината излиза наяве, единствената защита, с която той си служи, е, че други еволюционисти също са извършвали подобни измами:

“След това компромисно признание за “фалшификация” аз би трябвало да се смятам за порицан и укорен, ако нямаш утехата да видя редом до мен на подсъдимата скамейка хиляди обвиняеми, сред които много от най-надеждните изследователи и най-видните биолози. Голяма част от диаграмите в най-добрите учебници по биология, трактати и всекидневници трябва да понесат в същата степен цената на “фалшифицирането”, защото всички те са неточни и в по-голяма или по-малка степен подправени, схематизирани и конструирани.” (*Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor and Fields 1982, cmp. 204*)

В броя от 5 септември 1997 г. на известното научно списание “*Сайънс*” (*Science*) е публикувана статия, която ни осведомява, че зародишните рисунки на Хекел са пълна измама. В статията със заглавие “Зародишите на Хекел: измамата е преоткрита” пише следното:

Майкъл Ричардсън, ембриолог в клинично-терапевтичното училище “Св. Джордж” в Лондон, казва, че “впечатлението, което създават (рисунките на Хекел), т.е. впечатлението, че зародишите много си приличат, е погрешно”... Той и колегите му изследват отново зародишите на организми от същия вид и възраст като нарисуваните от Хекел и правейки им снимки, осъществяват собствени сравнения. В статията, която Ричардсън пише за списание “*Анатомия и ембриология*”, отбелязва, че “в повечето случаи зародишите изглеждат изключително различни”.

Списание “*Сайънс*” (*Science*) съобщава, че за да може да представи зародишите така, че да си приличат Хекел умишлено изважда от рисунките си някои органи или добавя измислени органи и по-нататък в статията е дадена следната информация:

“Според това, което Ричардсън и екипът му съобщават, Хекел не само прибавял или премахвал органи, но за да може да представи различните видове така, че да си приличат, той си е играел и с големините им, като понякога е представял зародишите с десет пъти по-различни размери. Нещо повече, за да може да прикрие разликите, Хекел избягва да наименува видовете и представя един вид, като че е представител на цяла една животинска група. Според думите на Ричардсън и екипа му дори при зародишите на много близките един до друг видове риби съществуват големи различия от

гледна точка на външния им вид и фазите на развитие. Ричардсън казва, че “рисуноките на Хекел се превръщат в най-голямата фалшификация в биологията”.

Технологията в окото и ухото

Друг въпрос, оставен без отговор от еволюционната теория, е отличното качество на възприятие чрез окото и ухото.

Преди да преминем към темата за окото, нека накратко отговорим на въпроса: “как виждаме?”. Светлинните лъчи, идващи от даден предмет, попадат в обърнат вид върху ретината. Тук чрез клетките тези светлинни лъчи се превръщат в електронни сигнали и достигат до едно малко петно в задната част на мозъка, което е наречено визуален център.

Тези електронни сигнали се възприемат в центъра на мозъка като картина след серия от процеси. След тази техническа информация нека поразмишляваме.

Мозъкът е изолиран от светлината. Това означава, че във вътрешността на мозъка е съвършено тъмно и не достига никаква светлина. Мястото, наречено визуален център, е напълно тъмно място, където никога не е достигала светлина, това може да е най-тъмното място, което някога сте виждали. В тази гъста тъмнина обаче вие наблюдавате един прекрасен свят.

Картината, която се формира в окото, е толкова ясна и отчетлива, че дори технологията на 21ви век не е способна да я постигне. Погледнете например към книгата, която четете, ръцете, с които я държите, после повдигнете глава и погледнете наоколо. Виждали ли сте някога толкова ясен и отчетлив образ като този някъде другаде? Дори най-съвършеният телевизионен екран, произведен от най-големия производител на телевизори в света, не може да ви представи толкова ясен образ. Това е един триизмерен, цветен и изключително ясен образ. В продължение на повече от 100 години хиляди инженери се опитват да достигнат тази яснота. За тази цел бяха създадени фабрики и мощни комплекси, бяха извършени повече изследвания, измислени повече планове и дизайни. Погледнете отново към телевизионния екран и към книгата, която държите в ръце. Ще видите, че има голяма разлика в яснотата и отчетливостта. Нещо повече, телевизионният екран ви показва двуизмерен образ, докато с очите си вие гледате триизмерна перспектива в дълбочина. Когато погледнете внимателно, ще видите, че в телевизора има разфокусиране. Има ли някакво замъгление във вашето зрение? Разбира се, че не.

От много години десетки хиляди инженери се опитват да изобретят триизмерни телевизори и да постигнат визуалното качество на окото. Да, те успяха да създадат триизмерни телевизионни системи, но не е възможно да ги гледаш, без да си сложиш очила. Нещо повече, това е само едно изкуствено трето измерение. Фонът е по-замъглен, а предният план изглежда като хартиен декор. Никога не може да се създаде толкова ясна и отчетлива гледка като тази на очите. Както при камерата, така и при телевизора винаги се получава загуба на качество.

Еволюционистите твърдят, че именно механизмът, който създава този ясен и отчетлив образ, е възникнал случайно. Сега, ако някой ви каже, че телевизорът в стаята ви се е появил в резултат на случайност, че всички негови атоми просто се е случило да се съединят и формират този уред, който произвежда образ, какво ще си помислите? Как атомите биха могли да направят това, което хиляди хора не могат?

От приблизително един век десетки хиляди инженери са проучвали и полагали усилия във високотехнологични лаборатории и огромни индустриални комплекси, използвайки най-модерните технологични уреди, и бяха способни да постигнат само толкова. Ако един уред произвежда по-примитивен образ от окото, то то не би могло да се образува случайно и става много ясно, че окото и образът, който се вижда чрез окото, не са формирани случайно. То изисква много по-детайлен разумен план и дизайн от този на телевизията. Планът и дизайнът на толкова ясения и отчетлив образ принадлежат на Бог, който има сила над всичко.

Същото се отнася и за ухото. Външното ухо, събирайки заобикалящите го звуци, ги предава в средното, то пък, усилвайки възприетите звукови вибрации, ги предава на вътрешното ухо, а то от своя страна превръща тези вибрации в електронни сигнали и ги изпраща в мозъка. Така както при окото, дейността на чуване се извършва в слуховия център на мозъка.

Ситуацията в окото е вярна и за ухото. А именно, мозъкът е изолиран от звук, така както от светлина - не пропуска никакъв звук да проникне. Следователно без значение колко шумно е навън, във вътрешността на мозъка е съвършено тихо. Въпреки това в мозъка се възприемат най-ясните звуци. Във вашия мозък, който е изолиран от звук, вие можете да слушате симфониите на един оркестър или да чуete целия шум на едно препълнено с хора място.

Нека отново сравним високото качество и висшата технология, която съществува в ухото и мозъка, с технологията, произведена от човешките същества. Както се полагат усилия, за да се добие ясна картина, така и в продължение на десетилетия са траели усилията за ясен звук. Резултатът от всички тези усилия са звукозаписните машини, музикални уредби, различни електронни уреди и музикални системи, приемащи звука. Въпреки всички тези технологии и хилядите инженери и експерти, които са работили върху тази хай-фи система, все още не е получен никакъв звук, който да има същата яснота и чистота като звука, възприеман от ухото. Помислете си за висококачествените музикални системи, произведени от най-голямата фирма в музикалната индустрия. Дори при тези уреди, когато се записва звук, известна част от него се губи или когато включите уредбата, вие винаги чувате шумящ звук, преди да започне музиката. Звучите, които са плод на технологията на човешкото тяло обаче, са изключително ясни и чисти. Човешкото ухо никога не възприема звука, придружен с шумене или с микрофония, както става при музикалните уредби. То възприема звука такъв, какъвто е, ясен и чист. Това е така, откакто човекът съществува. Нито един визуален или звуков уред, който човек е изобретил досега, не е станал толкова чувствителен и успешен приемник както окото и ухото.

Освен виждането и чуването обаче съществува един доста по-важен факт.

На кой принадлежи съзнанието, което вижда и чува в мозъка?

Кой е този, който гледа очарователния свят в своя мозък, слуша симфонии и чуруликането на птиците, усеща миризмата на розите?

Дразненията, идващи от очите, ушите и носа на човешкото същество, отиват към мозъка под формата на електрохимични нервни импулси. В учебниците по биология, физиология и биохимия може да откриете много подробности относно това как тези образи се формират в мозъка. Но няма да може да намерите най-важния факт, свързан с този въпрос: кой е този, който възприема тези електрохимични нервни импулси като образи, звуци, аромати и усещания в мозъка? В мозъка съществува едно съзнание, което възприема всичко това, без да се нуждае от някакво око, ухо или нос. На кого принадлежи това съзнание?

Няма съмнение, че това съзнание не принадлежи на нервите, нито на съставлящите мозъка мастен слой и неутрони. Ето защо материалистите дарвинисти, които вярват, че всичко се състои от материя, не могат да дадат отговор на този въпрос.

Това е така, защото това съзнание е сътворената от Бог душа. Душата не се нуждае нито от око, за да вижда образите, нито от ухо, за да чува звуците. Нещо повече, тя дори не се нуждае от мозък, за да може да мисли.

Всеки, който прочете за този очевиден научен факт, трябва да помисли за Всемогъщия Аллах, да се побои от Него и да потърси убежище при Него. Той е този, Който е сместил цялата триизмерна, цветна, сенчеста и сияйна Вселена в едно тъмно като в рог, няколкосантиметрово пространство.

Материалистическата вяра

Информацията, която представихме досега, ни показва, че еволюционната теория няма научна основа, а дори точно обратно – еволюционистките твърдения открито си противоречат с научните открития, предложените ни еволюционни механизми нямат еволюционна сила и фосилните останки показват, че междинните форми, от които теорията се нуждае, никога не са съществували. Следователно еволюционната теория, която представлява една ненаучна идея, трябва да бъде захвърлена настрана.

Ето така много представи като тази, че Земята е център на Вселената, са изхвърлени от дневния ред на науката. Но еволюционната теория настоятелно бива поддържана в този дневен ред. Някои хора дори се опитват да представят отправените срещу теорията критики като “атака срещу науката”. Защо? Причината е в това, че еволюционната теория е необходимо догматично вярване на определени кръгове. Тези кръгове са сляпо отдадени на материалистическата философия и приемат дарвинизма, защото той е единственото материалистическо обяснение, което може да бъде изложено, за функционирането на природата.

Доста интересно е, че те самите от време на време признават този факт. Richard C. Lewontin, известен генетик и страстен еволюционист от Харвардския университет, признава, че е “преди всичко материалист, а после учен“, със следните думи:

“Не методите и институциите на науката ни карат да приемем материалното обяснение за феноменалния свят, а точно обратно - ние сме принудени от приоритетната ни привързаност към материалната кауза да създадем изследователски апарат и съвкупност от понятия, които произвеждат материалистически обяснения, без значение колко антиинтуитивно и колко объркващо ще бъде за непросветения. Нещо повече, след като материализмът е нещо безусловно, то ние не можем да позволим да се появи каквото и да било Божествено обяснение.“ (*Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 януари, 1997, стр. 28.*)

Оттук става ясно, че дарвинизмът е догма, която бива поддържана жива единствено в интерес на верността към материалистическата философия. Според тази догма не съществува нищо друго освен материя. Тя твърди следователно, че животът е сътворен от неживата и несъзнателна материя. Тя настоява, че милионите разнообразни живи организми, като птици, риби, жирафи, тигри, насекоми, дървета, цветя, китове и човешки същества, са се появили в резултат на взаимодействия между явления като проливния дъжд, светкавиците и др., и неорганичните вещества. Това допускане противоречи на разума и науката, но въпреки това дарвинистите продължават да го отстояват, просто за да “не позволят на Божественото обяснение да излезе на сцената”.

Всеки, който погледне на произхода на живите организми освободено от материалистическите предразсъдъци, ще види тази очевидна истина - всички живи същества са дело на всемогъщия, премъдър и всезнаещ Творец. А този Творец е Бог, който е сътворил Вселената от небитието, проектирал я е в най-съвършената форма и е моделирал всички живи същества.

**Рекоха: “Пречист си Ти! Нямаме друго знание, освен това, на което Ти ни научи.
Ти си Всезнаещия, Премъдрия.”(Сура Бакара, 32)**

ТЕКСТОВЕ ПОД СНИМКИТЕ

15) Чувствителните скенери на сателита КОБЕ, който бива изстрелян от НАСА през 1989г., улавят остатъци от радиацията, която се предполага, че се е разпръснала във Вселената в резултат на Big Bang. Това откритие се превръща в доказателство на теорията на Big Bang, която представлява научното обяснение факта, че Вселената е сътворена от небитието.

18) От първата експлозия (Big Bang) до днес Вселената продължава да се разширява с бърза скорост. Учените уподобяват разширяващата се Вселена на повърхността на балон.

23) Според теорията Big Crunch Вселената, която след Big Bang започва да се разширява, по-късно ще започне да се разпада и свива сама в себе си. И в резултат на това свиване Вселената ще се превърне в една точка с безкрайна плътност, безкрайна температура и безкрайно малка на размер.

Картина изобразяваща Big Bang. Big Bang, който още веднъж разкрива факта, че Вселената е сътворена от Бог от небитието, е научно доказана теория. Дори някои учени да се опитват да представят алтернативи на Big Bang, получените доказателства довеждат до напълното приемане на Big Bang от научния свят.

42) Както множество опашати звезди, така и показаната на снимката в ляво Халеева комета притежава ланирано движение. Тя си има траектория и се придвижва в рамките на тази своя траектория в една безупречна хармония и ред с останалите небесни тела. Всички небесни тела, планети, спътниците на тези планети, звездите и дори галактиките във Вселената притежават много деликатно определени траектории. Ето така, този, който създава този безупречен ред и осигурява неговата непрекъснатост, е творец на цялата Вселена – Аллах.

40) Земята притежава всички необходими за живота условия. Едното от тях е атмосферата, която изпълнява ролята на специален, предпазващ живите организми, щит. Днес е известно, че земната атмосфера е формирана от разположени един върху друг различни слоеве. Атмосферата се състои, точно както е съобщено в айята, от седем слоя. Това, разбира се, е и едно от чудесата на Корана.

45) Тъй като Луната също се върти заедно със Земята около Слънцето, то тя следва един постоянен път наподобяващ на буквата „S” в космоса. Формата на тази орбита наподобява на извитата форма на изсъхнала клонка на финикова палма, точно както е разкрито

в Корана.

62) Магнитосферния слой, който формира магнитното поле на Земята изпълнява ролята на щит, който предпазва земната повърхност от метеорите, вредните космични лъчи и частици. На картината вдясно е изобразен този магнитосферен слой, наречен “Пояс на Ван Ален”. Този, разположен на хиляди километри от Земята, пояс предпазва живеещите на земната повърхност организми от евентуална смъртоносна енергия, която може да дойде от космоса. Всички тези научни открития доказват, че Земята бива предпазвана по един специален начин. Важното тук е, че в Корана преди 1400 години с айята “и сторихме небето пазен свод” ни е съобщено за тази защита.

63) Когато гледат към небето по-голямата част от хората не се и сещат за защитната структура на атмосферата. Също така, в повечето случаи хората не мислят и за това какво място би била Земята, ако не съществуваше тази структура. На снимката вдясно е показана гигантската дупка, която е направил един метеор паднал в САЩ, Аризона. Ако атмосферата не съществуваше милиони метеори като този щяха да падат на Земята и планетата щеше да стане негодна за живот. Но благодарение на защитното качество на атмосферата живите организми на земната повърхност могат да продължат своя живот във сигурност. Разбира се това е една защита, която Аллах осигурява на хората и която е едно от съобщенията в Корана чудеса.

64) Метеорният поток Джеминиди може ежегодно да бъде наблюдаван в най-интензивната си форма през втората седмица на месец декември. Късите линии, които може да видите на снимката вдясно са следи от звезди, а дългите на метеори. При метеорният поток, който виждате на снимката, метеорите падат с гъстота 58 броя на час.

67) За съществуването на живот на Земята наличието на вода е от изключително значение. Един от факторите за формирането на водата е и единият от атмосферните слоеве наречен тропосфера. Тропосферният слой кондензира издигащата се от океаните водна пара и допринася за връщането ѝ на земята под формата на дъжд.

Атмосферният слой, който предпазва от лъчите, които биха могли да бъдат пагубни за живота на земната повърхност, е озоновия слой. Озоносферата, която е долният слой стратосфера, отразявайки идващите от космоса радиационни и вредни ултравиолетови лъчи, спомага за тяхното връщане обратно в космоса, преди да са успели да достигнат до земната повърхност.

73) – Планините имат корени, които са разположени доста надълбоко в земята.

- Схематичен напречен разрез. Колообразните планини притежават корени, които са дълбоко вкоренени в земята.
- Друга картина, която показва как планините, поради дълбоко разположените си корени, наподобяват на колове.

Океан Утаечен слой Океан

 Континентална кора

 Пролука между мантията и земната кора

Мантия

Планинска верига Ерозия Нанос Морско равнище
Мантия
Планински корен

8 МИНУТИ

30 МИНУТИ

между 48 минути и 96 часа

МАГНИТОСФЕРА – областта в космоса, която обхваща магнитното поле на Земята. Тя се разстила на около 64.000 км по посока на Слънцето, но при мощни слънчеви бури магнитосферата се свива до 42.000 км. (Като сателитите по външната орбита биват изложени на слънчевите ветрове.)

215

87) На горните илюстрации се вижда разломъчната структура на Земята. Всеки магмен слой разположен под земната кора, благодарение на тази разломъчната структура, се сдобива с възможността да излезне навън и по този начин се намалява голяма част от температурата на земната повърхност.

88) Ако земната повърхност не притежаваше структура, която да предоставя възможността голяма част от топлината на земната кора да излезне навън, то живота на Земята щеше да бъде невъзможен.

91) “Ел-Хадид” е 57-а сура от Корана. Численото значение на арабската дума “ел-хадид” е също “57”. Численото значение само на думата “хадид” е 26. Както се вижда на менделеевата таблица вляво числото 26 е и атомният номер на желязото. С айята, който низпослава в сура Хадид, Всемогъщият Аллах подчертава както начина на образуване на желязото, така и посредством математическите шифри, които съдържа айята, ни разкрива едно научно чудо.

103) Всички основни елементи на Вселената имат копия от антиматерия. Антиматерията притежава същата маса, но с противоположен заряд. Именно поради тази причина, когато материята и антиматерията си взаимодействат, те се превръщат в енергия и изчезват.

105) 1.Обикновената материя се състои от атоми, които биват подържани заедно от електромагнитна енергия,с цел образуването на молекулите. Когато тези молекули се съединят, те формират твърдите, течни и газообразни вещества.

2. Атомите са съставени от ядро,което е обвито от плътен електронен облак. Това, което държи ядрото и електроните наедно, е електромагнитната енергия.

3. Ядрото е изградено от протони и неутрони, които са свързани помежду си чрез мощна ядрена енергия.

4. Всеки един от протоните и неутроните се състои от по три кварка, които са свързани помежду си посредством мощна ядрена енергия.

110) Пулсарите са останки от изгаснали звезди, които отделят много силни, импулсни радио вълни и които се въртят много бързо около собствената си ос. Изчислено е, че съществуват повече от 500 пулсари в Млечния път, от който е част нашата Земя.

112) Звездата Сириус се появява в сура Наджм, която от своя страна има значението на "звезда". На всеки 49,9 години двете звезди, които съставляват Сириус, се доближават максимално една до друга. Този астрономичен феномен е посочен в 9. и 49. аят на сура Наджм.

115) радио вълни инфрачервени лъчи ултравиолетови лъчи Рентгенови лъчи Гама лъчи

Както се вижда на схемата дължините на електромагнитните вълни, които човек може да види са само малка част от светлинния спектър. За човека останалите части имат значението на широка тъмнина.

120) Количеството вода, което всяка година се изпарява и след това отново се изсипва на земята, под формата на дъжд, е фиксирано – 16 милиона тона. Това фиксирано количество е съобщено в Корана като “изсипва от небето вода с мярка”. Фиксираността на това количество е от изключително голямо значение за екологичния баланс, а от там и за подsigуряването на продължителността на живота.

123) На картината отгоре е изобразено издигането към небето на формираните от разпенването на океаните водни частици. Това е първият стадий при образуването на дъжда. След това водните капчици от формираният се облак ще останат във висящо положение във въздуха и съгъстявайки се ще образуват дъжда. Всички тези стадий са описани без изключение в аятите.

125) (А) Отделни парчета на малки облаци (кълбестодъждовни облаци) (Б) Когато малките облаци се съединят и образуват един по-голям облак, то неговите изтеглящи нагоре сили се повишават и по този начин облаците се натрупват по посока нагоре.

Поради вертикалното уголемяване на облаците, които се увеличават нагоре и се натрупват един върху друг, те се разстелят към по-хладните места на атмосферата. А на тези хладни места пък дъждовните капки започват да нарастват. След като дъждовните капки и градушката станат твърде тежки те започват да се изсипват от облаците под формата на дъжд, град и т.н. Ето този научен факт е съобщен преди 1400 години в 43ти аят от сура Нур: “... после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях”.

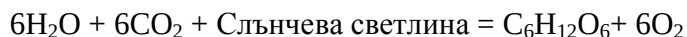
129) Електрическото зареждане на дъждовния облак се формира от непрекъснатото раздвояване на дъждовните капки. С раздвояването на капчиците положителния заряд се издига към горната част на облака, а отрицателният остава отдолу. При това положение на почвената повърхност ще се образува положителен заряд и ще падне гръмотевица.

133) На горната картина са изобразени етапите от формирането на една вълна. Вълните се образуват благодарение на ветровете, които духат над водната повърхност. Заедно с ветровете водните капчици започват да извършват кръгообразно движение. Не след дълго това движение ще образува идващите една след друга вълни и ще разнесе във въздуха образувалите се заедно с вълните водни мехурчета. Ето това е и първият етап от формирането на дъжда. Това образуване е съобщено в аята като изпращане на ветровете като оплождащи и изсипването на дъжда от небето в резултат на това.

135) Отгоре е изложена схема, която изобразява въздушните течения над Земята и образуването на ветровете.

137) Светлината е един от най-съществените елементи в извършването на фотосинтезата. Фотосинтезата се изменя съразмерно с интензивността и продължителността на светлинния източник. С поемане на слънчевите лъчи сутрин фотосинтезата, т.е. производството на кислород, започва.

139) Както е известно фотосинтезата е използването на растенията и понякога от някои бактерии и едноклетъчни организми на слънчевата светлина за производството на захар (въглехидрати) от въглероден двуокис и вода. В резултат на тази реакция енергията от слънчевите лъчи се съхранява в произведените молекули захар. Изложената по-долу формула обобщава реакцията, която настъпва по време на процеса, чрез който неизползваемата слънчева енергия се превръща в полезна химична енергия:

(6 молекули вода + 6 молекули въглероден двуокис стимулирани от слънчевата светлина посредством фотосинтезата се превръщат в 1 молекула гликоза и 6 молекули кислород)

140) В Средиземно море и Атлантическия океан има големи вълни, силни течения и приливи и отливи. Водите на Средиземно море се срещат с Атлантическия океан при Гибралтарския проток. Но тази среща не води до промяна на температурните, солни и плътностни характеристики, защото между двете морета съществува една невидима граница.

143) Извършените чрез съвременната технология измервания разкриват, че между 3 и 30 процента от слънчевата светлина се отразява на морската повърхност. Тогава почти всички от седемте цвята на светлинния спектър биват погълнати, един след друг в първите 200 метра, с изключение на синята светлина. (картината вляво)

На дълбочина над 1,000 метра почти няма светлина. (картината горе вляво)

Този научен факт е съобщен преди 1,400 години в 40айят от сура Нур на Корана.

144) На скицата вляво са изобразени вътрешните вълни, които се намират на повърхността между два водни слоя с различна плътност. Долният от тези слоеве е плътен, а горният по-малко плътен. Този научен факт, който е съобщен преди 14 века в 40ти айят от сура Нур на Корана, е установен от съвременните учени едва през последните години.

163) В резултат на физическия или психологичен стрес надбъбречната жлеза на човек започва да отделя голямо количество глюкостероидни хормони. Тези хормони повишават енергийното равнище на мускулите и временно прекъсват дейности като растежа, които не са от значение в конкретния момент. В случай на прекален физичен и хроничен психологичен стрес тези хормони, които иначе са от жизнена важност, могат да причинят дължащи се на стреса заболявания като високо кръвно налягане, затлъстяване, ерозия на костите и стомашна язва.

165) На снимката вляво виждаме сперма навлязла в матката. Само няколко от общо около 250 хиляди, отделени от мъжкия индивид, сперматозоида могат да достигнат до яйцеклетката. Сперматозоида, който ще оплоди яйцеклетката е само един от около хилядата сперматозоиди успели да оцелеят. Факта, че човек се създава не от цялата сперма, а само от малка част от нея е разкрит в Корана с израза “частица сперма”.

167) В Корана е казано, че женските и мъжките индивиди са създадени от “частица сперма”. До неотдавна обаче се смяташе, че пола на бебето се определя от майчините клетки. Тази представена в Корана информация е открита едва през 20ти век. Отпреди векове в Корана са разкрити множество подобни на този детайли свързани с човешкото сътворение.

168) Хромозомата Y е носител на мъжки гени, а хромозомата X на женски. Майчината яйцеклетка съдържат само хромозомата X, която определя женския пол. В идващата от бащата сперма обаче се съдържат както хромозома X, така и хромозома Y. Поради тази причина пола на бебето зависи от това дали майчината яйцеклетка ще бъде оплодена от хромозома X или от хромозома Y. С други думи, както е казано в айята, това което определя пола на бебето е спермата, която идва от бащата. Това сведение, което е било невъзможно да бъде известно на хората по времето, когато Корана е бил низпослан, е ясно доказателство, че Корана е Божието слово.

170) През първия стадии от своето развитие бебето в майчината утроба е под формата на зигота, която се закача за стената на утробата, за да може да се храни от майчината кръв. На снимката горе може да видим зигота, която прилича на късче месо. Това формиране, установено от съвременната ембриология, е разкрито в Корана преди 14 века по един удивителен начин посредством думата “съсирек”. Тази дума на арабски език отговаря на думата “алак”, която от своя страна се използва със значение на “материя, която се е закачила някъде”.

171) Костите на бебето, което завършва своето развитие в майчината утроба, след определен период от време започват да се покриват с тъкани, точно както е споменато в Корана.

172) Множество от стадите на развитие на бебето в майчината утроба са разкрити в Корана. Както е описано в 14ти айят от сура Муаминун първо се вкостенява хрущялната тъкан на намиращото се в майчината утроба бебе. А след това тези кости биват покрити с мускулна тъкан. Бог изобразява това развитие в айята: “...създаваме късче като надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът”.

175) В 6ти айят от сура Зумар е посочено, че човекът е сътворен в майчината утроба, преминавайки през три различни фази. И наистина съвременната биология е разкрила, че ембриологичното развитие на бебето става с преминаването през три различни фази.

183) ДНК молекулата се образува в резултат на последователното подреждане на разнообразните комбинации на 4 различни нуклеотида. Подредбите на тези молекули формират информацията за структурата на всички протеини, които ще бъдат използвани от живите организми. Използвайки тази информация протеините самостоятелно или в комплексни форми осъществяват множество клетъчни функции.

188) Неотдавна откритите сведения за формирането на органите на намиращото се в корема на майката бебе напълно съответстват на тези, които са разкрити в айятите на Корана.

198) Отпечатъците от пръстите на всички хора, дори и на еднородните близнаци, са индивидуални за всеки един от тях. С други думи, в отпечатъците от пръстите е зашифрована самоличността на всеки един човек. Тази шифърна система наподобява на прилаганата днес баркодова система.

199) През последните 25 години системата за определяне на самоличността посредством отпечатъците от пръстите (технологията AFS) е доказала своята ефикасност в множество полицейски служби и е започнала да се прилага като законно признато средство. В днешно време при извършването на всеобхватни установявания на самоличността не съществува технология, която да дава по-точни резултати от тази. През последните 100 години установяването на самоличността посредством отпечатъците от пръстите се използва при съдебните процеси и притежава международна валидност.

В книгата си “Отпечатъчни техники” (“Fingerprint Techniques”) обяснява факта, че отпечатъците на пръстите са индивидуални за всеки човек така: “Досега не са открити еднакви отпечатъци от два различни пръста...”

203) В резултат на извършените клинични наблюдения и експериментални изследвания бива установено, че меда притежава противобактериално и противовъзпалително действие. Медът е изключително ефикасен при отстраняването на инфекциите при рани, изчистването на мъртвите клетки от тази област и образуването на нови тъкани. Употребата на меда като лекарство е спомената дори в най-старите исторически ръкописи. Днес също учените и докторите преоткриват влиянието на меда върху раните.

Д-р Питър Молън, който от 20 години ръководи проучванията извършвани върху меда и е професор по биохимия в университета Уайкато, по отношение на антимикробния ефект на меда казва следното: “Произволно извършените опити показват, че при контролирането на инфекции при рани от изгаряния медът е по-ефикасен от използваният като антибактериален мехлем в по-голямата част от болниците - сребърен сулфадiazин, и също така стимулира развитието на нови тъкани”.

205) На проведеният на 10-13 септември 2000г. в Австралия, Мелбърн, “Първи световен конгрес за лечение на рани” бе обсъдено използването на меда при лечението на инфектирани рани. Беседваните теми на срещата са в следните рамки: “Множество антибактериални вещества поради бактериите при лечението на инфектирани рани оказват съпротива на антибиотиците. Това поражда съществен терапевтичен проблем. Някои природни вещества също така не са ефикасни при лекуването на раните. Но меда е много различен, способността му да лекува наранените тъкани има 4 хиляди годишна история. Медът притежава изключително силно антибактериално действие и поради тази причина е много ефикасен при отстраняването на инфекция от раните и предпазването им от ново инфектиране.”

256) Мъртви животни и растения

Усвояваните от корените минерали

Така както е изобразено на картината мъртвите растения и животни, разлагани от бактериите, се превръщат в минерали. Тези органични остатъци, които се смесват с почвата, изграждат основните хранителни източници на растенията. Поради тази причина този обмен на хранителните вещества има жизнено важно значение за всички живи организми.

267) Водният басейн на езерото Лот (Мъртво море), където византийската армия била разгромена от персите. На снимката отгоре се вижда областта снимана от сателит. Околностите на Мъртво море, което е на 395 метра под нивото на Средиземно море, е най-ниската област на земната повърхност.

271) Отгоре са изложени сателитни снимки на езерото Лот (Мъртво море). Височината на Мъртво море може да бъде измерена единствено със съвременни измерителни уреди. И от тези измерения става ясно, че то е **“най-ниската земя”** на земната повърхност.

291) Устройство произведено от фирмата Дуфтспециалистен, което отделя миризма според желанията на хората, които използват домашни компютри. Благодарение на този разработен апарат за техническа ароматна комуникация с помощта на драйвър се образува едно контролирано от компютъра въздушно течение. Изпълнен е с 20 вида масла и ароматът, идващ от пълнителите, които могат да се сменят, се разпръсква във въздуха. Тези аромати, контролирани от компютър, могат да бъдат давани и от съответните звукове и изображения от природата.

296) Затворените артезиански кладенци са ограничени от непромокаема скала, която не позволява на водата да се изтича надолу. Водата навлиза от по-горната зарядна област на гореспоменатата скала в артезианския кладенец. Течението в артезианските кладенци наподобява на водно течение в J-образна тръба. Прибавянето на вода в дългата част на тази тръба създава достатъчно напрежение, че да може да изтласка водата нагоре към по-късата част на тръбата.

303) Днес атомното ядро посредством ядрен разпад може да бъде разчленено на малки ядра.

307) До 19 век, когато биват декодирани египетските йероглифи, названието “Хаман” не бе известно. С дешифрирането на йероглифите се установява, че Хаман е бил приближен помощник на Фараона и

ръководител на работниците на каменоломната. (Отгоре – египетски работници на строеж) Това, на което трябва да обърнем внимание тук е, че точно както е разкрито в Корана Хаман е ръководел строителната дейност на Фараона. Т.е. в Корана е представена информация, която не е била известна на никой човек по онова време.

310) Картата показва пътят изминат от Пророка Муса (м.н.) след напускането на Египет и предполагаемото място, където морето се е раздвоило.

Диаграмата показва плитките и по-дълбоки области. А тази точка е именно, където Синайския полуостров и Арабия са най-приближени един до друг.

316) В началото на 19ти век в Египет бе открит папирус, който се е запазил от времето на Средното царство. Папирусът е изложен в Холандския музей в Лейдън и през 1909 г. е преведен от А.Х.Гардинър. Пълният текст на папируса е публикуван в книгата “Съветите на един египтянин от жреческия папирус в Лейдън”. (Admonitions of an Egyptian from a Heiratic Papyrus in Leiden) В папируса са описани големите промени в Египет, глада, сушата, бягството на робите с богатствата на египтяните и обсебилата цялата страна смърт. Папирусът е бил написан от египтянин на име Ипувер и както става ясно от описанията, самият той е бил свидетел на тези събития. Този папирус е ръкопис, който много ясно описва бедствията, смъртта на египетското висше общество и погубването на Фараона.

324) Според археологическите находки потопът на Нух (м.н.) е обхванал Месопотамия. Географската структура на равнината се различава от сегашната. На графиката (вляво) днешната граница на равнината е отбелязана с червена прекъсната линия. Широката област зад линията по онова време все още е била част от морето.

326) Разкопките, направени под ръководството на сър Леонард Уоули в равнината Месопотамия показват, че в дълбочините на земята се намира тинест и глинест слой с диаметър два и половина метра. В целия свят такъв слой е намерен само под равнината Месопотамия и най-вероятно е образуван чрез наводнение. Това показва, че потопът е станал само в равнината Месопотамия

331) На горе изложената сателитна снимка от разположената в южната част на Арабския полуостров Йордания се наблюдава един напречен разрез. На снимките на града Убар, направени през 1992 г. от НАСА, биват установени следи от древни пустинни пътища. Описаните преди 1400 год. в Корана адити посредством съвременните технологични възможности се превръщат в едно от чудесата на Корана.

333) Въздушна снимка на Мъртво море.

336) На снимките отгоре се вижда древната населена област, разположена около вулкана Везувий. От останките в района се разбира, че населението на Помпей е живяло в огромен разкош и великолепие.

А що се отнася до вкамененото тяло на най-долната снимка, то това е доказателство за нещастieto, което е сполетяло жителите на Помпей.

340) Язовирът Мариб, който се вижда на гореизложените снимки, е бил едно от най-големите изобретения на народа на Саба. Със споменатото в Корана наводнение Арим стените на язовира се срутват и след известен икономически упадък държавата Саба достига до своя край.

343) Известните останки Петра в Йордания

361)

НОМЕР НА СУРА	ИМЕ НА СУРА	
1	Фатиха	
2	Бакара	
3	Ал-Имран	
4	Ниса	
5	Маида	
6	Анам	
7	Араф	
8	Анфал	
9	Тауба	1
10	Юнус	2
11	Худ	3
12	Юсуф	4
13	Рад	5
14	Ибрахим	6
15	Хиджр	7
16	Нахл	8
17	Исра	9
18	Кахф	10
19	Марям	11
20	Та Ха	12
21	Анбиа	13
22	Хадж	14
23	Муаминун	15
24	Нур	16
25	Фуркан	17
26	Шуара	18
27	Намл	19
28	Касас	
29	Анкабут	
30	Рум	
31	Лукман	
32	Саджа	
33	Ахзаб	
34	Саба	
35	Фатир	
36	Йа Син	
37	Саффат	
38	Сад	

Единствената сура в началото, на която няма басмалах, е сура Тауба.

В сура Намл освен в началото басмалах има и в 30 аят.

Общия брой на сурите между тях е 19.

373) Книгата “Научни чудеса” (“Science Miracles”) на проф. Адел М.А.Аббас

374)

Номер на аят	Име на сура	Брой повторения на буква "Нун"
2	Бакара	196
3	Ал-Имран	121
7	Араф	193
10	Юнус	98
11	Худ	56
12	Юсуф	93
13	Раад	5
14	Ибрахим	6
15	Хиджр	81
19	Мариам	5
20	Та Ха	0
26	Шуара	192
27	Намл	84
28	Касас	81
29	Анкабут	59
30	Рум	54
31	Лукман	7
32	Саджда	27
36	Йа Син	71
38	Сад	18
40	Гафир	32
41	Фуссилат	30
42	Шура	6
43	Зухруф	78
44	Духан	44
45	Джасиа	30
46	Ахкаф	26
50	Каф	0
68	Калам	42

В таблицата е посочено разпределението на завършващите на буквата "Нун" аяти, които са от сурите започващи със символичните (муката) букви.

375) Четирите най-използвани звука при римуването:

Буква	ا	ي	م	ن	Общо
Звуци	а	а	м	н	
Брой айти	949	246	666	3123	4984
Процент (%)	15.22	3.94	10.68	50.03	79.92

В таблицата е изложено пропорционалното разпределение на 4 букви, които формират 79.92% от системата за римуване на Корана.

375 – 380) В долните сури са показани само няколко примера от множеството рими, които са образувани с тези букви.

Номер на аят	Сура Муаминун
1	Кад ефлеха елму'минун
2	Еллезийне хум фи салатихим хашиун
3	Ве еллезийне хум ан еллапви мупридун
4	Ве еллезийне хум лиззекати фаилун
5	Ве еллезийне хум лифуриджихим хафизун
6	... ев ма мелекет ейманухум фе иннехум гайру мелумийн
7	... фе улайке хум еладун
8	Ве еллезийне хум лиеманетихим ве ахдихим раун
9	Ве еллезийне хум ала салатихим юхафизун
10	Улайке хум елварисун
11	... хум фиха халидун
12	Ве лекад халакна елинсане мин сулалетин мин тийн
13	Сюиме джеалнаху нутфетен фи карарин мекийн
14	... фе тебарек еллаху ехсену елхаликийн
15	Сюиме иннекум беаде залике лемейитун
16	Сюиме иннекум йевие елк'йаметитубасун
17	... ве ма кунна ан елхалки гафилийн

Номер на аят	Сура Нахл
1	... ве теала амма юшрикун
2	... еннеху ла илахе илла ена феттакун
3	... теала амма юшрикун
4	... фе иза хуве хасиймун мубийн
5	... ве менафиу ве минха текулун
6	Ве лекум фиха джемалун хъйне турийхун ве хийне тесрехун

Номер на аят	Сура Анам
1	... Сюмме еллезийне кеферу бираббихим йеадилун
2	... сюмме ентум темтерун
3	... ве йеалему ма тексибун
4	... илла кану анха муаридийн
5	... фе севфе йетийхим енбау макану бихи йестехзиун
6	... ве енше'на мин бөөдиким карнен ахерийн
7	... ин хаза илла сихрун мубийн
8	... сюмме лейнзарун
9	... ве лелебесна алейхим ма йелбисун
10	... ма кану билхи йестехзиун

Номер на аят	Сура Рум
6	... ве лакинне ексере еннаси ла йеалемун
7	... ве хум ан елахиретихум гафилун
8	... ве инне касийрен мин еннаси биликаи раббихим лекафирийн
9	... ве лакин кану енфесехум йеэлимун
10	... ен кеззебу биййатиллахи ве кану биха йестехзиун
11	... сюмме илейхи турджеун
12	... юблису елмуджримун
13	... ве кану башюрекакихим кафирийн
14	Ве йевме текуму ессаату йевмеизин йетеферрекун
15	... фе хум фи ревдатин йухберун

Номер на аят	Сура Юнус
26	... улайке ашабу елдженнети хум фика халидун
27	... улайке ашабу еннари хум фика халидун
28	... ве кале шюрекаухум ма кунтум ийана теабудун
29	... ин кунна ан ибадетикум легафилийн
30	... ве далле а-хум ма кану йефтерун
31	... фе кул е фе ла теттекун
32	... фе енна тусрессун
33	... еннехум ла ю'минун
34	... фе енна ту'фекун

Номер на аят	Сура Анкабут
6	... инне аллахе леганиом ан елалемийн
7	... ве лейеджзийеннехум ехсене еллази кану йеамелун
8	... феунеббикум бима кунтум теамелун
9	... ленудхиленнахум фи ессалихийн
10	... ве лейсе аллаху биеалеме бима фи ессудури елалемийн
11	... ве йеалемен-е елмюнафикийн
12	... иннехум леказибийн
13	... ве лейуселунне йевме елкыцамет амма кану йефтерун
14	... феехезе хум еттуфану ве хум залмун

Номер на аят	Сура Намл
12	... иннехум кану кавмен фасикийн
13	... хаза сикрун мубийн
14	... фе унзур кейфе кане акибету елмуфсидийн
15	... мин ибадихи егму'минийн
16	... инне хаза лекуве елфадлу елмубийн
17	... фе хум юзеун
18	... сулейману ве джунудуху ве хум ла йешурун
19	... ве едхилни бирахметике фи ибадике ессалихийн

Номер на аят	Сура Тауба
7	... инне аллахе юхибу елмуттакийн
8	... ве ексерехум фасикун
9	... иннехум сае ма кану йөөмелун
10	... ве улайке хум елмуатедун
11	... ве нусфассилу елауати ликавмин йөөлемун
12	... леаллекулум йентехун
13	... ехакку ен техшөөху ин кунтум му'минийн
14	... ве йешфи судуре кавмин му'минийн
Номер на аят	Сура Бакара
62	... ве ла хавфун алейхим ве ла хум йехзанун
63	... ве узкуру ма фихи леаллекулум теттакун
64	... лекунтум мин елхасирийн
65	... фе кулна лекум куну киредетен хасийн
66	... ве мев'изетен липмуттакийн
67	... өзү биллахи ен өкуне мин елджахилийн
68	... фе амелу ма ту'мерун
69	... бакаратун сафрау факиун левнуха тесурру өннэзирийн
Номер на аят	Сура Ал-Имран
130	... ве еттаку аллахе леаллекулум туфлихун
131	Ве еттаку өннаре елпети уиддет лилкафирийн
132	... леаллекулум турхемун
133	... уиддет липмуттакийн
134	... ве аллаху юхибу елмухсинийн
135	... ве лем юсирру ала ма фөөлу ве хум йөөлемун
136	... ве ниаме еджру еламилийн
137	... фөңүру кейфе кане акибету елмукеззибийн
138	... ве мев'изетун липмуттакийн
139	... ве өнтум елеалевне ин кунтум му'минийн
140	... ве аллаху ла юхибу еззалимийн

Номер на айят	Сура Анбиа
5	... фелйе'тина биайетин кема урсиле елеввелийн
6	... е фе хум ю'минун
7	... ин кунтум ла теалемун
8	... ве ма кану халидийн
9	... ве ехлекна елмусрифийн
10	... е фе ла теакилун
11	... ве енше'на беадеха кавмен ахерийн
12	... хум минха йеркудун

Номер на айят	Сура Нур
47	... ве ма улайке билму'минийн
48	... ферийкун минхум муаридун
49	Ве ин йекун елхакку йе'ту илейхи музинийн
50	... бел улайке хум еззалимийн
51	... ве улайке хум елмуфликун
52	... ве улайке хум елфайзун
53	... инне аллахе хабирун бима теамелун
54	... ве ма ала ресъли илла елбелагу елмубийн
55	... фе улайке хум елфасикун

Номер на айят	Сура Хиджр
6	... ве ма йесте'хирун
7	... ин кунте мин ессадикийн
8	... ве ма кану изен музварийн
9	... ве инна леху лехафизун
10	Ве лекад ерселна мин каблике фи шийй елеввелийн
11	... кану бихи йестехзиун
12	Кезалике неслукуху фи кулуби елмуджримийн
13	... кад халет съннетъ еввелийн
14	... фихи йваруджун
15	... нахну кавмун месхурун

Номер на аят	Сура Ниса
23	... инне аллахе кане гафурен рехиймен
24	... инне аллахе кане алиймен хакиймен
25	... ве аллаху гафурун рахиймун
26	... ве аллаху алиймун хакиймун
27	... ен темийлу мейлен азиймен

Номер на аят	Сура Маида
22	... фе инейхруджу минха фе инна дахилун
23	... фе тевекеллу ин кунтум му'минийн
24	... инна хахуна кайдун
25	... фе уфрук бейнене ве бейне елкавми елфасикийн
26	... фе ла те'се ала елкавми елфасикийн
27	... кале иннема йетекабелу аллаху мин елмуттакийн
28	... инни ехафу аллахе раббе елалемийн
29	... ве залике джезау еззалимийн
30	... фе каталеху фе есбаха мин елхасирийн
31	... фе есбаха мин елнадимийн

Номер на аят	Сура Араф
2	... ве зикра лилму'минийн
3	... калийлен ма тезеккерун
4	... фе джеаха бе'суна байатен ев хум каилун
5	... из джеалехум бе'суна илла ен калу инна кунна залимийн
6	... ве ленеселенне елмурселийн
7	... ве ма кунна гаибийн
8	... фе улайке хум елмуфлихун
9	... бима кану бияятина йезлимун
10	... калийнен ма тешжурун
11	... лем йекун мин ессаджидийн

Номер на аят	Сура Нахл
1	... ве теала амма юшрикун
2	... еннеху ла илахе илла ена феттакун
3	... теала амма юшрикун
4	... фе иза хуве хасиймун мубийн
5	... ве менафиу ве минха те'кулун
6	Ве лекум фиха джемалун хъйне турийхун ве хийне тесрехун

Номер на аят	Сура Анам
1	... Сюмме еллезийне кәферу бираббихим йаадилун
2	... сюмме ентум темтерун
3	... ве йаалему ма тексибун
4	... илла кану анха муаридийн
5	... фе сөөфе йе'тийхим енбау макану бихи йестехзиун
6	... ве енше'на мин бөөдихим карнен ахерийн
7	... ин хаза илла сихрун мубийн
8	... сюмме ләйнзарун
9	... ве лелебесна алейхим ма йепбисун
10	... ма кану билхи йестехзиун

Номер на аят	Сура Рум
6	... ве лакинне ексере еннаси ла йаалемун
7	... ве хум ан елахиретихум гафилун
8	... ве инне кесийрен мин еннаси биликаи раббихим лекафирийн
9	... ве лакин кану енфесехум йезлимун
10	... ен кеззебу бияйатиллахи ве кану биха йестехзиун
11	... сюмме илейхи турджаун
12	... юблису елмуджримун
13	... ве кану башюрекаихим кафирийн
14	Ве йевме текуму ессаату йевмеизин йетефәррекулун
15	... фе хум фи ревдатин йухберун

ЗАДНА ПОДВЪРЗИЯ

Преди четиринадесет века Бог низпослава Корана като книга, която да напътва хората. И призовава цялото човечество да се придържа към тази книга, за да получи спасение. От деня на нейното низпославане до деня на равносметката тази божествена книга ще остане единственият пътеводител за човечеството.

Уникалният стил на Корана и възвишената мъдрост, която съдържа, са ясно доказателство за това, че той е Божие слово. В допълнение, Коранът съдържа множество чудотворни особености, които доказват, че той е низпослан от Бог. Една от тези особености е фактът, че голяма част от научните истини, които сме успели да разкрием единствено чрез технологията на 20ти век, са споменати в Корана преди 1400 години.

Разбира се, Коранът не е научна книга. Доста научни факти, които са изразени по един изключително кратък и задълбочен начин в неговите айяти, можаха да бъдат открити само чрез технологията на 20ти век. Тези факти не са били известни в периода на низпославането на Корана и това е още едно доказателство, че Коранът е Божие слово.

В книгата, която държите, освен научните чудеса на Корана са представени и някои сведения относно минали и бъдещи събития, математическото чудо, които съдържа Корана и съвършенството му от литературна гледна точка.

ЗА АВТОРА

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през 1956 г. в Анкара. Той учи във факултета по изящни изкуства в университета "Мимар Синан" в Истанбул, както и философия в Истанбулския университет. От 1980 г. насам авторът е публикувал много книги на религиозни, научни и политически теми. Харун Яхя се съсредоточава главно върху дарвинизма и материализма, два съвременни мита, представяни под облика на наука.

Книгите на Харун Яхя са адресирани към всякакъв вид читатели - Мюсюлмани или немюсюлмани, независимо от тяхната възраст, раса или националност, защото те се централизират около една обща цел: разширяване на читателската перспектива, окуражавайки ги да помислят върху основни религиозни теми като съществуването и единствеността на Бог, както и да разкрият изкривените основи на нерелигиозните системи и тяхното извратено приложение.